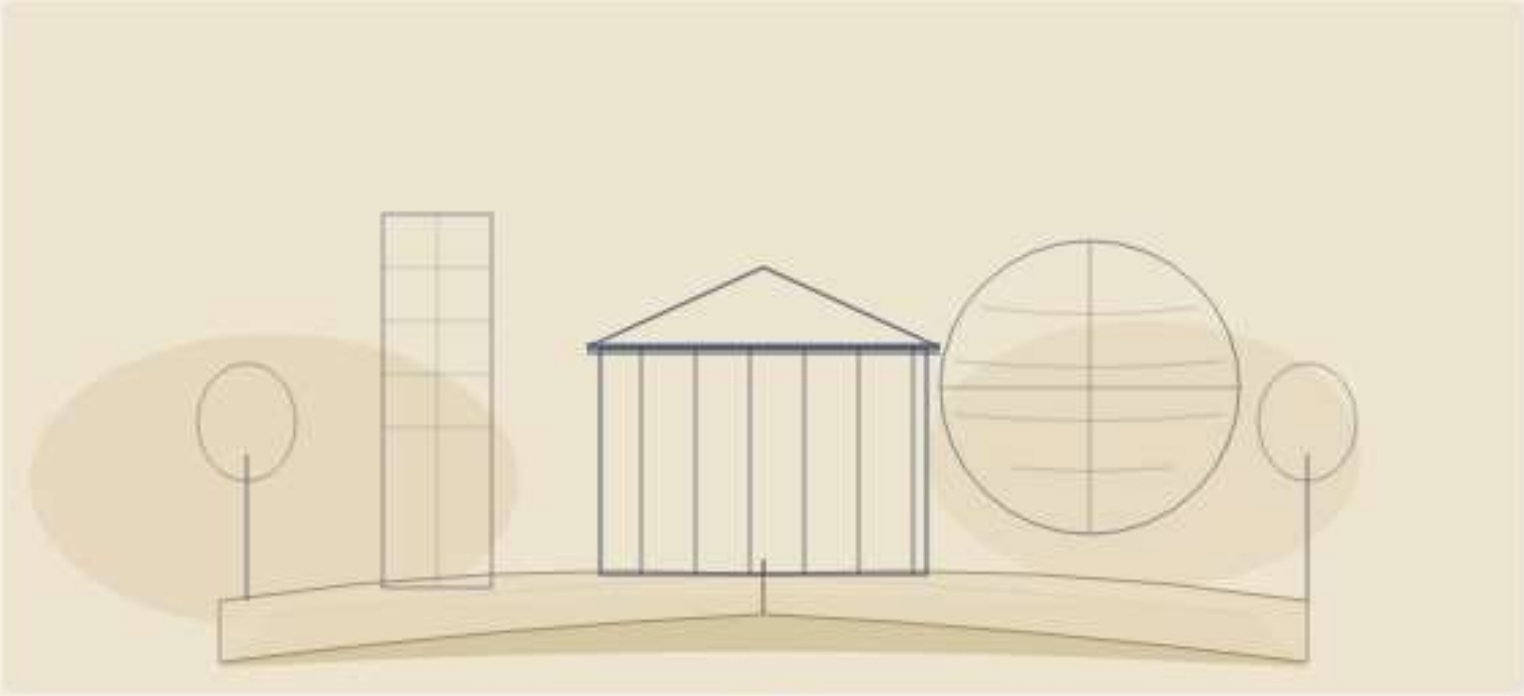
COORDONATOR:
PROF. PĂUN ELENA FLORINA

PROFESORUL – ARHITECTUL VIITORULUI

GHID METODOLOGIC MULTIDISCIPLINAR

Educația construiește mâine, noi îi dăm formă!

Buftea 2026

COORDONATOR: Prof. Păun Elena Florina

PROFESORUL – ARHITECTUL VIITORULUI

GHID METODOLOGIC MULTIDISCIPLINAR

Educația construiește mâine, noi îi dăm formă!

Buftea 2026

Telefon: 0757789585
E-mail:
office@cadredidactice.ro
Site: www.cadredidactice.ro

ISBN 978-973-0-44400-1

REFERENȚI ȘTIINȚIFICI:

Prof. Păun Florina Elena - Grădinița „Căsuța Copilăriei”, Buftea
Prof. dr. Simona Pintea - Liceul Teologic Greco-Catolic "Sfântul Vasile cel Mare", Blaj, Alba
Prof. dr. Claudia Tatiana Muteanu - Colegiul Național Pedagogic „Carmen Sylva”, Timișoara

REDACTOR:

Prof. BALEA LILIANA CARMEN

AUTORII ÎȘI ASUMĂ ÎNTREAGA RESPONSABILITATE PENTRU CONȚINUTUL MATERIALELOR PUBLICATE!

CUPRINS:

GHID METODOLOGIC MULTIDISCIPLINAR

1. Secţiunea I - Studii de specialitate, studii de caz, articole, ... 6

2. Secţiunea II – Proiecte educative/ Proiecte Didactice 286

3. Sectiunea III – Planuri De Intervenție Personalizate/ Proiecte de Activitate Integrată/Planificări/Curriculum Adaptat 325

Secţiunea I

Studii de specialitate, studii de caz, articole

PROFESORUL DE LIMBA FRANCEZĂ: CREATOR DE PUNȚI CULTURALE ÎNTR-O LUME ÎN EXPANSIUNE

PROFESOR IONIȚĂ RALUCA MIHAELA
LICEUL DE TRANSPORTURI AUTO „TRAIAN VUIA”, GALAȚI

Într-o eră dominată de digitalizare și de o viteză uluitoare a schimbării, conceptul de „arhitect al viitorului” aplicat cadrului didactic capătă valențe profunde. Profesorul nu mai este doar un transmițător de informație, ci devine proiectantul structurilor mentale, emoționale și culturale ale noilor generații. Din perspectiva profesorului de limba franceză, această misiune este cu atât mai complexă, deoarece obiectul nostru de activitate — limba — este însăși materia primă a comunicării și a înțelegerii interumane.

1. Limba franceză – Mai mult decât un instrument de comunicare

A preda franceza în secolul al XXI-lea înseamnă a construi fundația unei identități europene solide. Dacă arhitectul folosește rigla și compasul, profesorul de franceză folosește cuvântul și nuanța. Viitorul pe care îl clădim în sălile de clasă nu este doar unul tehnologic, ci unul al valorilor.

- **Francofonia ca spațiu al viitorului:** Limba franceză oferă acces la o comunitate globală de peste 300 de milioane de vorbitori. Proiectăm viitorul elevilor noștri oferindu-le „cheia” către piețe de muncă diverse, de la diplomație la inteligență artificială (unde Franța investește masiv).
- **Gândirea critică:** Spiritul cartezian, specific culturii franceze, este esențial în arhitectura intelectuală a unui tânăr. Învățându-i pe elevi să analizeze, să argumenteze și să structureze un discurs (*la dissertation*), îi pregătim să reziste manipulării și dezinformării.

2. Profesorul ca „Arhitect al Empatiei” prin Interculturalitate

Un viitor sustenabil nu poate fi construit pe izolare, ci pe colaborare. Profesorul de limba franceză construiește „ferestre” către alte lumi. Prin studiul literaturii, al cinematografiei și al civilizației franceze, elevul învață să accepte alteritatea.

„A învăța o limbă străină nu înseamnă doar a învăța alte cuvinte pentru aceleași lucruri, ci a învăța un alt mod de a gândi despre lucruri.” – Flora Lewis

În acest sens, arhitectura viitorului presupune:

- **Dărâmarea barierelor mentale:** Combaterea stereotipurilor prin cunoașterea directă a culturii *hexagonale* și a celei africane de expresie franceză.
- **Adaptabilitatea:** Într-o lume fluidă, capacitatea de a trece de la un cod lingvistic la altul dezvoltă neuroplasticitatea, o calitate esențială pentru profesiile viitorului.

3. Integrarea Tehnologiei: Designul unei învățări hibride

Arhitectul modern folosește software-uri de tip CAD; profesorul „arhitect" folosește platformele educaționale, realitatea virtuală și resursele multimedia pentru a face limba vie. Viitorul educației nu exclude tehnologia, ci o integrează ca pe un material de construcție nobil.

Utilizarea platformelor precum *TV5Monde, RFI Savoirs* sau a aplicațiilor de gamificare transformă ora de franceză într-un laborator de creație. Elevul nu mai învață pasiv conjugări, ci devine co-autor al propriului proces de învățare, pregătindu-se pentru un mediu de lucru digitalizat.

4. Provocările „Șantierului" Educațional

Meseria de profesor-arhitect nu este lipsită de dificultăți. Ne confruntăm cu:

- **Scăderea motivației:** Într-o lume anglofonă, trebuie să demonstrăm utilitatea și frumusețea francezei.
- **Modernizarea metodelor:** Nevoia constantă de formare continuă pentru a rămâne relevanți în fața unei generații „nativ digitale".

Totuși, structura pe care o ridicăm este una de rezistență. Un elev care stăpânește limba franceză are o viziune nuanțată asupra democrației, libertății (*Liberté, Égalité, Fraternité*) și drepturilor omului — piloni pe care se va sprijini societatea de mâine.

Concluzii

Profesorul de limba franceză este arhitectul care nu construiește clădiri din piatră, ci caractere din cuvinte. Viitorul nu este ceva ce „se întâmplă", ci ceva ce se proiectează astăzi, în fiecare oră de curs. Prin cultivarea multilingvismului, a spiritului critic și a deschiderii culturale, ne asigurăm că „edificiul" social al viitorului va fi unul armonios, rezistent și, mai ales, profund uman.

BIBLIOGRAFIE:

Cuq, J.-P., Gruca, I. (2005), *Cours de didactique du français langue étrangère et seconde*, Paris: PUG.2
Cucoș, C. (2014), *Pedagogie*, Iași, Editura Polirom.
Puren, C. (2013), *La didactique du FLE à la croisée des chemins*, Paris: Editions Maison des Langues.
UNESCO (2021), *Reimagining our futures together: A new social contract for education.*

ROLUL JOCULUI DIDACTIC ÎN OPTIMIZAREA PREDĂRII GEOGRAFIEI LA NIVEL GIMNAZIAL

PROF. MIHALCA LOREDANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ION POPESCU DE COAȘ” DIN COAȘ

În contextul actual al reformei educaționale și al orientării procesului instructiv-educativ către formarea de competențe, predarea geografiei la nivel gimnazial necesită o reconsiderare a strategiilor didactice utilizate. Accentul nu mai cade exclusiv pe transmiterea de informații, ci pe implicarea activă a elevului în construirea propriei cunoașteri.

Geografia, disciplină cu un pronunțat caracter interdisciplinar, contribuie la dezvoltarea gândirii spațiale, a spiritului de observație și a capacității de analiză a relațiilor dintre mediul natural și cel antropic. Cu toate acestea, practica didactică evidențiază o serie de dificultăți, precum formalismul predării, supraîncărcarea informațională și scăderea motivației elevilor.
În acest cadru, jocul didactic se conturează ca o metodă activ-participativă eficientă, capabilă să valorifice dimensiunea ludică a învățării și să faciliteze atingerea obiectivelor educaționale. Scopul prezentului demers este de a analiza rolul jocului didactic în predarea geografiei la gimnaziu, din perspectivă teoretică și aplicativă.

Rolul jocului în orele de geografie este mult mai important decât pare la prima vedere. Nu este doar o metodă de „relaxare”, ci un instrument didactic eficient care ajută elevii să înțeleagă și să rețină mai bine informațiile. În primul rând, jocul crește motivația pentru învățare.Geografia poate deveni uneori abstractă (hărți, procese naturale, date statistice), iar introducerea unor activități ludice – cum ar fi quiz-uri, concursuri pe hartă sau jocuri de rol – îi implică activ pe elevi și îi face mai interesați de lecție.În al doilea rând, jocul facilitează învățarea activă. În loc să memoreze pasiv capitale sau forme de relief, elevii pot participa la jocuri de tip „descoperă țara”, „ghicește relieful” sau simulări (de exemplu, roluri de climatologi sau exploratori). Astfel, informațiile sunt înțelese în context și reținute mai ușor.Un alt rol important este dezvoltarea competențelor. Prin joc, elevii își dezvoltă:

- orientarea spațială (lucrând cu hărți),
- gândirea critică (analizând fenomene geografice),
- lucrul în echipă (în jocuri de grup),
- comunicarea.

Nu în ultimul rând, jocul reduce stresul și creează un climat pozitiv în clasă. Elevii sunt mai relaxați, mai implicați și mai dispuși să participe, ceea ce contribuie la un proces educațional mai eficient.

Jocul didactic este definit ca o metodă de învățământ care valorifică elementele specifice jocului (reguli, scop, competiție, cooperare), integrându-le într-un demers educațional orientat spre atingerea unor obiective instructiv-formative (Ion Cerghit, 2006). Conform lui Constantin Cucoș (2014), jocul didactic „angajează elevul într-un proces de învățare activă, bazat pe motivație intrinsecă și participare conștientă", contribuind la dezvoltarea globală a personalității acestuia.

Din perspectiva psihologiei genetice, Jean Piaget subliniază rolul jocului în dezvoltarea structurilor cognitive, considerându-l o formă de asimilare a realului la nivelul schemelor mentale ale copilului (Piaget, 1970). În același timp, Lev Vygotsky evidențiază dimensiunea socială a jocului, argumentând că acesta facilitează învățarea în cadrul „zonei proximei dezvoltări", prin interacțiune și cooperare (Vygotsky, 1978). Astfel, jocul didactic se înscrie în paradigma constructivistă a învățării, care promovează rolul activ al elevului și importanța contextelor interactive. Literatura de specialitate evidențiază multiple funcții ale jocului didactic:

- **funcția cognitivă** – contribuie la înțelegerea, consolidarea și transferul cunoștințelor;
- **funcția motivațională** – stimulează interesul și implicarea elevilor;
- **funcția socială** – dezvoltă competențele de comunicare și cooperare;
- **funcția formativă** – susține dezvoltarea gândirii critice și creative.

Modalități de integrare a jocului didactic în predarea geografiei -integrarea jocului didactic în predarea geografiei nu e doar un „bonus distractiv", ci o metodă foarte eficientă de a crește implicarea și înțelegerea elevilor. Important e să alegi jocuri care susțin obiectivele lecției, nu doar să umpli timpul. Iată câteva idei clare și aplicabile:

a). Jocuri de localizare și orientare spațială - acestea vizează formarea competențelor de identificare și reprezentare a elementelor geografice. De exemplu, jocurile de tip „localizare pe hartă" contribuie la dezvoltarea gândirii spațiale și la consolidarea reprezentărilor mentale.

b). **Jocuri de tip problematizare și decizie**-elevii sunt implicați în rezolvarea unor situații-problemă (ex.: alegerea unui traseu turistic optim), ceea ce favorizează aplicarea cunoștințelor în contexte reale.

c). **Jocuri de rol și simulare** - prin asumarea unor roluri (meteorolog, urbanist, explorator), elevii își dezvoltă capacitatea de analiză și interpretare a fenomenelor geografice.

d). **Jocuri digitale educaționale** - integrarea tehnologiei (platforme interactive, aplicații educaționale) răspunde nevoilor generației digitale, sporind atractivitatea demersului didactic.

Utilizarea jocului didactic în predarea geografiei generează o serie de efecte pozitive: optimizarea procesului de învățare, prin implicarea activă a elevilor; dezvoltarea competențelor geografice specifice, precum orientarea spațială și analiza relațiilor teritoriale; stimularea motivației intrinseci, în concordanță cu teoriile moderne ale învățării; crearea unui climat educațional pozitiv, bazat pe colaborare și interacțiune; facilitarea evaluării formative, prin feedback imediat, etc.

În ciuda avantajelor evidente, utilizarea jocului didactic implică și anumite provocări: necesitatea unei proiectări didactice riguroase; gestionarea eficientă a timpului didactic; menținerea echilibrului între componenta ludică și cea instructivă; adaptarea activităților la particularitățile de vârstă și nivel ale elevilor. Eficiența jocului didactic depinde în mod esențial de competența cadrului didactic în selectarea și aplicarea strategiilor adecvate.

Spre exemplu în cadrul metodei „**Studiu de caz – aplicație didactică" aceasta** reprezintă o modalitate modernă și eficientă de predare, deoarece facilitează apropierea elevilor de realitate și dezvoltarea gândirii critice. Studiul de caz este o metodă didactică activă care constă în analiza unei situații concrete, reale sau simulate, cu scopul de a identifica probleme, cauze, consecințe și soluții. În geografie, această metodă este utilizată pentru a înțelege fenomene naturale, procese socio-economice sau probleme de mediu.

În cadrul unei lecții de geografie (clasa a VI-a), cu tema „Unitățile de relief ale Europei", s-a utilizat un joc didactic de tip concurs, structurat pe echipe. Activitatea a inclus sarcini de lucru, precum:

- identificare pe hartă a u ităților de relief ale Europei;
- asociere între denumiri și imagini;
- completare de enunțuri lacunare.

Rezultatele au evidențiat o creștere a gradului de participare și o îmbunătățire semnificativă a retenției informațiilor. Observațiile sistematice au indicat, de asemenea, dezvoltarea competențelor de colaborare și comunicare. Studiul de caz reprezintă o metodă didactică valoroasă în predarea geografiei, deoarece facilitează învățarea activă și conectarea cunoștințelor teoretice cu realitatea. Prin utilizarea acestei metode, elevii devin participanți activi la procesul educațional, dezvoltându-și competențele necesare pentru înțelegerea și interpretarea mediului geografic.

În concluzie, jocul didactic constituie o resursă metodologică valoroasă în predarea geografiei la nivel gimnazial, contribuind la eficientizarea procesului instructiv-educativ.

Integrarea sa în activitatea didactică trebuie realizată în mod echilibrat, în corelație cu obiectivele curriculare și cu particularitățile colectivului de elevi. În perspectiva unei educații centrate pe elev, valorificarea dimensiunii ludice a învățării reprezintă o direcție necesară și oportună.

BIBLIOGRAFIE:

- Ion Cerghit (2006). *Metode de învățământ*. Iași: Polirom.
- Constantin Cucoș (2014). *Pedagogie*. Iași: Polirom.
- Jean Piaget (1970). *Psihologia copilului*. București: Didactică și Pedagogică.
- Lev Vygotsky (1978). *Mind in Society*. Cambridge: Harvard University Press.

PROFESORUL - SLEFUITORUL DESTINELOR

ROSARIO CURVELO NICOLETA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ I. MURGULESCU,VELA

Educația reprezintă fundamentul oricărei societăți dezvoltate, iar în centrul acestui proces se află profesorul – figura esențială care modelează caractere, formează conștiințe și influențează destinul generațiilor viitoare. Metafora „șlefuitorului" sugerează ideea de transformare, de rafinare a potențialului uman, asemenea unui meșter care dă formă unei materii brute. Profesorul nu transmite doar informații, ci contribuie decisiv la formarea personalității elevilor, pregătindu-i pentru viață.

În primul rând, profesorul este un **formator de valori**. Dincolo de cunoștințele teoretice, elevii învață de la dascăl ce înseamnă responsabilitatea, respectul, munca și perseverența. Prin propriul exemplu, profesorul devine un model moral, iar influența sa poate marca profund evoluția elevilor. Așa cum sublinia Spiru Haret, educația este cheia progresului unei națiuni, iar profesorul este principalul agent al acestui proces.

În al doilea rând, profesorul are rolul de **ghid și mentor**. El nu se limitează la predarea lecțiilor, ci îndrumă elevii în descoperirea propriilor aptitudini și în dezvoltarea gândirii critice. Într-o lume în continuă schimbare, capacitatea de a gândi independent devine mai importantă decât simpla acumulare de informații. În acest sens, ideile pedagogului John Dewey despre educația centrată pe elev subliniază importanța experienței și a implicării active în procesul de învățare.

Un alt aspect esențial este faptul că profesorul contribuie la **modelarea viitorului societății**. Fiecare elev educat devine un adult care va influența, la rândul său, comunitatea din care face parte. Astfel, impactul profesorului depășește limitele clasei, extinzându-se la nivel social. Filosoful Constantin Noica evidenția importanța formării intelectuale și spirituale, considerând că adevărata educație presupune cultivarea gândirii și a creativității.

De asemenea, profesorul este un **creator de destine**. Prin încurajare, sprijin și înțelegere, el poate schimba traiectoria unui elev, oferindu-i încredere în propriile forțe. Numeroase exemple din literatură și realitate demonstrează că un profesor dedicat poate face

diferența între eșec și reușită. În acest sens, relația profesor–elev devine una profund umană, bazată pe respect și empatie.

Totuși, rolul profesorului nu este lipsit de provocări. Societatea modernă impune adaptarea la noi tehnologii, metode de predare și nevoi educaționale. În ciuda acestor dificultăți, esența profesiei rămâne aceeași: formarea oamenilor. Profesorul trebuie să fie nu doar bine pregătit profesional, ci și deschis, creativ și dedicat.

În concluzie, profesorul este cu adevărat un „șlefuitor al viitorului", deoarece modelează nu doar minți, ci și caractere. Prin munca sa, el contribuie la construirea unei societăți mai educate, mai responsabile și mai echilibrate. Rolul său este esențial și de neînlocuit, iar impactul său se reflectă în fiecare generație care duce mai departe valorile învățate.

BIBLIOGRAFIE:

- Constantin Noica – *Jurnal de idei*
- Spiru Haret – *Scrieri despre educație*
- Ion Creangă – *Amintiri din copilărie*
- Mihai Eminescu – *Publicistică*
- Paulo Freire – *Pedagogia oprimaților*
- John Dewey – *Democracy and Education*
- Ministerul Educației – Documente curriculare oficiale
- Manuale de limba și literatura română
- Studii de pedagogie și psihologia educației

ROLUL RESURSELOR EDUCAȚIONALE DESCHISE ÎN PROIECTAREA DIDACTICĂ

PROF. COJOCARU LĂCRĂMIOARA,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.3, PIATRA NEAMT

Resursele educaționale deschise reprezintă pentru cadrele didactice:

- acces la cunoaștere
- suport pentru reflecție
- schimbări în designul activităților didactice
- sprijin pentru parcursul educațional la clasă
- dezvoltarea de competențe digitale.

Etapele de proiectare ale materialelor digitale constau în:

- stabilirea obiectivelor
- elaborarea modalităților finale de evaluare a competențelor
- ordonarea pe capitole a conținutului
- specificarea și detalierea secvențelor de studiu și a materialelor auxiliare
- elaborarea materialelor digitale sub formă de text, scheme, suport audio-video
- aplicarea/evaluarea/reelaborarea materialelor.

Principii de design al conținutului:

- Claritate și eleganță: gruparea elementelor după semificație; formă elegantă, accesibilă
- Standardizare, consistență, regularitate: focalizarea rapidă pe ideile cheie; structura constantă de la o pagină/ secvenţă la alta
- Orientare facilă în conținut: indicator de progres; *location bar* pentru materiale lungi.

LIVRESQ este o platformă educațională pentru realizarea/utilizarea din biblioteca digitală a R.E.D. în cadrul lecțiilor. Este instrumentul de care ai nevoie pentru a depăși aceste obstacole, deoarece: nu necesită cunoștințe IT avansate, cu doar câteva click-uri poți adăuga elemente interactive sau materialului tău digital, vă ajută să transformați lecția dumneavoastră clasică într-una interactivă, îți permite să realizezi un material digital interactiv pornind de la zero.

Exemple de resurse educaționale elaborate cu LearningApps:
https://digitaledu.ro/resurse-educationale-deschise/?_sft_category=learningapps-org

- wordwall: https://wordwall.net/ro;
- liveworksheets: https://www.liveworksheets.com/;
- learningApps: https://learningapps.org/.

R.E.D. din canalul de Youtube CRED, EduCRED nivelul gimnazial:
https://www.youtube.com/c/GimnaziuEDUCRED/

Wordwall permite realizarea de exerciții și teste într-o formă ludică. Odată integrat conținutul exercițiului/testului, se pot utiliza diverse modalități standard de interacțiune cu acesta. Elevii primesc link-ul la pagina resursei și pot alege, din partea dreaptă, forma în care vor să rezolve sarcina de lucru. Cadrele didactice pot edita, în majoritatea cazurilor, o resursă existentă, preluând-o în contul propriu de pe Wordwall.

Exemple de resurse educaționale elaborate cu Wordwall:
https://digitaledu.ro/resurse-educationale-deschise/?_sft_category=wordwall-net

Liveworksheets este ideal pentru crearea de fișe de lucru. Profesorii elaborează fișa în word, pe propriul computer, apoi o salvează ca pdf și o încarcă în contul lor pe liveworksheets. Acolo, stabilescmodalitățile de interacțiune cu fiecare exercițiu, iar la final preiau link-ul de la resursă și îl distribuie elevilor.

Tutorial de realizare a resurselor pe Liveworksheets (EN):
https://www.youtube.com/watch?v=V5AM_qToJyc

Exemple de resurse educaționale elaborate cu Liveworksheets:
https://digitaledu.ro/resurse-educationale-deschise/?_sft_category=liveworksheets- com

LearningApps permitea realizarea de exerciții într-o mare varietate de tipuri: ordonează perechi, ordonare pe grupe, cronologie, ordine simplă, răspuns text liber, potrivire pe imagini, quiz cu alegere multiplă, text spații goale, app matrix, audio/video cu înserări etc.

Tutorial pas cu pas de realizare a resurselor pe LearningApps (RO): https://learningapps.org/tutorial.php

Majoritatea platformelor permit accesul cu un cont Google.

- Link la platforma Edpuzzle: https://edpuzzle.com/
- Link la platforma TED Ed: https://ed.ted.com/
- Link la platforma Fishbole: https://fishbole.io/
- Link la platforma iSLCollective: https://en.islcollective.com

Exemple de situații de învățare care utilizează aplicația Edpuzzle:
https://digitaledu.ro/aplicatii/edpuzzle/

Exemple de filme educaționale cu componentă interactivă:

https://digitaledu.ro/resurse-educationaledeschise/?_sft_category=edpuzzle-com

Resurse create cu aplicația Fishbole:

https://digitaledu.ro/resurse-educationaledeschise/?_sft_category=fishbole-io

Resurse create cu aplicația iSLCollective:

https://digitaledu.ro/resurse-educationaledeschise/?_sft_category=islcollective- com

Model de R.E.D. pentru disciplina Educație tehnologică și aplicații practice:

https://library.livresq.com/details/630d1060d21cae00088213c0

Criteriile pentru elaborare/evaluarea/autoevaluarea de resurse educaționale deschise sunt următoarele:

- concordanța cu programa școlară
- relevanța
- corectitudinea
- accesibilitatea
- valoarea pentru învățare
- calitatea structurării și realizării.

BIBLIOGRAFIE:

1. Istrate Olimpius, *Proiectarea și desfășurarea activităților de învățare cu suport digital*, 2018.
2. Istrate Olimpius, *Integration of Ludic Educational Activities into Classroom Teaching*, 2017.

PROFESORUL VIITORULUI: ÎNTRE TEHNOLOGIE, EMPATIE ȘI ADAPTARE CONTINUĂ

PROF. PITIC MANUELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "GHEORGHE ȘINCAI",FLOREȘTI

Educația a reprezentat întotdeauna fundamentul dezvoltării unei societăți, însă în secolul XXI aceasta trece printr-un proces amplu de transformare. Evoluția tehnologică, globalizarea și schimbările din piața muncii determină o redefinire a rolului profesorului.

Dacă în trecut acesta era perceput ca o autoritate absolută și principalul furnizor de informații, astăzi elevii au acces rapid la cunoaștere prin intermediul mediului digital. În acest context, profesorul viitorului trebuie să își regândească misiunea, devenind mai mult decât un simplu transmițător de informații: un ghid, un mentor și un facilitator al învățării autentice.

Un prim aspect esențial al profesorului viitorului este capacitatea de adaptare. Lumea se schimbă într-un ritm accelerat, iar sistemul educațional trebuie să țină pasul. Metodele tradiționale de predare, bazate exclusiv pe memorare și reproducere, nu mai sunt suficiente pentru a răspunde nevoilor elevilor de astăzi. Profesorul trebuie să fie deschis către utilizarea tehnologiei în procesul educațional, integrând instrumente digitale precum platforme de învățare online, aplicații interactive și resurse multimedia. Acestea nu doar că fac lecțiile mai atractive, dar contribuie și la dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor, esențiale în societatea contemporană. Totuși, tehnologia nu poate înlocui dimensiunea umană a educației.

Profesorul viitorului trebuie să îmbine competențele digitale cu abilități socio-emoționale solide. Empatia, răbdarea și capacitatea de a construi relații autentice cu elevii sunt fundamentale. Într-o lume în care copiii și adolescenții se confruntă cu numeroase provocări emoționale și sociale, profesorul devine un sprijin important în dezvoltarea lor personală. El trebuie să creeze un climat educațional sigur și incluziv, în care fiecare elev să se simtă valorizat și încurajat să se exprime liber.

De asemenea, profesorul viitorului pune accent pe dezvoltarea gândirii critice și a creativității. Nu mai este suficient ca elevii să acumuleze informații; ei trebuie să învețe să le analizeze, să le coreleze și să le aplice în situații reale. În acest sens, profesorul devine un facilitator al învățării active, utilizând metode precum învățarea prin descoperire, proiectele de grup, dezbaterile și studiile de caz. Aceste abordări stimulează implicarea elevilor și îi ajută să își dezvolte competențe esențiale pentru viitor, precum rezolvarea problemelor, colaborarea și comunicarea eficientă.

Un alt element definitoriu al profesorului viitorului este deschiderea către învățarea continuă. Educația nu se oprește odată cu finalizarea studiilor universitare; dimpotrivă, profesorul trebuie să fie într-un proces permanent de formare și perfecționare. Participarea la cursuri, ateliere, conferințe sau comunități profesionale contribuie la îmbunătățirea practicilor didactice și la adaptarea acestora la cerințele actuale. În plus, schimbul de experiență cu alți profesori reprezintă o sursă valoroasă de inspirație și inovare. Profesorul viitorului este, de asemenea, un promotor al educației personalizate. Fiecare elev este unic, având propriul ritm de învățare, interese și nevoi. În acest sens, cadrul didactic trebuie să adapteze strategiile de predare pentru a răspunde diversității din clasă. Utilizarea evaluării formative, oferirea de feedback constructiv și crearea unor sarcini diferențiate sunt doar câteva dintre metodele prin care profesorul poate sprijini dezvoltarea fiecărui elev în parte. Un rol important îl are și colaborarea cu părinții și comunitatea. Profesorul viitorului nu acționează izolat, ci face parte dintr-un ecosistem educațional mai larg.

Comunicarea eficientă cu familia elevului și implicarea comunității în procesul educațional contribuie la crearea unui mediu favorabil învățării. Astfel, educația devine un efort comun, în care toți actorii implicați lucrează împreună pentru binele copilului.

Exemplu de activitate didactică modern. Pentru a ilustra modul în care profesorul viitorului poate integra aceste principii în practică, prezentăm un exemplu de activitate didactică interdisciplinară, potrivită pentru gimnaziu sau liceu.

Titlul activității:- „Orașul viitorului” Obiective: - Dezvoltarea gândirii critice și a creativității; - Stimularea lucrului în echipă; - Aplicarea cunoștințelor din mai multe discipline (geografie, științe, educație civică, tehnologie); - Dezvoltarea competențelor digitale.

Descrierea activității: Profesorul împarte clasa în grupuri de 4-5 elevi și le propune să creeze conceptul unui „oraș al viitorului”. Fiecare echipă trebuie să gândească orașul din perspectiva sustenabilității, tehnologiei și calității vieții.

Etapele activității:

1. Documentare: Elevii caută informații despre orașe inteligente, energie verde, transport sustenabil și arhitectură modernă.

2. Planificare: Fiecare grup stabilește structura orașului: transport, locuințe, spații verzi, instituții.

3. Realizare: Elevii creează un proiect digital (prezentare, poster sau machetă virtuală) folosind aplicații precum PowerPoint sau alte platforme online

4. Prezentare:- Fiecare echipă își prezintă proiectul în fața clasei, argumentând alegerile făcute

. 5. Feedback și reflecție:- Profesorul și colegii oferă feedback constructiv, iar elevii discută despre ce au învățat.

Rolul profesorului: În această activitate, profesorul nu oferă direct soluțiile, ci ghidează elevii prin întrebări, sugestii și feedback. El facilitează procesul de învățare, încurajând colaborarea și implicarea activă.

Rezultate așteptate:

Elevii își dezvoltă capacitatea de a lucra în echipă, de a gândi critic și de a aplica cunoștințele în contexte reale. În același timp, activitatea le stimulează creativitatea și îi ajută să înțeleagă importanța unui stil de viață sustenabil. În concluzie, profesorul viitorului este un profesionist complex, capabil să îmbine tehnologia cu empatia și inovația cu tradiția. El nu mai este doar un furnizor de informații, ci un arhitect al experiențelor de învățare. Prin adaptabilitate, deschidere și implicare, profesorul contribuie la formarea unor generații pregătite nu doar pentru examene, ci pentru provocările reale ale vieții. Educația viitorului depinde, în mare măsură, de capacitatea profesorilor de a evolua și de a răspunde nevoilor unei lumi aflate în continuă schimbare.

BENEFICIILE UTILIZĂRII ECHIPAMENTELOR TEHNICE ÎN CADRUL ACTIVITĂȚILOR DE DEZVOLTARE PERSONALĂ DIN GRĂDINIȚĂ

PROF. ED. TIMPURIE MÎNZĂȚIANU NICOLETA

GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 15 -ȘCOALA GIMN. „ELENA CUZA” VASLUI

Educația timpurie reprezintă o etapă fundamentală în dezvoltarea copilului, perioadă în care se formează primele deprinderi sociale, emoționale și cognitive. În grădiniță, activitățile de dezvoltare personală au rolul de a sprijini formarea autonomiei, dezvoltarea relațiilor cu ceilalți și consolidarea încrederii în sine.

În contextul societății actuale, tehnologia ocupă un loc important în viața de zi cu zi. Din acest motiv, echipamentele tehnice pot fi integrate și în activitățile educaționale din grădiniță, contribuind la diversificarea metodelor de predare și la crearea unor experiențe de învățare atractive pentru copii.

Utilizarea echipamentelor tehnice, precum calculatorul, videoproiectorul, tabla interactivă sau tableta, poate facilita înțelegerea unor concepte legate de emoții, relații sociale sau comportamente adecvate. Totuși, aceste instrumente trebuie utilizate într-un mod echilibrat, adaptat vârstei copiilor și integrat în activități

Rolul activităților de dezvoltare personală în educația timpurie

Activitățile de dezvoltare personală au ca scop formarea unor competențe esențiale pentru viața copilului. În cadrul grădiniței, acestea contribuie la:

- dezvoltarea identității personale;
- formarea autonomiei și a responsabilității;
- dezvoltarea capacității de comunicare;
- învățarea regulilor de conviețuire socială;
- exprimarea și recunoașterea emoțiilor.

Prin intermediul acestor activități, copiii învață să își exprime sentimentele, să coopereze cu ceilalți și să își dezvolte capacitatea de a respecta reguli. Jocul, conversația, povestirea și activitățile de grup sunt principalele metode utilizate în educația timpurie.

Integrarea echipamentelor tehnice în aceste activități poate sprijini procesul educațional, oferind copiilor experiențe vizuale și interactive care facilitează înțelegerea unor situații din viața de zi cu zi.

Beneficiile utilizării echipamentelor tehnice în activitățile de dezvoltare personală

Integrarea tehnologiei în activitățile educaționale aduce numeroase beneficii.

1. Creșterea interesului pentru activități

Copiii sunt atrași de elementele vizuale și de materialele interactive. Utilizarea imaginilor, animațiilor sau filmelor educative captează atenția copiilor și îi motivează să participe activ la activitate.

2. Facilitarea înțelegerii emoțiilor

Materialele vizuale îi ajută pe copii să recunoască diferite expresii faciale și să înțeleagă mai bine emoțiile.

3. Dezvoltarea comunicării

După vizionarea unor materiale educative, copiii sunt încurajați să discute despre ceea ce au observat și să își exprime propriile opinii.

4. Îmbunătățirea cooperării

Activitățile interactive realizate cu ajutorul tehnologiei pot fi realizate în echipe, ceea ce stimulează colaborarea și spiritul de grup.

Exemple concrete de activități pentru grădiniță

Activitatea 1 – „Recunoaștem emoțiile”

Educatoarea prezintă pe videoproiector imagini cu copii care exprimă diferite emoții: bucurie, tristețe, surpriză sau furie. Copiii sunt invitați să identifice emoția reprezentată în imagine și să spună în ce situații s-au simțit la fel.

Această activitate contribuie la dezvoltarea inteligenței emoționale și la îmbunătățirea capacității de exprimare a sentimentelor.

Activitatea 2 – „Povestea prieteniei”

Educatoarea proiectează un scurt film educativ despre prietenie. După vizionare, copiii sunt invitați să discute despre comportamentul personajelor și să identifice acțiunile pozitive.

Copiii pot răspunde la întrebări precum:

- De ce au devenit prieteni personajele?
- Cum se ajută prietenii între ei?
- Ce înseamnă să fii un prieten bun?

Activitatea 3 – „Alegem comportamentul corect”

- Pe tabla interactivă sunt prezentate diferite situații din viața de zi cu zi: un copil care își ajută colegul, un copil care nu respectă regulile sau un copil care împarte jucăriile.
- Copiii sunt invitați să aleagă comportamentul corect și să explice de ce este important.

Activitatea 4 – „Cum mă simt astăzi?”

- Educatoarea utilizează un material digital cu emoticoane care exprimă diferite stări emoționale. Fiecare copil alege emoticonul care reprezintă starea lui din acel moment și explică de ce se simte astfel.
- Activitatea îi ajută pe copii să își exprime emoțiile și să își dezvolte capacitatea de autoevaluare.

Activitatea 5 – „Regulile grupei”

- Cu ajutorul videoproiectorului, educatoarea prezintă imagini care ilustrează regulile grupei: așteptăm rândul, ascultăm colegii, păstrăm ordinea, împărțim jucăriile.
- Copiii discută despre importanța acestor reguli și pot realiza ulterior un afiș al regulilor grupei.

Activitatea 6 – „Ghicește emoția”

- Pe tabla interactivă sunt afișate imagini cu expresii faciale diferite. Un copil este invitat să identifice emoția reprezentată și să mimeze aceeași emoție, iar ceilalți copii trebuie să o ghicească.
- Această activitate stimulează empatia și capacitatea de recunoaștere a emoțiilor.

Deși tehnologia oferă numeroase avantaje, utilizarea acesteia trebuie realizată cu echilibru.

Unul dintre principalele riscuri este expunerea prelungită la ecrane. În educația preșcolară, activitățile digitale trebuie să fie scurte și să fie alternate cu activități de mișcare, jocuri sau activități practice.

De asemenea, tehnologia nu trebuie să înlocuiască interacțiunea directă dintre copii și educatoare, care reprezintă un element esențial al procesului educațional.

Integrarea echipamentelor tehnice în activitățile de dezvoltare personală din grădiniță poate contribui semnificativ la îmbunătățirea procesului educațional. Materialele multimedia

și activitățile interactive pot stimula interesul copiilor, pot facilita înțelegerea emoțiilor și pot sprijini dezvoltarea abilităților sociale.

Cu toate acestea, utilizarea tehnologiei trebuie realizată într-un mod echilibrat și adaptat particularităților de vârstă ale copiilor. Rolul educatoarei este esențial în selectarea materialelor educative adecvate și în integrarea acestora în activități interactive și ludice.

Prin utilizarea responsabilă a echipamentelor tehnice, grădinița poate deveni un spațiu educațional modern, în care copiii învață prin experiențe variate și atractive.

BIBLIOGRAFIE:

Cucoș, C. – *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași.
Cerghit, I. – *Metode de învățământ*, Editura Polirom.
Vrășmaș, E. – *Educația timpurie*, Editura Aramis.
Ministerul Educației – *Curriculum pentru educația timpurie*, 2019.
Iucu, R. – *Instruirea școlară*, Editura Polirom.

ROLUL ACTIVITĂȚILOR INTERDISCIPLINARE ÎN DEZVOLTAREA ARMONIOASĂ A COPILULUI DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

PROF. ED. TIMPURIE LEICA ALEXANDRA-MIHAELA
GRĂDINIȚA CU P,P NR. 18 FOCȘANI

Educația timpurie reprezintă una dintre cele mai importante etape ale formării și dezvoltării copilului, deoarece în această perioadă sunt construite bazele dezvoltării intelectuale, emoționale, sociale și comportamentale. Primii ani de viață au o influență semnificativă asupra evoluției viitoare a copilului, iar experiențele educaționale trăite în această etapă contribuie la conturarea personalității și la dezvoltarea unor competențe esențiale pentru integrarea școlară și socială. În cadrul învățământului preșcolar, copilul intră într-un mediu organizat, în care învață să comunice, să relaționeze, să respecte reguli și să participe activ la diferite activități educative.

În contextul actual al educației moderne, accentul nu mai este pus exclusiv pe transmiterea unor informații, ci pe dezvoltarea globală a copilului și pe formarea unor competențe care să îi permită adaptarea la societatea contemporană. Din acest motiv, activitățile interdisciplinare și multidisciplinare ocupă un loc important în procesul instructiv-educativ desfășurat în grădiniță. Aceste activități facilitează integrarea mai multor domenii de învățare și permit realizarea unor conexiuni între informații, contribuind la formarea unei înțelegeri unitare asupra realității.

Copilul preșcolar descoperă lumea prin joc, experiență directă, explorare și interacțiune. El nu percepe informațiile în mod fragmentat, pe discipline separate, ci ca parte a unui întreg. Din această perspectivă, activitățile interdisciplinare răspund nevoilor naturale de cunoaștere și explorare ale copilului, transformând învățarea într-un proces atractiv, dinamic și eficient. Prin intermediul acestor activități, copilul este stimulat să gândească, să observe, să compare și să descopere legături între diferite fenomene și experiențe de viață.

Despre importanța educației timpurii în dezvoltarea copilului putem spune că, perioada preșcolară este considerată o etapă esențială în evoluția fiecărui individ, deoarece în această perioadă se formează deprinderi și comportamente care vor influența parcursul educațional și social ulterior. Dezvoltarea copilului are loc într-un ritm accelerat, iar stimularea corespunzătoare a capacităților sale poate contribui la valorificarea potențialului individual. Educația timpurie urmărește dezvoltarea armonioasă a copilului din toate punctele de vedere, acordând importanță atât dimensiunii cognitive, cât și celei afective și sociale.

În cadrul grădiniței, copilul își dezvoltă limbajul și capacitatea de comunicare prin interacțiunea permanentă cu educatoarea și cu ceilalți copii. Totodată, sunt stimulate procesele cognitive precum atenția, memoria, imaginația și gândirea logică. Activitățile desfășurate contribuie la dezvoltarea curiozității și a dorinței de explorare, copilul fiind încurajat să observe mediul înconjurător și să formuleze întrebări despre ceea ce descoperă.

Educația timpurie are și un rol important în dezvoltarea emoțională și socială a copilului. Participarea la activități de grup îl ajută să își exprime emoțiile, să colaboreze cu ceilalți și să respecte reguli și norme de comportament. În această etapă, copilul învață să își gestioneze emoțiile, să își dezvolte empatia și să stabilească relații pozitive cu cei din jur. Astfel, mediul educațional din grădiniță devine un spațiu în care copilul se dezvoltă într-un mod echilibrat și armonios.

Totodată, educația timpurie contribuie la dezvoltarea autonomiei și a încrederii în sine. Copiii sunt încurajați să realizeze activități independent, să ia decizii simple și să își exprime propriile opinii. Prin experiențele de învățare oferite în grădiniță, copilul dobândește treptat siguranță și încredere în propriile capacități, aspecte importante pentru integrarea ulterioară în mediul școlar.

Abordarea interdisciplinară în învățământul preșcolar presupune integrarea mai multor domenii experiențiale în cadrul aceleiași activități didactice, astfel încât copilul să înțeleagă realitatea într-o manieră unitară și coerentă. Activitățile interdisciplinare au rolul de a crea contexte de învățare atractive și semnificative, în care copilul să poată realiza conexiuni între diferite informații și experiențe.

În grădiniță, activitățile integrate sunt organizate frecvent în jurul unor teme apropiate universului copilului, precum anotimpurile, familia, animalele, natura sau diferite evenimente din viața cotidiană. De exemplu, într-o activitate cu tema „Toamna”, copiii pot observa schimbările produse în natură, pot discuta despre fructele și legumele specifice anotimpului, pot realiza exerciții matematice prin numărarea acestora și pot participa la activități artistice inspirate din culorile toamnei. Astfel, într-o singură activitate sunt valorificate cunoștințe și deprinderi din mai multe domenii de dezvoltare.

Caracterul interdisciplinar al activităților contribuie la stimularea gândirii și a creativității. Copiii sunt provocați să analizeze, să compare și să găsească soluții pentru diferite situații-problemă. În același timp, activitățile integrate dezvoltă capacitatea de comunicare și cooperare, deoarece copiii sunt implicați în activități de grup care presupun dialog, colaborare și respect reciproc.

Un alt avantaj important al activităților interdisciplinare este acela că procesul de învățare devine mai atractiv și mai apropiat de experiențele reale ale copilului. În loc să primească informațiile într-o manieră rigidă și abstractă, copilul învață prin joc, explorare și experiență directă. Acest lucru contribuie la o înțelegere mai profundă a informațiilor și la formarea unei învățări durabile.

Activitățile integrate permit, de asemenea, individualizarea învățării. Fiecare copil are propriul ritm de dezvoltare și propriile interese, iar abordarea interdisciplinară oferă multiple posibilități de implicare și exprimare. Copiii pot participa activ în funcție de nivelul lor de dezvoltare și își pot valorifica aptitudinile și creativitatea în mod diferit.

În educația timpurie, cadrul didactic are un rol esențial în organizarea și desfășurarea activităților instructiv-educative. Educatoarea nu este doar o persoană care transmite informații, ci un facilitator al învățării și un sprijin permanent pentru copil. Aceasta trebuie să creeze un mediu educațional sigur, stimulativ și adaptat particularităților de vârstă ale copiilor.

Proiectarea activităților interdisciplinare presupune creativitate, flexibilitate și o bună cunoaștere a nevoilor și intereselor copiilor. Educatoarea trebuie să selecteze teme relevante și metode didactice care să stimuleze participarea activă și implicarea emoțională a copiilor. Utilizarea metodelor interactive, precum jocul didactic, conversația euristică, învățarea prin descoperire sau metoda proiectelor, contribuie la transformarea activităților într-o experiență plăcută și motivantă pentru copii.

Totodată, cadrul didactic are responsabilitatea de a observa permanent comportamentul și progresul copiilor. Prin observare și evaluare continuă, educatoarea poate identifica nevoile individuale și poate adapta activitățile astfel încât fiecare copil să beneficieze de experiențe educaționale potrivite nivelului său de dezvoltare.

Relația dintre educatoare și copil are o importanță deosebită în educația timpurie. Un climat afectiv pozitiv, bazat pe respect, încurajare și susținere emoțională, favorizează dezvoltarea încrederii în sine și a motivației pentru învățare. Copiii au nevoie să se simtă acceptați și apreciați pentru a participa activ și cu interes la activități.

De asemenea, colaborarea dintre grădiniță și familie contribuie semnificativ la succesul procesului educațional. Părinții trebuie implicați în activitățile și proiectele desfășurate în grădiniță, deoarece parteneriatul educațional asigură continuitatea experiențelor de învățare și susține dezvoltarea armonioasă a copilului. Comunicarea eficientă dintre educatoare și familie permite identificarea nevoilor copilului și sprijinirea acestuia într-un mod adecvat.

Abordarea multidisciplinară oferă numeroase beneficii pentru dezvoltarea copilului preșcolar și pentru eficientizarea procesului educațional. În primul rând, aceasta stimulează

interesul și motivația pentru învățare. Copiii sunt mai implicați atunci când activitățile sunt variate, interactive și apropiate de experiențele lor cotidiene.

În al doilea rând, activitățile interdisciplinare contribuie la dezvoltarea unor competențe esențiale pentru adaptarea la mediul școlar și social. Copiii își dezvoltă capacitatea de comunicare, gândirea logică, spiritul de observație și abilitatea de a rezolva probleme. Totodată, sunt stimulate creativitatea și imaginația, aspecte importante în formarea unei personalități autonome și flexibile.

Participarea la activități de grup favorizează dezvoltarea competențelor sociale și emoționale. Copiii învață să colaboreze, să respecte reguli, să își exprime opiniile și să accepte punctele de vedere ale celorlalți. Aceste experiențe contribuie la dezvoltarea empatiei și a comportamentelor sociale pozitive.

Un alt avantaj important al abordării multidisciplinare este acela că facilitează formarea unei învățări durabile. Atunci când informațiile sunt descoperite prin experiență directă și sunt integrate în contexte variate, acestea sunt mai ușor înțelese și reținute. Copiii realizează conexiuni între cunoștințe și pot aplica ceea ce au învățat în diferite situații de viață.

În contextul societății actuale, caracterizată prin schimbări rapide și diversitate informațională, este important ca educația să formeze indivizi capabili să gândească flexibil, să comunice eficient și să se adapteze la situații noi. Activitățile interdisciplinare contribuie la dezvoltarea acestor competențe încă din perioada preșcolară și pregătesc copilul pentru integrarea cu succes în mediul școlar și social.

Educația timpurie reprezintă baza dezvoltării armonioase a copilului și are un rol esențial în formarea competențelor necesare pentru integrarea școlară și socială. În cadrul învățământului preșcolar, activitățile interdisciplinare și multidisciplinare contribuie la realizarea unui proces educațional modern, centrat pe copil și pe nevoile sale de dezvoltare.

Prin integrarea diferitelor domenii de învățare, copilul descoperă lumea într-un mod natural și coerent, iar procesul de învățare devine mai atractiv și mai eficient. Activitățile interdisciplinare stimulează creativitatea, gândirea critică, comunicarea și cooperarea, contribuind la dezvoltarea globală a copilului.

Rolul cadrului didactic este esențial în organizarea unui mediu educațional stimulativ și în alegerea unor metode moderne de predare care să valorifice potențialul fiecărui copil. În același timp, colaborarea dintre grădiniță și familie susține continuitatea procesului educațional și favorizează dezvoltarea armonioasă a copilului.

În concluzie, abordarea interdisciplinară reprezintă o direcție importantă și necesară în educația timpurie, deoarece răspunde nevoilor actuale ale societății și contribuie la formarea unor copii creativi, autonomi și capabili să se adapteze cerințelor viitoare.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE:

Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. Polirom.

Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Polirom.

Glava, A. (2009). *Introducere în pedagogia preșcolară*. Dacia.

Ministerul Educației Naționale. (2019). *Curriculum pentru educație timpurie*. Editura Didactică și Pedagogică.

Vrășmaș, E. (2012). *Educația timpurie*. Aramis.

FAVORISER LES VALEURS FRANCOPHONES EN CLASSE DE FLE

TATARU LOLA-GABRIELA
LICEUL TEORETIC „MIHAIL KOGALNICEANU", VASLUI

La réalité contemporaine, marquée par les multiples dynamiques de la mondialisation, de la multiculturalité et de l'immédiateté, confronte aujourd'hui la didactique du FLE à un défi majeur : celui d'intégrer les valeurs francophones dans l'expérience quotidienne des apprenants et de leur offrir un véritable accès à la richesse, à la diversité et à la complexité des cultures francophones. Dans le présent article nous nous interrogeons exactement sur cette question centrale : la mise en place d`une démarche interculturelle efficace fondée sur l`exploitation créative des documents déclencheurs motivants et stimulants.

Du point de vue diachronique, les didacticiens s`accordent à constater que la perspective actionnelle brise toute trace de la tour d`ivoire qui aurait jamais protégé l`enseignement des langues étrangères car elle fait sortir la langue de l`espace sécurisant de la salle de classe pour la placer dans le hors-classe, un espace peuplé d`aléas où l`apprenant est censé prouver son autonomie et prendre des responsabilités. Le modèle de l`élève répétiteur n`est plus actuel; on parle aujourd`hui de l`élève producteur et pleinement conscient de son apprentissage. L`espace scolaire a glissé vers l`espace social et la communication vers l`action et l`interaction.

Et, comme l`affirme le célèbre linguiste Bernard Cerquiligni, le français est devenu, dans le contexte de l`Europe d`aujourd`hui, une véritable « langue de la citoyenneté »[1].

C`est pourquoi l`enseignant se voit plus que jamais en situation d`élaborer des supports didactiques, d`organiser un véritable complément du manuel destiné notamment à combler un vide de ce dernier sur certains contenus du programme, à introduire des données absentes du manuel, à apporter un supplément d`information ou bien à faciliter l`enrichissement lexical. Le rôle d`enseignant concepteur, voire ``scénariste`` s`avère là capital et il serait idéal que ce travail de conception ait comme focus l`intégration des documents authentiques francophones en classe de FLE. Le choix est illimité : articles de presse, extraits d` émissions radio, chaînes francophones, bandes dessinées, photos, brochures, journaux, magazines, formulaires, recettes de cuisine, billets de banque, bulletin météo, chansons, films ou documentaires, poèmes enregistrés, interviews, dialogues .

À partir du déclencheur choisi, l`enseignant peut concevoir des pistes d`exploitation diversifiées, y intégrant des activités destinées à rendre les élèves capables de s`orienter dans

[1] Émission *Le grand entretien*, enregistrée le 7 février 2013, http://www.franceinter.fr/emission-le-grand-entretien-bernard-cerquiglini

un texte, d`en extraire les informations essentielles et de les mettre en relation, de relever les termes-clés et les mots se rapportant au thème pivot, de lire pour s`informer, de comprendre un point de vue et de discuter sur un thème de société. Du côté de l`expression, les documents de départ peuvent fournir aux apprenants l`occasion d`exprimer leur pensée sur le sujet en question, d`expliquer pourquoi quelque chose pose problème, de peser le pour et le contre, d`écrire un essai pour exposer leur propre prise de position par rapport au sujet.

Nous plaidons pour l`importance essentielle du côté concepteur de l`enseignant, de ses qualités de scénariste et de metteur en scène qui s`avèrent indispensables dans la construction cohérente et efficace d`un cours de langue. À part les informations et les connaissances qu`il dispense aux apprenants, à part ses efforts de transmettre et de faire acquérir des savoirs langagiers, son véritable rôle se voit au niveau de la conception et de l`exploitation des activités de classe, dans la dextérité de conjuguer théorie et pratique, autrement dit dans les passages, les glissements et la progression de la compréhension vers l`expression, tout en passant par l`interaction, la médiation et le transfert.

Dans cet itinéraire qui aura la forme d`une démarche souple et raisonnée, parfaitement adaptée au niveau, aux besoins et aux attentes des apprenants, l`enjeu interculturel susmentionné trouve toute sa justification et les valeurs francophones un véritable lieu de partage.

L`intelligence et l`intuition pédagogiques de l`enseignant se manifestent pleinement dans le choix du document déclencheur servant à de nombreuses activités de compréhension, d`expression, d`enrichissement lexical ou de perfectionnement et donnant ainsi une place importante à l`univers (socio)culturel en classe de langue. Une option adéquate et judicieusement adaptée à toutes les spécificités du groupe classe (âge, niveau, centres d`intérêt, besoins langagiers, attentes, manuel, programme scolaire) garantit au moins partiellement la réussite de ces activités. Nous sommes d`avis qu`un document de départ fonctionne comme une accroche et qu`il contient déjà en lui-même des indices essentiels sur son mode d`emploi.

L`univers des documents déclencheurs est riche et foisonnant. Pour en faire le meilleur tri, il faut puiser dans le domaine illimité des documents authentiques, dans un va-et-vient constructif, en pendulant entre documents écrits, visuels, oraux, entre chansons et l`univers socioculturel des médias, entre la publicité et la bande dessinée, autrement dit dans toute une mine de supports nous permettant de travailler et de combiner les quatre compétences. Que ces supports soient en plus puisés dans une source francophone authentique, voilà nos véritables desiderata et le défi à relever.

Internet reste dans ce sens une excellente banque de données. Si l`on veut feuilleter l`actualité francophone, il suffit d`accéder aux contenus de la presse en ligne (Le Monde, Le Figaro, Libération), si l`on veut exploiter des documents audio authentiques, il suffit d`écouter France Culture, RFI, Arte radio. Toujours côté média, on peut prendre comme repères la fameuse TV5, ARTE reportages ou les journaux télévisés de France 3.

Ce type de déclencheurs constitue donc pour l`enseignement du FLE un matériel privilégié car il offre aux apprenants les contours concrets d`un pays francophones, de sa langue, de sa culture, de ses traditions et surtout de son actualité, ce qui permet l`organisation d`une démarche didactique véritablement ancrée dans le vécu du public cible.

BIBLIOGRAPHIE :

Courtillon, J., *Élaborer un cours de FLE*, Paris, Hachette,

CUQ, J.-P., GRUCA, I., *Cours de didactique du français langue étrangère et seconde*, Paris, PUG-FLE, 2005

Robert, J.-P., Rosen, E, Reinhardt, C., Faire classe en FLE. Une approche actionnelle et pragmatique, Paris, Hachette, 2011

ARHITECTURA EMPATIEI: PROIECTUL *PODURI DE LUMINĂ* CA MODEL DE ÎNVĂȚARE EXPERIENȚIALĂ

PROF.MUNTEANU GABRIELA-IONICA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ SURAIA

În contextul actual, elevii din mediile urbane sau din alte comunități școlare tind să piardă contactul cu rădăcinile și tradițiile autentice. Comunele pline de tradiții prin istoria și spiritualitatea lor, reprezintă un spațiu ideal pentru o „imersiune" religioasă. Educația nu mai poate fi doar un transfer de informații. Profesorul devine un arhitect al viitorului, cel care proiectează contexte de învățare unde elevii își pot regăsi rădăcinile. Într-o lume tot mai digitalizată, rolul nostru este să construim „poduri" între modernitate și valorile autentice, oferind elevilor din mediile urbane sau comunități diverse o „imersiune" spirituală necesară formării lor ca oameni.

Acest parteneriat strategic nu își propune doar o vizită, ci un schimb de roluri și experiențe între tineri, sub deviza „Lumina Învierii în suflet de copil". Inspirată de conceptul de „schimb de experiență", activitatea presupune și deplasarea elevilor în alte comunități pentru a trăi, timp de o zi, viața unui tânăr creștin dintr-o zonă cu tradiții milenare.

Activitatea este concepută ca un parteneriat între elevi din medii diferite (ex: elevi de la un liceu teoretic și elevi dintr-un centru de zi sau dintr-o zonă rurală izolată). Aceștia „fac schimb" de roluri. Elevii pot vizita familiile din alte comunități și să participe direct la ritualurile de pregătire ale acestora: de la curățenia simbolică a casei, la încondeierea ouălor după tehnici locale sau pregătirea coșului pascal și responsabilități în pregătirea Învierii, sub îndrumarea mentorilor.

Această inversare de roluri facilitează înțelegere profundă a conceptului de aproapele și demonstrează că, deși trăim în condiții diferite, Lumina Învierii se simte la fel în fiecare suflet de copil. Elevii vor învăța metode diferite de celebrare a Sărbătorilor Pascale, vor participa la activități de voluntariat, la slujbele deniilor din Săptămâna Patimilor și vor cunoaște tradiții autentice prin ochii „oaspeților".

Activități popuse(Calendarul Schimbului)

Etapa 1*„Cunoaşte-mi comunitatea"* Sesiune online/scrisori între elevii noștri și tinerii din alte comunități, pentru a prezenta specificul fiecărei zone.

Etapa 2 *„O zi în locul tău”* Schimbul propriu-zis: Elevii merg în comunitățile partenere pentru a prelua „sarcinile” de pregătire ale bisericii (curățenie, pregătirea ramurilor de salcie, ajutorarea bătrânilor din sat).

Etapa 3*„Atelierul de Tradiție Vie”* Copiii din comunitatea gazdă, devin instructori pentru elevii invitați, învățându-i tehnicile locale de încondeiere sau cântările specifice zonei.

Etapa 4*„Ghidul Luminii”* Realizarea unui material digital comun cu impresii și tradiții colectate din ambele comunități.

Evaluarea se va face prin jurnale de reflexie, punându-se accent pe feedback-ul emoțional al elevilor și pe calitatea interacțiunii dintre „oaspeți” și „gazde”.

Acest parteneriat strategic transformă voluntariatul dintr-o acțiune punctuală într-o experiență de viață, oferind elevilor șansa de a experimenta „Lumina Învierii” prin ochii celorlalți. Prin astfel de inițiative, profesorul-arhitect reușește să clădească în sufletele elevilor nu doar cunoștințe, ci valori care vor dăinui în viitor.

EDUCAȚIA PENTRU VIITOR

PROFESOR POPESCU ELENA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ” ION VĂLCEANU” DRĂGOTEȘTI , GORJ

Viitorul educației depinde în mare măsură de adaptare. De adaptarea sistemelor de învățământ la noile provocări și la tot ce ține de învățare, de predare modernă, modernizată. Educația viitorului va porni de la principii de bază, pe care le avem și în prezent, dar va avea mult mai multe variante pentru a ajunge la obiectivele propuse. Implicarea dascălilor și a autoritatilor din învățământ va fi esentială pentru sisteme de educație performante, care îi pot ajuta pe elevi sau studenți să învețe mai ușor și mai bine.

Maslow vorbește de sentimentul de apartenență la un grup; toți avem nevoie să știm că suntem parte dintr-o comunitate, o clasă, că facem lucruri împreună; acest sentiment face că învățarea să aibă loc mai ușor, elevii să meargă cu drag la școală. Mentalitatea profesorilor ar trebui să fie diferită: ei sunt acolo ca să susțină copiii în călătoria lor spre a deveni oameni cultivați, care gândesc, care știu să susțină niște păreri argumentate, care au încredere în ei și în alții, știu să lucreze în echipe, au inițiativă, își asumă greșelile, rolurile; elevii au nevoie să fie ghidați în luarea deciziilor, în gândirea materiilor integrativ, în corelare cu alte discipline și cu realitatea.

Învățare personalizată. În sistemul de educație din viitor elevii vor avea instrumente de studiu care se vor adapta la capacitățile fiecărui elev în parte. Dacă se ajunge la un anumit nivel, deja învățarea va fi mai complexă, vor fi întrebări și materiale mai grele pentru a se „plia” pe cunoștintele pe care le deține elevul la un moment dat.

Elevii care au probleme cu învățarea vor putea să facă exerciții și practică pana ating un anumit nivel. Pe durata învățării elevii vor primi mereu încurajări și vor ști de fiecare dată la ce nivel se afla. Vor fi tot mai puțini elevi care își vor pierde încrederea în ei sau vor fi tentați să abandoneze școala.

Alegerea liberă a instrumentelor de învațare. Fiecare elev va avea posibilitate să modifice procesul de învățare cu ajutorul unor instrumente pe care acesta le consideră necesare și potrivite pentru el. Se vor folosi în cadrul proceselor de învățare diverse dispozitive, diverse programe, tehnici interesante bazate pe preferințele lor. Învățarea combinată, clasele „inversate” și BYOD (fiecare elev își aduce dispozitivele proprii care îi vor fi necesare și utile în timpul învățării).

Mentoratul va fi foarte important. În viitor elevii vor avea foarte multa independența în procesul de învățare, așa ca mentoratul va fi fundamental pentru succesul elevului. Profesorii îi vor îndruma pe elevi în jungla informațională la care vor avea acces și le vor arata care sunt cele mai bune moduri de studiu, cele mai bune surse de informații. Deși viitorul educației pare a fi unul remote, instituțiile educaționale și profesorii vor avea în continuare un rol foarte important pentru performanțe academice de invidiat.

Prin urmare ar trebui să-i ajutăm pe copii să fie autonomi, să descopere ei ce înseamnă viitorul, să nu mai fie atât prinși în interpretările noastre, trebuie să le creem o autonomie mai mare astfel încât să nu mai rămână la cum credem noi că va fi viitorul ci să-l descopere chiar ei, odată ce îl experimentează.

Cei care neglijează rolul educaţiei în viaţa lor vor deveni simple marionete, vor juca după reguli impuse de alţii, realizând, la un moment dat, că în fiinţa lor este un gol ce putea fi umplut doar prin educaţie.

Un rol important trebuie acordat educaţiei copiilor, pentru că ei sunt cei de la care se aşteaptă în viitor să dea noi valori societăţii.

În prezent, evoluţia ştiinţei ne ajută la găsirea unei soluţii prin care fiecare elev, chiar cu capacităţi intelectuale mai reduse, să fie ajutat în descoperirea unei vocaţii potrivite cu abilităţile lui; numai aşa putem ajuta societatea, găsind soluţii chiar şi acolo unde par a nu fi.

Petre Ţuţea afirma că „în lumea aceasta nu există genii, ci doar oameni care şi-au descoperit adevărata valoare“. Asta trebuie să facă dascălii din ziua de azi: să-i ajute pe elevi să-şi descopere adevărata valoare, adevăratul potenţial. Doar aşa vom putea da valoare învăţământului.

BIBLIOGRAFIE:

1. https://ziarullumina.ro/
2. https://revistacariere.ro/
3. Mircea Herivan, “ Educatia la timpul viitor”, 1976

PROFESORUL-ARHITECT MODERN ȘI INTELIGENȚĂ ARTIFICIALĂ

PROF. PETREA DANIEL-ANDREI
ȘCOALA GIMNAZIALĂ MANASIA

Într-o lume obsedată de algoritmi, inteligență artificială și automatizare, tindem să căutăm constructorii viitorului în laboratoarele de tehnologie. Realitatea este însă mult mai profundă: **adevărații arhitecți ai lumii de mâine nu proiectează linii de cod, ci modelează minți.** Ei sunt profesorii.

Dacă un arhitect clasic folosește ciment, oțel și sticlă pentru a ridica structuri care să reziste timpului, profesorul folosește empatie, cunoaștere și viziune pentru a clădi caractere. Fundația pe care o pune un cadru didactic în primii ani de viață ai unui elev determină înălțimea la care acel copil va putea să zboare mai târziu.

Rolul profesorului a depășit de mult simpla transmitere de informație. Astăzi, când orice definiție sau formulă matematică se află la o singură căutare pe internet, dascălul devine un ghid într-un labirint informațional.

Profesorul ca arhitect nu livrează „cărămizi" de date, ci îi învață pe elevi **cum să le asambleze**:

- **Dezvoltă gândirea critică:** Îi învață pe tineri să pună întrebări, nu doar să accepte răspunsuri de-a gata.
- **Cultivă inteligența emoțională:** Într-o eră digitală, capacitatea de a rezona cu cel de lângă tine, de a lucra în echipă și de a gestiona eșecul devine cel mai important pilon de rezistență.
- **Sădește curiozitatea nativă:** Un profesor bun nu umple un vas, ci aprinde un foc care va arde toată viața.

Fiecare lecție predată este, de fapt, o cărămidă pusă la temelia societății de mâine. Când un profesor promovează corectitudinea, el construiește o justiție mai curată peste 20 de ani. Când încurajează creativitatea, el pune bazele următoarei revoluții tehnologice sau artistice.

Spre deosebire de clădirile din beton care se degradează sub intemperii, „construcțiile" unui profesor sunt durabile și transgenerționale. Valorile insuflate unui elev sunt duse mai departe în propria lui familie, în compania pe care o va conduce sau în comunitatea pe care o va schimba.

A fi arhitect al viitorului în prezent nu este o sarcină ușoară. Sistemele educaționale sunt adesea rigide, iar resursele sunt limitate. Cu toate acestea, profesorul-arhitect modern dă dovadă de o adaptabilitate incredibilă.

ROLUL DIRECTORULUI DE ȘCOALĂ ÎN DEZVOLTAREA RESURSEI UMANE

PROF. PROF. DANGĂ GEANINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 PERIENI

Lider, manager, director – mai multe lexeme care surprind rolul complex al celui care conduce o unitate şcolară. Omul care însumează competenţe solide de management, dar şi real tact pedagogic, o bună cunoaştere a şcolii, a oamenilor, capacitate de previziune şi de intervenţie, directorul de şcoală trebuie să se dedice activităţilor şcolii şi să înţeleagă că propria identitate se impregnează de cea a instituţiei şi invers, că ilustrează, alături de echipa sa, cadre didactice, părinţi, elevi, personal didactic auxiliar şi nedidactic, imaginea unei şcoli.

Şcoala românească, prin formatorii ei, directori de şcoală sau profesori, diriginţi sau pedagogi, trebuie să demonstreze o reală capacitate de anticipare. Directorul, modelul uman şi profesional al tuturor celor din subordine, persoana cu funcţia şi răspunderile pe măsură, responsabilul de funcţionarea şi organizarea întregii activităţi dintr-o şcoală, conjugă atribute ale liderului şi ale managerului, în egală măsură.

Atribuţiile managerului şcolii, reglementate prin instrumente specifice, vizează ***planificarea, organizarea, controlul, decizia, îndrumarea şi evaluarea activităţii educative*** din unitatea şcolară. În termenii lui Henry Fayol, vorbim despre ***cinci funcţii principale***: *previziunea, organizarea, comanda, coordonarea, controlul*. Toate acestea se pot realiza prin concentrarea asupra reuşitei elevilor şi, implicit, a profesorilor, dar şi printr-o disponibilitate deosebită de a participa activ, responsabil şi dedicat la toate activităţile legate de şcoală. Atragerea de fonduri, gestionarea corectă a resurselor materiale şi umane, a situaţiilor de criză, un corect management al riscului – reprezintă premise ale activităţii bune ale unui director în şcoala românească a secolului XXI.

Conducerea unei şcoli trebuie să conjuge cooperarea, lucrul în echipă, capacitatea de schimbare în mai bine cu o componentă pragmatică, legată de menţinerea echilibrului şi funcţionalitatea instituţională.

La modul ideal, un director de şcoală ar trebui să se orienteze atât spre oameni, formabili şi formatori sau parteneri educaţionali, cât şi spre sarcini, astfel încât să optimizeze procesul instructiv-educativ. Având un comportament echilibrat, echidistant, întotdeauna integru, sobru,

directorul se impune prin acţiuni complexe şi gesturi simple, prin spiritul de colegialitate şi prin imparţialitatea pe care în permanenţă trebuie să le manifeste.

Capacităţile organizatorice şi abilităţile comunicativ-colaborative legitimează un director de şcoală care va găsi întotdeauna soluţii care apar.

De asemenea, pregătirea profesională, capacitatea managerială, consecvenţa, inteligenţa, integritatea şi transparenţa – devin condiţii sine qua non ale unui bun director de şcoală. Claritatea viziunii, transpunerea obiectivelor, a ţintelor strategice în practică, în realizări semnificative ale şcolii – sunt alte aspecte de luat în calcul. Desigur, capacitatea de a stimula permanent elevii şi colegii de cancelarie, de a motiva întreg personalul, de a inspira pe toţi cei din jur, de a reduce orice disconfort, modestia şi capacitatea de a eficientiza colaborarea – reprezintă tot atâtea aşteptări de la un director de şcoală. Până la urmă, directorul este membru al unui grup, ilustrează cultura organizaţională şi etosul şcolii respective, reprezintă, împreună cu ceilalţi, valorile şi principiile unei instituţii.

Cine este, aşadar, directorul sau managerul şcolar ideal? Nu se identifică un răspuns singular, dar un director bun este un om al şcolii, un profesionist, un pedagog bun, un coleg extraordinar, un factor decizional şi motivant. Deciziile acestuia trebuie să poarte emblema profesionalismului şi să fie orientate spre îmbunătăţirea activităţilor din şcoală.

În cartea ,,How to Deal With Teachers Who Are Angry, Troubled, Exausted or Just Plain Confused", McEwan-Adkins face o listă cu ceea ce își doresc profesorii unei școli de la director:

- să discute problemele pe care le au în mod direct și în cadru privat;
- să le aprecieze ideile, creativitatea, munca și dorința de a-și asuma responsabilități suplimentare;
- să nu ia decizii pripite și să nu se grăbească să tragă concluzii;
- să manifeste disponibilitate și dorință de a-i asculta;
- să ofere argumente și explicații când apar probleme sau nu se respectă promisiunile făcute;
- să le pună la dispoziție toată informația legată de școală;
- când e posibil, să discute cu ei înainte să ia decizii care ii afectează;
- să fie corect și să nu favorizeze un individ sau un grup;
- să fie deschis la propunerile lor de schimbare;
- să fie parte a echipei când se discută probleme legate de părinți și elevi și când se rezolvă aceste probleme;

- să fie sprijiniți în deciziile pe care le iau referitoare la problemele de disciplină ale elevilor;

- să recunoască când greșește, să își ceară scuze și să meargă mai departe;

- să fie siguri că îi trimite pe părinți să vobească mai întâi cu ei, dacă apar probleme la clasa la care predau;

- să facă publice problemele și îngijorările legate de activitatea de director;

- să le aprecieze viața personală și, când e posibil, să țină cont de ea atunci când solicită anumite lucruri.

Și lista poate continua, pentru că, din păcate, mulți directori de școli au porniri autoritare față de personal și de elevi, sunt obsedați să controleze totul, ridică tonul, sunt mai mereu nervoși și nemulțumiți, nu se consultă cu colegii și sunt departe de a-i inspira pe cei pe care îi conduc „să viseze mai mult, să învețe mai mult, să facă mai mult și să fie mai mult". Sunt departe de a fi lideri.

A fi un manager școlar înseamnă a fi un bun om al societății, o personalitate a școlii și a întregului sistem public. Cu defecte precum orgoliul, aroganța și incompetența un manager școlar nu poate activa în cadrul unei instituții de învățământ, deoarece acesta nu va mai fi niciodată în pas cu cerințele impuse de societatea contemporană. Nemijlocit, un manager școlar de calitate trebuie să fie preocupat în totalitate de problemele comunității pe care o administrează, iar interesele personale să fie inferioare față de cele publice și cu siguranță să fie plasate în afara funcției manageriale. Trebuie să fie corect în toate acțiunile întreprinse: un bun pedagog și un conducător competent, un bun prieten al elevilor prin care să dea dovadă de respect reciproc, astfel formând echilibrul etic și echitabil dintre manager-pedagog-elev și corelația obiectivă dintre cultură-valoare-educație-personalitate-identitate.

Directorul ideal este flexibil, diplomat, este o persoană care stabilește relații optime de colaborare cu personalul din școală, cu părinții, elevii și alți factori care contribuie la educare. Posedă capacitatea de a gestiona situațiile conflictuale și se ocupă personal de angajații supărați sau nemulțumiți, stabilește relații de excelență cu partenerii implicați în actul educațional: personalul didactic, părinții, elevii, autoritățile locale. Este un bun organizator al resurselor școlii: timp, resurse financiare și materiale, alocă responsabilitățile în mod eficient.

Stilul managerial democratic se manifestă prin transparență în luarea deciziilor și a măsurilor, activitate în echipă și asigurarea unui climat organizațional favorabil schimbului de idei și valorificării potențialului membrilor organizației. Directorul manifestă abilitatea de a se adapta, urmează o politică managerială deschisă, flexibilă, de cooperare și se implică în formarea echipelor de lucru. Profilul directorului se completează cu unele aspecte privind

implicarea în proiecte, atragerea de fonduri și asigurarea resurselor necesare școlii. Concentrarea se va face pe activitatea instituției și personalului, iar rezultatele se cuantifică în aprecierea comunității pentru rezultatele educaționale ale elevilor.

Ca lider, directorul de școală are o puternică influență asupra organizației. Cerințele cu privire la activitatea profesorilor și a personalului administrativ, modul de definire a sarcinilor, procedurile de comunicare și exemplul personal au efecte profunde asupra caracteristicilor organizaționale. Prin competențele interpersonale și prin calitatea deciziilor luate, în calitate de conducător de unitate sau ca membru ori coordonator al echipelor decizionale (consiliu de administrație, consiliu profesoral), directorul influențează alegerile organizaționale. Alegerile pe care le face acesta, fie că este vorba de coordonarea activităților, planificare și organizare, fie că este vorba de consiliere, orientare sau implicare directă în proiectele școlii, au impact asupra oamenilor, resurselor și imaginii școlii. Directorul trebuie să aibă capacitatea de a relaționa cu personalul și cu alți actori relevanți pe plan instituțional:

În plan individual directorul trebuie să dea dovadă de:

- *tact* – sensibilitate în raport cu oamenii;
- *compasiune* – empatie și acordare de ajutor;
- *modestie* – recunoaște calitățile și acordă încredere oamenilor;
- *onestitate* – își câștigă respectul individual;
- *dreptate* – tratează corect oamenii și îi încurajează

În plan organizațional:

- *influența în cadrul grupului* – generarea voinței de a merge spre scop în cadrul grupului;
- *comandă* – să decidă cu privire la cursul acțiunilor cu o viteză de reacție adecvată situațiilor decizionale și să le susțină cu fermitate și capacitate de mobilizare;
- *stăpânire de sine* – să rămână calm și imperturbabil în condiții noi sau necunoscute;
- *discernământ* – capacitatea de a structura resursele disponibile și informația într-un mod sistematic și ușor de înțeles pentru a produce rezultate eficiente;
- *responsabilitate* – să fie capabil de efort susținut, combinat cu integritate, să fie demn de încredere

Domeniul de activitate privind dezvoltarea resurselor umane cuprinde câteva funcţii din organizaţie, începând cu recrutarea şi formarea personalului, evaluările şi remuneraţia, şi extinzându-se asupra aspectelor motivaţionale ale personalului. Angajaţii nu sunt trataţi doar ca resurse umane şi ca agenţi care creează şi adaugă valoare şcolii şi procesului de învăţământ.

Formarea personalului este unul dintre cele mai problematice aspecte ale organizaţiilor şcolare, nu pentru că oamenii nu ar vrea să înveţe sau nu ar exista resurse pentru formarea lor continuă. Principala problemă este adecvarea formării la nevoile identificate ale organizaţiei şcolare. Sistemul ierarhic de acces la formarea continuă şi oferta, largă în aparenţă a CCD sau altor instanţe oficiale de formare, se lovesc de nevoia de a forma anumite persoane, pe anumite aspecte şi pe capacitatea instituţională de a accesa acele resurse formaţionale care se potrivesc cel mai bine cu nevoile personalului şi cu nevoile instituţiei şcolare.

Unii directori sunt rezistenţi la ideea formării personalului, nu consimt să acorde şansa unora sau altora de a se instrui, resursele decizionale şi financiare în această direcţie sunt restrânse de cadrul legal, iar piaţa, cu regulile ei, nu poate funcţiona în situaţia în care aproape singura resursă flexibilă este propria finanţare a profesorului.

Goana după diplome, certificate şi diferite atestate care sunt luate în considerare la acordarea gradaţiilor de merit sau a diferitelor promovări profesionale nu este întotdeauna legată de „goana după competenţe”. Procesele interne de evaluare a efectelor formării profesorilor sunt practic inexistente, iar existenţa unei dinamici care să pună în valoare efectele formării nu este luată, de cele mai multe ori, în considerare.

Discuţiile cu directorii au relevat slaba calitate a efectelor formării, certificările care nu atestă competenţe şi lipsa de interes pentru învăţarea reală în cazul în care cursurile, modulele de formare sau chiar formele instituţionalizate de universităţi – master, studii postuniversitare – nu îşi ating obiectivele.

Dacă un director dorește ca elevii sau profesorii să depună un efort constant și să obțină performanțe, va trebui să înlăture factorii care produc insatisfacție, prin crearea unui mediu educațional propice care să includă și relații corespunzătoare între colegi, profesori și celelalte persoane implicate. De aceea, directorul va propune sarcini provocatoare care să le permită colegilor să arate ce pot.

Directorul urmărește perfecționarea activității proprii și a activității în echipă, este pregătit pentru schimbările din sistem, manifestă în plan faptic competențe strategice, reflectate prin capacitatea de diagnoză și de planificare a activității. Acestea se datorează participării la cursuri de formare inițială și continuă, atenției acordate pregătirii proprii și învățării organizaționale.

BIBLIOGRAFIE:

Iosifescu, Ș., coord. (2000), *Manual de management educațional pentru directorii de unități școlare,* Institutul de Științe ale Educației, București;

Iosifescu, Ș., coord. (2000), *Management educațional pentru instituțiile de învățământ,* Institutul de Științe ale Educației, Buzău;

Joița, E. (2000), *Management educațional,* Editura Polirom, Iași;

Nicolescu, O (coord) (1993), *Ghidul managerului eficient*, vol I-II, Editura Tehnică, București;

Vlăsceanu, M. (1993), *Psihologia organizațiilor și a conducerii,* Editura Paideia, București.

PRIMII PAȘI SPRE VIITOR: MISIUNEA PROFESORULUI ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

PROF. PENTRU EDUCAȚIE TIMPURIE SPULBER ROXANA-ELENA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ PREJMER, STRUCTURA G.P.P PREJMER

Într-o societate aflată într-o continuă schimbare, educația reprezintă fundamentul dezvoltării umane, iar profesorul devine unul dintre cei mai importanți constructori ai viitorului. În educația timpurie, profesorul este ghid, model, sprijin emoțional și creator al unui mediu în care copilul învață să descopere lumea. Grădinița, este de obicei, primul loc în care copiii se confruntă cu expectanțele instituționale. Este locul în care trebuie să învețe să se descurce singuri, într-o lume plină de necunoscut. În această perioadă, fiecare experiență contribuie la formarea personalității și a modului în care copilul va relaționa cu cei din jur. Caracterul unic al personalității copilului este dat de specificul nevoilor individuale de cunoaștere și formare. Sentimentul de siguranță se formează în această perioadă și continuă să se dezvolte pe măsură ce cresc. De aceea, profesorul din educația timpurie are o responsabilitate uriașă: aceea de a pune bazele viitorului. Cel mai de preț dar pe care îl putem oferi copiilor în educația timpurie este cel al încrederii în sine.

Educația timpurie este o etapă critică în dezvoltarea copilului, cu implicații semnificative asupra dezvoltării cognitive, emoționale și sociale ulterioare (Phillips& Shonkoff, 2000). Educația timpurie a evoluat de-a lungul timpului, fiind modelată de schimbările valorilor culturale, sistemelor economice și descoperirilor științifice. Într-o societate marcată de transformări rapide și contradicții, copilăria timpurie se află în centrul atenției. Astăzi, mai mult ca oricând, societatea are nevoie de profesori bine pregătiți, care să răspundă nevoilor noilor generații. Tehnologia evoluează rapid, însă nu poate înlocui impactul uman al unui profesor care educă cu pasiune și dăruire. Aceasta nu poate înlocui experiențele din lumea reală sau interacțiunile interpersonale. Profesorului îi revine responsabilitatea de a menține un echilibru sănătos între activitățile virtuale și cele practice și trebuie să abordeze cu discernământ și rigurozitate integrarea tehnologiei în educația timpurie. În educația timpurie, relația dintre profesor și copil este esențială. Numeroși autori din sfera educației au subliniat importanța mediului educațional ca factor determinant în dezvoltarea copilului. De asemenea, mediul educațional poate influența motivația și implicarea copilului în activități. Un mediu cald și sigur

îi oferă copilului curajul de a explora și învăța fără teamă de greșeală. Un mediu educațional care cultivă autonomia și creativitatea copiilor se definește prin deschidere și flexibilitate, devenind un mediu care stimulează creativitatea, dialogul și descoperirea. Încă din anii copilăriei timpurii copiii trebuie să își dezvolte abilitățile de gândire critică și să își formeze încrederea în propriile capacități. Copiii au nevoie de un climat afectiv pozitiv, în care să se simtă protejați, ascultați și valorizați.

Profesorul, este fără îndoială, arhitectul viitorului. Viitorul începe încă din primii ani de viață, acolo unde educația timpurie pune primele cărămizi în dezvoltarea copilului. Profesorul este asemenea unui arhitect care construiește cu grijă și cu responsabilitate. Dacă un arhitect proiectează clădiri rezistente, profesorul modelează caractere și formează oameni pregătiți pentru viață. Copiii au nevoie de oameni care să-i inspire, să le descopere potențialul și să-i motiveze. Copiii învață cel mai bine atunci când se simt încurajați, apreciați și înțeleși. Fiecare cuvânt de încurajare, fiecare lecție și fiecare gest de susținere contribuie la dezvoltarea unui adult echilibrat și creativ. În grădiniță și în primii ani de școală, cadrul didactic îi învață pe copii să colaboreze, să comunice, să-și exprime emoțiile într-un mod sănătos. De asemenea, profesorii contribuie la formarea valorilor morale și sociale.

Respectul, empatia, responsabilitatea și cooperarea sunt deprinderi care se formează din copilărie. Prin propriul exemplu, profesorul îi învață pe copii importanța bunătății, a disciplinei și a respectului față de ceilalți. Aceste valori vor influența comportamentul lor ca adulți și modul în care vor contribui la societate. Copiii care se simt capabili să se descurce, și încrezători în sine, sunt mai dispuși să își asume de bunăvoie noi sarcini. Fiecare interacțiune a profesorului cu copiii le modelează perspectiva asupra lumii și opinia despre sine. Implicarea și participarea copiilor la lucruri care îi privesc, susțin și stimulează dezvoltarea acestora pe toate domeniile de dezvoltare, cu precădere în sfera socio-emoțională. A le da posibilitatea să se exprime și a le lua în serios punctele de vedere, potențează dezvoltarea acestora.

Copiii ascultă și imită tot timpul. Cuvintele folosite în prezența copiilor din grupă, și în legătură cu ei, sunt deosebit de importante. Acestea trebuie să fie amabile, dătătoare de speranță, pline de sens, binevoitoare. Astfel, copiii învață cum să întrebuințeze limbajul, într-un mod nemijlocit. Profesorul este modelul de urmat al copiilor în ceea ce privește limbajul cuviincios. Copiii imită cuvintele, tonul și atitudinea profesorului.

În concluzie, educația timpurie este fundația pe care profesorii clădesc viitorul. Prin dăruire, profesionalism și grijă față de copii, cadrele didactice contribuie la formarea unor

generații de copii încrezători, creativi și pregătiți pentru viață. Toate experiențele prin care trec în perioada educației timpurii, contribuie la formarea unor achiziții sociale, intelectuale și culturale durabile.

BIBLIOGRAFIE:

Albulescu, I.& Catalano, H., (coord.), (2021). *Specificul activităților didactice la grupele combinate, Ghid pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar.* București: Editura Didactica Publishing House.

Clipa, O., (coord.) (2025). *Repere psihologice și pedagogice în educația timpurie. Reflecții și aplicații.* București, Editura Trei.

Phillips, D.A. & Shonkoff, J.P. (2000). *Froom neurons to neighborhoods: The science of early childhood bevelopment.*

Terebush, C., (2020). *Educația integrată a preșcolarilor – Cum să le stimulăm mințile aflate în dezvoltare*. Foroiu, C., (trad.), București, Editura Trei.

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAŢIONAL CU TEMA
„CHEIA CĂTRE UN MEDIU SĂNĂTOS SUNTEM NOI ÎNŞINE”

PROFESOR RUSU ANCA NATAȘA,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „IOAN SLAVICI” SIBIU
PROFESOR KISS VERONICA LIGIA, PROFESOR,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „IOAN SLAVICI” SIBIU

Proiectul cu temă ecologică se concretizează în baza parteneriatului între Școala Gimnazială „Ioan Slavici”, Sibiu, Agenţia Regională pentru Protecţia Mediului Sibiu și o companie de colectare și reciclare a deșeurilor, eventual SC SOMA S.R.L. Sibiu.

Motto: *„Nu vom salva tot ce ne-ar plăcea să salvăm, dar vom salva mai mult decât dacă n-am fi încercat deloc.” - Sir Peter Scott*

Ideea proiectului a pornit de la **argumentul** că educaţia în domeniul ocrotirii naturii trebuie să înceapă încă din copilărie, să fie continuată în activitaţile şcolare şi în cele din afara şcolii. Formarea culturii ecologice la copiii de vârstă şcolară este posibilă prin antrenarea şi implicarea lor în activităţi practice de orientare ecologică, de organizare a unor activităţi educativ-cognitive şi practice în baza conexiunii interdisciplinare şi intradisciplinare. Interesul copiilor de a pătrunde în tainele naturii trebuie stimulat prin diverse activităţi prin care acestia să nu fie simpli spectatori.

Proiectul educaţional pentru protecţia mediului înseamnă o oportunitate favorabilă dezvoltării complexe a copiilor, în plan educaţional, etic, social şi civic, prin buna colaborare între şcoală, părinţi şi comunitate.

Scopul proiectului constă în transformarea comportamentelor cotidiene ale elevilor în stiluri de viată ecologice, economice, sănătoase şi durabile prin întreţinerea unui ambient curat, precum și promovarea conceptelor unui stil de viaţă durabil, structurat pe componente de natură ecologică, educativă şi socială.

Perioada de desfăşurare a proiectului este de un a calendaristic, pentru a putea cuprinde tipuri de activități dintr-o gamă cât mai largă.

Grupul ţintă poate fi format din elevii clasei **a VIII-a,** pentru ca activitățile să poată exploata la maximum cunoștințele elevilor de geografie, biologie, ecologie, chimie și educație civică.

Beneficiari indirecţi sunt părinţii elevilor implicați, reprezentanții Agenției Regionale pentru Protecţia Mediului Sibiu, și ai companiei SC SOMA S.R.L. Sibiu, comunitatea.

Obiectivele proiectului se clasifică după cum urmează:

a) Imediate

- încurajarea iniţiativei individuale şi de grup și conştientizarea şi asumarea responsabilităţii pentru protejarea mediului înconjurător;
- crearea conexiunilor inter-umane şi socializarea acţiunilor prin evidenţierea calităţii şi valorii;

b) Pe termen mediu

- evidenţierea interdependenţei între calitatea mediului, calitatea vieţii şi calitatea viitorului;
- dezvoltarea unui comportament socio-ecologic adecvat care să integreze atitudini pozitive;

c) Pe termen lung (scopuri aşteptate, obiective ascunse)

- îmbunătăţirea atitudinii grupului ţintă faţă de mediu și față de voluntariat, pentru obţinerea şi păstrarea unui spaţiu de viaţă mai curat;
- integrarea şcolii în strategiile comunitare referitoare la dezvoltarea unui mediu sănătos;

Resurse umane implicate sunt elevii, cadrele didactice, părinţii, experţii în ecologie și protecţia mediului

Resurse materiale: - publicaţii din biblioteca şcolii, aparate foto, ustensile pentru lucrarea solului, planşe, coli de hărtie, mape, dosare, calculator precum și materiale puse la dispoziţia elevilor de către Agenţia pentru Protecţia Mediului Sibiu.

Resurse financiare sunt personale, fondurile provenind din sponsorizări ale părinţilor și ale colaboratorilor.

Activităţile propuse în cadrul proiectului urmăresc o abordare holistică a temei ecologice, pentru a forma la elevi competențe moral-civice vizavi de această problematică a secolului nostru:

1. Întâlnirea coordonatorilor de proiect şi semnarea protocolului
2. Prezentarea ofertei educaţionale părinţilor elevilor
3. Activităţi de ecologizare şi de voluntariat
4. Drumeţii, excursii, observări în natură – în cadrul programului „Școala altfel”
5. Îngrijirea spaţiilor verzi ale şcolii, plantarea florilor şi îngrijirea florilor
6. Îngrijirea plantelor din sălile de clasă şi din spaţiile verzi ale şcolii
7. Colectarea şi valorificarea materialelor refolosibile
8. Marcarea şi sărbătorirea zilelor pentru protecţia mediului, precum 22 martie – Ziua Mondială a Apelor, 1 aprilie – Ziua Păsărilor, 22 aprilie – Ziua Pământului, 22 mai –

Ziua Internaţională a Biodiversităţii, 5 iunie – Ziua Internaţională a Protecţiei Naturii şi a Mediului Înconjurător, 8 iunie – Ziua Mondială a Oceanelor, 31 octombrie – Ziua Internaţională a Mării Negre și altele.

Evaluarea proiectului:

- autoevaluarea activităţilor;
- sondaje de opinie în rândul copiilor, cadrelor didactice, părinţilor;
- dezbateri, exemple de bună practică;
- realizarea unui album cu fotografii realizate pe parcursul desfăşurării activităţilor;
- realizarea de panouri cu pliante, imagini referitoare la protecţia mediului;
- portofolii realizate de elevi cu materiale diverse din aria educaţiei pentru protecţia mediului;
- realizarea unor expoziţii cu obiecte confecţionate din materiale refolosibile;
- popularizarea în mas-media a manifestărilor prilejuite de acest proiect și publicarea de articole în revista şcolii;
- diplome.

BIBLIOGRAFIE:

Crețu Daniela, Nicu Adriana, *Pedagogie și elemente de psihologie pentru formarea continuă a cadrelor didactice*, Sibiu, Editura Universității „Lucian Blaga”, 2004

Mara, Daniel, *Educaţie pentru educaţie*, Editura ALMA MATER, Sibiu, 2006

Bălăceanu, Oana Andra, *Educaţia ecologică formală şi importanţa ei*, Editura Columna, Bucureşti, 2013

ATELIERE NONFORMALE PENTRU DEZVOLTAREA STĂRII DE BINE

PROF. ÎNV. PREŞC. GIURAN ANA MARIA
GRĂDINIŢA P.P. "TOŢI SFINŢII" RM. VÂLCEA

Pentru a organiza un proces educațional corespunzător, este necesar ca fiecare cadru didactic să contureze un mediu în care „vocile" tuturor elevilor să fie auzite și atmosfera prietenoasă. Atelierele nonformale de lucru cu părinţii şi copii preşcolari mi-a oferit șansa de a mă perfecționa în sensul promovării educației nonformale și a stării de bine. În cursul celor 18 ani de activitate didactică am participat şi desfăşurat activități nonformale menite să îmbunătățească motivația elevilor pentru învățare, dar și relațiile cadru didactic-elev și elev-elev.

Educația este o profesie de suflet. Cercetările psihopedagogice descriu, de vreo treizeci de ani încoace, rolul relației profesor-elev nu numai asupra procesului de predare-învățare, dar și asupra sănătății și bunăstării profesorilor și elevilor. Activitatea într-o clasă cu un climat emoțional bun permite predarea cu mai multă claritate și mai multă dăruire, pentru crearea unui climat de implicare generală în jurul obiectului de studiu. Recent, psihologia pozitivă (care se ocupă de bunăstarea personală și relațională) a început să contureze efectele emoțiilor pozitive trăite în clasă asupra succesului școlar și a bunăstării întregii comunități școlare. Trăirea emoțiilor pozitive extinde registrul cognitiv și comportamental al persoanelor care împărtășesc relația, îi face mai receptivi la ceea ce se întâmplă în mediu și mai creativi și mai flexibili în abordarea situațiilor de zi cu zi. Este evident că într-o sală de clasă o astfel de spirală de pozitivitate s-ar traduce nu numai într-o mai bună realizare școlară, ci și într-o mai mare stimă de sine, implicare și bunăstare, la cei care învață, dar și la cei care predau (și se simt eficienți) în rolul lor de profesor.

Starea de bine este un termen frecvent utilizat, dar inconsistent definit. Analiza sistematică a literaturii a arătat că definiția stării de bine este variabilă. Ea a fost studiată într-o gamă largă de discipline, grupe de vârstă, culturi, comunități și țări, rezultând o mare varietate de definiții, care face dificilă compararea concluziilor.

Educaţia nonformală (ENF) este acel context educaţional care oferă oportunităţi de învăţare integrată în cadrul unor activităţi planificate, cu obiective de învăţare, dar care nu

urmează în mod explicit un curriculum şi poate diferi ca durată. Acest tip de învăţare depinde de intenţia celui care învaţa şi nu conduce în mod automat la certificarea cunoştinţelor şi a competentelor dobândite, dar aduce şi un climat pozitiv de bunăstare mentală.

Valoarea experienţelor de învăţare, pentru elevi, în contexte de educație nonformală (din perspectiva învăţării), este una de natură motivaţională, în primul rând. Ei se simt valorizaţi, capătă încredere în ei, învaţă să comunice mai bine cu ceilalţi, despre o temă oarecare, dacă constată că exită un interes din partea profesorului sau a clasei faţă de experienţele lor din afara şcolii şi au astfel oportunitatea de a învăţa din mai multe perspective.

Scrierea, implementarea, realizarea acestor proiecte contribuie în mod pozitiv la bunăstarea unui elev, la încrederea și stima de sine. De asemenea crește auto-disciplinei și capacitatea de asumare a unor sarcini, responsabilități și chiar riscuri în procesul de învățare. Realizarea favorizează emoțiile pozitive, care pot sta la baza angajamentelor și eforturilor suplimentare. Relațiile pozitive asigură conectarea și sentimentele de apartenență și sunt esențiale pentru bunăstare. Aceste relații sunt caracterizate prin interacțiuni constructive care oferă suport entuziast și autentic. Ele sunt importante deoarece ajută la dezvoltarea aptitudinilor sociale și emoționale și stau la baza altor relații pozitive, grijulii și respectuoase. Bucuria sau prezența emoțiilor pozitive, generate de reușita unui proiect poate ameliora starea de bine a unui elev.

Învățarea are loc mai eficient în contextul emoțiilor pozitive. Bucuria unui elev extinde capacitatea de gândire creativă, inovatoare și pentru o rezolvare mai eficientă a problemelor. În acest context de educație nonformală se dezvoltă competențe personale, dar și profesionale care pot asigura tinerilor o mare satisfacție în viață, mai multă încredere și auto-eficacitate și sentimente de mai mare rezistență, sănătate și bunăstare. Așadar, dezvoltarea personală contribuie la competența socială, stima de sine și sentimentul de sens și scop, iar siguranță fizică și starea bună de sănătate fizică contribuie la starea de bine. Mediile care oferă siguranță și suport pentru o stare bună de sănătate optimizează experiența de învățare.

Prin urmare, școlile au un rol esențial în conectarea dezvoltării caracterului la copii și tineri cu bunăstarea individuală și colectivă, care pe termen lung, va modela valorile și atitudinile societății în care trăiesc.

BIBLIOGRAFIE:

- Jennings, Patricia, Mindfulness pentru profesori, Editura Herald, Bucureşti, 2017;
- Dweck, Carol S., Mindset, Curtea Veche, Bucuresti, 2017;
- Dr. M. F. Patel, Praveen M. Jain, English Language Teaching (Methods, Tools and Techniques), Sunrise Publishers and Distributors, Jalpur, Nagar, 2008;
- Carron, G and Carr-Hill, R A (1991) Non-formal education: information and planning issues. International Institute for Educational Planning, Paris;
- Coombs, P 1-1, Prosser, R C and Ahmed, H (1973) New paths to learning for rural children and youth. ICED,New York;
- Dodds, T (1 996a) The use of distance learning in non-formal education. The Commonwealth of Learning and the International Extension College, Cambridge;
- Curriculum pentru învăţământul preşcolar, 2025

PROFESORUL – ARHITECTUL VIITORULUI

URSUIANU CLAUDIA MĂDĂLINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ION HELIADE RĂDULESCU'', BUCUREȘTI

Introducere

Educația a reprezentat dintotdeauna cheia progresului unei societăți. De la cele mai vechi civilizații și până în prezent, oamenii au înțeles că dezvoltarea unei comunități depinde de modul în care sunt pregătite noile generații. În centrul acestui proces se află profesorul, persoana care nu doar transmite informații, ci contribuie la formarea caracterului, personalității și valorilor elevilor. Profesorul este cel care deschide mintea și sufletul copilului către cunoaștere, îl învață să gândească, să comunice și să își descopere propriile capacități.

În societatea modernă, rolul profesorului este mai important ca oricând. Trăim într-o lume aflată într-o continuă schimbare, în care tehnologia evoluează rapid, iar oamenii trebuie să fie capabili să se adapteze permanent. În acest context, profesorul nu mai este doar un simplu predicator al lecțiilor din manual, ci un adevărat ghid al elevului în drumul său spre maturitate. De aceea, expresia „Profesorul – arhitectul viitorului" este una foarte potrivită, deoarece profesorul contribuie direct la construirea societății de mâine prin educarea generațiilor tinere.

Rolul profesorului în formarea elevului

Profesorul are o influență majoră asupra dezvoltării fiecărui elev. În anii de școală, copiii și adolescenții își petrec o mare parte din timp în preajma profesorilor, iar aceștia devin modele de comportament și exemple de urmat. Elevii învață nu doar din ceea ce spune profesorul, ci și din felul în care acesta se comportă, vorbește și reacționează în diferite situații. Un profesor bun îi ajută pe elevi să își dezvolte gândirea logică și spiritul critic. El îi încurajează să pună întrebări, să caute răspunsuri și să înțeleagă lumea din jur. Educația modernă nu mai presupune memorarea mecanică a informațiilor, ci dezvoltarea capacității de a analiza și de a rezolva probleme. Profesorul este cel care îi pregătește pe elevi pentru viață, nu doar pentru examene.

În plus, profesorul contribuie la descoperirea și dezvoltarea talentelor elevilor. Unii copii sunt talentați la matematică, alții la literatură, muzică, sport sau desen. Profesorul observă aceste aptitudini și îi motivează pe elevi să își urmeze pasiunile. De multe ori, succesul unui elev se datorează unui profesor care a avut încredere în el și l-a încurajat să nu renunțe. Mulți oameni își amintesc și după ani întregi de profesorii care le-au schimbat viața. Uneori, un simplu cuvânt

de încurajare poate oferi unui elev încrederea de care are nevoie pentru a reuși. Astfel, influența profesorului depășește limitele clasei și poate avea efecte asupra întregii vieți a elevului.

Profesorul – model moral și formator de caractere

Pe lângă rolul său educativ, profesorul are și o importantă misiune morală. El contribuie la formarea caracterului elevilor și la transmiterea unor valori esențiale pentru viață. Respectul, sinceritatea, responsabilitatea, disciplina, solidaritatea și perseverența sunt doar câteva dintre valorile pe care profesorul le promovează prin propriul exemplu.

În prezent, societatea se confruntă cu numeroase probleme morale și sociale. Violența, lipsa de respect, superficialitatea sau influențele negative din mediul online afectează tot mai mulți tineri. În acest context, profesorul are datoria de a-i îndruma pe elevi și de a le oferi repere morale corecte. Un profesor calm, echilibrat și corect poate avea un impact pozitiv asupra comportamentului elevilor. Profesorul îi învață pe elevi să respecte regulile și să înțeleagă importanța muncii și a responsabilității. De asemenea, el îi ajută să lucreze în echipă și să comunice eficient cu cei din jur. Aceste lucruri sunt foarte importante pentru integrarea lor în societate. Relația dintre profesor și elev trebuie să fie bazată pe respect reciproc și încredere. Elevii trebuie să simtă că profesorul îi sprijină și îi înțelege. Atunci când există o relație bună între profesor și elev, procesul educativ devine mai eficient, iar elevii capătă mai multă încredere în propriile forțe.

Importanța profesorului în societatea contemporană

Societatea actuală este dominată de tehnologie și informație. Internetul oferă acces rapid la numeroase surse de cunoaștere, iar mulți oameni consideră că profesorul nu mai este atât de important ca în trecut. Totuși, realitatea demonstrează contrariul. Informațiile pot fi găsite foarte ușor, însă elevii au nevoie de cineva care să îi învețe cum să le selecteze și să le folosească în mod corect. Profesorul îi ajută pe elevi să facă diferența dintre informațiile adevărate și cele false, să gândească critic și să își formeze propriile opinii. În era digitală, această abilitate este extrem de importantă. Un elev bine educat trebuie să știe nu doar să utilizeze tehnologia, ci și să o folosească responsabil.

În plus, profesorii au fost nevoiți să se adapteze noilor metode de predare. Utilizarea platformelor online, a prezentărilor interactive și a resurselor digitale a devenit parte din activitatea didactică. Pandemia a demonstrat cât de important este rolul profesorului și cât de dificil poate fi procesul educativ fără interacțiunea directă dintre profesor și elev.

Chiar dacă tehnologia poate facilita învățarea, aceasta nu poate înlocui relația umană dintre profesor și elev. Elevii au nevoie de sprijin emoțional, de încurajare și de îndrumare, lucruri pe care doar un profesor dedicat le poate oferi.

Calitățile unui profesor adevărat

Pentru a fi un adevărat „arhitect al viitorului", profesorul trebuie să aibă numeroase calități. În primul rând, el trebuie să fie bine pregătit profesional și să își actualizeze constant cunoștințele. Un profesor informat poate răspunde întrebărilor elevilor și poate face lecțiile mai interesante și mai utile. O altă calitate importantă este răbdarea. Fiecare elev este diferit și are propriul ritm de învățare. Profesorul trebuie să găsească metode potrivite pentru fiecare elev și să îi ofere sprijin atunci când întâmpină dificultăți.

Empatia este, de asemenea, esențială. Profesorul trebuie să înțeleagă problemele și emoțiile elevilor și să îi ajute să depășească momentele dificile. Un profesor apropiat de elevi poate crea un mediu plăcut și sigur, în care aceștia se simt motivați să învețe.

Creativitatea reprezintă o altă calitate importantă. Lecțiile interactive, exemplele practice și metodele moderne de predare îi ajută pe elevi să înțeleagă mai ușor informațiile și să participe activ la ore. Un profesor creativ transformă învățarea într-o activitate interesantă și atractivă.

Nu în ultimul rând, profesorul trebuie să fie pasionat de ceea ce face. Pasiunea pentru educație se transmite elevilor și îi motivează să fie mai implicați în procesul de învățare.

Profesorul și responsabilitatea față de viitor

Profesorii au o responsabilitate uriașă, deoarece în mâinile lor se află viitorul societății. Elevii de astăzi vor deveni medicii, profesorii, inginerii, oamenii de știință, artiștii și liderii de mâine. Modul în care sunt educați va influența direct evoluția societății. O țară care investește în educație și respectă profesorii are șanse mai mari de dezvoltare și progres. În schimb, lipsa educației poate duce la sărăcie, ignoranță și probleme sociale. De aceea, profesorii trebuie apreciați și susținuți pentru munca lor.

Profesorul nu contribuie doar la succesul individual al elevilor, ci și la dezvoltarea unei societăți democratice și civilizate. El îi învață pe tineri să respecte drepturile celorlalți, să fie toleranți și să participe activ la viața comunității. Astfel, profesorul formează cetățeni responsabili și implicați.

Concluzie

Profesorul reprezintă una dintre cele mai importante figuri din societate. Prin cunoștințele pe care le transmite, prin valorile pe care le promovează și prin exemplul personal, el contribuie la formarea generațiilor viitoare. Profesorul nu modelează doar minți, ci și caractere, influențând destine și contribuind la progresul întregii societăți.

Expresia „Profesorul – arhitectul viitorului" evidențiază perfect importanța acestei profesii. Așa cum un arhitect proiectează și construiește o clădire, profesorul construiește oameni și modelează viitorul societății. Fără profesori dedicați, nu ar exista progres, cultură și dezvoltare.

JOCUL GEOGRAFIC - METODĂ INOVATIVĂ APLICATĂ ÎN ACTIVITATEA DE PREDARE-ÎNVĂȚARE ȘI EVALUARE

PROFESOR MARILENA CORD
ȘCOALA GIMNAZIALĂ CĂLĂŢELE, JUD. CLUJ

Articolul își propune exemplificarea câtorva jocuri geografice care pot fi aplicate cu usurinţă în cadrul orelor de geografie integrate în diferite momente ale lecţiei, jocuri care atrag elevii, previn plictiseala și monotonia, orele fiind astfel mai atrăgătoare și eficiente. Lucrând de mulţi ani cu copiii, am constatat că cea mai eficientă modalitate de a interacţiona cu ei este jocul. Prin joc elevii învaţă cu plăcere, devin interesaţi de activitatea care se desfașoară; cei timizi devin mai activi, devin mai curajoși și primesc mai multă încredere în propriile capacităţi, reușesc cu mai mare usurinţă să se integreze în grup. De altfel jocul didactic este o metodă eficienţă de activizare a întregului colectiv, dezvoltând spiritul de echipă și totodată se dezvoltă unele deprinderi practice elementare și de muncă organizată.

Un rol important pentru trezirea acestui interes îl are însă și eficienţa metodelor integrate în tehnologia didactică. Reușita jocului, fie că se desfășoară individual, pe grupe sau echipe, presupune cunoașterea din timp de către elevi a temei, a regulamentului de desfășurare pentru a reactualiza cunoștinţele însușite.

În orele de geografie se pot folosi mai multe tipuri de jocuri cum ar fi: **Rebusurile geografice, Lanţul geograpic, Jocul literelor, Concursul tripletelor, Calatoria/Excursia imaginară, Jocul denumirilor geografice, Cine stie câștigă!" numit și„TOMAPAN", Harta de contur, Pescuitul, Șezătorile geografice, Ghicitori geografice.**

1) Lanţul geografic. Este simplu şi uşor de realizat; se poate aplica la diferite teme de geografie.

Se alege tema jocului (munţi, fluvii,,lacuri, state, orase etc) ; elevii unei clase sau un grup mai restrâns vor avea de menţionat : râuri, ţări, oraşe/capitale, etc. potrivit temei alese.

Exemplu: La „**Nume de fluvii** "prima denumire este dată de profesor, urmează o denumire de localitate care incepe cu ultima literă a cuvântului anterior (Dunărea, Amazon, Nil, Lena...). Elevii vor indica și pe hartă fiecare fluviu menţionat, sau pot și să formuleze informaţii despre acel fluviu, pot aduce noutăţi din lecturile geografice, internet etc.

2) „Concursul tripletelor" Elevii logic trebuie să gasească un element geografic căruia ar corespunde noţiunile date.

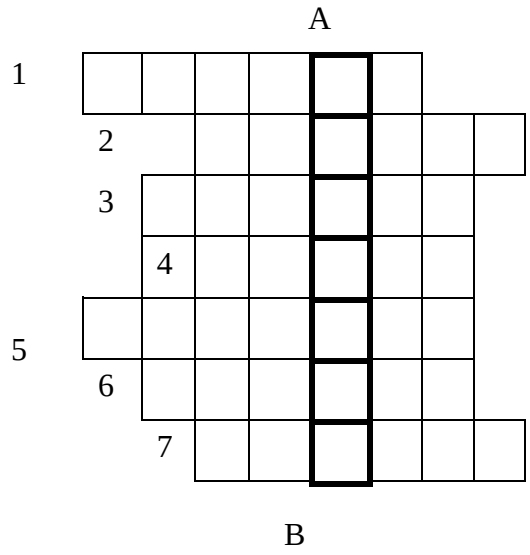
Exemple:

1. mister, Atlantic, figură geometrică – Triunghiul Bermudelor
2. înger, Pacific, Hollyood – Los Angeles
3. Alaska, rîu, aur – Yukon
4. Manhattan, turnuri-gemene, Statuia Libertăţii – New-York

3)Rebusul geografic poate fi folosit în mai multe momente ale lectiei. În funcţie de contribuţia elevilor rebusul geografic poate îmbrăca doua aspecte:- este pregătit de profesor și rezolvat de elevi; - este formulat și rezolvat de elevi sub îndrumarea profesorului.

Jocul se desfășoară cu întreg colectivul clasei, alcătuindu-se atâtea exemplare câţi elevi sunt. Acest joc poate fi folosit pe parcursul lecţiei dar și la concursurile geografice.

Exemplu. Rezolvând corect rebusul elevii vor descopei pe coloana A– B denumirea celei mai mari peninsule din sud-vestul Asiei (respectiv de pe glob).

Orizontal:

1. Fluviu ce străbate Campia Mesopotamiei. (Eufrat)
2. Golf situat în estul Peninsulei Arabice, a cărei resursă principală este petrolul.(Persic)
3. Capitala Turciei.(Ankara)
4. Oraș din Emiratele Arabe Unite, cunoscut ,,paradis al desertului”.(Dubai)
5. Munţi situaţi în partea sudică a Mării Negre.(Pontici)

6 Ţara situată în vestul Asiei, o adevarată punte de legaturā între Europa și Asia.(Turcia)

7. Considerată cea mai saratā mare (lac) Marea... (Moartă)

4) Jocul Literelor. Se alege un cuvânt, cu literele amestecate, iar participanţii la joc încearcă să il ghicească. Nu se așteaptă confirmarea celui care a pus anagrama (acesta intervine doar în cazul în care soluţia nu a fost corectă), nu se acordă puncte, nu se aceptă cuvinte la plural, derivaţii sau negaţii.

Exemplu.

GANIRAA - Niagara

LSAAAK - Alaska

UCBA - Cuba

EMXIC - Mexic

5) Călătoria imaginară cu avionul (sau orice alt mijloc de transport) în jurul globului trecând peste poli(sau orice altă destinaţie). Un astfel de joc determină pe elevi să-şi concentreze atenţia asupra unor probleme foarte interesante privind orientarea pe glob. Jocul se poate desfăşura în felul următor: conducătorul jocului arată că echipajul pornit în călătorie a fost obligat să aterizeze pe punctul care marchează destinaţa. Aici şi-au instalat cortul. „Lanţul" trebuie să răspundă la următoarele întrebări:

- Spre ce parte a orizontului a fost aşezată deschiderea cortului şi ferestrele celor 4 pereţi?
- În ce direcţie a pornit echipajul la ieşirea din cort?
- În ce parte au observat răsăritul soarelui? Dar apusul?
- Când au început să recunoască direcţiile Nord, Sud, Est, Vest?
- Numele ţrilor străbatute, etc

6) **„Cine știe castigă!" numit și „TOMAPAN„** Acest joc se desfașoară pe grupe. Fiecare grupă primește o fișă de evaluare, gen tabel, care se va completa pe parcursul jocului. Profesorul va spune în gând alfabetul și un elev spune „stop". Conducătorul jocului va anunţa la ce literă a ajuns. Fiecare grupă va completa cuvintele cu litera respectivă. Grupa care termină spune stop și jocul se oprește. Răspunsurile identice se completează cu 5 puncte,cele diferite cu 10 puncte, iar lipsa raspunsului 0 puncte. Va caștiga grupa cu cele mai multe puncte.

Exemplu:

	Ţări	**O**rașe	**M**unţi	**A**pe	**P**lante	**A**nimale	**N**ume	**T**otal
A	Albania	Arad	Anzi	Argeş	Arţar	Arici	Andreea	
M	Macedonia	Madrid	Metaliferi	Mureș	Mușeţel	Muflon	Maria	

7) Ghicitori geografice Se folosesc ghicitori cu conţinut geografic la care elevii trebuie să dea răspuns fiind atenţi la descrierea redată de ghicitoare sau să compună ei înșiși ghicitori.

Exemple.

a) „Din Hășmaș eu izvorăsc **b)** „ Cismuliță-înaltă

Și spre sud grăbit pornesc
Curg rapid din munţi în vale
Și unesc hidrocentrale.” (Oltul)

Stă tot timpu-n baltă (Italia)

c) Popasul oricărui beduin –
Ochiul de viață sub cerul senin.(Oaza)

8. Șezătoarea geografică. Cunoştinţele dobândite de elevi la lecţii pot fi adâncite şi completate prin această formă atractivă de activitate, care urmăreşte lărgirea orizontului cultural-ştiinţific al elevilor. Se pot organiza şezători cu diferite teme începând cu cele legate de cunoaşterea ştiinţifică a localităţii unde se află şcoala şi a orizontului său local. Aceasta presupune: o prezentare geografică a oraşului sau comunei respective, lecturi despre viaţa locuitorilor din diferite domenii de activitate (industrie, agricultură, transporturi, învăţământ), aspecte etnografice, folclor, audiţie de cântece specifice locului, diapozitive, imagini etc.

Exemple de teme ale şezătorilor: „Munţii Apuseni-atracţii turistice”, „Bucureşti,capitala României”, „Carpaţii-în viaţa poporului român”etc.

9. Pescuitul. În trei coşuleţe sunt aşezate bileţele cu nume de ţări, continente, oraşe, ape etc., care se cunosc din lecţiile învăţate. Fiecare coşuleţ reprezintă o clasă. Trei elevi cu câte o undiţă în mână „pescuiesc” câte un bileţel, pe care apoi îl deschid, îl citesc şi rezolvă exerciţiul.

Exemple:

- menţionează ţările traversate de Dunăre şi oraşele-capitală situate pe acest fluviu;
- prin ce ţări trece Nilul şi care sunt zonele de vegetaţie pe care le traversează
- identificaţi pe hartă marile fluvii ale Terrei, precizând unităţile de relief străbătute şi locul de vărsare.

Sunt declaraţi câştigători elevii care dau mai multe răspunsuri corecte.

În concluzie jocul geografic constituie o formă accesibilă şi plăcută de învăţare activ-participativă, stimulând în acelaşi timp, interesul pentru lărgirea culturii geografice, iniţiativa, curiozitatea şi creativitatea elevilor. Prin latura lor distractivă, jocurile contribuie la dezvoltarea spiritului inventiv şi creativ, al gândirii şi imaginţiei. Ca metodă activă de însușire și consolidare a cunoștintelor, jocurile geografice prin conţinutul lor, completează pregătirea elevilor și le sporește interesul pentru geografie, ajutând în acelaşi timp profesorul la cunoașterea capacităţii elevilor.

BIBLIOGRAFIE:

Dulamă Maria Eliza, *Modele, strategii şi tehnici didactice activizante cu aplicaţii în geografie,* Editura Clusium, Cluj-Napoca, 2002

Ilinca N., *Didactica geografiei,* Editura Didactică şi Pedagogică R.A., Bucureşti, 2006

Neacsu Ioan - *Metode si tehnici de invatare eficienta,* Editura Militara, Bucuresti, 1990

geografilia.blogspot.com/

PROFESORUL VIITORULUI – GHID AL EDUCAȚIEI MODERNE INTERDISCIPLINARITATE, INOVAȚIE ȘI FORMAREA COMPETENȚELOR PENTRU SOCIETATEA CONTEMPORANĂ

PROF. ROMAN CRISTINA-OANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 RUSCOVA, MARAMUREȘ

Introducere

Educația reprezintă unul dintre pilonii fundamentali ai dezvoltării unei societăți moderne, iar profesorul are un rol esențial în formarea intelectuală și morală a tinerei generații. În contextul actual, marcat de progres tehnologic, diversitate culturală și schimbări rapide, misiunea profesorului depășește simpla transmitere a informațiilor. Profesorul contemporan devine un facilitator al învățării, un mentor și un creator de experiențe educaționale relevante.

Școala trebuie să pregătească elevii pentru o lume în care succesul depinde de capacitatea de adaptare, de colaborare și de gândirea critică. În acest sens, educația interdisciplinară oferă o perspectivă modernă asupra procesului educațional, apropiind învățarea de realitatea cotidiană și dezvoltând competențe utile pentru viață.

Profesorul contemporan – între tradiție și inovație

Rolul profesorului s-a schimbat semnificativ de-a lungul timpului. Dacă în trecut accentul era pus mai ales pe memorare și transmiterea cunoștințelor, astăzi profesorul trebuie să stimuleze participarea activă a elevilor și să creeze contexte de învățare interactive și atractive.

Educația modernă promovează metode centrate pe elev, iar cadrul didactic are responsabilitatea de a adapta strategiile didactice la nevoile și interesele fiecărui copil. Elevul nu mai este un simplu receptor de informații, ci un participant activ care investighează, colaborează și descoperă.

Tehnologia digitală joacă un rol important în procesul educațional. Platformele online, aplicațiile interactive și materialele multimedia pot transforma lecțiile în experiențe dinamice și accesibile. Totuși, tehnologia nu poate înlocui relația umană dintre profesor și elev, ci doar o completează. Profesorul viitorului trebuie să combine competențele pedagogice cu cele digitale și relaționale, promovând valori precum respectul, responsabilitatea și empatia.

Interdisciplinaritatea – o necesitate a educației moderne

Societatea contemporană nu mai poate fi înțeleasă prin abordări strict separate ale disciplinelor școlare. Problemele reale implică perspective multiple și necesită colaborarea mai multor domenii de cunoaștere. Din acest motiv, interdisciplinaritatea reprezintă una dintre cele mai importante direcții ale educației moderne.

Interdisciplinaritatea presupune realizarea unor conexiuni între discipline pentru a facilita o înțelegere integrată a realității. Prin această abordare, elevii învață să transfere cunoștințe și competențe dintr-un domeniu în altul.

Activitățile interdisciplinare contribuie la:

- dezvoltarea gândirii critice;
- stimularea creativității;
- dezvoltarea spiritului de echipă;
- formarea competențelor de comunicare;
- creșterea motivației pentru învățare;
- aplicarea practică a cunoștințelor.

Un exemplu relevant îl reprezintă proiectele dedicate protecției mediului. Acestea pot integra elemente de biologie, geografie, educație civică și tehnologia informației. Elevii pot realiza prezentări digitale, campanii de conștientizare sau activități practice de ecologizare, înțelegând astfel importanța implicării sociale.

Strategii didactice moderne

Pentru a realiza un proces educațional eficient, profesorul poate utiliza metode moderne și interactive.

Învățarea bazată pe proiecte este una dintre cele mai eficiente metode interdisciplinare. Elevii sunt implicați în activități practice și colaborative care dezvoltă autonomia, responsabilitatea și creativitatea. De exemplu, un proiect cu tema „Orașul viitorului” poate integra geografia, matematica, arta și informatica.

Învățarea prin descoperire stimulează curiozitatea și implicarea activă a elevilor. Profesorul creează situații în care elevii formulează ipoteze, caută informații și trag propriile concluzii.

Dezbaterile și argumentarea contribuie la dezvoltarea gândirii critice și a capacității de exprimare. Temele actuale, precum inteligența artificială sau influența rețelelor sociale, pot fi analizate interdisciplinar și adaptate diferitelor categorii de vârstă.

Utilizarea tehnologiei digitale facilitează colaborarea, accesul rapid la informații și evaluarea interactivă. Totuși, utilizarea tehnologiei trebuie realizată echilibrat, astfel încât comunicarea directă și relațiile umane să rămână esențiale.

Profesorul și competențele secolului XXI

Educația actuală urmărește formarea unor competențe necesare integrării eficiente în societate și pe piața muncii. Printre cele mai importante se numără:

- gândirea critică;
- creativitatea;
- colaborarea;
- comunicarea;
- alfabetizarea digitală;
- adaptabilitatea;
- inteligența emoțională.

Profesorul contribuie la dezvoltarea acestor competențe prin activități interactive și experiențe autentice de învățare. Accentul nu mai cade pe memorare, ci pe înțelegere, reflecție și aplicare practică.

În același timp, cadrul didactic trebuie să promoveze ideea de învățare permanentă. Într-o societate aflată într-o continuă schimbare, capacitatea de a învăța pe tot parcursul vieții devine esențială.

Parteneriatul școală–familie–comunitate

Succesul educațional depinde de colaborarea dintre școală, familie și comunitate. Comunicarea dintre profesori și părinți contribuie la dezvoltarea armonioasă a elevilor și la crearea unui mediu educațional echilibrat.

Activitățile extracurriculare, voluntariatul și proiectele comunitare dezvoltă spiritul civic și responsabilitatea socială. Profesorul devine astfel un mediator între școală și societate, facilitând integrarea elevilor în comunitate și promovând valori democratice.

Concluzii

Profesorul reprezintă unul dintre cei mai importanți factori ai progresului social, deoarece prin educație contribuie la formarea generațiilor viitoare. În contextul actual, rolul cadrului didactic devine tot mai complex, implicând competențe pedagogice, digitale și relaționale.

Educația interdisciplinară oferă oportunitatea unei învățări autentice și relevante, apropiind școala de realitatea socială și de nevoile elevilor. Prin metode moderne și activități interactive, profesorul poate transforma procesul educațional într-o experiență atractivă și eficientă.

Profesorul nu formează doar elevi bine pregătiți, ci și oameni capabili să contribuie activ la dezvoltarea societății. Prin implicare, creativitate și profesionalism, el devine un adevărat ghid al viitorului.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit, Ioan. *Metode de învățământ*. Iași: Editura Polirom, 2006.
2. Cucoș, Constantin. *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom, 2014.
3. Delors, Jacques (coord.). *Comoara lăuntrică. Raportul către UNESCO al Comisiei Internaționale pentru Educație în secolul XXI*. Iași: Editura Polirom, 2000.
4. Iucu, Romiță. *Managementul și gestiunea clasei de elevi*. Iași: Editura Polirom, 2008.
5. Joița, Elena. *Instruirea constructivistă – o alternativă. Fundamente. Strategii*. București: Editura Aramis, 2008.
6. OECD. *Future of Education and Skills 2030*. Paris: OECD Publishing, 2019.
7. Păun, Emil. *Școala – abordare sociopedagogică*. Iași: Editura Polirom, 1999.
8. Vianin, Pierre. *Ajutor strategic pentru elevii cu dificultăți școlare*. București: Editura Didactică și Pedagogică, 2011.

PROFESORUL – ARHITECTUL VIITORULUI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

PROF. ȚĂRUCĂ ROXANA- MARIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "OCTAVIAN VOICU", BACĂU

CUPRINS:

1. **Introducere**
2. **Particularitățile „Arhitecturii" la Nivel Primar**
3. **Metode Pedagogice Moderne: Instrumentele Arhitectului Modern**
   A. Învățarea bazată pe proiecte (Project-Based Learning)
   B. Gamificarea și Digitalizarea Inteligentă
   C. Metoda CLIL (Content and Language Integrated Learning)
   D. Clasa Inversată (Flipped Classroom)
4. **Exemplu Practic: Joc Didactic la Matematică (Clasa a III-a)**
5. **Evaluarea Modernă: De la Notare la Feedback Formativ**
6. **Concluzie**
7. Bibliografie

1. INTRODUCERE

Educația reprezintă temelia pe care se sprijină întreaga evoluție academică și emoțională a unui individ. În învățământul primar, profesorul nu este doar un transmițător de cunoștințe, ci un veritabil arhitect al viitorului. La această vârstă (6-11 ani), plasticitatea cerebrală și receptivitatea copiilor sunt maxime. Prin urmare, deciziile pedagogice ale cadrului didactic pun bazele personalității adultului de mâine, într-o lume aflată în continuă schimbare tehnologică și socială.

2. PARTICULARITĂȚILE „ARHITECTURII" LA NIVEL PRIMAR

Spre deosebire de ciclurile superioare de învățământ, unde accentul se pune pe specializarea pe discipline, la nivel primar profesorul are o misiune integrată, holistică. Astfel menționez **tranziția de la joc la învățare structurat**ă , în care profesorul ghidează trecerea delicată de la activitățile pur ludice din grădiniță la rigorile școlii, transformând jocul într-un instrument de învățare; apoi **formarea deprinderilor fundamentale,** in care scrisul, cititul și calculul aritmetic nu sunt doar abilități, ci „uneltele" cu care elevul își va construi cunoașterea

pe parcursul întregii vieți; precum si **ancorarea emoțională,** specificand faptul ca **p**entru un copil de clasă primară, învățătorul este un al doilea părinte, un model suprem de atașament, siguranță și validare.

3. METODE PEDAGOGICE MODERNE: INSTRUMENTELE ARHITECTULUI MODERN

Dat fiind faptul că metodele tradiționale (expunerea, memorarea mecanică, dictarea) nu mai răspund in totalitate nevoilor generațiilor actuale, profesorul modern din învățământul primar utilizează tehnici active, centrate pe elev, care stimulează curiozitatea nativă. In cele ce urmeaza voi mentiona o parte din metodele modern, specificand modalitea de aplicabilitate , precum si o parte din beneficiile utilizarii acestora.

A. Învățarea bazată pe proiecte (Project-Based Learning - PBL)

- **Concept:** Elevii investighează o problemă sau o întrebare din lumea reală pe o perioadă mai lungă de timp.
- **Aplicabilitate:** Copiii lucrează în echipe mici, adună date, desenează, fac experimente simple și prezintă un produs final (o machetă, un afiș).
- **Beneficii:** Dezvoltă colaborarea, spiritul de inițiativă și gândirea critică încă de la vârste fragede.

B. Gamificarea (Învățarea prin Joc) și Digitalizarea Inteligentă

- **Concept:** Integrarea elementelor de joc (puncte, insigne, niveluri, provocări) în lecțiile clasice, utilizând și tehnologia
- **Aplicabilitate:** Folosirea unor aplicații interactive (precum Kahoot, Wordwall sau platforme de matematică vizuală) sau crearea de „vânători de comori” în clasă pentru a rezolva probleme.
- **Beneficii:** Menține un nivel ridicat de atenție și motivație intrinsecă. Transformă greșeala dintr-un eșec într-un simplu „încă o încercare”.

C. Metoda CLIL (Content and Language Integrated Learning)

- **Concept:** Predarea unei materii non-lingvistice (cum ar fi Științele Naturii, Arte plastice sau Muzică) printr-o limbă străină.

- **Aplicabilitate:** Elevii învață despre ciclul de viață al unei plante sau despre forme geometrice direct în limba engleză/franceză, prin cântece și activități practice.
- **Beneficii:** Asimilarea naturală a unei limbi străine, fără stresul gramaticii abstracte.

D. Clasa Inversată (Flipped Classroom) - Adaptată

- **Concept:** Studiul teoriei se face acasă (prin materiale scurte, vizuale), iar la școală se aplică practic ceea ce s-a parcurs.
- **Aplicabilitate:** Copiii urmăresc acasă un video scurt de 3 minute (o poveste sau un experiment animat), iar în clasă discută textul, desenează personajele sau fac experimentul împreună cu profesorul.
- **Beneficii:** Timpul petrecut la școală este dedicat interacțiunii, colaborării și clarificării neînțelegerilor, nu dictării.

4. Astfel pot **exemplifica practic** printr-un ***JOC DIDACTIC LA MATEMATICĂ (CLASA A III-A)***

Pentru a înțelege cum funcționează aceste metode în realitate, iată un exemplu de joc didactic conceput pentru dezvoltarea competențelor matematice și a spiritului de echipă.

- **Titlul jocului:** „*Detectivii Matematicieni și Seiful Cifrelor*”
- **Tema lecției:** *Împărțirea numerelor naturale în concentrul 0-100* (consolidare).
- **Scopul jocului:** Dezvoltarea calculului mintal rapid, a atenției și a cooperării.
- **Resurse materiale:** 4 plicuri colorate (pentru 4 echipe), „fișe de indicii” cu exerciții, un „cufăr” (o cutie de carton închisă cu un lacăt cu cod din 3 cifre) în care se află „recompensa” (insigne de detectiv sau abțibilduri).

Desfășurarea jocului:

1. **Scenariul:** Profesorul intră în clasă cu un cufăr misterios și anunță că un personaj secret a încuiat premiul clasei. Pentru a afla codul din 3 cifre al lacătului, elevii trebuie să devină detectivi și să rezolve 3 mistere matematice.
2. **Organizarea:** Clasa este împărțită în 4 echipe (echipele de detectivi). Fiecare echipă primește primul plic cu indicii.

Misiunile (Indiciile):

- *Misiunea 1 (Cifra sutelor):* Elevii trebuie să rezolve un șir de operații. Exemplu: „Aflați numărul de 8 ori mai mic decât 56. Adunați rezultatul cu triplul lui 9. Scădeți 30.” Răspunsul corect (de exemplu: 4) reprezintă prima cifră a codului.
- *Misiunea 2 (Cifra zecilor):* Pe o fișă sunt scrise 5 operații de împărțire, unele corecte, altele greșite. Elevii trebuie să identifice doar împărțirile *corecte*. Numărul total de operații corecte reprezintă a doua cifră a codului.
- *Misiunea 3 (Cifra unităților):* O problemă de logică scurtă: „Dacă 6 copii împart în mod egal 42 de bomboane, câte bomboane primește fiecare copil?”. Răspunsul (7) este ultima cifră a codului.

3. **Finalizarea:** Reprezentanții echipelor care au terminat corect și rapid introduc codul (4-5-7) la lacătul cufărului. Cufărul se deschide, iar întreaga clasă sărbătorește succesul misiunii.

5. EVALUAREA MODERNĂ: DE LA NOTARE LA FEEDBACK FORMATIV

Bineînțeles că in procesul instructiv-educativ trebuie să ținem cont si de etapa de evaluare, atfel că, in pedagogia modernă, aceasta nu mai este un instrument de sancționare sau de ierarhizare stresantă a copiilor. Profesorul-arhitect folosește evaluarea pentru a măsura progresul individual și pentru a regla procesul de predare. Asadar, voi menționa câteva metode de evaluare si modalitatea de desfășurare a acestora:

a. **Evaluarea Formativă Continuă:** Are loc permanent în timpul lecțiilor, prin observare sistematică, întrebări țintite și tehnici rapide de verificare (ex: *„Tehnica Semaforului”* – copiii ridică un cartonaș verde dacă au înțeles, galben dacă sunt nesiguri, roșu dacă au nevoie de ajutor).
b. **Autoevaluarea și Interevaluarea:** Elevii sunt învățați de mici să își analizeze propria muncă sau să ofere feedback constructiv colegilor. La finalul unei sarcini, copilul poate folosi o grilă simplă cu emoticoane pentru a bifa cum consideră că s-a descurcat.
c. **Portofoliul Digital sau Fizic:** O colecție cu cele mai bune lucrări, desene, proiecte și fișe ale elevului pe parcursul unui semestru sau an școlar. Acesta reflectă evoluția în timp a copilului, oferind o imagine mult mai clară decât un simplu test sumativ.
d. **Feedback-ul descriptiv și pozitiv:** În loc de clasicul „Ai greșit aici”, profesorul modern folosește metoda *„Sandwich”*: laudă un aspect pozitiv, indică greșeala și oferă o soluție clară de îmbunătățire (*„Ai calculat foarte corect primele operații! Fii puțin mai atent la ultima scădere și sigur îți va ieși rezultatul corect data viitoare”*)

CONCLUZIE

În învățământul primar, profesorul-arhitect nu ridică ziduri rigide de cunoștințe teoretice, ci creează un spațiu de explorare luminos și sigur. Utilizând metodele pedagogice moderne de predare și o evaluare blândă, centrată pe progres, el transformă sala de clasă într-un laborator al viitorului. Investiția emoțională și profesională a cadrului didactic în acești primi ani de școală garantează că viitoarea societate va fi construită pe o fundație solidă, formată din oameni curioși, empatici, adaptabili și dornici să învețe pe tot parcursul vieții.

BIBLIOGRAFIE:

1. **Bocoș, Mușata** (2013) – *Didactica disciplinelor pedagogice. Un cadru conceptual și metodologic*, Editura Paralela 45, Pitești.
2. **Cucoș, Constantin** (2014) – *Pedagogie*, Ediția a III-a revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași.
3. **Ionescu, Miron; Radu, Ion T.** (2001) – *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca.
4. **Pânișoară, Ion-Ovidiu** (2017) – *Profesorul de succes. 59 de principii de pedagogie practică*, Editura Polirom, Iași.
5. **Stan, Liliana** (coord.) (2016) – *Dezvoltarea profesională a profesorului din învățământul primar și preșcolar*, Editura Polirom, Iași.
6. **Ministerul Educației Naționale** – *Programele școlare în vigoare pentru învățământul primar (Matematică și explorarea mediului)*.

ÎNVĂȚAREA EFICIENTĂ LA CLASELE PRIMARE
- FUNDAMENT AL FORMĂRII COMPETENȚEI „A ÎNVĂȚA SĂ ÎNVEȚI”

PROF. ÎNV.PRIMAR HUSSAIN ANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.88, BUCUREȘTI

În contextul societății contemporane, caracterizată prin dinamism, acces rapid la informație și schimbări permanente, educația nu mai poate avea ca obiectiv exclusiv transmiterea de cunoștințe. Școala modernă este chemată să formeze indivizi capabili să se adapteze, să gândească critic și să își gestioneze propriul proces de învățare. Din această perspectivă, competența „a învăța să înveți” reprezintă una dintre dimensiunile esențiale ale educației actuale, fiind considerată un pilon fundamental al învățării pe tot parcursul vieții.

Afirmația des întâlnită în discursul adulților - *„Mergi la școală ca să înveți”* - conduce inevitabil către o reflecție importantă: cine îi învață pe copii cum să învețe? În realitatea școlară, numeroși elevi reușesc să memoreze informații, dar întâmpină dificultăți în organizarea învățării, în selectarea strategiilor eficiente de studiu sau în aplicarea cunoștințelor în contexte noi. Din acest motiv, dezvoltarea capacității de a învăța eficient trebuie să devină o preocupare constantă încă din ciclul primar, etapă decisivă în formarea deprinderilor intelectuale și a autonomiei cognitive.

Competența **„a învăța să înveți”** presupune capacitatea elevului de a-și organiza și monitoriza propriul proces de învățare, de a identifica metode eficiente de studiu și de a persevera în depășirea dificultăților întâlnite. Această competență include atât dimensiuni cognitive, cât și aspecte motivaționale și emoționale, contribuind la formarea unui elev autonom și responsabil.

În clasele primare, copilul se află într-o etapă de dezvoltare în care își formează primele deprinderi de muncă intelectuală și primele reprezentări despre sine ca elev. Modul în care acesta învață să relaționeze cu sarcinile școlare, cu succesul și cu eșecul influențează profund atitudinea sa ulterioară față de educație. De aceea, rolul profesorului nu se limitează la transmiterea informațiilor, ci presupune ghidarea elevului în descoperirea unor modalități eficiente de învățare.

Procesul de formare a acestei competențe trebuie să înceapă prin dezvoltarea capacității elevului de a reflecta asupra propriei învățări. Copilul trebuie încurajat să înțeleagă ce metode îl ajută să rețină mai ușor informațiile, cum își poate organiza timpul și ce strategii poate utiliza

pentru a depăși dificultățile. În acest fel, învățarea devine un proces conștient și activ, nu doar o activitate mecanică bazată pe memorare.

Particularitățile învățării la vârsta școlară mică

Vârsta școlară mică reprezintă o etapă fundamentală pentru dezvoltarea intelectuală și afectivă a copilului. Elevii din ciclul primar învață predominant prin experiență directă, joc, repetiție și interacțiune cu ceilalți. Ei au nevoie de contexte educaționale stimulative, de explicații clare și de activități care să le mențină interesul și motivația.

La această vârstă, eficiența învățării depinde în mare măsură de climatul educațional creat de cadrul didactic. Un mediu bazat pe încurajare, siguranță emoțională și valorizarea progresului individual favorizează dezvoltarea încrederii în sine și a motivației pentru învățare. În schimb, accentul excesiv pe greșeală și performanță poate genera anxietate și teamă de eșec.

Copiii au nevoie să fie sprijiniți în formarea unor deprinderi simple, dar esențiale, precum organizarea materialelor, gestionarea timpului, formularea întrebărilor sau verificarea propriilor răspunsuri. Aceste comportamente constituie baza dezvoltării autonomiei și a responsabilității față de propria învățare.

Strategii didactice pentru dezvoltarea învățării eficiente

În vederea formării competenței de a învăța eficient, activitatea didactică trebuie să depășească modelul tradițional centrat exclusiv pe transmiterea informației. Elevul trebuie implicat activ în procesul educațional, prin metode care stimulează gândirea, reflecția și participarea directă.

Învățarea activă contribuie semnificativ la creșterea eficienței procesului educativ. Atunci când elevii sunt implicați în jocuri didactice, activități de explorare, proiecte sau situații-problemă, ei nu doar receptează informații, ci le descoperă, le analizează și le aplică. Acest tip de învățare favorizează dezvoltarea gândirii autonome și consolidează înțelegerea profundă a conținuturilor.

Un rol important îl are și dezvoltarea metacogniției, adică a capacității elevului de a reflecta asupra propriului mod de învățare. Întrebările adresate de profesor, precum „Cum ai rezolvat?”, „Ce te-a ajutat?” sau „Cum ai putea proceda altfel?”, stimulează conștientizarea strategiilor utilizate și contribuie la autoreglarea învățării.

Totodată, organizarea eficientă a activității școlare reprezintă un aspect esențial. Elevii trebuie să fie învățați să își structureze informațiile, să utilizeze scheme și reprezentări grafice și să împartă sarcinile complexe în pași accesibili. Prin exersare constantă, aceste deprinderi devin instrumente utile pentru învățarea independentă.

Învățarea colaborativă are, de asemenea, un impact semnificativ asupra eficienței învățării. Activitățile desfășurate în perechi sau în grup oferă elevilor posibilitatea de a comunica, de a argumenta și de a învăța unii de la alții. Prin cooperare, copiii își dezvoltă nu doar competențele cognitive, ci și pe cele sociale și emoționale.

Un alt element important îl reprezintă feedbackul oferit de profesor. Evaluarea eficientă nu trebuie să urmărească exclusiv rezultatul final, ci și progresul elevului și strategiile utilizate de acesta. Atunci când copilul primește feedback constructiv și este încurajat pentru efortul depus, motivația sa pentru învățare crește considerabil.

Educația contemporană se confruntă cu provocarea de a echilibra orientarea către performanță și rezultate imediate cu necesitatea dezvoltării competențelor pentru învățarea permanentă. Presiunea evaluărilor și a examenelor poate conduce, uneori, la accentuarea memorării mecanice și la diminuarea interesului pentru învățarea autentică.

Cu toate acestea, adevăratul succes educațional nu se rezumă la obținerea unor note mari, ci presupune formarea unor persoane capabile să învețe continuu, să se adapteze și să răspundă cerințelor unei societăți aflate în permanentă schimbare. Din această perspectivă, profesorul trebuie să valorizeze nu doar performanța finală, ci și procesul de învățare, progresul individual, creativitatea și capacitatea elevului de a reflecta asupra propriei activități.

Școala are responsabilitatea de a cultiva curiozitatea intelectuală și plăcerea de a învăța. Un elev care înțelege sensul învățării și descoperă satisfacția progresului personal va deveni un adult capabil să își continue dezvoltarea pe tot parcursul vieții.

Rolul profesorului în formarea competenței de învățare

Profesorul din ciclul primar ocupă un loc esențial în formarea relației copilului cu învățarea. Prin atitudinea sa, prin metodele utilizate și prin climatul pe care îl creează în clasă, cadrul didactic poate transforma școala într-un spațiu al descoperirii și al dezvoltării personale.

Un profesor care stimulează curiozitatea, încurajează întrebările și valorizează progresul contribuie la dezvoltarea autonomiei și a încrederii în sine. În același timp, acesta trebuie să fie un model de echilibru, perseverență și deschidere către învățare continuă.

Colaborarea dintre școală și familie reprezintă, de asemenea, un factor important în dezvoltarea competenței „a învăța să înveți”. Atunci când părinții susțin formarea unor rutine sănătoase de studiu și oferă sprijin emoțional copilului, procesul de învățare devine mai eficient și mai stabil.

Învățarea eficientă constituie una dintre condițiile esențiale ale succesului școlar și ale integrării armonioase în societatea actuală. În ciclul primar se formează bazele acestei

competențe, iar profesorul are responsabilitatea de a transforma procesul educațional într-o experiență conștientă, activă și motivantă.

Mai mult decât transmiterea unor informații, școala trebuie să îi învețe pe copii cum să gândească, cum să caute soluții și cum să învețe autonom. Formarea competenței „a învăța să înveți" reprezintă, astfel, una dintre cele mai importante misiuni ale educației moderne, deoarece pregătește elevul nu doar pentru examene, ci pentru viață.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit, I. - *Metode de învățământ,* Editura Polirom, Iași.
2. Cucoș, C. - *Pedagogie,* Editura Polirom, Iași.
3. Joița, E.- *Instruirea constructivistă,* Editura Polirom, Iași.
4. Pânișoară, I.O. - *Comunicarea eficientă în educație,* Editura Polirom, Iași.

PROFESOR – ARHITECTUL VIITORULUI

PROF. CODRESCU DANIELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR 28, GALAȚI

Educația construiește mâine, noi îi dăm formă!

Primii ani de viață și de școală sunt fundamentali pentru dezvoltarea emoțională, socială și cognitivă a copilului. În această etapă delicată, educatorul și învățătorul sunt mai mult decât dascăli: sunt mentori, ghizi, repere morale și uneori chiar a doua familie. Ei pun bazele viitoarelor competențe, obiceiuri și atitudini care vor influența parcursul personal și profesional al fiecărui copil. În continuarie apar meserii noi, aproape peste noapte. Altele dispar sau se transformă radical. O profesie, însă, este de neschimbat: cea de învățător sau educator. Acestea rămân pilonii de stabilitate. Mai mult decât atât, sunt profesii care modelează nu doar caractere, ci întreaga societate, de la bază.

Schimbările rapide generate de tehnologie și nevoile generațiilor actuale impun adaptarea metodelor de predare.

- Un astfel de centru funcționează ca un hub de sprijin pentru cadrele didactice, oferind acces la instrumente inovatoare, metodologii moderne și platforme educaționale. Facilitarea accesului la materiale didactice digitale, lecții interactive și bune practici pentru crearea unui mediu de învățare hibrid.
- Organizarea de cursuri, webinare și simpozioane dedicate profesorilor pentru integrarea noile tehnologii (ex. AI în educație) la clasă.
- Promovarea proiectelor internaționale și a metodelor de predare centrate pe elev, pentru reducerea abandonului școlar și sprijinirea incluziunii.
- Profesorii pot utiliza resursele oferite de aceste centre (precum cele din cadrul platformei Centrul de Resurse și Inovație în Educație) pentru a ieși din tiparele clasice și a stimula creativitatea elevilor. Se poate folosi această structură orientativă ca punct de plecare.

Tema **„Profesorul – arhitectul viitorului”** abordează transformarea rolului cadrului didactic de la un simplu transmițător de informații la un proiectant de destine și competențe.

Educația reprezintă pilonul central al evoluției umane, iar în centrul acestui mecanism se află cadrul didactic. Într-o societate marcată de transformări tehnologice accelerate, rolul tradițional al profesorului ca unică sursă de cunoaștere a apus. Astăzi, el devine un **arhitect al viitorului**, o personalitate complexă care proiectează parcursul educațional, emoțional și

profesional al noilor generații. A fi profesor-arhitect înseamnă a construi structuri cognitive solide, a modela caractere și a pregăti elevii pentru meserii care încă nu s-au inventat.

1. De la Transmițător de Informații la Proiectant de Scenarii de Învățare

Tranziția către statutul de „arhitect" implică o redefinire a metodologiei didactice. Informația pură este la un clic distanță, însă capacitatea de a o selecta, analiza și aplica reprezintă adevărata provocare.

- **Personalizarea procesului didactic:** Profesorul modern nu mai livrează lecții standardizate. El analizează „terenul" (abilitățile, interesele și ritmul fiecărui elev) și creează strategii de învățare adaptate.
- **Crearea de contexte:** Clasa nu mai este un spațiu pasiv, ci un laborator de idei. Profesorul proiectează experiențe practice, studii de caz și proiecte colaborative care stimulează gândirea critică.
- **Fundația reziliență:** La fel cum un arhitect asigură rezistența unei clădiri la cutremure, cadrul didactic construiește reziliența emoțională a elevilor, învățându-i cum să gestioneze eșecul și schimbarea.

2. Pilonii Construcției: Competențele Secolului XXI

Pentru ca viitoarea construcție (societatea de mâine) să fie stabilă, profesorul-arhitect integrează în structura sa de rezistență patru competențe esențiale (cei 4 C):

- **Creativitatea:** Încurajarea soluțiilor alternative și a abordărilor neconvenționale în rezolvarea problemelor.
- **Gândirea Critică (Critical Thinking):** Dezvoltarea capacității de a filtra știrile false, de a analiza argumente și de a lua decizii bazate pe dovezi.
- **Colaborarea:** Facilitarea lucrului în echipă, negocierea proiectelor comune și dezvoltarea spiritului comunitar.
- **Comunicarea:** Abilitatea de a exprima idei complexe într-un mod clar, empatic și persuasiv.

3. Integrarea Tehnologiei ca Instrument de Proiectare

Tehnologia și Inteligența Artificială nu înlocuiesc profesorul, ci devin uneltele sale de lucru. Profesorul-arhitect folosește digitalizarea pentru a optimiza educația:

- **Platformele educaționale și AI:** Permit monitorizarea în timp real a progresului elevilor și

generarea de exerciții diferențiate.

- **Resursele Multimedia:** Transformă conceptele abstracte (din matematică, fizică sau istorie) în simulări vizuale interactive.
- **Educația Hibridă:** Extinde spațiul de învățare dincolo de pereții clasei, oferind flexibilitate și acces continuu la cunoaștere.

4. Dimensiunea Umană și Formarea Caracterelor

Dincolo de tehnologie și structuri cognitive, elementul de coeziune al acestei „arhitecturi" este **empatia**. Mentoratul și suportul moral oferit de cadrele didactice au puterea de a rupe cercurile vicioase ale vulnerabilității sociale, așa cum o demonstrează studiile de impact ale organizațiilor precum Teach for Romania. Un profesor-arhitect nu ridică doar ziduri de cunoștințe, ci clădește încrederea în sine a elevului, validându-i potențialul și ajutându-l să-și descopere vocația.

Concluzii

Profesorul ca arhitect al viitorului poartă pe umerii săi responsabilitatea modului în care va arăta lumea de mâine. El nu clădește în beton sau sticlă, ci în minți și suflete. Pentru a-și îndeplini cu succes acest rol, el însuși trebuie să fie un învățător continuu, deschis la inovație, flexibil și ghidat de valori morale solide. Investiția în cadrele didactice reprezintă, de fapt, investiția în proiectul de țară al viitorului.

BIBLIOGRAFIE / SURSE DE INSPIRAȚIE:

- Educația, între ieri, astăzi și mâine: Noile roluri ale profesorului, articol publicat pe platforma educațională Edict.ro.
- Profesia de învățător – Arhitectul viitorului, analiză de specialitate disponibilă pe Revista Cariere.
- Arhitectura educațională ca fundament al viitorului, eseu de sinteză publicat de Uniunea Arhitecților din România.

PROMOVAREA STĂRII DE BINE ÎN ȘCOALĂ

PROF. CHIREA MARILENA
LICEUL TEHNOLOGIC N. BĂLCESCU, BALȘ, JUD. OLT

La nivel internațional, există multe analize și abordări ale conceptului „starea de bine”. Starea de bine înseamnă ca o persoană să se simtă împlinită și să funcționeze bine pe mai multe planuri: cognitiv, emoțional, social, fizic, spiritual.

Psihologia pozitivă și studiile părintelui acesteia Martin Seligman, arată că oamenii ajung să fie într-o stare de bine (au un nivel ridicat de împlinire personală și profesională) dacă există următoarele cinci elemente de bază structurate în așa numitul model P.E.R.M.A.:

1. P - Positive Emotions / Emoții pozitive
2. E - Engagement / Implicare
3. R - Positive Relationships / Relații pozitive
4. M - Meaning / Sens / Semnificație / Scop înalt
5. A - Accomplishments / Realizări / Succese / Reușite

Starea de bine este atunci când o persoană își poate satisface toate nevoile de bază, atât cele materiale, cât și cele nemateriale. Sociologul finlandez Eric Anders Allardt împarte aceste nevoi în trei categorii: a avea, a iubi, a fi.

Starea de bine se învață, se cultivă și se dezvoltă prin acțiuni și schimbări pe care o persoană le face în modul de viață, în relațiile cu cei din jur, în felul în care muncește, se organizează și gândește.

La nivel european, conceptul de educație pentru starea de bine se reflectă tot mai clar în documentele strategice privind calitatea educației.

Cercetări în domeniul psihopedagogiei și al neuroștiinței educației relevă importanța legăturii dintre dimensiunea emoțională și performanța școlară. Elevii învață mai eficient atunci când trăiesc emoții pozitive, iar climatul de siguranță, respect și cooperare sprijină motivația intrinsecă și creativitatea.

Promovarea stării de bine presupune o abordare pedagogică sistemică care integrează dimensiunea cognitivă, afectivă, socială a dezvoltării elevilor. În acest sens, profesorul nu mai este doar un transmițător de informații, ci un arhitect al relațiilor educaționale și un facilitator al echilibrului interior al elevului.

Starea de bine reprezintă un factor - cheie al învățării autentice.
Elevii învață când trăiesc emoții pozitive, când primesc feedback constructiv și când greșeala devine o oportunitate, nu o vină.

Din perspectivă pedagogică, bunăstarea emoțională susține motivația intrinsecă, perseverența, autonomia în învățare. Astfel, școala trebuie să creeze contexte educaționale care favorizează colaborarea, empatia, respectul reciproc, asigurând echilibrul dintre cerință și încurajare.

Un rol central în asigurarea stării de bine îl are profesorul prin modul în care structurează activitatea didactică și relația cu elevii. Printre strategiile eficiente se numără folosirea învățării colaborative, a metodelor interactive, a evaluării formative, bazate pe feedback constructiv. Introducerea momentelor de reflecție, a activităților de autocunoaștere, a proiector de grup contribuie la crearea unui climat pozitiv.

O școală care pune accent pe echilibrul emoțional creează o comunitate educațională în care fiecare actor (elev, profesor sau părinte) are un rol activ. Elevii învață să aibă încredere în propriile capacități, sunt motivați, implicați,curioși, performanți. Profesorii, la rândul lor, lucrează într un mediu mai armonios, unde respectul și cooperarea sunt valori reale, își redescoperă sensul vocației. Părinții devin parteneri adevărați în formarea copiilor.

În lipsa acestui echilibru apar tensiuni, neîncredere, anxietate și scăderea performanțelor școlare.
Matematica este o disciplină care se predă în toate școlile. Este o materie iubită de unii elevi, în timp ce pentru alții este un chin. Unii elevi sunt mai buni la algebră, alții la geometrie. Nu toți elevii au aptitudini matematice, de aici și respingerea disciplinei. Caracterul abstract al matematicii duce la "îndepărtarea" emoțională din partea unor elevi.

În aceste condiții intervine talentul profesorului care știe să transforme o disciplină recunoscută de elevi ca „aridă”, într-una frumoasă și utilă. Dacă profesorul știe să-i arate elevului de ce ar trebui să fie suficient de interesat pentru a-și cheltui energia intelectuală în studiul matematicii, atunci există premisele pentru a spune că starea de bine există. Transformând matematica dintr-o disciplină „rece” în una „caldă” se vor declanșa în rândul elevilor sentimente și atitudini pozitive, reziliență, optimism, satisfacții în experiențele de învățare.

Profesorului îi revine sarcina să aplice metode, procedee astfel ca lecția de matematică să fie atractivă pentru elevi, iar starea de bine să-i însoțească în „călătoria” lor educațională.

În timpul orei de matematică există, oricât ar fi de pretențioasă din punct de vedere al conținuturilor predate, momente în care profesorul să se adreseze laturii afective a elevilor. Începutul lecției, imediat după momentul organizatoric, poate fi o modalitate rapidă de a relaxa creierul unui elev. Momentele de încălzire pentru ora de matematică, repetarea conținuturilor cunoscute pentru exersare, utilizarea unor aplicații simple și cu caracter practic, trezesc interesul elevilor, dezvoltă încrederea în sine, motivația – premise pentru rezolvarea unor aplicații mai complicate, pentru însușirea de cunoștințe noi din lecțiile predate. Aceste demersuri educaționale se realizează cu ajutorul manualului fizic, manualului digital, platformelor educaționale, resurselor educaționale digitale, prin promovoarea studiului individual, a lucrului pe grupe de elevi, a metodelor interactive de învățare, a evaluării tradiționale și alternative (proiecte, portofolii, etc.), a interevaluării.

Este o încercare din ce în ce mai grea, în condițiile în care elevul de astăzi nu are răbdare să memoreze formule, să rezolve zeci de exerciții și probleme, este asaltat de tehnologie pe care o folosește în alte scopuri, dar nu educaționale.

În concluzie, promovarea stării de bine în școală nu este un demers opțional, ci o componentă esențială a unei educații moderne. Acolo unde copiii vin cu bucurie, unde profesorii predau cu plăcere, unde părinții simt că fac parte dintr-o comunitate educațională, educația își îndeplinește misiunea: formarea unor oameni echilibrați, empatici, pregătiți să construiască o lume mai bună.

BIBLIOGRAFIE:

Tîrcă, Anca, 2022, Hai cu starea de bine în școală!, Editura Corint Educațional.

Stănculescu, Elena, 2013, Psihologia educației de la teorie la practică, Editura Universitară.

FAMILIA,ȘCOALA ȘI COMUNITATEA -COLABORARE PENTRU REUȘITA ȘCOLARĂ (*STUDIU DE SPECIALITATE*)

PROF. CARMEN BOBINĂ
COLEGIUL ECONOMIC „VIRGIL MADGEARU” TG-JIU

Într-o societate care evoluează sub imperativul schimbărilor permanente în toate domeniile, când solicită individului abilități de adaptare rapidă la situații noi, educația trebuie să răspundă în primul rând nevoilor individuale, asigurând în același timp șansele de integrare și dezvoltare socială personală.Una din pârghiile de intervenție care acționează la nivelul educației școlare și care poate susține acest deziderat, este dezvoltarea unei relații parteneriale școală – familie, definite printr-o comunicare reală, constructive în interesul copilului.

Educația este cea care desăvârșește ființă umană, educație pe care copilul o primește în familie, în școală, în comunitate. Aspirațiile, rezultatele școlare și sprijinul social și familial constituie trei aspecte ale unei interacțiuni dinamice între copilul individual și cercul lui apropiat. Educația copilului începe în familie, la ceea ce se clădește aici ,se adaugă educația dascălilor primită în școală, apoi învățarea unor comportamente ”model” în grupul de prieteni, dar să nu uităm și de exemplul pe care îl oferă societatea.

Școală și familia sunt cei doi piloni de rezistență ai educației, iar între aceștia comunitatea, mediul extrașcolar și extrafamilial, în care pendulează copilul, obiect și subiect al educației. Dacă aceste medii educaționale se completează și se susțin, ele asigura într-o mare măsură, integrarea copilului în activitatea școlară și mai târziu a tânărului în societate.

În prezent, România cunoaște o încercare de redefinire a rolului social al educației, în contextual unui “parteneriat pentru educație” un dialog deschis, lucid, responsabil între toți factorii educaționali: familie, biserica, școală, comunitatea locală. Lumea se află în permanentă schimbare, părinții, educatorii și chiar politicienii se străduiesc împreună să încurajeze sistemele de îmbunătățire a educației, pentru a-i ajută pe copii să se dezvolte.

Relațiile de parteneriat între familie, școală și comunitate reprezintă convingerea că dacă aceste instituții comunica și colaborează, cei ce vor avea de câștigat vor fi numai copiii.

Cercetările confirmă că, atunci când părinții sunt parteneri alături de școală în educația copiilor lor, rezultatele elevilor la învățătură sunt mai bune, frecvența la școală crește, rată abandonului școlar este mai redusă, scade delincvență juvenilă.

Rolul familiei, după unii pedagogi este cel mai important în dezvoltarea copilului d.p.d.v. fizic, moral-estetic, intelectual, emoțional, s.a. Că prim factor educativ, familia oferă copilului aprox. 90% din cunoștințele uzuale. Familia este prima școală a vieții care ii oferă copilului primele informații despre lumea ce-l înconjoară, primele norme și reguli de conduită, dar și climatul socio- afectiv necesar trebuințelor și dorințelor sale. "Pecetea pe care părinții o lasă asupra structurii și profilului spiritual-moral al personalității propriilor copii se menține toată viață." (M. Golu)

Cu părere de rău constatăm în ultima vreme o depărtare a familiei de școală, o scădere a interesului părinților pentru rezultatele școlare. Cei mai mulți părinți sunt nevoiți să lucreze în afară granițelor țării, iar timpul petrecut cu copiii lor este limitat. Alți părinți sunt prea ocupați cu activitățile lor, cu afaceri sau programe de lucru prea încărcate, încât dacă le asigura copiilor cerințele "de lux": telefoane, tablete, mașini, excursii s. a. consideră că și-au făcut datoria de părinte. De aceea problema școlii, învățăturii este lăsată pe ultimul plan, tratând cu prea mare indulgență educația copilului. Aceștia cred că nereușitele școlare, rezultatele slabe, comportamentele neadecvate sunt determinate de factori străini ori necunoscuți familiei.

Comportamentele educaționale ale părinților, chiar dacă sunt bine intenționate, pot avea efecte negative asupra copiilor din cauza neadecvării la particularitățile de vârstă și individuale ale copiilor.

Au existat întotdeauna educatori excelenți și părinți iubitori, care nu și-au pus atâtea probleme și totuși au reușit foarte bine; dar poate acest lucru era mai ușor într-o lume foarte statornică, în care tradiția avea ultimul cuvânt.

Părinții trebuie să vadă în noi, dascălii, un prieten, un colaborator care-l poate ajută prin atitudinea nepărtinitoare .Așadar, e o sarcina a școlii să identifice situațiile problema din familiile copiilor, să dirijeze pe cât posibil strategiile educative în favoarea elevului si să conștientizeze că relația de colaborare școală –familie este determinantă în viitorul copilului.

Educația în familie devine astfel un proces de pregătire pentru viață prin întâmpinarea și rezolvarea problemelor de viață.

Cheia rezolvării multor problem cu care se confruntă copilul constă într-o strânsă , susținută și fluență colaborare între școală și familie. Școală nu-și poate realiza pe deplin sarcinile, mai ales cu elevii care rămân în urmă la învățătură , au un comportament anormal, dacă nu cunoaște condițiile familiale, de muncă și de viață ale copiilor. Părinții nu pot cunoaște pe deplin psihologia copilului dacă nu află și modul de comportare în condiții școlare. Activitatea de acasă este o continuare a activității pedagogice de la școală și invers.

Dintotdeauna școală a colaborat cu familia în domeniul învățării elevului, comportamentului, dezvoltării lui fizice, intelectuale, morale și estetice, în domeniul deprinderilor și priceperilor de muncă, igienico-sanitare, activităților libere, angajării copilului în diverse activități școlare sau extrașcolare. Este greșită concepția unor părinți „l-am dat la școală , să-l învețe dascălul". Școală și dascălul nu pot suplini cu totul lipsa de preocupare a unui părinte. Efortul educative își găsește eficientă dorită atunci când între cei doi factori, școală și familie există o conlucrare în interesul comun al educării copilului. O bună informare a părinților cu privire la frecvența, modului de manifestare intelectuală și comportamentală, precum si identificarea unor cai, direcții, procedee acționate pentru ameliorarea ori dezvoltarea personalității elevului pot asigura succesul procesului de învățământ.

Parteneriatul dintre școală și familie nu trebuie interpretat că un îndepărtat orizont de așteptări reciproce, ci că premise de colaborare și acțiuni comune, în care școală are dreptul de inițiative și coordonare că instituție specializată, investită să asigure instrucția și educația, managementul tuturor resurselor implicate în acest proces de durata și de anvergură.

Școală trebuie să convingă familia că ea să devină participant activ în procesul de instruire educare. Consilierea și educarea părinților este o alternative viabilă pentru optimizarea procesului instructive-educativ. Abilitățile de consiliere se dobândesc în timp , iar că învățător trebuie să ai răbdare, putere , tact pedagogic, să fii flexibil, că în final părintele să aleagă soluția cea mai bună.

Progresele și rezultatele școlare le- am prezentat părinților în mod periodic sub formă de scrisoare sau întâlnire în scop de consiliere individuală. Am întâlnit în decursul carierei mele și piedici din partea unor părinți care prin acțiunile lor frânează dezvoltarea personalității copilului :

-lipsa unor reguli în relație elevilor cu părinții;

-lipsa supravegherii;

-inconsecvență în respectarea limitelor;

-lipsa comunicării;

-rolul inversat- părinții caută în copii împlinirea propriilor nevoi emoționale

Parteneriatul educațional presupune că școală să fie susținută de părinți, iar aceștia se pot formă cu ajutorul școlii că părinți responsabili. După John Dewey "educatia este un proces al vieții și nu o pregătire pentru viață. Cred că școală trebuie să reprezinte viață actuală, viață tot mai reală și de vitală pentru copil că aceea pe care el o duce în familia să, cu vecinii săi, cu locurile lui de joacă".

Fiecare copil este unic în felul lui, este o minune irepetabilă și ar fi păcat să uniformizam aceste individualități. Personalitatea elevului este în formare și este rezultatul unei evoluții lungi care are loc în condițiile interacțiunii cu mediul social. Dascălul este și va rămâne "izvorul viu " al unei vieți deloc ușoare, cu multe "cărări întortocheate ", având misiunea de a-i conduce pe copii spre " ținta reușitei".

Este evident că acțiunea izolată a școlii nu poate rezolva complet problema educației; familia, școală și societatea sunt capabile împreună să desăvârșească ceea ce nu reușește să realizeze fiecare în parte. Instituțiile extrașcolare, școală , grupurile de prieteni, mass media exercită o mare influență asupra tinerilor și chiar intervin când sesizează tensiuni, conflicte. De aceea, putem recunoaște că înafara educației directe de la părinți la copii sau de la dascăli la elevi, societatea pune la dispoziție și alte mijloace educative precum televizorul, presă, internetul.

Lumea modernă le oferă copiilor o mulțime de facilitate de folosire a noii tehnologii audio- video, virtuale, dar le și întinde numeroase capcane, punându-le în pericol sănătatea mentală.

Numai de noi (copii, părinți, dascăli) depinde să înțelegem și astfel să ne putem păstra sănătatea, cât și libertatea pe care o prețuim.

BIBLIOGRAFIE:

- Baran- Pescaru, Adina –"Familia azi. O perspectivă socio-pedagogică" , Ed. Aramis, București, 2004;
- Kant I. –"Tratat de pedagogie" , Ed. Agora, Iași 1992;
- Osterrieth P. – "Copilul și familia" , Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1973;
- Soitu Laurențiu – "Pedagogia comunicării" , Institutul European, Iași, 2001;
- Vrăjmaș, Anca – "Consilierea părinților" ,Ed. Polirom, Iași , 2004;
- Revista "Învățământul primar" nr. 1, 2004

SAM FEST 2026 – FESTIVALUL DE TEATRU PENTRU COPII DIN BUCUREȘTI | CEA MAI AMPLĂ EDIȚIE DE PÂNĂ ACUM

PSIHOLOG MĂDĂLINA MĂRCUȘ, FONDATOARE SAM

n

SAM Fest este **festivalul de teatru pentru copii** organizat de Școala de Actorie Metamorfoza — una dintre cele mai frumoase inițiative dedicate teatrului, creativității și dezvoltării personale prin artă din București. Între 2 și 14 iunie 2026, peste 400 de copii și adolescenți vor urca pe scenă și vor susține 40 de spectacole la sediul școlii, în Șoseaua Ianculului 48, Sector 2. Organizat de două ori pe an, SAM Fest ajunge în 2026 la cea mai amplă ediție de până acum.

Festivalul este deschis familiilor și invitaților copiilor din comunitatea SAM. Intrarea este gratuită, pe bază de rezervare la salut@suntemsam.ro.

De ce este SAM Fest unul dintre cele mai căutate festivaluri pentru copii în București

Interesul pentru **evenimente de teatru pentru copii** și activități creative dedicate celor mici a crescut constant. Părinții se orientează tot mai mult către experiențe care îi ajută pe copii să

crească —nu doar academic, ci și în felul în care comunică, relaționează și se înțeleg pe ei înșiși.

Față de alte **festivaluri pentru copii în București**, SAM Fest nu pune accent pe competiție sau performanță. Este un **festival pentru copii** construit în jurul bucuriei de a fi pe scenă și al comunității care îi susține cu aplauze pentru fiecare, indiferent de vârstă sau experiență. Un loc în care contează că ai urcat pe scenă și că ți-ai făcut vocea auzită, nu cât de bine ai jucat.

„Când un copil timid iese în față și vorbește, sala tace. Și apoi explodează în aplauze. Acesta e SAM FEST." — Mădălina Mărcuș, Fondatoare SAM, psiholog, trainer și pedagog teatrala.

Ediția din iunie 2026 este cea mai amplă organizată până acum: 40 de reprezentații susținute de grupele înscrise la **cursurile de actorie pentru copii** SAM, cu vârste între 3 și 17 ani. Spectacolele includ reinterpretări ale poveștilor clasice și momente de improvizație, fiecare grupă aducând pe scenă munca și jocul din lunile de curs.

Pentru mulți dintre participanți, este primul contact real cu scena — primul moment în care stau în lumina reflectoarelor, simt emoția dinaintea intrării în scenă și conștientizează ce înseamnă să fii aplaudat. O experiență care rămâne cu ei mult timp după ce cortina cade.

SAM Fest aduce împreună sute de familii, traineri și copii care cred că **actoria pentru copii** are o mulțime de beneficii, nu ca performanță, ci ca spațiu în care fiecare dintre ei descoperă că are o voce și că merită să fie ascultat și aplaudat pentru curaj.

Cu fiecare ediție nouă, mai mulți copii urcă pe scenă, semn că **festivalul de teatru pentru copii din București,** de la SAM, a devenit pentru multe familii, o tradiție.

„ORAȘUL DIN 2040” – ACTIVITATE INTERDISCIPLINARĂ CU ABORDARE STEAM

PROF. IONIȚĂ MARIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.7, BUZĂU

ARGUMENT: Societatea actuală impune formarea unor elevi capabili să gândească creativ, să colaboreze și să identifice soluții pentru provocările viitorului. Activitățile interdisciplinare contribuie la dezvoltarea competențelor practice și la înțelegerea relației dintre tehnologie, mediu și comunitate. Activitatea „Orașul din 2040” oferă elevilor posibilitatea de a imagina și proiecta un spațiu urban modern, sustenabil și adaptat nevoilor viitoare. Activitatea valorifică abordarea STEAM (Științe, Tehnologie, Inginerie, Arte, Matematică), încurajând învățarea interdisciplinară, creativitatea și rezolvarea practică a problemelor. Elevii combină elemente de știință, tehnologie, proiectare, artă și matematică pentru a construi modele de orașe sustenabile și funcționale.

Scopul activității: Dezvoltarea creativității, a spiritului practic și a responsabilității față de mediu prin proiectarea unui oraș sustenabil al viitorului, utilizând principiile abordării STEAM.

Obiective:

La finalul activității, elevii vor fi capabili:

1. să identifice elementele unui oraș modern și sustenabil;
2. să propună soluții ecologice pentru reducerea poluării;
3. să utilizeze materiale și tehnici specifice educației tehnologice;
4. să realizeze machete și reprezentări grafice;
5. să aplice noțiuni practice din domeniile STEAM;
6. să lucreze eficient în echipă;
7. să argumenteze importanța protejării mediului în dezvoltarea comunităților.

Grup țintă: Elevi de gimnaziu din clasa a VI-a.

Discipline implicate în mod direct: Educație tehnologică și aplicații practice și Educație ecologică.

Interdisciplinaritate: Geografie, Educație civică, Arte vizuale, TIC, Matematică.

Integrarea abordării STEAM:

- ✓ Science (Știință): identificarea soluțiilor ecologice și analiza impactului asupra mediului;

- ✓ Technology (Tehnologie): utilizarea tehnologiei moderne și realizarea proiectelor practice;
- ✓ Engineering (Inginerie): proiectarea construcțiilor și a infrastructurii urbane;
- ✓ Arts (Artă): realizarea machetelor și dezvoltarea componentelor creative și estetice;
- ✓ Mathematics (Matematică): organizarea spațiului, estimarea dimensiunilor și structurarea proiectului.

Metode și mijloace didactice

Metode: brainstorming; conversația; învățarea prin proiect; observația; activitatea practică; prezentarea orală.

Mijloace: carton; materiale reciclabile pentru machete; lipici; markere; coli de desen; calculator/tabletă; imagini tematice; fișe de lucru.

Desfășurarea activității:

1. Organizarea activității: Elevii sunt împărțiți pe echipe și primesc sarcina de a proiecta un oraș al anului 2040.

2. Introducerea temei: Profesorul inițiază o discuție despre problemele actuale ale orașelor: poluarea; traficul; lipsa spațiilor verzi; risipa de resurse.

Elevii identifică soluții posibile bazate pe tehnologie și comportamente ecologice.

3. Realizarea proiectului: Fiecare echipă proiectează un oraș sustenabil care poate include: clădiri ecologice; panouri solare; mijloace de transport nepoluante; piste pentru biciclete; spații verzi; sisteme de reciclare; grădini urbane. Elevii au utilizat materiale reciclabile aduse de acasă. Elevii realizează: machete; desene; afișe; prezentări digitale. În realizarea proiectului sunt integrate elemente STEAM, prin utilizarea creativității, a gândirii logice și a soluțiilor tehnice. Se încurajează folosirea materialelor reciclabile și dezvoltarea spiritului inovator.

4. Prezentarea proiectelor: Fiecare echipă își prezintă orașul și explică soluțiile propuse pentru protejarea mediului și îmbunătățirea vieții comunității. Activitatea poate fi extinsă prin realizarea unei expoziții tematice.

5. Evaluare și reflecție: Elevii discută despre importanța implicării personale în construirea unui viitor sustenabil și formulează concluzii privind rolul tehnologiei, al creativității și al educației ecologice. Proiectele pot fi prezentate în cadrul Săptămânii Verzi.

Rezultate și impact

Activitatea contribuie la:

- dezvoltarea creativității și a imaginației;
- formarea competențelor practice;

- stimularea muncii în echipă;
- dezvoltarea responsabilității față de mediu;
- aplicarea interdisciplinară a cunoștințelor;
- înțelegerea relației dintre tehnologie și dezvoltarea durabilă.

Concluzii: Prin activități interdisciplinare și proiecte practice bazate pe abordarea STEAM, elevii își dezvoltă competențe necesare adaptării la schimbările societății moderne. Proiectarea unui „Oraș al anului 2040” stimulează creativitatea, spiritul civic și responsabilitatea ecologică, oferind elevilor oportunitatea de a deveni participanți activi în construirea unui mediu sustenabil și echilibrat.

„Imagine realizată în cadrul vizitei educaționale la Futurium, Berlin, Germania.”

VALENȚELE PEDAGOGICE ALE JOCULUI: GAMIFICATION

PROFESOR BULGARIU ALINA
LICEUL TEHNOLOGIC "LAZĂR EDELEANU" NĂVODARI

Gamification reprezintă practica în contextul educațional, de a utiliza elemente și tehnici de tip joc în contexte reale de non-joc, având ca scop creșterea angajamentului și motivarea elevilor, captarea interesului lor pentru a continua învățarea și astfel, generează rezultate cu impact pozitiv în comportamentul lor de la clasă și favorizează trăirea unor situații de învățare semnificative. Folosirea intenționată în gamificare al stimulării motivației exterioare și interioare, folosirea contextului vizual, de spațialitate și creativ și imaginar, elementele ludice integrate pentru angajamentul în activitate și învățare se pot așeza pe fundamentul studiilor științifice pe tema gamification, în spiritul celor 3 piloni care dezvoltă motivația interioară: competență, autonomie, relație cu ceilalți.

Folosirea aplicațiilor mobile câștigă popularitate în domeniul educației, odată cu creșterea varietății de aplicații din magazinele de aplicații (PlayStore, AppStore etc.) care abordează problemele şcolare specifice, devenind din ce în ce mai frecvente pe piață, cum ar fi: problemele de lectură, scris, matematică și alte subiecte.

Educația specială este un domeniu de atenție pentru copiii cu nevoi educaționale speciale, cum ar fi deficit de atenție, dizabilități intelectuale, probleme de vorbire, de comportament etc. Întrucât copiii cu nevoi educaționale speciale se confruntă cu o provocare în timpul procesului lor de învățare a cititului și scrisului, educația specială a început să încorporeze utilizarea tehnologiei deoarece atunci când acestia se joacă se contopesc cu jocul, îl trăiesc cu toată puterea, si de aceea învăţarea nu se produce ca o obligaţie, ci în urma unei motivaţii interioare. Numeroase descoperiri ale cercetării evidențiază beneficii ale încorporării gamificării în clasă.

Gamificarea a atras multă atenție datorită potențialului său de a motiva și implica elevii prin captarea și păstrarea interesului, atenției, angajării acestora pentru a deveni activi în propriul proces de învățare experiențială. Printre beneficiile gamificării, avem:

- Implicarea elevilor în sarcinile şcolare. Gamificarea antrenează atenția acestora și îi motivează datorită obiectivului urmărit. Astfel, dacă elevii au o atitudine pozitivă față de procesul de învățare și știu că vor fi recompensaţi într-un fel pentru eforturile lor, ei se transformă din observatori pasivi în participanți activi, angajând memoria pe termen lung.

Procesul de învăţare devine distractiv și interactiv. Obiectivele unui act educaţional nu pot fi atinse dacă elevii nu sunt foarte încântaţi de ceea ce învață. Gamificarea transformă procesul de învățare nu numai din punct de vedere informativ, dar distractiv și interesant. Îmbunătățește asimilarea de cunoștințe și capacitatea de retenție prin stimularea producerii endorfinelor și conștientizarea beneficiilor reale ale procesului de învăţare.

Oferă elevilor posibilitatea de a vedea aplicarea celor învăţate în lumea reală. Elevii sunt capabili să obțină rezultate deosebite deoarece alegerile lor în cadrul jocului conduc la retrogradări sau la recompense. Dacă nu se mobilizează corespunzător ei nu sunt recompensați sau nu trec la nivelul următor. Prin joc elevii au șansa de a explora complet un subiect și de a înţelege modul în care ar putea aplica informațiile în afara orelor de curs, dincolo de mediul distractiv și fără riscuri.

Îmbunătățește experiența de învățare pentru elevii de toate vârstele. Gamificarea modifică sistemul de recompensă a creierului și centrul plăcerii, ameliorând învățarea. Ideea de gamificare de conținut implică transformarea designului clasic al orei de predare în unul interactiv, cu mize, cu reguli de joc și punctaje, cu foi de lucru și de înregistrare a progresului, cu recompense virtuale sau materiale individuale dar și de grup, având în vedere câteva aspecte esențiale:

1. Setarea regulilor și a obiectivelor încă de la început;
2. Crearea de scenarii pe niveluri și grade diferite de dificultate;
3. asigurarea unor „elemente de șansă și risc” printre provocările activității de gamification, după modelul video – game;
4. stabilirea de obiective ce pot fi furnizate elevului ca un set liniar de obiective (ce vor fi finalizate până la sfârșitul jocului) sau ar putea fi ceva de genul obiectivelor de zi cu zi (realizare consecutivă și ritmică, într-un mod distractiv).

Aceste strategii de predare tip gamification pot fi adaptate la dezvoltarea proceselor psihice – atenţie, implicare, motivaţie – la elevii cu ADHD.

Există o serie de tehnici de gamificare care pot fi încorporate în procesul de învățare la şcolarii cu nevoi educaționale speciale, printre care enumerăm: elevii devin codesigneri ai orei de curs, oferirea celei de a doua șanse, oferirea de feedback instant, creare de provocări sau misiuni în loc de teme și proiecte, oferirea elevilor posibilitatea de alege diferite căi în învățarea curriculumului, oferirea de ecusoane și recompense individuale: solicitarea elevilor de a proiecta un sistem de abilități și obiective la nivel de clasă, folosirea tehnologiei educaționale prin integrarea jocurilor video educaționale în programa şcolară, îmbrățișarea eșecului-oferind elevilor un mediu fluid de învățare auto-dirijată, gamificare în notare abandonând notele și

implementând un sistem de „puncte de experiență”, implementarea unui sistem de recompense la nivel de clasă prin încurajarea camaraderiei dintre elevi, creând un sistem de recompense prin care elevii obțin un rezultat semnificativ în echipă,gamificarea temelor pentru a încuraja învățarea informală, crearea unui sistem digital, personalizabil de gestionare a clasei, construit pe teme de jocuri de rol.

BIBLIOGRAFIE:

[1] aletheea.ro/gamification-in-educatie-managementul-clasei-prin-joc/

[2] gutenberg.ro/gamification-in-educatie-cum-este-vazut-in-romania/

[3] www.growthengineering.co.uk/definition-of-gamification/

[4] www.hmhco.com/blog/what-is-gamification-in-education

DIGITALIZAREA EDUCAȚIEI: UTILIZAREA TEHNOLOGIILOR DIGITALE ÎN MODERNIZAREA PROCESULUI EDUCATIV

PROF. ÎNV. PRIMAR LILIOARA BÂRSAN
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 ORĂŞENI DEAL, BOTOŞANI

În ultimele decenii, tehnologiile digitale au revoluționat aproape toate domeniile societății, iar educația nu face excepție. În contextul globalizării, al accesului rapid la informație și al schimbărilor rapide pe piața muncii, digitalizarea educației a devenit esențială pentru modernizarea și eficientizarea procesului de predare-învățare. Obiectivul acestui referat este de a analiza modul în care tehnologiile digitale pot sprijini în mod concret activitatea didactică, cum contribuie la dezvoltarea competențelor elevilor și ce provocări apare odată cu integrarea lor în școală.

1. Contextul evoluției digitale în educație

1.1. De la metode tradiționale la abordări digitale

În trecut, procesul educațional se baza în principal pe manuale tipărite, predare frontală și sarcini scrise la clasă. În contrast, digitalizarea introduce o multitudine de instrumente: computere, tablete, aplicații educaționale, platforme de învățare online, table inteligente și realitate augmentată. Astfel, predarea se mută de la o formă pasivă la una interactivă și personalizată, adaptată ritmului și stilului fiecărui elev.

1.2. Impactul accelerat al pandemiei COVID-19

Criza sanitară din 2020-2021 a generat o tranziție bruscă către învățarea la distanță. Școlile au implementat rapid platforme („Google Classroom”, „Microsoft Teams”, „Zoom”), iar profesorii au fost nevoiți să-și adapteze rapid strategiile de predare. Această experiență a evidențiat atât avantaje (flexibilitate, accesibilitate, diversificare a resurselor), cât și limitări (inegalitate în acces la tehnologie, supra-solicitare, eroare pedagogică).

2. Avantajele digitalizării în procesul educațional

2.1. Acces facil la resurse și personalizare a învățării

Platformele educaționale permit accesul la conținuturi variate (texte, video, simulări interactive), disponibile 24/7. Profesorii pot configura trasee individualizate de învățare, adaptate nevoilor elevilor, iar aceștia pot parcurge materia în ritmul propriu.

2.2. Dezvoltarea competențelor secolului XXI

Pe lângă competențele de bază (citire, scriere, calcul), digitalizarea contribuie la formarea abilităților esențiale precum: gândirea critică, rezolvarea de probleme complexe, creativitatea, colaborarea online, competența digitală și alfabetizarea media.

2.3. Feedback rapid și evaluare formativă

Instrumentele digitale permit crearea de teste online corectate automat, oferind feedback imediat. Profesorii pot analiza evoluția elevilor în timp real, identificând lacunele și intervenind cu remedieri și activități suport.

2.4. Motivare și implicare sporită

Lecțiile interactive, gamificate sau bazate pe realitate virtuală/augmentată stimulează curiozitatea și implicarea copiilor. Platformele educative oferă badge-uri, puncte, elemente vizuale atractive care încurajează elevii să participe activ și să continue învățarea.

3. Aplicații și instrumente digitale în școala primară

3.1. Platforme de gestionare a clasei

- *Google Classroom* și *Microsoft Teams* oferă un hub educațional unde profesorii pot partaja resurse, tema temelor, monitoriza progresul și comunica cu elevii și părinții.
- *ClasDojo* — oferă un sistem de stimulare a comportamentului pozitiv și comunicare eficientă între profesor, elevi și părinți.

3.2. Instrumente interactive și aplicații

- *Kahoot!, Quizizz, Blooket* — platforme de quizuri online distractive, utile în verificări rapide, formative.
- *Padlet, Mentimeter, Jamboard* — tablouri colaborative online unde elevii pot adăuga idei, imagini, fragmente de video, povești.
- *Scratch, Tynker* — introduc elevul în programare prin metode vizuale, stimulând logica și creativitatea.
- *GeoGebra* — pentru aprofundarea matematicii prin vizualizare dinamică.

3.3. Realitate augmentată și virtuală (AR/VR)

Aplicații precum *Quiver, Google Expeditions, Zappar* permit explorarea 3D a conceptelor (sistem solar, corpul uman, obiecte științifice) în clasă, fără necesar echipamente foarte scumpe.

4. Modernizarea procesului educativ: de ce este importantă?

4.1. Reducerea diferențelor educaționale

Școala digitală permite flexibilitate, poate atenua decalajele între elevi (rural/urban, de nivel socio-economic variat). Cu condiția să existe echipament și internet, elevii pot recupera rapid

materiile, pot lucra independent și pot beneficia de resurse suplimentare.

4.2. Pregătire pentru viitorul profesional

Într-un context în care absolut toate domeniile utilizează tehnologia (smart city, inteligență artificială, industria 4.0), competențele digitale sunt fundamentale. Prin digitalizarea educației, formăm elevi capabili să își asume roluri complexe și folositoare în societate.

4.3. Sustenabilitate și eficiență

Reducerea consumului de hârtie, eficientizarea fluxului de lucru, optimizarea timpului de predare și învățare – sunt beneficii tangibile ale mediului digital. Nu în ultimul rând, profesorii pot colabora mai ușor, pot împărtăși planuri de lecție, resurse și bune practici – fie local, fie internațional.

5. Provocări și limitări ale digitalizării

5.1. Inegalitate în acces

În multe zone, elevii nu au acces la dispozitive sau internet de calitate. Lipsa infrastructurii face digitalizarea inechitabilă și poate accentua diferențele între elevi.

5.2. Formare profesională a cadrelor didactice

Profesorii trebuie să dobândească competențe digitale solide și metode de predare adaptate mediului digital. Formarea continuă este esențială, dar adesea insuficientă, iar resursele sunt limitate.

5.3. Burnout digital și limitarea interacțiunii umane

Expunerea prelungită la ecrane și predarea exclusiv online pot induce oboseală, stres și lipsă de conexiune umană. Este importantă o abordare echilibrată – hibridă – care să combine digital și analog.

5.4. Securitate, confidențialitate și cyber-siguranță

Utilizarea platformelor online presupune protejarea datelor personale ale elevilor și adulților, precum și utilizarea securizată a instrumentelor digitale.

6. Recomandări pentru implementare

- Acces echitabil la infrastructură – asigurarea de laptopuri/tablete pentru toți elevii, internet rapid în școli, hotspot-uri pentru familii defavorizate.
- Formare continuă pentru profesori – cursuri acreditate de competențe digitale, licențe pentru aplicații educaționale, acces la rețele de profesori care împărtășesc experiență.
- Curriculum flexibil și integrat digital – integrarea tehnologiei ca mijloc de predare, nu ca simplă activitate ad-hoc.
- Evaluare inovatoare – înlocuirea testelor standard cu proiecte digitale, portofolii electronice, auto-evaluări digitale.
- Promovarea competențelor psiho-sociale – responsabilitate digitală, etică online, siguranță digitală, colaborare și cetățenie electronică.
- Monitorizare și adaptare – evaluarea periodică a impactului digitalizării (progrese academice, implicare, feedback-ul elevilor/părinților) și adaptarea instrumentelor.

7. Exemple de bune practici

- Proiecte de colaborare internațională: clase conectate folosind videoconferință (eTwinning), dezvoltând limbi străine, empatie interculturală și spirit civic european.
- Școli pilot digitalizate: în România (ex. Școala Gimnazială din Cluj), unde au fost implementate table inteligente, platforme educaționale și cursuri digitale pentru profesori.
- Biblioteci virtuale pentru elevi: acces la cărți, reviste și articole în format electronic, stimulând lectura suplimentară în afara orelor.

8. Concluzii

Digitalizarea educației reprezintă o oportunitate vitală pentru transformarea procesului de predare-învățare, adaptarea la cerințele societății și dezvoltarea competențelor esențiale ale elevilor. Avantajele sunt numeroase: acces facil la resurse, implicare sporită, personalizare a învățării, dezvoltare digitală. Totuși, succesul depinde de echilibru – între tehnologie și relația umană, între investiție în infrastructură și formare, între inovație și securitate.

O educație modernă și incluzivă presupune o transformare structurată și sustenabilă, în care tehnologia nu este scop în sine, ci instrument pentru un proces didactic mai eficient, motivant și orientat către viitor.

BIBLIOGRAFIE:

- Cristoiu, I. (2020). *Digitalizarea în educație și e-learning*. Editura Didactică.
- Muntean, M., & Ionescu, D. (2019). *Tehnologii moderne în școli*. Revista Educație Digitală, 12(4): 56–67.
- Popescu, A.-C., & Marinescu, I. (2021). *Realitatea augmentată la clasă: potențial și limite*. Conferința Internațională EDUPedia.
- Raport UNICEF (2021). *Inegalități digitale în școli – România*.
- Site oficial *eTwinning* (2023). „Proiecte transnaționale educaționale”.

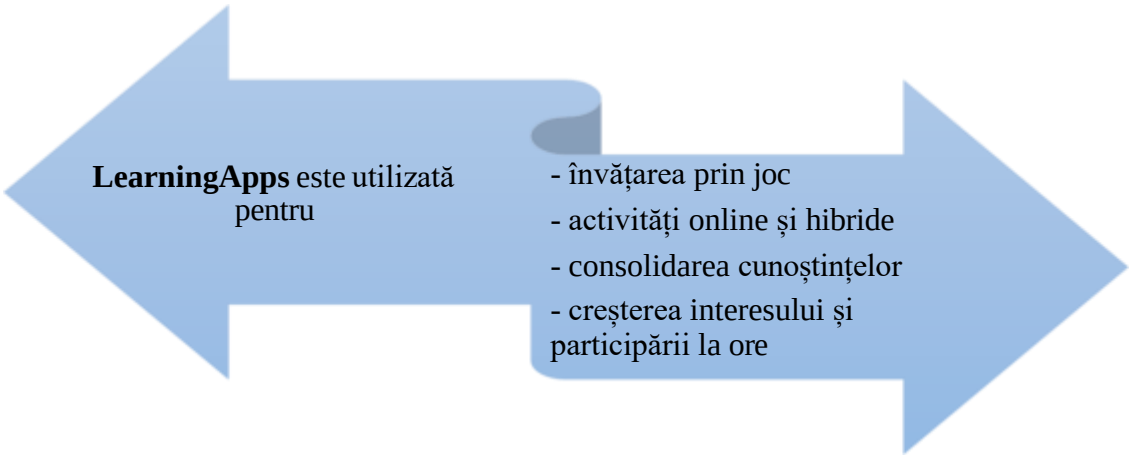
LEARNINGAPPS – INSTRUMENT DIGITAL PENTRU EDUCAȚIE INTERACTIVĂ

PROFESOR UNGUREANU GEORGETA
LICEUL TEHNOLOGIC „CAROL I”, GALAȚI

LearningApps este o platformă online care permite crearea de *exerciții și activități interactive* pentru elevi, cum ar fi quiz-uri, puzzle-uri, jocuri de potrivire sau completare de texte. Acest instrument poate fi utilizat în toate disciplinele și pentru toate nivelurile de studiu, deoarece transformă procesul de învățare într-o experiență *dinamică și interactivă*, motivând elevii să participe activ.

Link: https://learningapps.org/

CARACTERISITICI:

- poate fi utilizată la toate disciplinele și pentru toate nivelurile de studiu
- activitățile pot fi distribuite prin link, cod QR sau integrate în prezentări și platforme educaționale
- transformă lecțiile și exercițiile într-o activitate atractivă și motivantă pentru elevi

Deși LearningApps.org este o platformă utilă și interactivă, aceasta prezintă și anumite *limite*, precum *dependența de Internet, opțiunile reduse de personalizare și dificultățile tehnice* care pot apărea în timpul utilizării.

Platforma LearningApps.org este un *instrument eficient* pentru realizarea activităților educaționale interactive și pentru stimularea participării elevilor la procesul de învățare.

ACTIVITATE DE ÎNVĂȚARE – Utilizarea aplicației **LearningApps**

Modulul 4 - Componente, concepte și tehnologii de rețele de calculatoare la tema topologia rețelelor

SUBIECTUL LECȚIEI: *Topologia rețelelor*

Crearea unui exercițiu:

- Opțiunea *Alcătuiește exercițiu* din platforma learningapps;

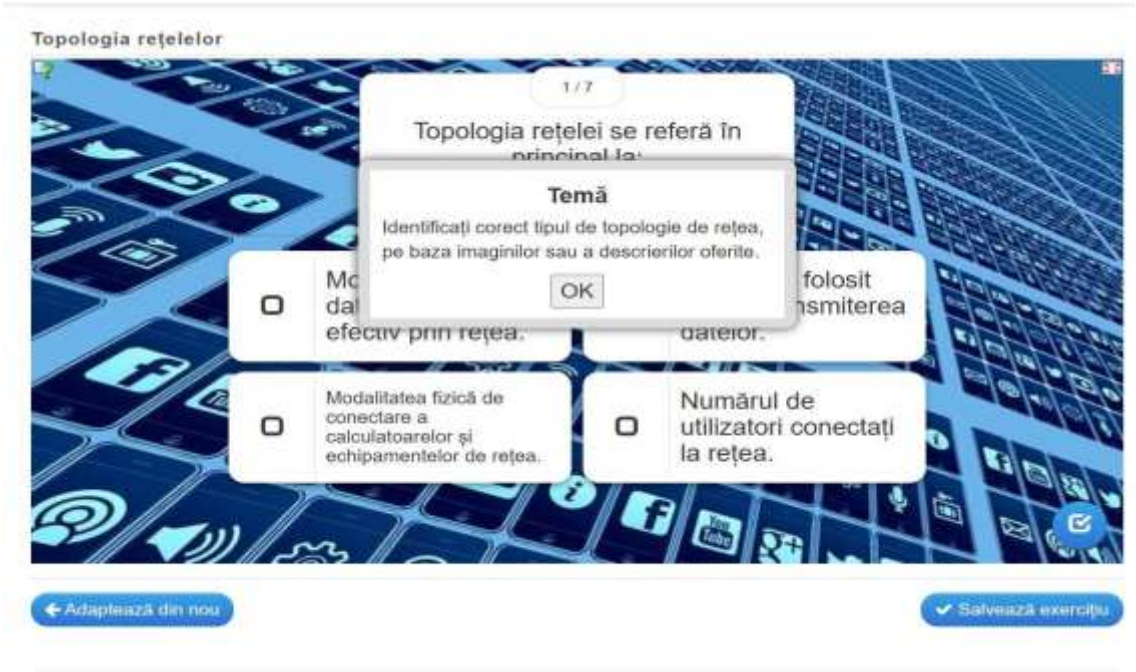
❖ **Tipul de exercițiu Quiz**

❖ Se completează *Titlul exercițiului* pe care dorim să o dăm exercițiului nostru, apoi vom completa caseta cu *Definirea cerinței* în care vom da indicație cu ce au de făcut elevii la acest exercițiu;

❖ Se introduc întrebările și răspunsurile

se poate alege o imagine de fundal:

- se completează caseta Feedback cu mesajul care dorim să apară în cazul rezolvării corecte;
- click pe butonul Lansează și previzualizează ca să vedem cum arată exercițiul;

Linkul exercițiului: https://learningapps.org/watch?v=pjy7pmj7526

Cod QR:

Exercițiul va putea fi distribuit elevilor cu ajutorul linkului.

Feedback automat pentru răspunsurile elevilor în exercițiul de tip quiz

Afișarea scorului final obținut de elev la finalizarea exercițiului

LearningApps reprezintă un instrument educațional modern și eficient, care contribuie la dezvoltarea unui proces de predare–învățare interactiv și atractiv.

Prin varietatea activităților ce pot fi create, *platforma stimulează participarea activă a elevilor, creativitatea și învățarea prin joc.* Utilizarea acestei aplicații în activitatea didactică *facilitează atât consolidarea cunoștințelor, cât și evaluarea* într-un mod accesibil și motivant pentru elevi.

BIBLIOGRAFIE:

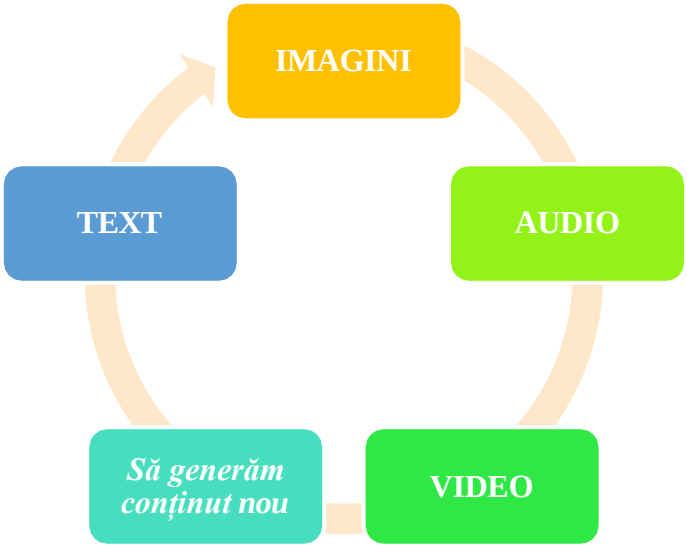
- https://learningapps.org/tutorial.php

INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ

PROFESOR HUMELNICU-UNGUREANU MIHAELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "MIHAIL SADOVEANU", GALAȚI

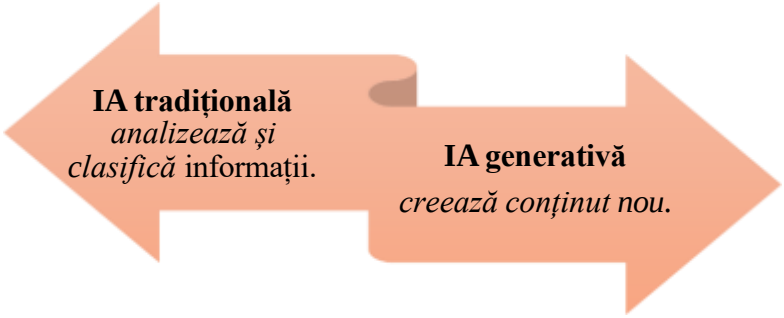
Inteligența artificială reprezintă un domeniu în continuă dezvoltare, care are ca scop *crearea de sisteme capabile să imite anumite procese* ale gândirii umane.

Inteligența artificială generativă este o tehnologie bazată pe modele AI capabile să producă conținut nou. Generarea are loc ca răspuns la solicitări specifice.

Modelele de inteligență artificială generativă învață tiparele și structura datelor de antrenament pe care le primesc și apoi creează noi date cu caracteristici similare. Aceste modele învață tiparele și structura datelor de antrenament pe care le primesc, iar apoi creează date noi care au caracteristici similare cu cele folosite în procesul de învățare.

Modelele de inteligență artificială generativă funcționează prin analizarea unor cantități foarte mari de date, din care învață modele, reguli și relații.

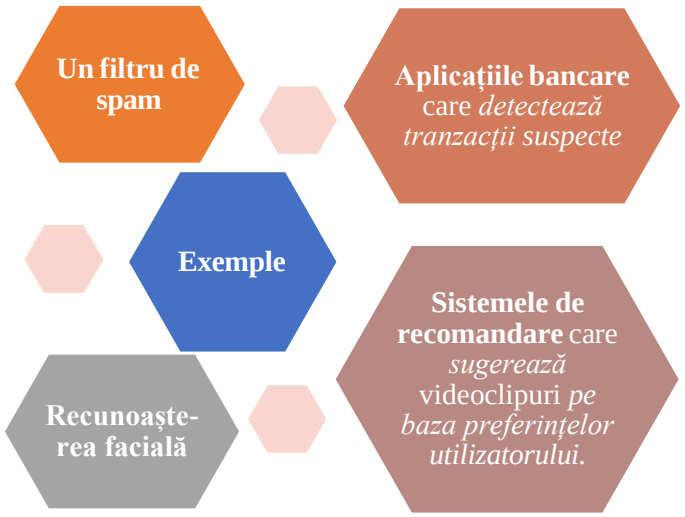
Diferența principală dintre IA tradițională și IA generativă

Diferența principală dintre inteligența artificială tradițională și cea generativă este că:

- IA tradițională este importantă pentru *analizarea datelor, identificarea tiparelor și realizarea de predicții utile* în luarea deciziilor.
- În schimb, IA generativă are un rol important în *crearea de conținut nou și original*, precum texte, imagini sau muzică. Totodată, ea sprijină creativitatea și crește eficiența în numeroase domenii, ajutând utilizatorii să economisească timp și să descopere soluții mai inovatoare. În plus, IA generativă poate fi folosită în educație pentru explicarea mai ușoară a conceptelor, în medicină pentru sprijin în cercetare și diagnostic, dar și în afaceri pentru automatizarea sarcinilor și îmbunătățirea comunicării.

IA TRADIȚIONALĂ

În cadrul acesteia, inteligența artificială tradițională este utilizată pentru analizarea datelor și luarea deciziilor pe baza informațiilor existente, având numeroase aplicații practice în viața de zi cu zi.

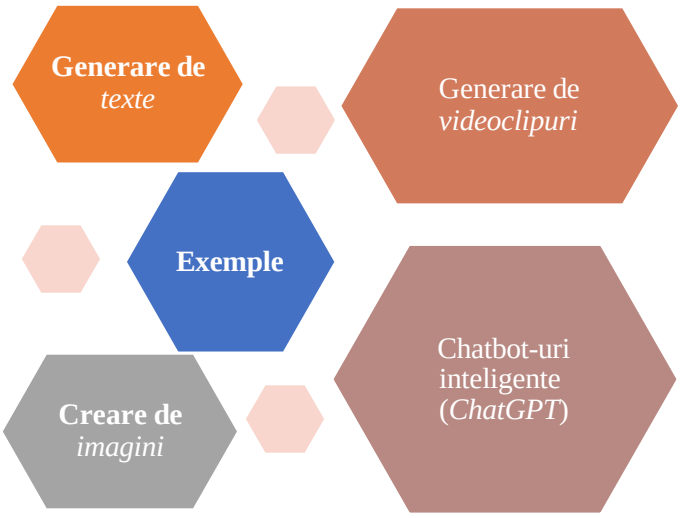

Caracteristici principale

- utilizează reguli și modele matematice
- analizează date existente
- oferă răspunsuri sau decizii bazate pe informațiile primite
- este folosită pentru recunoaștere și predicție

IA tradițională este eficientă în sarcini bine definite, unde urmează reguli și modele matematice. Totuși, limitele sale apar atunci când este nevoie de creativitate sau de generarea de conținut nou. Din acest motiv, ea *este completată tot mai des de IA generativă, care* ***extinde posibilitățile tehnologice.***

IA GENERATIVĂ

IA generativă este o direcție importantă a tehnologiei moderne și se dezvoltă într-un ritm rapid. Inteligența artificială generativă folosește diverse tipuri de modele pentru a produce conținut nou și realist.

Caracteristici principale

- crează conținut nou
- învață modele din date existente
- poate genera răspunsuri originale
- folosește modele complexe de tip rețele neuronale
- este creată pentru creație și automatizare

IA generativă marchează o evoluție importantă a tehnologiei, având capacitatea de a crea conținut original și de a răspunde într-un mod mai flexibil și adaptat nevoilor utilizatorilor. Aceasta aduce beneficii în numeroase domenii, însă utilizarea sa trebuie făcută responsabil, deoarece pot apărea erori sau probleme legate de corectitudinea informațiilor. Alături de artificială tradițională, IA generativă contribuie la dezvoltarea unor soluții mai eficiente și mai inovatoare.

Avantajele și limitele inteligenței artificiale tradiționale și generative

IA tradițională	IA generativă
Avantaje: • Este foarte eficientă în sarcini clare și bine definite. • Analizează rapid volume mari de date. • Oferă rezultate precise și stabile în activități repetitive. • Este utilizată în automatizare, recunoaștere de imagini, sisteme bancare sau diagnostic medical. **Limite:**	**Avantaje:** • Poate crea conținut nou, precum texte, imagini, muzică sau cod. • Oferă răspunsuri mai flexibile și adaptate contextului. • Susține creativitatea și productivitatea în multe domenii. • Ajută la dezvoltarea rapidă a ideilor și soluțiilor inovatoare. **Limite:**

• Funcționează doar pe baza regulilor și datelor pentru care a fost antrenată. • Nu poate crea conținut original sau manifesta creativitate reală. • Necesită actualizări și supraveghere constantă.	• Poate genera informații greșite sau incomplete. • Există riscuri legate de etică și drepturi de autor. • Necesită resurse mari de calcul și date complexe pentru antrenare. • Rezultatele nu sunt întotdeauna exacte sau ușor de verificat.

În *concluzie*, *cele două tipuri de inteligență artificială se completează reciproc*. IA tradițională oferă *precizie și stabilitate*, iar IA generativă *aduce creativitate și flexibilitate*, contribuind împreună la dezvoltarea unor soluții moderne și eficiente.

BIBLIOGRAFIE:

- Walsh Toby, *Cea mai scurta istorie a inteligentei artificiale***,** Editura Vremea, 2026
- Vrabie Cătălin, *AI – de la idee la implementare*, Editura Pro Universitaria, 2024
- Angie Smibert, *Inteligența artificială*, Editura Paralela 45, 2020

PARADIGME EDUCAȚIONALE CONTEMPORANE PENTRU UN PROFESOR AL VIITORULUI

MAFTEI-GÎTLAN MARINA ANDREIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NICOLAE IORGA IAȘI

Reggio Emilia, Montessori și Waldorf: trei paradigme educaționale pentru secolul XXI

În ultimele decenii, interesul pentru pedagogiile alternative a crescut considerabil, atât în rândul părinților, cât și al specialiștilor în educație. Îngrijorarea față de limitele sistemului tradițional, adesea perceput ca rigid și excesiv centrat pe acumularea de informații, a determinat tot mai multe familii să caute abordări care să pună accent pe dezvoltarea holistică a copilului. Printre cele mai influente modele se numără pedagogiile Reggio Emilia, Montessori și Waldorf, fiecare cu origini, fundamente filosofice și metode distincte, dar unite prin ideea centrală că educația trebuie să fie centrată pe copil, pe ritmurile sale naturale și pe potențialul său creativ.

Origini și fundament istoric

Pedagogia **Reggio Emilia** s-a născut în nordul Italiei, în orașul cu același nume, imediat după încheierea celui de-Al Doilea Război Mondial. Comunitatea locală, alături de pedagogul Loris Malaguzzi, a pus bazele unui model educațional care să ofere copiilor libertatea de a se exprima, de a explora și de a construi sens într-un mod democratic. Această abordare a fost concepută ca un răspuns la traumele războiului și la nevoia de reconstrucție socială prin educație.

Abordarea Reggio Emilia este descrisă ca fiind una dintre cele mai bune pedagogii alternative datorită faptului că propune un sistem centrat în jurul copilului, în care acesta își construiește și își consolidează învățarea prin explorarea mediului înconjurător și prin interacțiunea cu persoanele din jurul său. Curricula Reggio Emilia este una emergentă, ea este construită natural și specific, pe baza intereselor și afinităților celor mici, făcând astfel procesul de învățare plăcut și natural. Malaguzzi consideră că există numeroase căi prin care copiii se exprimă, așa numitele 100 de limbaje simbolice, care includ desenul, sculptura, pictura, modelajul, arta dramatică, vorbirea, mișcarea, scrisul,

cântecul. Acestea sunt căi de comunicare prin care copilul învață și prin care își exprimă cunoștințele și emoțiile.

Metoda **Montessori** are rădăcini mai vechi, la începutul secolului XX, și este strâns legată de activitatea Mariei Montessori, prima femeie medic din Italia. Observațiile sale asupra copiilor cu nevoi speciale au dus la conceperea unui mediu educațional bazat pe autonomie, libertate de alegere și materiale didactice concepute științific. Montessori a propus o viziune inovatoare pentru acea vreme: copilul nu este un adult în miniatură care trebuie disciplinat, ci o persoană aflată în proces de dezvoltare, cu propriile ritmuri și nevoi.

Metoda Montessori se bazează pe trei principii importante: libertatea controlată, alegerea și adaptarea mediului.

Libertatea controlată înseamnă că copiii sunt încurajați să exploreze și să experimenteze, însă le este oferit un cadru de siguranță. Această libertate este controlată de învățătorii care stabilesc limite clare și le explică copiilor de ce anumite lucruri sunt permise și de ce altele nu sunt.

Alegerea se referă la faptul că copiii au dreptul de a alege ce doresc să învețe, cum să învețe și când să învețe. Acest drept le permite să-și dezvolte interesele și abilitățile lor individuale și să lucreze la ritmul lor propriu.

Adaptarea mediului înseamnă că învățătorii se adaptează la nevoile și interesele copiilor și oferă materiale și oportunități de învățare care să satisfacă aceste nevoi.

Metoda Montessori se concentrează pe dezvoltarea abilităților sociale, emoționale și cognitive ale copiilor. Ea se bazează pe ideea că copiii învață cel mai bine când sunt lăsați să exploreze și să experimenteze în mod independent. Această metodă de învățare a câștigat popularitate în întreaga lume datorită faptului că se concentrează pe dezvoltarea abilităților individuale ale copiilor și le oferă ocazia de a-și dezvolta interesele și abilitățile într-un mediu de încredere și susținere.

În Germania anului 1919, Rudolf Steiner a pus bazele pedagogiei **Waldorf**, inspirată din filosofia sa spirituală, numită antroposofie. Prima școală Waldorf a fost deschisă pentru copiii muncitorilor de la fabrica de țigarete Waldorf-Astoria, iar succesul său a determinat extinderea rapidă

a acestui model. Waldorf se bazează pe ideea că dezvoltarea copilului urmează cicluri de șapte ani, iar educația trebuie să țină cont de dimensiunile intelectuale, emoționale și spirituale ale ființei umane.

În lume, pedagogia Waldorf este o alternativă educaţională cu un trecut de peste 90 de ani, prima şcoală Waldorf s-a deschis în aprilie 1919. În prezent funcţionează peste 1000 unităţi din 46 de ţări.

În România prima şcoală a fost deschisă în 1990 la Cluj, iar acum funcţionează 153 de unităţi, în 23 de oraşe (Baia Mare, Bistriţa, Bucureşti, Buzău, Braşov, Brăila, Constanţa, ClujNapoca, Iaşi, Miercurea Ciuc, Oradea, Piteşti, Ploieşti, Pucioasa, Roşia-jud.Sibiu, Rm.Vâlcea, Râşnov, Sibiu, Sf. Gheorghe, Sovata, Timişoara, Tg. Mureş, Turda). Cadrele didactice care coordonează activitatea grupelor au experienţa în managementul educaţional de tip Waldorf prin participarea lor activă la cursuri de perfecţionare finalizate cu atestate.

Obiectivul fundamental al pedagogiei Waldorf este întărirea, cultivarea şi armonizarea celor 3 componente din fiinţa umană: voinţa, simţirea şi gândirea, la nivelul fiecărei categorii de vârstă. Obiectivul pedagogiei Waldorf este în aceeaşi măsură încurajarea dezvoltării sănătoase a capacitatii fizice, sufleteşti si spirituale ale tânărului, pe baza metodicii elaborate de Rudolf Steiner. Prima programă concepută în alternativă a ţinut cont de impulsurile date de acesta gândind un răspuns adecvat şi corect la tendinţele proprii de dezvoltare ale copilului. La grădiniţa Waldorf copiii şi educatoarele învaţă de la viaţă, care cere fantezie şi o gândire practică, sănătoasă. Această deschidere pentru învăţămintele pe care le oferă viaţa îşi lasă amprenta asupra copiilor.

Preocuparile pentru abordarea de tip paradigmatic a realitatii educationale au fost generate atât de complexitatea mereu crescânda a fenomenului investigat si a sarcinilor asumate de catre pedagogie cât si de necesitatea unei mai bune relationari a discursului teoretic al pedagogiei cu practica educationala.

Desi apropiate ca sens, conceptele de model si paradigma acopera la nivelul teoriei epistemologice în general si la cel al realitatii educationale în special, zone de realitate distincte.

Elementele definitorii ale oricarei paradigme sunt situarea în investigarea realitatii pe pozitiile unei anumite perspective teoretice, utilizarea unor anumite instrumente si metodologii de cercetare si nu în ultimul rând, asumarea unui anumit tip de raport între teorie si practica.

Felul în care va arata societatea viitorului depinde în mare masura de eficienta si calitatea actiunii educationale desfasurate la momentul prezent. Caracterul prospectiv al fenomenului educational presupune astfel existenta unei duble actiuni de modelare: a educatiei de catre societate si a societatii prin educatie.

PROFESORUL – ARHITECTUL VIITORULUI

Proiectele STEAM în educația timpurie – oportunități de dezvoltare a competențelor secolului XXI prin eTwinning

Profesor Educație Timpurie Mihaela Maria Rotaru
Școala Gimnazială „Iuliu Maniu”, Vințu de Jos, Alba

Rezumat

Educația contemporană pune accent pe dezvoltarea competențelor necesare secolului XXI. Abordarea STEAM oferă copiilor oportunitatea de a învăța prin explorare, descoperire și rezolvare de probleme. În cadrul proiectelor eTwinning, activitățile STEAM capătă o dimensiune internațională, facilitând colaborarea și schimbul de experiență între parteneri.

Introducere

Copiii de astăzi vor trăi într-o lume dominată de tehnologie și inovație. Educația timpurie trebuie să ofere experiențe autentice care să stimuleze curiozitatea, creativitatea și dorința de explorare. Profesorul devine astfel un adevărat arhitect al viitorului.

Importanța abordării STEAM

Metoda STEAM îmbină știința, tehnologia, ingineria, arta și matematica într-un mod accesibil copiilor preșcolari. Aceasta dezvoltă gândirea logică, creativitatea, colaborarea și capacitatea de rezolvare a problemelor.

Exemple de activități

Explorarea naturii și a biodiversității, experimente cu apa, construirea de structuri din materiale reciclabile, activități matematice integrate și utilizarea aplicațiilor digitale pentru realizarea produselor finale ale proiectelor eTwinning.

Rezultate observate

Participarea la activitățile STEAM a contribuit la dezvoltarea competențelor de comunicare, colaborare, creativitate și utilizare responsabilă a tehnologiei. Copiii au devenit mai implicați și mai motivați să învețe.

Rolul profesorului

Profesorul stimulează curiozitatea copiilor, încurajează formularea întrebărilor și creează contexte de învățare atractive. Acesta valorifică tehnologia și transformă experiențele de învățare în oportunități de dezvoltare personală.

Concluzii

Proiectele eTwinning bazate pe abordarea STEAM reprezintă o modalitate eficientă de dezvoltare a competențelor secolului XXI încă din perioada preșcolară. Profesorul contribuie astfel la formarea unor copii pregătiți pentru provocările viitorului.

BIBLIOGRAFIE:

1. Curriculum pentru educația timpurie, 2019.
2. Ghidul eTwinning pentru cadre didactice.
3. Yakman, G. – STEAM Education Framework.
4. Glava, A., Glava, C. – Introducere în pedagogia preșcolară.

PROFESORUL-MENTORUL SOCIETĂȚII DE MÂINE

PROFESOR FOTACHE IONELA

LICEUL TEORETIC „DUNĂREA “, GALAȚI

Ca profesori, fiecare dintre noi, prin ceea ce facem, suntem modelatori de minți, formatori ai generațiilor de mâine și avem onoarea și responsabilitatea de a deschide mințile elevilor noștrii, sădind în ei dorința de cunoștere, de a descoperi puterea pe care o are un om informat prin munca și perseverența sa. Profesorul, mentorul societății de mâine, are un rol fundamental în formarea noilor generații. El nu este doar un simplu transmițător de cunoștințe, ci un ghid care inspiră și modelează caractere. Prin exemplele sale, profesorul învață elevii să gândească critic, să fie responsabili și să-și urmeze pasiunile cu perseverență. Într-o lume în continuă schimbare, mentorul oferă stabilitate și încredere, ajutând tinerii să își descopere potențialul, le cultivă valori precum respectul, empatia și cooperarea, esențiale pentru o societate sănătoasă și unită. În concluzie , profesorul este arhitectul unei lumi mai bune, formând cetățeni pregătiți să construiască o societate durabilă și echitabilă. Rolul său este neprețuit, fiind, incontestabil, piatra de temelie a progresului și a evoluției sociale.

În tot acest context, școala trebuie să promoveze strategii care să susțină, pe lângă performanță și creșterea motivației de învățare, echilibrul emotional al elevului care le permite fiecăruia dintre ei să-și atingă potențialul. Astfel, una dintre strategiile care poate fi aplicată este, proiectarea unor discipline opționale în concordanță cu competențele pe care elevii noștrii trebuie să le dobândească pentru a funcționa conform cerințelor impuse de anii aceștia ai dezvoltării tehnologiilor digitale și instrumentelor de Inteligență Artificială.

Pe parcursul acestui an școlar, 2025-2026, am descoperit, alături de elevii mei, bucuria și plăcerea de a parcurge noțiuni moderne în domeniul disciplinei pe care o predau, informatica, noțiuni structurate în trei cursuri opționale astfel : la clasa a V-a **"Algoritmi pentru EduGaming"**, la clasa a X-a C **"Inteligență artificială"** și, la clasa a XI-a E **"Tehnologii de realizare a paginilor Web".**

Consider că, la momentul actual, curriculumul la decizia școlii (CDȘ) reprezintă, în contextul educațional modern cu provocările pe care le avem de depășit, una dintre cele mai importante oportunități prin care școala poate răspunde nevoilor reale ale elevilor și cerințelor societății actuale conectate la piața muncii, obiectivul principal al școlii în zilele noastre fiind acela de a oferi elevilor cunoștințe care să le asigure competențe pentru viață, competențe pentru o integrare reală pe piața muncii.

Construirea unei oferte CDȘ relevante nu poate fi realizată în mod superficial intuitiv sau formal, ci trebuie să se bazeze pe o analiză riguroasă de nevoi. Aceasta constituie fundamentul unui demers curricular autentic, centrat pe elev, pe interesele, potențialul și nevoile sale.

Analiza de nevoi nu este doar o etapă birocratică în proiectarea curriculumului, ci un demers strategic care conectează obiectivele instituției cu realitatea din clasă și cu așteptările beneficiarilor direcți/indirecți.

Protagoniștii actului educativ și, totodată beneficiarii direcți ai acestui demers sunt:

- elevii, care exprimă interesele reale, curiozitățile, pasiunile și dificultățile de învățare;
- părinții, care aduc perspectiva formării pe termen lung, a orientării profesionale și a dezvoltării personale a elevilor;
- cadrele didactice, care valorifică propriile competențe, resursele școlii și experiența didactică;
- comunitatea, care influențează direcțiile de dezvoltare prin cerințe sociale și economice.

Această abordare participativă consolidează parteneriatul școală–familie–comunitate și crește gradul de asumare al deciziilor curriculare.

Programa pentru opționalul de la clasa a V-a are în vedere învățarea în colaborare, comunicarea și rezolvarea de probleme în grup – în contextul conceperii și aplicării unor jocuri digitale , iar diferențele de experiență vor constitui un suport pentru transfer „între egali", între elevi, precum și între profesor și elevi.

Opționalul "Algoritmi pentru EduGaming" le oferă elevilor de gimnaziu ocazii pentru a-și exersa spiritul creativ, critic și capacitatea de a-și formula diverse ținte de dezvoltare personală și de petrecere a timpului liber. Utilizarea jocurilor (în varianta digitală sau de masă) pentru susținerea educației nu este o noutate, dar a primit mai multă atenție și un sprijin mai divers în ultimii ani. În domeniul educației, jocurile au fost menționate ca o metodă de susținere a principiilor conexe de învățare

activă, învățare experiențială și învățare centrată pe elev. Conținuturile acestui opțional îi antrenează să gândească pe elevi și, în același timp, îi motivează să descopere mereu alte elemente în proiectarea aplicațiilor Scratch tocmai datorită laturei aplicative în Gaming. Elementele scenei în Scratch, blocurile MOTION, LOOKS, SOUND, SENSING, schimbarea costumelor personajelor, trecerea de la o stare la alta , realizarea efectului de vorbire, toate acestea sunt parcurse cu entuziasm și curiozitate de către elevii noștri.

Pentru clasa a X-a C, **profil matematică- informatică, cursul de "Inteligență artificială"** a venit în întâmpinarea dorinței lor de a fi la curent cu noile limbaje de programare vehiculate la momentul acesta în lumea programatorilor. Utilizarea eficientă a instrumentelor specifice Inteligenței Artificiale, implementarea algoritmilor specifici AI în limbajul Python, elaborarea de soluții informatice pentru rezolvarea unor probleme practice, utilizând algoritmi care au la bază învățarea automată, reprezintă competențele generale însușite de către elevi prin parcurgerea conținuturilor cum ar fi obținerea de cunoștințe bazate pe text și imagini cu ajutorul chatboot-ului ChatGPT, generare automată cu AI de conținut video din text și imagini, verificarea tipului de conținut AI sau uman, utilizarea platformelor educaționale pentru introducerea conceptelor specifice învățării automate, utilizarea listelor și funcțiilor în Python, utilizarea instrucțiunilor repetitive și de decizie în Python, implementarea algoritmilor specifici inteligenței artificiale în Python.

Rezolvarea diferitelor aplicații de proiectare a paginilor Web, în cadrul opționalului **"Tehnologii de realizare a paginilor Web"** de la clasa a XI-a E, direcționează instruirea către formarea unor abilități de utilizare a sistemelor informatice în scopul orientării spre o carieră în domeniu, motivându-i superior în procesul instructiv. Definirea noțiunilor legate de "arhitectura" Internetului, utilizarea operațiilor de bază necesare realizării unei pagini HTML, utilizarea tabelelor, listelor, fișierelor media într-o pagină web, enumerarea și aplicarea modalităților de a realiza o hiper-legatură, utilizarea formularelor și a cadrelor în paginile web sunt noțiuni pe care elevii noștrii și le-au însușit în timpul orelor.

Toate acestea vin să contribuie la pregătirea tinerilor noștri pentru viață, asigurându-le competențele cheie pentru o integrare reală pe piața muncii, o piață aflată într-o dinamică accentuată.

O generație crescută în spiritul valorilor corecte va construi o lume mai sigură, mai tolerantă și mai unită. Totodată, tinerii ghidați de profesori buni vor aduce progres, idei noi și soluții moderne pentru dezvoltarea întregii țări.

În concluzie, societatea de mâine va arăta exact așa cum o pregătesc profesorii de astăzi, ei fiind constructorii nevăzuți ai unei lumi mai bune.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit, I. (2006). Metode de învățământ. București: Editura Polirom.
2. Cristea, S.(coord.). (2011).Dicționar de termeni pedagogici. București: Editura Didactică și Pedagogică.
3. Cucoș, C. (2008). Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice. Iași: Editura Polirom.
4. Institutul de Științe ale Educației (ISE). (2018). Profilul absolventului – competențe-cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții, București.
5. Legea Educației Naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

AI
03:42
Generate

DIGITAL APPLICATIONS USED IN TEACHING VOCABULARY TO PRE-INTERMEDIATE STUDENTS

ZAHARIEA MĂDĂLINA,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”SFÂNTUL GHEORGHE”, COM. CUCA

Introduction

Language is the system for meaning expression. The primary function of language is communication and interaction.

Employing digital applications in education due to several factors can better stimulate the students' learning process in class. The common purposes of introducing digital applications during English lessons are to optimize each student's potential, to instigate students' curiosity, to improve their attention, and eventually lead them to better comprehension during the learning process. Students are very familiar with the technology in modern life as they are avid users.

The introduction of new digital applications, such as, smartphones, smartboards, tablets, laptops, dynamic visualisations, and virtual laboratories has modified education in schools. Today's technology's adaptability and non-intrusive character have made learning more appealing to students.

Eduboom platform

Eduboom is an online platform with video lessons, that explains the school subjects and helps students learn more easily. All the video lessons are animated, interesting and explained through an easy language to understand, giving examples from daily life.

The platform was founded by Darin Madzharov in 2011, in Bulgaria. It all started when he was a PhD student in Belgium and he helped his sister, who was a highschool student, doing her homework.

In 2020 Eduboom appeared in Romania. The platform helps not only the students to do well at school, but also the teachers to teach easier using technology for students` liking. A team of over two hundred people, including one of the best Romanian teachers, adds every month, over three hundred lessons and tests are made according to official curriculum in Romania.

The teachers who want to use this platform should log in and they will receive permission to use freely the video lessons and tests. Every lesson of vocabulary or grammar consists of a video lesson that lasts approximately five minutes, and after the video there is a test as in figures below. The test is made of approximately fifteen different items including matching up pairs, filling in, identification, multiple choice quizzes. After solving the test, the student receives a score according to his level of knowledge. The more correct answers they give, the higher the score.

Sports video - Test

On the platform Eduboom there are different lessons on vocabulary for B1 level: describing people, musical instruments, clothes, free-time activities, holiday, relationships, jobs, movies, going shopping, feelings, music, leisure activities, health and illnesses, school subjects.

Liveworksheets platform

The Liveworksheets platform can be accessed either by students or teachers and is presented in the form of a website that provides services accessed via https://www.liveworksheets.com/ using a computer or mobile device. According to Hernanto (2023: 515) ”The Liveworksheets platform is an

alternative to delivering material in the form of accessible and interactive worksheets so that students can add responses/feedback to the worksheets that have been provided online."

The liveworksheets platform includes several types of questions, such as: listening and speaking questions, short descriptions, long descriptions, drag and drop, word search, check boxes, drop downs, multiple choice questions, join arrows. On this platform, there are over two million worksheets in more than one hundred twenty languages. Liveworksheets application is also trusted by more than five million teachers and over six million students who use it every day. By using Liveworksheets teachers all over the world transform traditional printable worksheets and classwork (doc, pdf, jpgs) into more interactive online exercises with automatic grading.

In order to have access to the content of the website, teachers should create an account. After that, they will search for the worksheets they need. There are thousands of worksheets on different subjects : free time activities, weather, sports, places in town, modern technology, jobs, going shopping, family members, rooms of a house, food and drinks, clothes, wild and domestic animals, Christmas and Easter vocabulary, insects, fruit and vegetables etc.

The teachers can look for the worksheet they prefer by choosing the level or the age of the students. When they have already found the worksheet they are looking for, they have two possibilities: either they will present it to the class and after that one student is going to solve the exercises while all the other students in the class see the solutions, or the teacher sends the link of the worksheet to his students. After that, the students can solve the worksheet on their phones in private and have two possibilities to verify their answers: the first one is to click on the option *check my answers* and the second option is *email my answers to my teacher*. If they choose the first one, the site checks automatically their answers and marks them in red, if they are wrong, and in green, if they are right. The second option, *email my answers to my teacher*, asks for certain details – students should write their full name, their group/level, school subject, their teacher` email and then they can send their answers as in figure. This way, teachers have the possibility to check students` answers and mark them properly.

Conclusions

I shared the opinion that the incorporation of digital applications during the English teaching lessons has undoubtedly a positive effect both for my students and for me as a teacher, so the introduction of these precious applications into the daily teaching was necessary. The Liveworksheets platform is a collaborative page where thousands of interactive and self-correcting worksheets can be found made by teachers from all over the world. This website presented a medium level of interest to my students, as it lacked the playful component, but it was a very valuable tool that allowed students to be evaluated and it encouraged their autonomy, since they could practice on their own and see where they had made their mistakes.

As Huynh (2023: 276) states ”A good aspect of Liveworksheets is its function as a wonderful formative assessment tool. Formative assessment helps students immediately determine their weaknesses in knowledge and needs to be refilled immediately.” Feedback received quickly encouraged students to be more motivated to continue making attempts in their study. Both my students and I could instantly reflect on students’ faults. I could very easily identify errors made by certain students, highlight significant and minor issues, and make in-time corrections.

Eduboom was also a useful resource that helped me a lot because it first presented a theoretical part of the lesson through a short movie and after that there was a testing part.

Through the integration of digital resources in the teaching process, the teaching paradigm that used to be teacher-centred switched to student-centred. Students involved in learning were developing certain skills in order to have access to these aforementioned applications.

Bibliography :

Haleem, Abid. ”Understanding the role of digital technologies in education: A review.” *Sustainable Operations and Computers*, 3, 2022, pp. 275-285. https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2666412722000137

Hernanto, Muhdi Dendy. ”Liveworksheets Analysis as an Online Student Worksheet Assessement in the 21st Century Era.” *Proceedings of the 6th International Conference on Learning Innovation and Quality Education (ICLIQUE 2022), Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, 767, 2023, pp. 514-523. file:///C:/Users/lap/Downloads/125994872.pdf

Huynh, Van Ha Le. ”A Review of the Website Liveworksheets.com.” *Computer Assisted Language Learning Electronic Journal CALL-EJ*, 24(1), 2023, pp. 269-279. https://www.researchgate.net/publication/368291946_A_Review_of_the_Website_Liveworksheets_com

GRUPA DE PREȘCOLARI CA OGLINDĂ A PROPRIULUI STIL DE PREDARE ȘI MANAGERIERE A CLASEI - REFLECȚIE ȘI FEEDBACK

PROF. MR. ÎNV. PREȘCOLAR CÎNDESCU SANDA
GRĂDINIȚA P.N. NR.40 / SEMINARUL TEOOGIC ORTODOX „SF. CUV. DIONISIE EXIGUUL"CONSTANȚA

De câte ori nu ai intrat în sala de grupă poate obosit îngândurat sau poate nu sută la sută prezent pentru acea zi și la sfârșit ți s-a părut că toate activitățile nu s-au desfățurat eficient, mulțumitor și copiii parcă nu răspundeau așteptărilor tale?Ai plecat mîhnit fără să te gîndești că de multe ori grupa de copii doar te-a oglindit?!

Ne-am dat acest răgaz ca după o lună, un an, să avem o retrospectivă vizuală globală și total neutră fără judecăți sau aserțiuni asupra evenimentelor de predare și de manageriere a grupei? Am observa aele detalii, acele calități, trăsături de personalitate chiar dificultăți pe care le întâmpinăm rasfrânte asupra grupului de copii. De exemplu când suntem obosiți copiii parcă nu pot fi focusați, nu sunt atenți, când suntem agitați sunt și ei agitați și gălăgioși, sau urmărind partea pozitivă, când intrăm în sala de grupă motivați copiii sunt asertivi, curioși și răspund cerințelor noastre cu ușurință. Între profesor și grupul de copii se produce un transfer informațional și de stare chiar dacă acesta nu este imediat vizibil și cuantificabil.

Acordându-mi acest timp de reflecție de-a lungul anilor și la sfârșitul acestora am putut la modul real nu numai să fac din activități de predare care la început nu prevedeau succesul anticipat ci și să îmi îmbunătățesc propria stare sau stil de predare.

În acest sens Maria Niculescu în cursul „Managementul clasei de elevi" remarcă încă de la început faptul că„Uneori personalitatea profesorului poate avea o influenţă mai mare asupra elevilor decât cunoştinţele predate de el. Un profesor bun emană respect, afecţiune, adoraţie, simpatie, atât prin ceea ce spune, dar, mai ales, prin felul cum spune şi prin felul cum se manifestă, prin ceea ce face, prin atitudine şi comportament. Profesorul nu este atotştiutor sau depozitarul adevărului. El poate fi supraveghetorul, facilitatorul, moderatorul, consilierul, prietenul elevului. Important este să creeze un mediu propice învăţării, un climat favorabil formării elevului pentru viaţă, prin folosirea unor strategii potrivite cu profilul elevilor din generaţiile actuale.".

În același curs suntem încurajați în îmbinarea managementului cu leadership-ul în grupa/clasă pentru a crea un mediul favorabil, un ambient propice învăţării pentru a obţine performanţă, copii din zilele noastre având nevoie şi de alte tipuri de comunicare, diferite de cele folosite în mod tradiţional.

Cum abordăm actul educațional astfel încît copilul să învețe să devină omul integrat în societatea în care el va trăi mai tîrziu şi să se poată bucura de educaţia pe care o primește în instituția de învățământ!?

Din multitudinea de reguli,, sugestii metodice pe care le-am studiat și le-am aplicat de-a lungul timpului in grupurile de copii pe care le-am manageriat de-a lungul anilor mi-au folosit în practică următoarele:

- împrospătarea periodică a aerului din sala de grupă(un aspect foarte important);
-adaptarea flexibilă a regulilor (situaţiile sunt diferite);
- fixarea unor recompense (non-materiale) pentru respectarea regulilor;
- exemplului personal în orice activitate(colorez în timp ce ei colorează, dau un exemplu personal în timpul activităților din experiența mea de copil- nu de adult, etc);
-urmăresc ca intotdeauna să existe momente de,, joacă în joc"(de multe ori jocul a devenit prea serios în predare);
-sarcini simple care să implice o învățare cât mai activă;
-respectarea timpului indicat metodic pentru grupa de vârstă din care fac parte;
- pauza de,, plictiseală"- o numim noi in sala noastră de grupă(5 minute pe zi cînd stăm efectiv și doar ascultam muzică ambietală relaxați pe covor);
-nu facem dintr-o problemă o etichetă;
- facem întotdeauna sfârșitul zilei fericit și plin de învățăminte din acea zi de ambele părți.

Un educator principial, echilibrat care stăpâneşte grupa de copii, care se face înţeles (şi mai apoi cere) respectă regulile pe care împreună le-a stabilit cu preșcolarii săi, cu siguranţă este iubit şi respectat de copii. Să nu dezamăgeşti şi să „nu schimbi regulile în timpul jocului". Un bun manager al grupului de preșcolari trebuie să ştie să dezvolte relaţii prietenoase şi principiale cu grupa de preșcolari, abilități de a colabora cu copiii, dragoste faţă de ei, abilităţi de comunicare, vocaţie (măiestria didactică, harul, chemarea).

Un alt aspect de care ar fi util în această aspect al interconexiunii grup de copii – profesor,profesor – grup de copii sunt etapele soci- afective ale constituirii grupului ca entitate microsocială:

-etapa evaluării interpersonale(preocuparea fiecărui membru al colectivului pentru cunoaşterea celorlalţi membrii)

-etapa constituirii şi închegării colectivului (consolidare a capacităţilor de comunicare, de colaborare și conducere, etapă în care pot apărea tensiuni sau conflicte, unele fiind chiar constructive, din punctul de vedere al afirmării propriei individualităţi)

-etapa stabilizării şi recunoaşterii(cea a cristalizării unor relaţii socio-afective relativ stabile)

Pe tot parcursul acestor etape de transformare psiho-comportamentale se manifestă sintalitatea colectivului de elevi care scoate în evidenţă trăsăturile de personalitate ale grupei și pe care se vor creiona traăsături de personalitate , de caracter , modalități de lucru, de rezolvare a conflictelor, pe care educatorul le transmite în interacțiunea cu grupul de copii, dar care ii vor influenta la randul sau predarea și modul de interactiune al educatorului cu grupul.

Un management eficient al grupei de copii ajută la îmbunătățirea dispoziției, atât a profesorilor, cât și a elevilor. Profesorii își pot ține sub control nivelul de stres prin crearea unui spațiu de învățare organizat și cooperant, în care se pot concentra asupra predării. Pe de altă parte, profesorii mai puțin stresați îi pot influența pozitiv pe elevi, creând un mediu de învățare mai calm, motivant și favorabil dezvoltării academice și emoționale.

BIBLIOGRAFIE:

- Timothy D. Walker, Să predăm ca în Finlanda, Editura Trei, București, 2018
- Ross W. Greene, Cum să imbunătățim discplina copiilr în școală,Editura Orizonturi, București, 2015
- Marzano, J.,R., Arta şi ştiinţa predării. Un cadru cuprinzător pentru o instruire eficientă, , Editura Trei, Bucureşti, 2015
- https://www.researchgate.net/profile/Maria-Niculescu/publication/315008984_1_Maria_Niculescu_Managementul_clasei_de_elevi_Editura_Presa_Universitara_Clujeana_2016_Cluj-Napoca_ISBN_978-973-595-980-7/links/5d2c5cfaa6fdcc2462e1076a/1-Maria-Niculescu-Managementul-clasei-de-elevi-Editura-Presa-Universitara-Clujeana-2016-Cluj-Napoca-ISBN-978-973-595-980-7.pdf
- https://wowlab.ro/managementul-clasei-de-elevi/

DE LA RECEPTARE LA IMPLICARE ACTIVĂ: UN STUDIU PRIVIND EFICIENȚA METODELOR INTERACTIVE ÎN PREDAREA LITERATURII LA GIMNAZIU

PROF. PLEȘU IULIA-ELENA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1, SAT HURDUGI

Educația contemporană pune accent pe formarea competențelor și pe dezvoltarea unui elev capabil să utilizeze informațiile în contexte diverse, să gândească critic și să participe activ la propria învățare. În acest context, predarea textului literar nu mai poate fi limitată la transmiterea unor informații despre opere și autori, ci trebuie să devină un proces interactiv, centrat pe elev și pe experiențele sale de învățare.

Literatura oferă multiple oportunități de dezvoltare personală și intelectuală, contribuind la formarea sensibilității estetice, a spiritului critic și a competențelor de comunicare. Cu toate acestea, profesorii se confruntă frecvent cu provocarea de a-i apropia pe elevi de textul literar într-o perioadă în care tehnologia și mediile digitale ocupă un loc central în viața acestora. În acest sens, utilizarea metodelor interactive reprezintă o soluție eficientă pentru stimularea interesului pentru lectură și pentru transformarea elevilor din receptori pasivi în participanți activi ai procesului educațional.

Prezentul studiu își propune să evidențieze impactul unor metode interactive utilizate în predarea textului literar la nivel gimnazial, pornind de la experiențe didactice desfășurate în cadrul orelor de Limba și literatura română.

Învățarea prin descoperire – o strategie pentru construirea sensului

Una dintre metodele interactive care și-a demonstrat eficiența în activitatea didactică este învățarea prin descoperire. Această metodă presupune formularea unor întrebări și situații-problemă care îi determină pe elevi să identifice singuri informațiile relevante și să formuleze concluzii. Un exemplu relevant este studiul textului *Uleul și găinile* de Grigore Alexandrescu în cadrul lecțiilor dedicate textului narativ literar în versuri. În locul prezentării directe a caracteristicilor acestui tip de text, elevii au fost provocați să descopere elementele structurale prin intermediul unor întrebări orientative: Care este situația inițială? Ce determină schimbarea acesteia? Cum este rezolvat conflictul? Ce învățătură se desprinde din text?

Prin explorarea textului și formularea răspunsurilor, elevii au reușit să identifice caracteristicile genului și să înțeleagă semnificațiile operei. Totodată, aceștia au realizat conexiuni între mesajul textului și experiențele din viața cotidiană, ceea ce a contribuit la o receptare mai profundă și mai personală a lecturii. Experiența didactică a demonstrat că această metodă favorizează participarea activă și dezvoltă autonomia în învățare. Elevii devin mai implicați atunci când au posibilitatea de a descoperi singuri informațiile și de a construi sensuri pornind de la propriile observații.

Metoda cubului – analiză din perspective multiple

O altă strategie eficientă în predarea textului literar este metoda cubului. Aceasta presupune explorarea unei teme sau a unui personaj prin intermediul a șase operații cognitive: descriere, comparație, asociere, analiză, aplicare și argumentare. Aplicată în studiul personajelor literare, metoda cubului permite elevilor să depășească nivelul unei simple identificări a trăsăturilor și să realizeze o analiză complexă. Lucrul în echipe mici facilitează colaborarea și schimbul de idei, iar sarcinile diferențiate permit implicarea tuturor elevilor, indiferent de nivelul lor de pregătire.

În cadrul activităților desfășurate la clasă, elevii au manifestat interes și implicare sporită atunci când au avut posibilitatea să privească personajele din perspective diferite și să își argumenteze opiniile. De asemenea, colaborarea în grup a contribuit la dezvoltarea competențelor sociale și la consolidarea încrederii în propriile capacități de exprimare. Metoda cubului favorizează dezvoltarea gândirii critice deoarece îi determină pe elevi să compare, să interpreteze și să evalueze informațiile, depășind nivelul reproducerii mecanice a conținuturilor.

„Axa valorilor” – o activitate cu impact asupra participării elevilor

O activitate care s-a dovedit deosebit de eficientă în cadrul dezbaterilor literare este „Axa valorilor”. Aceasta presupune poziționarea elevilor pe o axă imaginară, în funcție de gradul de acord sau dezacord față de o anumită afirmație.

În timpul studierii nuvelei *Popa Tanda* de Ioan Slavici, elevii au fost invitați să analizeze afirmații precum: „Preotul Trandafir reprezintă un model pentru comunitate” sau „Personajul manifestă empatie față de săteni”. Fiecare elev și-a ales poziția și a argumentat-o prin exemple relevante din text.

Activitatea a generat un nivel ridicat de implicare deoarece a oferit tuturor elevilor posibilitatea de a participa și de a-și exprima opiniile. În plus, schimbul de argumente a favorizat dezvoltarea gândirii critice și a capacității de analiză.

Experiența a demonstrat că elevii sunt mult mai receptivi atunci când sunt implicați direct în procesul de interpretare și când au libertatea de a formula propriile concluzii. În același timp, profesorul își asumă rolul de facilitator al învățării, orientând discuția și sprijinind construcția sensurilor.

Aplicarea constantă a metodelor interactive în predarea textului literar a evidențiat multiple beneficii. În primul rând, s-a observat o creștere a interesului pentru lectură și o participare mai activă la activitățile desfășurate în clasă. Elevii au devenit mai dispuși să citească și să își exprime opiniile, iar relația lor cu literatura s-a transformat într-una mai apropiată și mai autentică.

În al doilea rând, metodele interactive au contribuit la dezvoltarea competențelor de analiză, interpretare și argumentare. Elevii au demonstrat o capacitate mai mare de a identifica semnificațiile textului și de a formula judecăți proprii bazate pe dovezi și exemple.

Nu în ultimul rând, aceste strategii au favorizat dezvoltarea competențelor de comunicare și colaborare. Activitățile desfășurate în grup au creat contexte autentice de dialog și au încurajat respectarea opiniilor diferite.

În contextul educațional actual, predarea literaturii trebuie să depășească modelul tradițional centrat exclusiv pe transmiterea informațiilor și să valorifice potențialul formativ al interacțiunii. Metodele interactive contribuie la transformarea lecțiilor de literatură în experiențe de învățare autentice, în care elevii descoperă, analizează, argumentează și creează sensuri.

Experiențele didactice prezentate demonstrează că învățarea prin descoperire, metoda cubului, dezbaterea literară și activitatea „Axa valorilor” reprezintă instrumente eficiente pentru dezvoltarea competențelor prevăzute de curriculumul școlar și pentru formarea unui cititor activ, reflexiv și creativ. Prin adaptarea strategiilor didactice la nevoile și interesele elevilor, profesorul poate transforma literatura într-un spațiu relevant pentru viața acestora și poate contribui la formarea unor competențe esențiale pentru societatea contemporană.

BIBLIOGRAFIE:

Ilie, Emanuela, *Didactica limbii și literaturii române*, Editura Polirom, Iași, 2020.

Ministerul Educației. *Programa școlară pentru disciplina Limba și literatura română – clasele V–VIII*, București, 2017.

Pamfil, Alina, *Didactica literaturii. Reorientări*, Editura Art, București, 2016.

Sânmihăian, Florentina, *O didactică a limbii și literaturii române. Provocări actuale pentru profesor și elev*, Editura ArtKlett, București, 2020.

SECURITATEA DATELOR PERSONALE ÎMPOTRIVA ATACURILOR EXTERIOARE

PROF. DR. CLAUDIA-TATIANA MUNTEAN
COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC ”CARMEN SYLVA”, TIMIȘOARA

În ziua de azi sistemele informatice ocupă un rol predominant în viața cotidiană, iar securitatea datelor este esențială atât la nivelul companiilor, cât și la nivelul vieții private. La ora actuală suntem dependenți de sistemele informatice în diversele aspecte ale vieții cotidiene (e-Commerce, e-Learning, e-Health, etc.), utilizând partajarea acestor resurse la costuri minime. Cele mai frecvente amenințări asupra sistemelor informatice sunt sub forma pierderii datelor, captarea frauduloasă a datelor, vandalismul.

Pentru asigurarea securității sistemelor informatice trebuie luate în considerare toate aspectele de gestionare a informațiilor. În acest sens este necesar ca instrumentele IT să fie menținute din punct de vedere tehnic la stadiul corespunzător astefel încât să reziste atacurilor informatice.

Pentru asigurarea accesului fiecărui utilizator la sistemul informatic este necesar să se respecte următoarele condiții:

- fiecare utilizator al sistemului informatic să aibă un identificator unic asociat ca mijloc de autentificare;
- asigurarea accesului la date pentru fiecare categorie de utilizatori.

Protecția datelor persoanelor impune colectarea și tratarea datelor în mod corect și legal, în scopuri legitime, determinate și explicite. În acest scop este necesar să se procedeze la înregistrarea acțiunilor fiecărui utilizator al sistemului informatic pe o perioadă definită. Pentru ca datele să fie complete, exacte și actualizate, atunci când e necesar, impune ca sistemele informatice să fie prevăzute cu mecanisme care să garanteze integritatea datelor.

Gestionarea riscurilor constituie o modalitate de a proteja drepturile şi libertăţile persoanelor, cu privire la viaţa lor privată, şi libertăţile de prelucrare a datelor cu caracter personal.

Gestiunea riscurilor sistemelor informatice permite administratorului să identifice măsurile ce trebuie luate pentru a asigura securitatea datelor şi a împiedica accesul persoanelor neautorizate.

Un risc este un scenariu care combină o situaţie de temut (atentat la securitatea datelor şi tot ce ar putea rezulta din această situaţie).

În vederea unei bune gestionări a riscurilor, se impun următoarele precauţii:

- identificarea datelor cu caracter personal (de exemplu, fișierelor de clienți, contracte, etc.) și tratamente asociate, automate sau neautomate. Pentru aceste operațiuni se utilizează suport material (server de gestiune a resurselor umane, memory-stick, etc.), programe (sisteme de exploatare), canale de comunicare, suporturi pe hârtie (documente imprimate);
- stabilirea modului în care viața privată a persoanelor ar putea fi afectată prin intermediul acestor suporturi;
- pentru fiecare prelucrare, identificarea și clasarea impactului acestora asupra vieții private a persoanelor, în situația în care se încalcă confidențialitatea datelor sau integritatea persoanelor în cauză;
- studierea amenințărilor posibile și ierarhizarea acestora după gravitatea lor și după probabilitatea de apariție a acestora. Exemple de astfel de amenințări sunt: saturarea canalelor de comunicație, furtul unui laptop sau fotocopierea unor documente în format pe hârtie.
- studiul riscurilor prin combinarea fiecărui impact cu amenințările pe care îl presupune acesta și ierarhizarea riscurilor astfel obținute după gravitatea lor. Realizarea acestui studiu de risc impune implicarea celor mai relevante părți interesate corespunzătoare fiecărei etape (responsabil de prelucrarea datelor, de afaceri, management de proiect). Scopul acestui studiu este conștientizarea utilizatorilor asupra riscurilor, pentru a fi capabili de a face cele mai potrivite alegeri ale măsurilor de securitate.

Studiul de risc permite determinarea măsurilor de securitate care trebuie luate, fiind necesar să se prevadă un buget pentru punerea acestora în aplicare.

Punerea în aplicare a măsurilor de securitate. Aceasta presupune determinarea măsurilor de securitate pentru a reduce la maximum și a evita riscurile posibile.

Autentificarea utilizatorilor

Responsabilii sistemelor informatice trebuie să se asigure că fiecare utilizator al sistemului nu are acces decât la datele de care are nevoie pentru ceea ce trebuie să realizeze.

Pentru aceasta fiecare utilizator trebuie să beneficieze de un identificator propriu și, înainte de utilizarea oricărui mijloc informatic, trebuie să se autentifice. Autentificarea utilizatorilor are la bază condiții precum:

- existența unei parole cunoscute numai de utilizator;
- utilizarea unei caracteristici, ca de exemplu o amprentă digitală;

- existența unui smart card.

Autentificarea utilizatorilor prezintă o siguranță corespunzătoare dacă se utilizează cel puțin două combinații dintre acestea.

În cazul utilizării unei metode de autentificare pe baza unei scheme de autentificare pe baza unor algoritmi criptografici sau a unui smart card, este necesar să se respecte regulile cu privire la dimensionarea mecanismelor criptografice.

În cazul autentificării utilizatorilor printr-o parolă, se impune respectarea următoarelor reguli:

- parola să aibă cel puțin 8 caractere;
- utilizarea de caractere diferite, precum:
    - utilizarea unei majuscule
    - utilizarea de semne de punctuație
    - utilizarea de cifre
- schimbarea parolei în mod regulat (de exemplu înainte de 3 luni).

În situația în care se uită parola și suntem obligați să ne-o reînnoim, după ce parola este reinițializată este obligatoriu ca la următoarea conexiune să ne personalizăm parola.

Este recomandabil să se evite următoarele acțiuni:

- Comunicarea parolei unei alte persoane;
- Utilizarea unei parole care să aibă o legătură cu persoana (prenume, nume, data nașterii);
- Stocarea parolelor într-un fișier în calculator;
- Utilizarea aceleiași parole pentru accesări diferite;
- Configurarea programului astfel încât acesta să rețină parola.

Date biometrice, ca date de identificare

Odată cu evoluția tehnologiei sunt autorizate pe scară tot mai largă dispozitivele biometrice pentru recunoașterea amprentelor digitale cu stocare într-o bază de date sau pe un server.

Biometria permite identificarea indivizilor plecând de la măsurarea uneia sau mai multor caracteristici comportamentale, fizică sau psihologică a individului. Poate fi vorba despre amprenta oculară, amprenta digitală, despre elemente de comportament sau despre ADN-ul individului.

Spre deosebire de datele cu caracter personal, datele biometrice sunt produse de organism în sine și reprezintă acel organism care le-a generat. Astfel orice tendință de utilizare greșită sau de deturnare a datelor personale reprezintă un risc major pentru identitatea personală.

Dintre datele biometrice cele mai utilizate iese în evidență amprenta digitală care prezintă o vulnerabilitate ridicată.

Amprenta digitală poate lăsa urme exploatabile în numeroase circumstanțe ale vieții. Astfel, o copie a amprentei digitale poate fi utilizată pentru identificarea unei persoane sau pentru furtul identității acelei persoane.

Utilizarea amprentei digitale prezintă riscul de a reproduce aceste amprente, pe baza unor kit-uri existente pe Internet. Există de asemenea riscul de a frauda datele personale, pe baza unui cititor de amprente care utilizează „degete false". De aceea trebuie luate în considerare particularitățile amprentei digitale și riscurile asociate acesteia.

Datele personale ale utilizatorului pot fi controlate prin stocarea pe un suport individual (port USB sau smart card). În acest caz este responsabilitatea utilizatorului de utilizare a datelor biometrice, iar în cazul unui furt sau pierderi a dispozitivelor de stocare nu se poate avea acces decât la date biometrice asociate identității persoanei.

Datele biometrice pot fi stocate pe suporturi non-individuale, când acestea sunt controlate de către un terț.

În această situație datele biometrice sunt stocate pe un server sau pe un terminal de citire-comparare, iar persoana pierde controlul asupra acestora. Utilizarea acestui mod de stocare conștientizează persoanele asupra riscurilor care rezultă în situația pierderii controlului datelor.

Dezavantajul utilizării datelor biometrice pentru identificare constă în faptul că este imposibil de a ne schimba amprenta digitală, care este un element al corpului uman, spre deosebire de divulgarea unei parole care poate fi oricând schimbată.

Autentificarea biometrică

Autentificarea constă în a verifica, prin dispozitivul biometric, că deținătorul cardului sau a insignei de acces este de fapt și titularul acestuia. Din punct de vedere tehnic, sistemul verifică dacă amprenta digitală a degetului care apasă pe cititor, corespunde celei înregistrate în baza de date. Operația constă în a ne asigura că degetul ce apasă pe cititor are aceeași amprentă cu cea existentă în baza de date. Nu este necesar de a asocia o persoană la o identitate pentru ca controlul de acces biometric să poată funcționa în condiții corespunzătoare.

Securizarea posturilor de lucru:

Securizarea posturilor de lucru presupune luarea de măsuri pentru a preveni:

- acțiunea virușilor;

- tentativele de acces fraudulos;
- luarea controlului de la distanță, în special prin intermediul Internetului.

Se impun următoarele precauții elementare:

- Utilizarea unui program antivirus care să fie actualizat zilnic;
- Limitarea numărului tentativelor de acces, între trei și zece tentative;
- Instalarea unui program firewall și limitarea porților de comunicare strict necesare bunei funcționări a programelor de aplicație instalate;
- Afișarea orei și datei ultimei conexiuni.
- Limitarea aplicațiilor care necesită pentru execuția lor drepturi de la administrator.
- Actualizarea aplicațiilor dacă au fost identificate fișiere critice.

Securizarea mijloacelor informatice mobile:

Multiplicarea mijloacelor informatice mobile precum laptop-uri, telefoane mobile, porturi USB pune problema luării măsurilor pentru a preîntâmpina pierderea informațiilor în cazul pierderii sau furtului a acestui tip de echipamente. O astfel de măsură o reprezintă criptarea spațiilor de stocare a informațiilor la astfel de echipamente.

Printre instrumentele disponibile sunt software free, care permit crearea de containere criptate ale căror siguranță se bazează pe o parolă.

Măsurile de securitate a datelor personale nu pot asigura eliminarea completă a riscurilor, dar le pot reduce în mare măsură.

Politicile de securitate a datelor personale urmăresc crearea unui mediu sigur, favorabil în care numai persoanele cu drepturi alocate au acces.

ROLUL EMOŢIILOR ÎN COMUNICAREA DIDACTICĂ

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR MITU DANIELA
COLEGIUL DE ARTĂ „CIPRIAN PORUMBESCU”, SUCEAVA

Emoțiile sunt o resursă infinită de energie, sunt cele care potenţează entuziasmul, capacitatea de a ne automotiva şi de a motiva, de a înţelege şi de a fi înţeles, puterea de a influenţa şi de a convinge, rezistenţa la eşecuri şi multe altele.

Numai prin intermediul unei comunicări la nivel emoţional, învăţătorul este în măsură să înțeleagă personalitatea elevului. Orice comunicare presupune o anumită tonalitate emoţională, care transformă, modifică serios comunicarea. Pe lângă tonalităţile emoţionale spontane, involuntare, există cele voluntare pe care le folosim noi, învăţătorii, pentru a ne face mai atractivă comunicarea.

Comunicarea realizează, prin intermediul limbajelor verbale şi mai ales al celor nonverbale, transmiterea stărilor emoţionale. Emoţiile sunt molipsitoare. Aceasta înseamnă că stările de bună/ proastă dispoziţie, de încredere/ suspiciune, de mulţumire/ nemulţumire se vor răspândi în cadrul unui grup, iar invăţătorul este, de regulă, cel care are influenţa cea mai mare. Dacă împreună cu salutul zâmbim, foarte probabil că persoana salutată ne va zâmbi. Râsul poate destinde atmosfera de lucru, poate reduce conflictul (sau dimpotrivă). Zâmbetul, râsul, ca manifestări ale prieteniei, încrederii, confortului psihic, bucuriei de a fi împreună, constituie calea cea mai scurtă dintre sufletele oamenilor, deoarece conectează instantaneu sistemele limbice ale acestora. Acolo unde feţele sunt zâmbitoare, climatul de învăţare este pozitiv. Molipsitoare pot fi şi emoţiile negative.

Cu cât un învăţător are o mimică mai expresivă şi capacitatea de a-și transpune în voce și gesturi emoţiile, cu atât impactul lui asupra elevilor va fi mai puternic. Pasiunea pentru muncă, entuziasmul, creativitatea sunt trăsături care pot fi activate de comunicarea profesorului. Învăţătorii competenţi emoţional atrag şi menţin alături de ei elevi talentaţi.

Emoţiile negative, cum sunt anxietatea, teama, nesiguranţa, nu numai că dau naştere unui climat de învăţare neproductiv, dar, în acelaşi timp, afectează abilităţile mentale, reduc sensibilitatea emoţională, capacitatea de a empatiza, abilităţile sociale ale grupului de elevi.

Procentul din timpul petrecut la şcoală într-o stare emoţională pozitivă este cel mai puternic predictor pentru satisfacţia în învăţare. Climatul în sine nu determină performanţă în asimilarea cunoştinţelor, ci creează doar condiţiile pentru ca aceasta să se producă. Empatia priveşte mecanismele conştiente de comunicare afectivă, dar şi mecanismele psihologice inconştiente prin care individul îşi modelează conduita pentru a se identifica emoţional cu interlocutorul.

Spre deosebire de simpatie, care presupune doar o atitudine de acord faţă de ce spune interlocutorul, empatia înseamnă înţelegerea deplină a interlocutorului la nivel cognitiv şi emoţional. Înseamnă adoptarea cadrului lui de referinţă, a modului lui de a percepe situaţia sau persoana respectivă. Empatia are un rol important în deschiderea sau blocarea comunicării. Ea este blocată de manifestările de dominare, tendinţa de manipulare, de subminare sau de refuz ale comunicării de către una din părţi.

Ascultând empatic, „atingem" sufletul interlocutorului, respectiv al elevului, înţelegem ce simte, ce se află „în spatele" a ceea ce face sau spune. Îl ascultăm pe elev nu numai cu urechile, pentru a „traduce" limbajul verbal şi paraverbal, sau cu ochii – pentru a „traduce" limbajul nonverbal al vorbitorului – ci îl ascultăm şi cu „inima", pentru a-i înţelege sentimentele, emoţiile, atitudinile, percepţiile, motivaţia; îl ascultăm cu dorinţa de a-l înţelege.

Ascultându-l, ne străduim să nu-l judecăm sau să-l evaluăm pe elev. Dacă am face-o, în acel moment l-am „părăsi", am trece de partea cealaltă a „baricadei".

Pe de altă parte, ascultând empatic, riscăm să ne identificăm cu persoana interlocutorului, să gândim şi să simţim ca el, adeseori. Acesta este însă un risc pe care nu ne putem permite să nu ni-l asumăm. Atunci când vrem să influenţăm, să convingem, să motivăm pe cineva, când dorim să-l facem să se schimbe, cea mai scurtă cale spre acest deziderat este să-l ascultăm empatic. Pentru a putea influenţa, trebuie să ne lăsăm influenţaţi.

A asculta empatic reclamă mult timp şi efort intelectual şi emoţional din partea aceluia care o face, efort care poate merge până la a renunţa la propriul sine sau la schimbarea de atitudine, ambele fiind lucruri pe care fiinţa umană nu le face de bunăvoie. Dar timpul şi efortul investite în încercarea de a-l înţelege pe cel cu care comunicăm aduc uriaşe „dividende" în relaţia interpersonală de comunicare.

Emoţiile stau la baza unei capacităţi umane care trebuie dezvoltată şi folosită, nu negată şi catalogată ca o slăbiciune. Emoţiile există independent de voinţa noastră, pentru că suntem fiinţe umane. Important este ce facem cu emoţiile. Le folosim, de exemplu, pentru a ne îmbunătăţi gândirea, pentru a-i înţelege mai bine pe cei din jur şi pentru a şti cum să-i ajutăm sau să-i motivăm? Sau le negăm existenţa şi ele se constituie în „micii noştri monştri" care ne cenzurează manifestările, reducând din potenţialul pe care îl avem.

Comunicarea didactică implică prin excelenţă situaţii emoţionale. Comunicarea are o componentă afectivă pronunţată, iar reacţii emoţionale ca supărarea, bucuria, dezamăgirea apar adesea în procesul comunicării didactice.

Atât profesorii, cât şi elevii se pot afla într-o dispoziţie pozitivă sau negativă. Spre deosebire de emoţii, care sunt relativ intense şi efemere, dispoziţiile afective sunt stări cu o durată mai mare, dar mai puţin intense.

Emoţiile, ca şi dispoziţiile, influenţează modul în care elevul procesează informaţia. Psihologii au ajuns la concluzia că emoţiile şi dispoziţiile negative îi împiedică pe elevi să funcţioneze optim în plan cognitiv. Howard Gardner, psihologul de la Harvard care a dezvoltat teoria inteligenţelor multiple, consideră transa şi stările pozitive care o clasifică drept cea mai sănătoasă cale de a-i învăţa pe copii, motivându-i din interior, şi nu cu ameninţări sau promisiuni de recompense.

Transa este o stare interioară care denotă că acel copil este antrenat într-o misiune corectă. În general, trebuie să găseşti ceva care să-ţi placă şi de care să te ţii. Cel mai bine se învaţă atunci când poţi să simţi o anumită plăcere în faptul că te-ai angajat în acea treabă. Transa este o stare în care oamenii sunt complet absorbiţi de ceea ce fac, acordând o atenţie nemijlocită îndeletnicirii respective.

Strategia folosită în multe şcoli care pun în practică modelul inteligenţelor multiple descoperit de Gardner se axează asupra identificării profilului competenţelor fireşti ale copilului, punând accent pe punctele tari şi încercând un ajutor în punctele slabe.

Un copil cu talent înnăscut la muzică sau desen, de exemplu, va intra mai uşor în transă în domeniul respectiv decât într-un altul, spre care are o mai mică înclinaţie. Cunoscând profilul copilului, profesorul poate să adapteze felul în care este prezentată o anumită materie şi să-i ofere lecţiile la acest nivel precis, începând cu faza de iniţiere şi până la una mai avansată, în felul acesta oferindu-i un stimulent optim. Astfel, se invaţă mai cu plăcere şi nu apar frica sau plictiseala.

BIBLIOGRAFIE:

1. Goleman, Daniel - *Inteligenţa emoţională*, ed. Curtea Veche, Bucureşti 2005
2. Păuş, Aura Viorica - *Comunicare şi resurse umane*, ed. Polirom, Iaşi 2007
3. Şoitu, Laurenţiu - *Comunicare şi acţiune*, ed. Institutul European, Iaşi 2007
4. Albu, Gabriel - *Comunicare interpersonală – aspecte formative şi valenţe psihologice*, ed. Institutul European, Iaşi 2008

OPERANȚII VERBALI

IMPORTANȚA LOR MAJORĂ ÎN DEZVOLTAREA COMUNICĂRII

PROF. RADA ELISABETA

C.S.E.I. CRISTAL

De-a lungul timpului, noțiunii de comunicare i s-au atribuit mai multe definiții. Psihologii și sociologii sunt de acord cu următoarea definiție: *Comunicarea este un proces prin care un individ – comunicatorul, transmite stimuli(de obicei verbali) cu scopul de a schimba comportarea altor indivizi – auditoriul*.

Comunicarea este procesul prin care se face schimb de informații între organisme – animalele comunică prin sunete, mișcări, mirosuri, iar oamenii printr-un sistem complex de simboluri, iar unicitatea și complexitatea sunt elemente prin care comunicarea umană se distinge de alte tipuri de comunicare; Mai mult decât atât, comunicarea este un comportament social dobândit prin învățare.

Operanții verbali sunt *instrumente*necesare unei comunicări funcționale care trebuie să-i folosim cu *dibăcie* mai ales în cazurile în care unul dintre partenerii de comunicare întâmpină probleme în stabilirea unei comunicări corecte.

Știm, cei care lucrăm cu copii cu CES, că în special copiii cu TSA, căci acest segment îl am în discuție, au unele disfuncționalități pe anumite arii de dezvoltare, dintre care cele mai frecvente sunt din aria socializării și implicit din aria comunicării.

Copiilor cu autism le este greu să-și exprime atât propriile trăiri cât și propriile nevoi, și în același timp nu sunt interesați de interacțiune socială.De aceea operanții verbali capătă o importanță majoră prin folosirea lor în vederea stabilirii unei comunicări corecte și funcționale.
Principalii operanți verbali(descriși de B.F.Skinner) sunt:

1.MAND(cerere) - este operantul verbal în care răspunsul este întărit de o consecință caracteristică, și prin urmare sub controlul funcțional al condițiilor relevante a deprivării sau a stimulării aversive;

Ex - *Vreau mașina!* *Ia mașina.*

2.TACT(etichetare) – este operantul verbal evocat de de un obiect particular, eveniment ori proprietatea unui obiect sau eveniment:

Ex: Copilul vede mingea - spune: *Văd o minge!* - aude:*Așa este!*

Copilul aude că plouă – spune:*Plouă!* - aude: *Da, plouă.*

3. Intraverbal – este operantul verbal în care răspunsurile se află sub controlul stimulilor verbali, auditivi sau grafici furnizați de o altă persoană sau de vorbitorul în sine;

Ex: Copilul aude*1,2,3,...* - spune*4* - aude răspunsul:*Foarte bine!*

Copilul aude:*Rața face...* - spune - *mac,mac* - aude răspunsul:*Foarte bine!*

4. ECHOIC – este operantul verbal în care, comportamentul verbal se află sub controlul stimulilor verbali în care răspunsul generează un pattern sonor similar cu cel al stimulului;

Ex: Copilul aude: *Câine* - spune *câine* - aude răspunsul: *Bravo!*

Copilul aude:*Ba, ba* - spune:*Ba ba* - aude răspunsul:*Bravo!*

Predarea operanților verbali este foarte importantă pentru a *clădi* dezvoltarea independentă a copilului și de aceea ar trebui să fie unul dintre obiectivele principale ale educației lor sau ale diferitelor intervenții pe care le putem aplica.

METODE INOVATIVE DE EVALUARE ÎN CICLUL PRIMAR,
PROMOŢIA 2018-2023

PROF. ÎNV.PRIMAR GEORGETA HIDU
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR.13, SIBIU

MOTTO: „Minţile luminate, discută idei, minţile mediocre discută evenimente, minţile mici discută oamenii”.

Sunt Georgeta Hidu şi de unsprezece ani sunt profesor pentru învăţământul primar, titular al Şcolii Gimnaziale Nr.13 Sibiu. Am lucrat nouă ani ca profesor pentru învăţământul preşcolar în cadrul Grădiniţei Creştine „Speranţa” Sibiu. Aş vrea să vă prezint câteva metode de evaluare folosite cu generaţia aceasta de elevi. Am avut parte de nişte copiii extraordinari, părinţi interesaţi de procesul şi calitatea actului instructiv –educativ, dar şi de sprijinul conducerii şcolii. Vă mulţumesc tuturor pentru implicare şi susţinere. Nu aş fi reuşit fără dumneavoastră!

Am combinat instrumentele de evaluare scrisă cu cele de evaluare orală, cu metodele complementare de evaluare şi am realizat o imagine globală a capacităţilor elevilor. Problematica modalităţilor de evaluare rămâne deschisă...ea putând fi îmbunătăţită şi diversificată. Scopul comun, de care am ţinut cont, a fost cel de dezvoltare a capacităţii de autoevaluare la elevi, inclusiv a elevului cu CES, concomitent cu schimbarea viziunii asupra rolului evaluării, cel de ameliorare şi corectare mai mult decât de sancţionare.

Evaluarea, atât pentru mine cât şi pentru educabili, nu este un scop în sine, ci trebuie să conducă la optimizarea procesului întreg de învăţare care se desfăşoară în cadrul instituţiilor de învăţământ. Ea trebuie să fie formativă, situativă şi să dezvolte un proces de autoevaluare. Calitatea procesului instructiv-educativ presupune mişcare şi de aceea procesul evaluării nu trebuie să se rezume doar la un singur instrument, ci să se refere la tehnici cât mai bogate şi mai diverse.

Cunoaşterea rezultatelor, a criteriilor de evaluare, i-a făcut pe elevi mai conştienţi de acest proces şi i-a motivat să se implice în sarcinile pe care le-au avut de rezolvat.

Evaluarea eficientă este urmată de dezvoltare. O posibilitate de a spori eficienţa evaluărilor şcolare este de a muta accentul de pe măsurarea produselor pe constatarea efectelor acţiunilor valorizatoare şi pe stimularea capacităţii de autoevaluare.

Eu cred că mi-am îndeplinit „**misiunea mea ca dascăl"** pentru că mi-am pregătit elevii pentru **„a fi" şi „a deveni",** pentru autonomie, pentru autoeducaţie şi autoevaluare. Am aplicat diverse metode şi instrumente de evaluare în funcţie de particularităţile clasei mele. Utilizarea eficientă a strategiilor, metodelor şi instrumentelor de evaluare a pus în valoare aspectul creativităţii, al gândirii critice, al manifestării individuale, proprii fiecărui elev dar şi în echipe, grupe, rezultatul final fiind formarea la nivelul individului, a culturii generale, formarea de abilităţi, atitudini, competenţe, priceperi şi deprinderi necesare integrării sociale a educabilului. Opţiunea pentru una sau alta dintre metode de evaluare cunoscute (metode tradiţionale şi complementare) constituie rezultanţa mai multor factori: scopul şi obiectivele evaluării, tipul acesteia, specificul conţinuturilor supuse aprecierii şi notării, particularităţile populaţiei şcolare vizate, achiziţiile cadrelor didactice privind exersarea/practicarea/experimentarea diverselor metode şi tehnici de evaluare.

În cei cinci ani petrecuţi împreună am utilizat următoarele metode şi instrumente de evaluare: **conversaţia de verificare** (prin întrebări şi răspunsuri), **probe orale cu suport vizual, repovestirea, descrierea şi reconstituirea, completarea unor dialoguri incomplete, lucrarea scrisă neanunţată, activitatea de muncă independentă în clasă, proba de evaluare scrisă (anunţată), tema pentru acasă, dictarea, „Ştiu că pot!", probe practice – confecţionarea unor obiecte, a unor machete, executarea unor ecperimente sau lucrări experimentale, schiţe, grafice, desene, interpretarea unui rol anume, parcurgerea unor trasee aplicative, observarea sistematică a activităţii şi comportamentului elevilor (am completat grile de observaţie pentru fiecare elev în parte), investigaţia, proiectul, portofoliul, autoevaluarea, vizite de lucru (fabrici, bănci, alte clase, şcoli, etc) drumeţii (la Ştiinţe ale naturii, Istorie, Geografie, AVAP, MM multe activităţi s-au desfăşurat în diferite cadre naturale: parcuri, păduri, rezervaţii naturale, dealuri, munţi, gospodării ţărăneşti, colibe ciobăneşti), vizite la muzee (Istorie, Brukenthal, Ştiinţe Naturale, Complexul Muzeal Astra, Muzeul de Farmacie, Muzeul de Vânătoare ş.a.m.d.) etc.**

Aş vrea să vă dau câteva exemple de metode şi tehnici de evaluare utilizate cu acastă generaţie:

Probă de evaluare inițială:Partajez „PROBA DE EVALUARE INIȚIALĂ LA DISCIPLINA LLR 2021-2022” cu dvs..pdf

Probă de evaluare formativă: https://dochub.com/georgeta-hidu-76/7J4mQvgRv61yB7aRj2pO5n/20230330-144823-jpg

Probă de evaluare sumativă (exemplu): https://docs.google.com/document/d/1LKGK19XuMSWKBF0TpfxW2Mx-e-UsZPeO/edit?usp=drive_link&ouid=114619117265539968178&rtpof=true&sd=true

- Evaluări online: http://e-istet.ro/scoala/evaluare-online/

https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSe2PscqHaTcSQSG7jqqv3I8LP14t9wldOnWotnOPIdsjZS85g/viewform?pli=1

https://wordwall.net/ro/resource/6144622/clasa-a-ii-a-povestea-unui-om-leneș-ion-creangă

https://docs.google.com/document/d/1JqRISTcOfm0Y7TlvzWEW4oqVTGK3pkFD/edit

https://www.facebook.com/photo/?fbid=736112501641180&set=pcb.736115474974216t’

BIBLIOGRAFIE:

Nicola, Ioan, *Pedagogie*, *Editura Didactică şi Pedagogică,*RA, Bucureşti,1994.
Stanciu, Mihai, *Didactica postmodernă, Editura Universităţii*, Suceava, 2003.
Stoica, A., *Evaluarea progresului şcolar. De la teorie la practică,* Editura Humanitas Educaţional, Bucureşti, 2003.
Radu, i.t., *Evaluarea în procesul didactic,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2004.
Facebook, fii isteţ, worldwall, kahoot, Livresq, Padlet, etc.

EDUCAȚIA ANTREPRENORIALĂ: UN PAS IMPORTANT PENTRU SUCCESUL ÎN AFACERI

POPESCU CONSTANTIN SORIN
COLEGIUL TEHNIC ,,REGELE FERDINAND I" ,RĂDĂUȚI, JUD.SUCEAVA

Educația reprezintă **cheia** pentru dezvoltarea unei societăți, fiind practic cea mai bună investiție pentru viitor. În contextul actual al dezvoltării tehnologice, ea trebuie privită și prin prisma modificărilor pe care inovația, cercetarea și digitalizarea le vor avea asupra pieței muncii. Educația trebuie corelată cu economia reală în care antreprenorii înființează și conduc noi afaceri care crează locuri de muncă, consolidează concurența pe piață și ajută la creșterea productivității.

Educația antreprenorială determină înființarea de noi afaceri care să ofere produse și servicii ce răspund nevoilor consumatorilor. Atunci când produsele și serviciile sunt inovative, antreprenorii ce le-au dezvoltat contribuie semnificativ la creșterea economică a regiunii în care activează. Mai sunt și antreprenorii care își deschid afaceri pentru că nu au alte opțiuni mai bune – și ei contribuie la creșterea și stabilitatea economică, prin consolidarea concurenței și stimularea productivității. Antreprenorii crează locuri de muncă, iar aceste oportunități economice sprijină comunitățile prin creșterea calității vieții.

Există o legatură strânsă între **inovație, antreprenoriat și dezvoltare economică**. Afacerile noi și în curs de extindere sunt surse importante de creare a locurilor de muncă și de activitate inovativă, doi factori care, în general, contribuie la creșterea standardului de viață pentru toți membri comunității. Abilitatea individuală de a transforma ideile în noi produse și servicii de care oamenii au nevoie este secretul prosperității pentru orice țară.

Progresul tehnico-științific determină dezvoltarea socității umane în general și dezvoltarea economiei în particular. Progresul tehnico-științific se materializează prin invenții,inovații care vor conduce la apariția de noi utilaje,noi mașini unelte,noi tehnologii mai performante,creșterea productivității muncii,creșterea nivelului calitativ de viață,reducerea costurilor de producție și în final creșterea nivelului de trai.

Creșterea economică este sprijinită de noile tehnologii și de aplicațiile lor creative și practice.

Perioadele de inovație rapidă au fost întotdeauna acompaniate de perioade de creștere economică puternică. Abilitățile de a învăța și de a inova sunt, fără doar si poate, cele mai importante resurse naturale ale minții umane. Crearea de produse și servicii inovative nu poate avea loc fără educația

antreprenorilor și fără un mediu în care munca de echipă se poate desfășura în mod normal. Pe lângă beneficiile pentru mediul de afaceri, educația antreprenorială îmbunătățește creativitatea forței de muncă și calitatea vieții. Așadar, este important să înțelegem că **antreprenoriatul și inovația sunt dependente de accesul și participarea la educație**. Pentru ca antreprenorii să își transforme ideile în afaceri au nevoie de acces la informații specifice și de organizarea și structurarea acestora într-un sistem de gândire inovativ. Educația antreprenorială este vitală pentru înființarea afacerilor, extinderea acestora și contribuirea la dezvoltarea mediului de afaceri.

La nivel preuniversitar există disciplina **„Educație antreprenorială„**clasa a Xa. Disciplina face parte din trunchiul comun,iar curricumul prevede noțiuni despre antreprenor,spirit antreprenorial,plan de afaceri,piața,produs,calitățile întreprinzătorului,etica în afaceri,riscul în afaceri,motivația muncii. Cunoștințele economice sunt completate la nivelul clasei a XIa cu disciplina **„Economie„.**Cunoștințele studiate se referă la economia de piață,consumatorul și comportamentul său,proprietatea privată,libera inițiativă,producția,factorii de producție,piața,concurența,piața monetară,bancile și rolul acestora în economie,piața de capital,piața muncii,piața valutară,inflație,șomaj,ciclul economic,creșterea economică. Iar la clasa aXIIa disciplina studiată se numește **„Economie aplicată„** . Cunoștințele studiate se referă la bugetul de venituri și cheltuieli,economisire,credit,înființarea unei firme,analiza SWOT,marketing,plan de afaceri, resurse financiare,resurse materiale,resurse umane,imaginea firmei.

În imaginea următoare putem observa că educația antreprenorială este un factor important pentru educația copiiilor.

Desfășurarea eficientă a activității întreprinderii trebuie să aibă în vedere și pregătirea profesională a angajaților.Realizarea de către întreprindere de produse/servici de calitate superioară presupune personal calificat corespunzător.

Antreprenorii acordă o importanță deosebită participării angajaților la programe de formare continuă.Responsabilitatea formării profesionale continue revine angajatorului,dacă are cel puțin 21 salariați, are obligația,conform legislației în vigoare de a forma angajații prin programe cel puțin o dată la 2 ani. Angajatorul trebuie să ofere angajatului posibilitatea de a participa la cursuri de pregătire,ceea ce conferă un plus de performanță atât pentru angajat cât și pentru firmă.Dar și angajatul are datoria să ceară angajatorului să se perfecționeze.

Avantajele angajatorilor ca urmare a participării angajaților la programe de formare continuă: [3.]	
Cunoștințe și abilități noi**;**	Posibilitatea instruirii și perfecționării într-un domeniu de activitate**;**
Crește performanța angajaților;	Motivează angajații**;**
Relația cu clienții are de câștigat**;**	Crește stima de sine și firma are oameni mai încrezători**;**
Crește eficiența muncii**;**	Crește responsabilitatea la locul de muncă**;**
Crește productivitatea muncii**;**	Calitatea muncii crește.

Dezavantajele ca urmare a participării angajaților la programe de formare continuă:

- Scoaterea din fluxul de producție a angajaților pentru instruire ca urmare a participării angajaților la programe de formare continuă;
- Angajații nu sunt interesați de formare și opun rezistență la învățare;
- Angajații instruiți își pot căuta un alt loc de muncă și angajatorul nu reușește să își valorifice investiția;
- Timpul efectiv al salariatului,deoarece se întâmplă ca instruirea să se realizeze după orele de program și acesta să nu fie disponibil,prin urmare programul să trebuiască să fie comprimat;
- Costurile de organizare a programelor de formare;
- Supracalificarea angajaților care poate duce la schimbarea locului de muncă;
- Durata de desfășurare care nu se corelează cu cerințele angajatorului;
- Distanța de parcurs în cazul în care se apelează la cursuri externe;
- Lipsa de informare privind programele de formare necesare companiei. [3.]

Tabelul 1-Importanța acordată de **IMM**-uri pentru participarea angajaților la programe de formare[3.]

	Cazuri	% din total
Total neimportant	**23**	**7,7 %**
Neimportant	**10**	**3,3 %**
Nici important, nici neimportant	**31**	**10,3 %**
Important	**80**	**26,7 %**
Foarte important	**152**	**50,7 %**
Nu știu/nu mă pot pronunța	**4**	**1,3 %**
Total	300	100,0 %

Q6.Cât de important este pentru compania pe care o reprezentați ca angajații să participe la programe de formare ?

- Baza : total respondenți,N=300 reprezentanți IMM din regiunea Nord-Est [3.]

Tabelul 2-Importanța acordată de **IMM**-uri pentru participarea angajaților la programe de formare – Analiza pe sectoare de activitate[3.]

	Total	Agricultură, Silvicultură, Pescuit	Industrie	Construcții	Servicii	Comerț	Turism
N	300	16	23	34	147	70	10
Total neimportant	7,7 **%**	**0,0 %**	**4,3 %**	**8,8 %**	**8,8 %**	**8,6 %**	**0 %**
Neimportant	**3,3 %**	**6,3 %**	**0 %**	**0,0 %**	**3,4 %**	**5,7 %**	**0 %**
Nici important, nici neimportant	**10,3 %**	**12,5 %**	**13 %**	**20,6 %**	**6,8 %**	**11,4 %**	**10 %**
Important	**26,7 %**	**18,8 %**	**39,1 %**	**32,4 %**	**21,1 %**	**34,3 %**	**20%**
Foarte important	**50,7 %**	**56,3 %**	**43,5 %**	**38,2 %**	**59,2 %**	**37,1 %**	**70 %**
Nu știu/nu mă pot pronunța	**1,3 %**	**6,3 %**	**0 %**	**0 %**	**0,7 %**	**2,9 %**	**0%**
Total	**100%**	**100%**	**100%**	**100%**	**100%**	**100%**	**100%**

Q6.Cât de important este pentru compania pe care o reprezentați ca angajații să participe la programe de formare ?

- Baza : total respondenți,N=300 reprezentanți IMM din regiunea Nord-Est [3.]

Susținerea educației antreprenoriale, economice și învățării pe tot parcursul vieții este esențială pentru supraviețuirea și relansarea socității românești.Beneficiile educației în general sunt pe termen lung și trebuie inițiate de la vârsta școlară pentru ca efectele să fie mai repede vizibile.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE:

1. https://zoso.ro/romanii-cred-scoala-pregateste-copiii-viata/
2. https://fedevo.ro/fedevo-si-conaf-in-parteneriat-pentru-mediul-antreprenorial-si-vocational-din-romania/
3. DIMA CONSULTING GROUP SRL-Studiu de piață în cadrul proiectului ,,IMPULS,,-Îmbunătățirea cunoștințelor angajaților și promovarea învățării pe tot parcursul vieții în rândul companiilor din Regiunea Nord-Est cod MySmis 128044 pentru Camera de Comerț și Industrie Suc

METODE INTERACTIVE ÎN PREDAREA ISTORIEI LA NIVEL LICEAL – PREMISE ALE FORMĂRII GÂNDIRII CRITICE ȘI ALE EDUCAȚIEI PENTRU CETĂȚENIE

PROF. BUTA MARIA IULIANA

COLEGIUL NAȚIONAL ,,TITU MAIORESCU'', AIUD

Predarea istoriei în învățământul liceal presupune astăzi depășirea modelului tradițional centrat exclusiv pe transmiterea informației și orientarea către metode interactive, capabile să stimuleze participarea activă a elevilor. Articolul evidențiază rolul strategiilor didactice moderne în dezvoltarea gândirii critice, a competențelor de analiză și interpretare a surselor istorice, precum și a spiritului civic. Sunt analizate principalele metode interactive utilizate în predarea istoriei la liceu, avantajele acestora și impactul asupra procesului instructiv-educativ.

Educația contemporană se află într-un proces continuu de transformare, determinat de schimbările sociale, culturale și tehnologice ale societății actuale. În acest context, profesorul nu mai reprezintă doar furnizorul principal al informației, ci devine facilitator al învățării și mediator între elev și cunoaștere. Disciplina istorie are un rol esențial în formarea personalității elevului, contribuind la dezvoltarea conștiinței civice, a identității culturale și a capacității de analiză critică a evenimentelor trecutului.

La nivel liceal, utilizarea metodelor interactive în predarea istoriei răspunde necesității de adaptare a demersului didactic la interesele și particularitățile generației actuale de elevi. În acest sens, strategiile interactive stimulează participarea activă, cooperarea și reflecția critică, transformând ora de istorie într-un spațiu al dialogului și al descoperirii.

Rolul metodelor interactive în predarea istoriei

Metodele interactive reprezintă modalități moderne de organizare și desfășurare a activităților didactice, centrate pe implicarea directă a elevilor în procesul de învățare. Acestea favorizează dezvoltarea competențelor-cheie prevăzute de curriculumul actual: comunicarea, colaborarea, gândirea critică și utilizarea eficientă a informației.

În cadrul disciplinei istorie, metodele interactive permit:

- valorificarea documentelor istorice și a surselor vizuale;

- dezvoltarea capacității de argumentare;
- stimularea interesului pentru cercetarea trecutului;
- formarea competențelor civice și democratice;
- creșterea motivației pentru învățare.

Prin utilizarea acestor metode, elevul devine participant activ la actul educațional, iar procesul de predare-învățare capătă un caracter dinamic și aplicativ.

Exemple de metode interactive utilizate la istorie

1. Dezbaterea

Dezbaterea reprezintă una dintre cele mai eficiente metode interactive în predarea istoriei, deoarece stimulează exprimarea argumentată a opiniilor și analiza critică a faptelor istorice. Temele controversate, precum cauzele izbucnirii războaielor mondiale sau impactul regimurilor totalitare, oferă oportunități reale pentru dezvoltarea spiritului critic.

Prin participarea la dezbateri, elevii învață să selecteze informații relevante, să construiască argumente și să respecte opiniile diferite ale colegilor. Totodată, această metodă contribuie la formarea competențelor de comunicare și la dezvoltarea toleranței.

2. Studiul de caz

Studiul de caz presupune analiza aprofundată a unui eveniment sau a unei personalități istorice. Metoda favorizează înțelegerea relației cauză–efect și dezvoltarea capacității de interpretare a surselor istorice.

De exemplu, analiza Marii Uniri de la 1918 poate fi realizată prin investigarea documentelor istorice, a imaginilor și a mărturiilor epocii. Elevii pot identifica factorii politici, economici și sociali care au contribuit la realizarea acestui eveniment istoric major.

3. Învățarea prin cooperare

Activitățile desfășurate în echipă contribuie la dezvoltarea spiritului de colaborare și responsabilitate. În cadrul lecțiilor de istorie, elevii pot realiza proiecte tematice, postere, prezentări digitale sau hărți conceptuale.

Învățarea prin cooperare favorizează schimbul de idei și implicarea tuturor elevilor în rezolvarea sarcinilor de lucru. De asemenea, această metodă dezvoltă abilitățile sociale și capacitatea de lucru în grup.

4. Jocul de rol

Jocul de rol permite elevilor să interpreteze personaje istorice și să recreeze contexte specifice anumitor epoci. Astfel, lecția devine mai atractivă și facilitează înțelegerea proceselor istorice.

Simularea unei conferințe diplomatice sau a unei ședințe parlamentare oferă elevilor posibilitatea de a înțelege mecanismele decizionale și complexitatea relațiilor internaționale.

5. Utilizarea resurselor digitale

Integrarea tehnologiei în predarea istoriei contribuie la creșterea atractivității lecțiilor și la diversificarea surselor de informare. Platformele educaționale, prezentările multimedia, documentarele istorice și aplicațiile interactive facilitează accesul elevilor la informație și stimulează învățarea autonomă.

Resursele digitale permit, de asemenea, realizarea unor activități interdisciplinare și dezvoltarea competențelor digitale necesare în societatea contemporană.

Impactul metodelor interactive asupra elevilor

Aplicarea metodelor interactive în predarea istoriei produce efecte pozitive atât asupra rezultatelor școlare, cât și asupra dezvoltării personale a elevilor. Activitățile interactive contribuie la:

- creșterea interesului pentru disciplina istorie;
- dezvoltarea gândirii critice și reflexive;
- îmbunătățirea comunicării și colaborării;
- formarea unei atitudini active și responsabile față de societate;
- dezvoltarea autonomiei în învățare.

Elevii devin mai implicați în procesul educațional și reușesc să înțeleagă mai bine legătura dintre trecut și realitățile prezentului.

În contextul educației moderne, metodele interactive reprezintă o necesitate în predarea istoriei la nivel liceal. Aceste strategii didactice contribuie la transformarea elevului din receptor pasiv al informației în participant activ la procesul de învățare. Prin dezbateri, studii de caz, activități de cooperare, jocuri de rol și utilizarea resurselor digitale, profesorul de istorie poate crea situații de învățare atractive și eficiente.

Profesorul contemporan devine astfel un adevărat „arhitect al viitorului”, capabil să formeze generații de tineri cu spirit critic, competențe civice și capacitatea de a înțelege complexitatea lumii contemporane prin raportare la experiențele trecutului.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit, Ioan, *Metode de învățământ,* Editura Polirom, Iași, 2006.

2. Cucoș, Constantin, *Pedagogie,* Editura Polirom, Iași, 2014.
3. Oprea, Crenguța-Lăcrămioara, *Strategii didactice interactive,* Editura Didactică și Pedagogică, București, 2008.
4. Păun, Emil, *Școala – abordare sociopedagogică*, Editura Polirom, Iași, 1999.
5. Ministerul Educației, *Programa școlară pentru disciplina Istorie – liceu*, București, 2017.
6. Joița, Elena, *Instruirea constructivistă – o alternativă. Fundamente. Strategii,* Editura Aramis, București, 2006.

STUDIU DE CAZ –IMPORTANȚA POVEȘTILOR ÎN DEZVOLTAREA SOCIO –EMOȚIONALĂ A COPIILOR CU DIZABILITATE INTELECTUALĂ

PSIH./PROF. ITINERANT ȘI DE SPRIJIN DÂMBEAN CAMELIA ANGELICA

CJRAE/ ȘCOALA GIMNAZIALĂ„DACIA” TG.MUREȘ

Dezvoltarea abilităților socio-emoționale la copii cu dizabilitate intelectuală cât și la restul copiilor a deservit un subiect extrem de important, deoarece perioada copilăriei este dificilă, în viața copiilor producându-se însemnate schimbări atât pe plan social cât și efectiv.

Psihologii au constatat faptul că elevii cu dizabilitate intelectuală în general nu realizează foarte bine sarcinile dificile când sunt supărați, furioși sau deprimați. Acești elevi vor îndeplini mai bine sarcini dacă sunt învățați metode de a-și controla fricile, resentimentele , sentimentele de vinovăție sau managementul comportamental și al emoțiilor. O metodă extraordinară este povestea socială. Poveștiile sociale sunt scurte descrieri ale unei anumite situații, evenimente sau activitate, care includ informații specifice despre cum să ne comportam în acea situație și de ce. Copii cu dizabilitate intelectuala au nevoie de înțelegere, acceptare, apreciere astfel încât în momentul în care au parte de suferințe, ameliorarea și vindecarea să poată veni în speță din aplicarea poveștii sociale,ținând cont de unicitatea acestor copii sub toate aspectele dezvoltării lor bio-psiho-sociale.

Scopul acestei lucrări este educarea copiilor cu dizabilitate intelectuală prin intermediul poveștilor sociale de a-și identifica emoțiile negative ,de a le controla eficient și de a învăța să socializeze adecvat cu semenii de aceeași vârstă dar și cu adulții din preajma lor.

1. Prezentarea studiilor de caz

A. Date personale:

Nume şi prenume: B.M

Data naşterii: 2012

Sex: feminin

Clasa: a VII-a

Şcoala Specială

B. Date familiale

Copilul provinde dintr-o familie dezorganizată, fiind crescut de către mama și bunicii materni

C. Date medicale: ușoară deficiența mentală

D. Date psihopedagogice

1. Domeniul psiho-motric şi autonomie personală: prezente.

2. Domeniul cognitiv:

a. Percepţia: ușoare tulburări în sfera perceptivă

b. Atenţia: hipovigilență

c. Memoria: hipomnezie de fixare și redare

d. Gândire:gândire concretă

e. Afectivitatea şi voinţa:.hipovigilență și tulburări afective, plânge ușor

3. Domeniul comunicare: Comunică bine cu cei apropiați , iar cu persoanele straine există o comunicare rezervată, telegrafică

4. Domeniul socializare: slab dezvoltat.

E. Examinarea psihopedagogică:

Graficul .1.

Prezentarea comparativă a rezultatelor în cadrul scalei de identificare a emoțiilor

Subiectului i-au fost aplicate următoarele scale și chestionare:

1. Scala de identificare a emoțiilor de bază

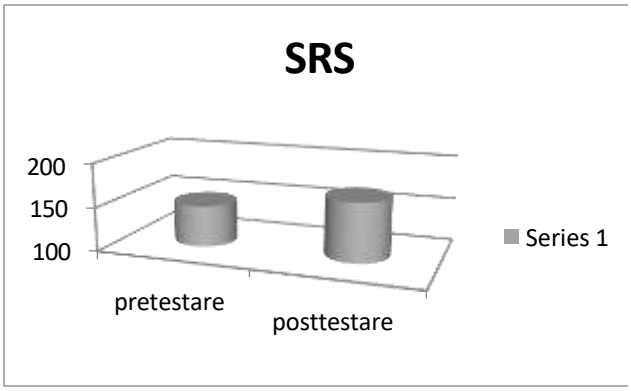
2. Grila de observare a comportamentului deviant

3. Chestionarul inteligentei emotionale

4. Scala de responsivitate socială

F. Date obținute în urma administrării testelor:

La **Scala de identificare a emoțiilor de bază** subiectul B.M. a fost evaluat la cei 28 de itemi și a realizat atribuiri emoțiilor de bază (bucurie, tristețe, frică și furie) prezentate în diferite situații sociale, prin diferite comportamente și pentru diferite expresii faciale

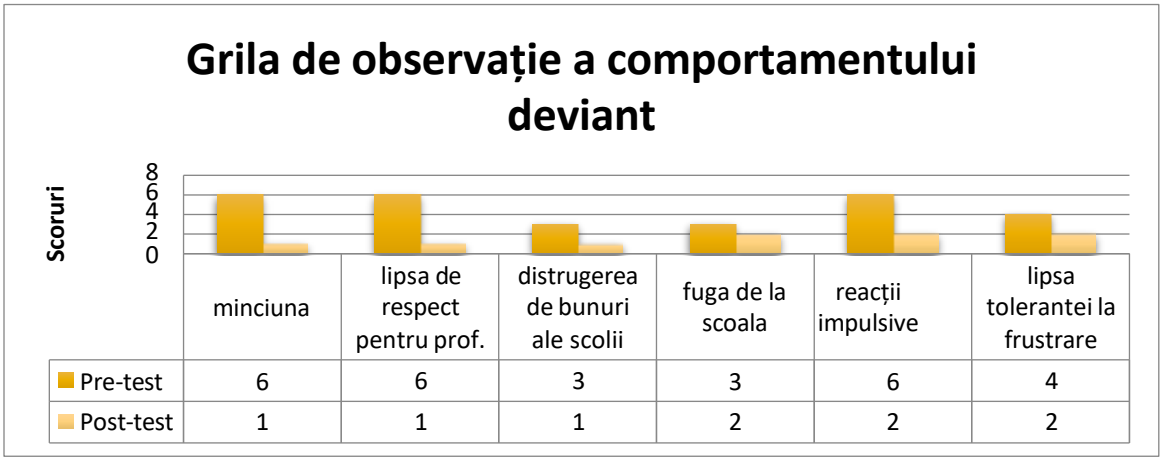
obținute în cele două etape ale testării (pre-test și pot-test), obținute înainte și după implementarea programului educațional focalizat pe utilizarea activităților specifice prin povești sociale în vederea dezvoltării socio-emoționale, sunt prezentate în graficul de mai jos

Rezultatele

În faza de pretestare subictul nostru a obținut un scor de 147 , iar în faza de posttestare de 167 ceea ce înseamnă că.subiectul nostru în faza de pretestare și-a identificat mai greu emoțiile , lucru care în urma exercițiilor terapeutice s-a modificat, subiectul reușind să își identifice 80 % din emoții.

La **Grila de observare a comportamentului deviant al elevului** B.M i s-au măsurat 12 tendințe ale comportamentului deviant, iar din cele cu cota ridicată am evidențiat 5 și anume: minciua, lipsa de respect pentru profesori , capacitatea de victimizare,fuga de la scoala și reacții impulsive. Astfel, rezultatele obținute sunt reprezentate în graficul de mai jos.:

Grafic.2. Prezentarea comparativă a rezultatelor la grila de observație a comportamentului deviant

	minciuna	lipsa de respect pentru prof.	distrugerea de bunuri ale scolii	fuga de la scoala	reacții impulsive	lipsa tolerantei la frustrare
Pre-test	6	6	3	3	6	4
Post-test	1	1	1	2	2	2

Din graficul de mai sus se poarte observa ca subictul nostru inainte de interventia prin terapia ludica a avut scoruri ridicate la grila de observație comportamentală, dar acestea au scazut usor dupa interventie ceea ce dovedeste

ca terapia prin joc are un efect neasteptat la copii indiferent de vîrstă.

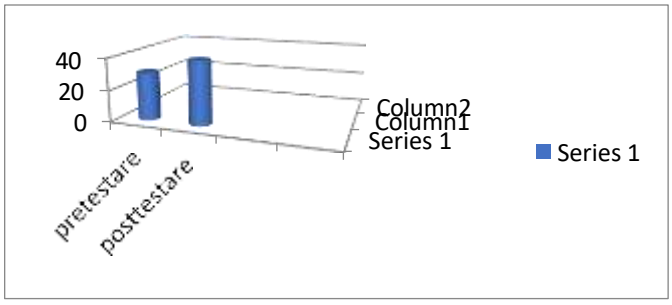
În urma analizării datelor obținute la grila de observație a comportamentului deviant s-a constat că, elevul B.M a obținut un punctaj îmbunătățit în post-testare decât în pre-testare referitor la identificarea comportamentului antisocial, nu a mai distrus bunurile obținând un punctaj de 0 la distrugerea de bunuri in faza de post-testare ,scazand cu 2 puncte, în general se poate observa ca la toate , și fuga de la școala,precum si la reacțiile de impulsivitate au scazut usor scorurile, s-a mai rărit și a început să relaționeze, de asemenea scorurile au fost mai bune. De la un nivel mediu de identificare a comportamentelor antisociale subiectul nostru a trecut la un nivel scăzut al acestor comportamente.

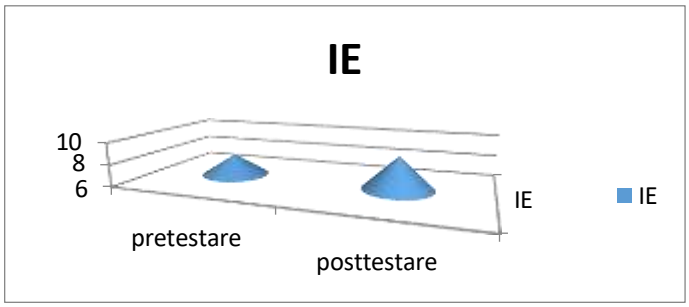
În ceea ce privește mitomania se poate observa o scădere usor semnificativă a scorurilor. Aceste rezultate reflectă faptul că, în urma aplicării programului educațional focalizat pe utilizarea activităților specifice prin jocuri sociale și educaționale în vederea dezvoltării socio-emoționale, subiectul este mult mai receptiv la realizarea comportamentelor prosociale.

Elevul a obținut un punctaj puțin mai ridicat în post-testare, rezultând astfel o îmbunătățire a comportamentului de receptivitate socială reciprocăiar la impulsivitat s-a observat ca a scazut in intensitate ,subictul reusind sa-si controleze pornirile.

Graficul 5.2. 3.Prezentarea comparativă a a rezultatelor la testul inteligenței emoționale

Graficul 5.2. 4.Prezentarea comparativă rezultatelor la chestionarului privind gradul de sociabilitate

REZUMAT

Lucrarea de față studiul de caz are două părți importante una teoretică in care se prezinta anamneza și cealaltă experimentală.

Partea teoretică are 3 capitole care susțin partea aplicativă. S-au prezentat în prima parte informații cu privire la emoție și s-au dezbătut tipurile de joc.

In prima parte s-a dezbatut importan'a emo'ionala, iar in partea a doua s-a facut prezentarea studiului de caz. Metodologia corespunzătoare: s-a folosit metoda observastiei, analizei si sintezei,

S-au testat următoarele ipoteze statistice : H_1 Se presupune că jocul are un rol semnificativ de reducere a emoțiilor negative (stres,tristete,furie); H_2-Se presupune că jocurile de toat tipurile au rol de reducere a comportamentului dezaptativ , precum agresivitatea , furia și izolarea copiilor de alti copii; H_3-Se presupune că jocul facilitează exprimarea emoțiilor Iar rezultatele statistice indică faptul atunci cand crește o variabilă crește și ea. Designul cercetării este un design intra -subiect cu cinci variabile independente sex, vîrsta mediu de proveninţă, mediul familial, starea civilă a părinților și variabile dependente testele mai sus amintite.Astfel am aplicat prima dată testele înșiruite și apoi am calculat mediile, abaterea standard corelatii și testul t iar rezultatele au evidentiat importanta interventiei terapeutice cu ajutorul jocului.

Bibliografie: Asher R., Coie J. D., (1990). Peer rejection in childhood, Cambridge University Press, New York.

Bocoș, M. (2003). Cercetarea pedagogică - Suporturi teoretice și metodologice. Cluj-Napoca: Editura Casa Cărții de Știință.

Bruce J.Tonge,John.A Dempster,Stewart L.Einfeld,Behavioral and emotional problems in the classroom of children and adolescents with intelectual disability.

PROFESORUL - FACILITATOR ÎNTR-UN SISTEM DE ÎNVĂȚĂMÂNT CENTRAT PE ELEV

PROF.ÎNV.PRIMAR ORBU ROXANA-MĂDĂLINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ VALEA MĂCRIȘULUI

Centrarea procesului educaţional asupra elevului presupune preocuparea permanentă a profesorilor pentru cunoaşterea elevului ca individualitate şi adaptarea programelor de formare la profilul acestuia.

În învăţarea centrată pe elev, accentul se pune pe a-l face pe elev responsabil pentru propriul proces de învăţare. Elevii au o influenţă mai mare asupra tuturor aspectelor legate de ce anume urmează să înveţe şi de modul în care o vor face. În viaţă în general, atunci când avem o libertate mai mare, aceasta atrage după sine o responsabilitate mai mare. Aceasta se aplică şi în cazul elevilor şi al învăţării centrate pe elev.

Elevii îşi dovedesc responsabilitatea mai mare devenind căutători activi de cunoaştere. Ei nu se mai bazează pe profesorul care să le deschidă mintea şi să le-o umple cu cunoştinţe în timp ce stau pasivi în sala de clasă. Ei folosesc posibilităţile de învăţare care li se oferă, caută alte modalităţi de învăţare, iar dacă aceasta nu dă rezultate, cer ajutorul şi îndrumarea profesorilor - însă nu pur şi simplu pentru răspunsuri de-a gata.

Responsabilitatea elevului pentru propria învățare presupune, printre altele, alegerea strategiilor și modalităților prin care învață cel mai eficient. Elevii manifestă preferințe diferite în procesul de învățare: unii sunt atrași de experiențe noi și activități practice, alții preferă să reflecteze asupra informațiilor, să le analizeze sau să le aplice imediat în situații concrete. Aceste diferențe se regăsesc și în modul în care fiecare elev parcurge etapele procesului de învățare, aspect explicat de ciclul experiențial al învățării propus de David Kolb.

Sau, pot prefera să primească informaţiile în diferite feluri. Stilul de învăţare nu este unic pentru o persoană. Acesta posedă mai multe stiluri, dar de obicei predomină unul singur. Şi stilul predominant nu

este pentru toată viaţa, el se poate schimba de aceea este bine de a cunoaşte toate stilurile de învăţare şi în dependenţă de acestea de a forma deprinderi de lucru.

Pentru determinarea stilului predominant de învăţare se utilizează teste și chestionare.

În funcție de componenta genetică:

Stilul auditiv

- *învaţă din explicaţiile profesorului;*
- *verbalizează acţiunea întreprinsă pentru a învăţa;*
- *este eficient în discuţiile de grup.*

Stilul vizual

- *este important să vadă textul scris;*
- *învaţă pe bază de ilustraţii, hărţi, imagini, diagrame;*
- *recitirea/rescrierea materialului sunt metodele de fixare.*

Stilul tactil

- *are nevoie să se implice fizic în activitatea de învăţare;*
- *se exprimă folosind mişcarea mâinilor şi comunicarea nonverbală.*

Stilul kinestezic

- *învaţă din situaţiile în care poate să experimenteze;*
- *lipsa de activitate determină agitaţie, fiind etichetat drept copil cu tulburări de comportament.*

În funcție de emisfera cerebrală activată predominant:

Stilul global

- *viziune de ansamblu asupra textului;*
- *identificarea ideilor principale, a cuvintelor-cheie şi a rezumatului care oferă perspectiva de ansamblu.*

Stilul analitic

- *împărţirea textului în părţi componente, prezentate pas cu pas şi în ordine logică;*
- *utilizarea sublinierii şi a fragmentării textului;*
- *fixarea unor idei pe măsura citirii textului şi refacerea la urmă a întregii structuri.*

Indiferent ce metode preferă, elevii noştri trebuie să fie activi atunci când caută cunoaşterea. Am spus că evoluăm de la a furniza pur şi simplu cunoştinţe elevilor noştri, şi că prin urmare aceştia ar trebui să cerceteze şi să exploreze probleme de unii singuri. Aceasta îi va ajuta să

acumuleze cunoştinţele de care au nevoie pentru a se pregăti pentru muncă, şi în acelaşi timp le va dezvolta abilităţile ce le vor fi necesare în majoritatea locurilor de muncă din viitor.

O persoană care a primit şi folosit cunoştinţe ar trebui să fie capabilă să le folosească în viitor. Chiar şi atunci când intervine o schimbare în ceea ce priveşte cunoştinţele necesare, poate ca rezultat al progreselor tehnologice, ei vor fi totuşi capabili să se adapteze şi să lucreze la fel de eficace. Persoana care pur şi simplu a primit cunoştinţe nu va fi la fel de eficace. În învăţarea centrată pe elev vom asista de asemenea la schimbări ale modalităţilor în care elevii interacţionează cu profesorii.

Adoptarea unor abordări centrate pe elev nu înseamnă ca profesorul să piardă controlul, şi nici nu înseamnă să renunţe la responsabilitate. Elevii trebuie să-şi dezvolte abilităţile de a interacţiona unii cu alţii. În acelaşi timp, elevii trebuie să-şi dezvolte abilităţi pentru a se baza pe ei înşişi, şi capacitatea de a învăța din proprie iniţiativă. Situaţia se reflectă în ideea că în învăţarea centrată pe elev elevii vor lucra câteodată în grupuri, dar vor învăța de asemenea și individual.

Care este rolul profesorului în învățarea centrată pe elev?

O învațare eficientă și durabilă este aceea care are la baza participarea activă a elevului la descoperirea informațiilor, a sensului și utilității lor, profesorul fiind un facilitator al învățării.

Activitatea profesorilor în procesul de învățare centrată pe elev constă în:

- înlocuirea prelegerilor cu învăţarea activă;
- integrarea programelor de învăţare în ritm propriu;
- organizarea unor situaţii cooperante în grup;
- considerarea elevului drept responsabil

Predare	**Învăţare**	**Învăţare centrată pe elev**
bazată pe ceea ce necesită sistemul/ţara	ceea ce credem că necesită elevul	ceea ce doreşete elevul
curriculum tradiţional	curriculum bazat pe competenţe	controlul elevului asupra metodei, conţinutului, vitezei, locaţiei
profesorul ca sursă a întregii cunoaşteri	profesorul ca director al proceselor de învăţare	profesorul ca mentor şi ghid
elevul ca receptor pasiv	elevul activ în dobândirea cunoştinţelor	elevul ca un căutător activ al cunoaşterii

Analiză comparativă între învățarea tradițională și învățarea centrată pe elev:

Învăţare tradiţională	Învăţare centrată pe elev
Instruire centrată pe profesor	Instruire centrată pe elev
Predare de informaţii	Schimb de informaţii. Sub supravegherea profesorului, elevii își asumă responsabilitatea propriei învăţări, dezvoltându-și pe parcursul acestui proces, competenţe metacognitive și autoevaluative (competenţe de educaţie permanentă)
Factuală, bazată pe cunoştinţe	Gândire critică, luare de decizii bine informată
Predare bazată pe disciplinele tradiţionale	Mai holistică, abordare în funcţie de nevoi
Elevii primesc informaţii	Elevii pun întrebări şi rezolvă probleme
Organizare formală în sala de clasă	Aranjamente flexibile, schimbătoare, legate de sala de clasă
Accentul pe învăţare în vederea amintirii	Accentul pe înţelegere/aplicare
Evaluarea în mare parte prin examene tradiţionale	Diversitate de evaluări incluzând activităţi în cadrul proiectului
Învăţare pasivă	Învăţare activă, exploratoare, bazată pe cercetare
Răspuns ca reacţie	Acţiune interactivă, planificată
Stimularea unui singur simţ	Stimulare multi-senzorială
Un singur mijloc media	Multimedia
Muncă individuală	Muncă în colaborare

Prin înlocuirea prelegerilor cu învăţarea activă, integrarea învăţării într-un ritm propriu şi organizarea unor situaţii de grup cooperante putem să ne sprijinim elevii pe măsură ce învaţă eficient.

Metodele active de învățare au multiple valenţe formative care contribuie la dezvoltarea gândirii critice, la dezvoltarea creativităţii, implică activ elevii în învăţare, punându-i în situaţia de a gândi critic, de a realiza conexiuni logice, de aproduce idei şi opinii proprii argumentate, de a le comunica şi celorlalţi, de a sintetiza/ esenţializa informaţiile, se bazează pe învăţarea independentă şi prin cooperare, elevii învaţă să respecte părerile colegilor.

Metodele interactive de grup sunt modalitati moderne de stimulare a învatarii si dezvoltarii personale înca de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizeaza interschimbul de idei, de experiente, de cunostinte.

Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăţi de substanţă şi fundamente, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care sa fie capabili sa le aplice în viaţa reală.

Principalele metode de învățare activă utilizate în învățământul preuniversitar sunt: Metoda cubului, Metoda ciorchinelui, Metoda pălăriilor gânditoare, Metoda știu – vreau să știu - am învățat, Metoda studiului de caz, Metoda brainstorming-ului, Metoda 6/3/5 (brainwriting), Metoda Frisco, Metoda SINELG (Sistemul Interactiv de Notare pentru Eficientizarea Lecturii şi Gândirii), Metoda piramidei sau a „bulgărelui de zăpadă", Metoda exploziei stelare (metoda starbursting), Metoda simulărilor, Metoda discuției dirijate, Metoda învățării prin cooperare, Metoda cadranelor, Metoda investigației.

O consecință importantă a utilizării metodelor de învățare centrate pe elev o reprezintă necesitatea ca elevii să își asume un înalt grad de responsabilitate în contextul învățării și să își aleagă în mod activ scopurile, precum și să își administreze procesul de învațarea. Ei nu se mai pot baza pe faptul ca profesorul le va spune ce, cum, unde și când să gândească.

Principalele avantaje ale metodelor de învățare centrate pe elev sunt:

- Valorifică gândirea critică/ creativitatea;
- Presupun complementaritate – relaţii;
- Sistematizează experienţe subiective;
- Presupun colaborare – cercetare comună;

Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente.

Acest tip de interactivitate determină ,,identificarea subiectului cu situaţia de învăţare în care acesta este antrenat" ceea ce duce la transformarea elevului în stăpânul propriei formări.

În şcoala tradițională, profesorul deține controlul absolut asupra cunoaşterii şi, prin aceasta, asupra evenimentelor clasei, apărând astfel şi o legătură evidentă între disciplina strictă şi adevărul univoc al magistrului care ține clasa în mână.

În şcoala centrată pe elev, profesorul se estompează, doar elevul este miezul problemei.

EDUCAȚIA CONSTRUIEȘTE MÂINE, NOI ÎI DĂM FORMĂ

BUNEA COSTEL MARIUS
COLEGIU TEHNIC FEROVIAR ,,MIHAI I”

Într-o societate caracterizată de transformări rapide și de provocări complexe, educația reprezintă principalul mecanism prin care se poate construi un viitor sustenabil și prosper. În acest context, profesorul nu mai este doar un transmițător de informații, ci devine un arhitect al viitorului, capabil să modeleze competențe, valori și atitudini necesare noilor generații. Lucrarea analizează rolul profesorului în societatea contemporană, evidențiind importanța dezvoltării competențelor secolului XXI, a educației incluzive și a inovației pedagogice. De asemenea, sunt prezentate direcții prin care cadrele didactice contribuie la formarea unor cetățeni responsabili, capabili să răspundă provocărilor globale și să participe activ la dezvoltarea comunității.

Istoria umanității demonstrează că progresul unei societăți este strâns legat de nivelul său educațional. De-a lungul timpului, școala a reprezentat spațiul în care s-au format generații de oameni capabili să contribuie la dezvoltarea economică, culturală și socială a comunităților din care fac parte. În prezent, ritmul accelerat al schimbărilor tehnologice și sociale impune o redefinire a rolului educației și, implicit, a rolului profesorului.

Raportul UNESCO privind viitorul educației subliniază faptul că educația trebuie să contribuie la construirea unei lumi mai echitabile, mai incluzive și mai sustenabile (UNESCO, 2021). În acest proces, profesorul ocupă o poziție centrală, fiind cel care transformă obiectivele educaționale în experiențe concrete de învățare. El nu mai este doar furnizor de informații, ci mentor, facilitator, designer al învățării și promotor al schimbării.

Tema „Profesorul – Arhitectul Viitorului” evidențiază responsabilitatea majoră pe care cadrele didactice o au în pregătirea generațiilor care vor modela societatea de mâine. Prin activitatea lor zilnică, profesorii construiesc fundamentul pe care se vor dezvolta viitorii profesioniști, lideri și cetățeni ai lumii.

Secolul XXI este definit de fenomene precum digitalizarea, globalizarea, inteligența artificială și schimbările climatice. Aceste realități impun noi cerințe pentru sistemele educaționale și pentru competențele pe care elevii trebuie să le dobândească.

Potrivit Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OECD, 2019), școala viitorului trebuie să pregătească elevii pentru profesii care încă nu există, pentru tehnologii aflate în continuă evoluție și pentru rezolvarea unor probleme care nu au încă soluții definitive. În acest context, profesorul devine un mediator între cunoașterea existentă și nevoile societății viitoare.

Cadrele didactice sunt chemate să dezvolte la elevi nu doar cunoștințe academice, ci și capacitatea de a gândi critic, de a colabora, de a comunica eficient și de a se adapta la schimbare. Aceste competențe reprezintă fundamentul succesului personal și profesional într-o lume caracterizată de incertitudine și complexitate.

Mai mult decât atât, profesorul contribuie la dezvoltarea rezilienței elevilor, ajutându-i să gestioneze provocările și să transforme dificultățile în oportunități de învățare. Astfel, rolul său depășește granițele sălii de clasă și se extinde asupra întregii dezvoltări a personalității elevului.

Consiliul Uniunii Europene (2018) identifică opt competențe-cheie necesare pentru învățarea pe tot parcursul vieții, printre care competențele digitale, sociale și civice, competențele antreprenoriale și competențele personale.

Profesorul are misiunea de a crea contexte educaționale autentice în care aceste competențe să fie dezvoltate și exersate. Predarea modernă presupune trecerea de la modelul tradițional, centrat pe profesor, la un model centrat pe elev și pe participarea activă a acestuia la procesul de învățare.

În acest sens, metodele interactive precum învățarea bazată pe proiecte, studiul de caz, dezbaterea, învățarea prin cooperare și utilizarea instrumentelor digitale devin esențiale. Aceste strategii stimulează creativitatea, gândirea critică și autonomia elevilor.

Un exemplu relevant îl reprezintă proiectele interdisciplinare prin care elevii sunt încurajați să identifice probleme reale din comunitate și să propună soluții inovatoare. În astfel de situații, profesorul acționează ca facilitator al învățării, oferind sprijin și orientare fără a controla fiecare etapă a procesului.

Conform lui Fullan (2020), educația modernă trebuie să formeze elevi capabili să învețe continuu, să colaboreze și să contribuie activ la dezvoltarea societății. Aceste obiective pot fi atinse doar prin implicarea unor profesori bine pregătiți și deschiși către inovare.

Pe lângă transmiterea cunoștințelor, profesorul are un rol fundamental în formarea valorilor morale și civice. Elevii învață nu doar din ceea ce li se predă, ci și din comportamentele și atitudinile pe care le observă la adulții semnificativi din viața lor.

Respectul, responsabilitatea, integritatea, empatia și solidaritatea sunt valori care se dezvoltă în cadrul interacțiunilor zilnice dintre profesor și elevi. Prin propriul exemplu, cadrul didactic transmite modele de conduită și contribuie la dezvoltarea unei culturi a respectului și a colaborării.

Hattie (2012) evidențiază faptul că relațiile pozitive dintre profesor și elev au un impact major asupra rezultatelor școlare și asupra motivației pentru învățare. Un climat educațional bazat pe încredere și siguranță emoțională favorizează implicarea activă a elevilor și dezvoltarea sentimentului de apartenență la comunitatea școlară.

Într-o lume în care accesul la informație este practic nelimitat, rolul profesorului ca model de discernământ și responsabilitate devine mai important ca niciodată. El îi învață pe elevi să selecteze informațiile relevante, să analizeze critic sursele și să utilizeze cunoașterea în mod etic și responsabil.

Transformarea digitală a educației reprezintă una dintre cele mai importante provocări ale prezentului. Integrarea tehnologiei în procesul didactic nu înseamnă doar utilizarea unor dispozitive moderne, ci și regândirea strategiilor de predare și evaluare.

Profesorul arhitect al viitorului valorifică platformele educaționale, aplicațiile interactive și resursele digitale pentru a crea experiențe de învățare atractive și eficiente. Tehnologia facilitează personalizarea învățării și oferă elevilor oportunitatea de a învăța în ritmul propriu.

Cu toate acestea, succesul digitalizării depinde în mare măsură de competențele pedagogice ale profesorilor. Tehnologia nu poate înlocui relația umană dintre profesor și elev, ci trebuie utilizată ca instrument care amplifică eficiența actului educațional.

Darling-Hammond și colaboratorii (2020) subliniază faptul că învățarea autentică apare atunci când elevii sunt implicați activ în rezolvarea unor probleme semnificative și când tehnologia este integrată într-un design educațional coerent.

Școala modernă trebuie să răspundă nevoilor tuturor elevilor, indiferent de particularitățile lor sociale, culturale sau educaționale. Educația incluzivă promovează echitatea și oferă fiecărui copil șansa de a-și valorifica potențialul.

Profesorul are responsabilitatea de a crea un mediu educațional accesibil, în care diversitatea este respectată și valorizată. Diferențierea instruirii, adaptarea strategiilor didactice și promovarea colaborării între elevi contribuie la dezvoltarea unui climat incluziv.

În acest context, profesorul devine un agent al echității sociale, contribuind la reducerea inegalităților și la construirea unei societăți mai juste. Educația incluzivă nu reprezintă doar o obligație instituțională, ci și o expresie a respectului pentru demnitatea fiecărui elev.

Profesorul este unul dintre cei mai importanți arhitecți ai viitorului. Prin activitatea sa, influențează nu doar performanțele academice ale elevilor, ci și valorile, atitudinile și competențele care vor modela societatea de mâine. Într-o lume aflată într-o continuă transformare, succesul educației depinde de capacitatea profesorilor de a se adapta, de a inova și de a inspira.

Educația construiește viitorul prin fiecare lecție, fiecare proiect și fiecare experiență de învățare oferită elevilor. Profesorul este cel care proiectează aceste experiențe și le transformă în oportunități de dezvoltare personală și profesională. Astfel, investiția în profesori reprezintă, în esență, o investiție în viitorul societății.

BIBLIOGRAFIE :

Consiliul Uniunii Europene. (2018). *Council Recommendation of 22 May 2018 on key competences for lifelong learning*. Official Journal of the European Union, C189, 1–13.

Darling-Hammond, L., Flook, L., Cook-Harvey, C., Barron, B., & Osher, D. (2020). Implications for educational practice of the science of learning and development. *Applied Developmental Science, 24*(2), 97–140. https://doi.org/10.1080/10888691.2018.1537791

Fullan, M. (2020). *Leading in a culture of change* (2nd ed.). Jossey-Bass.

Hattie, J. (2012). *Visible learning for teachers: Maximizing impact on learning*. Routledge.

OECD. (2019). *OECD Future of Education and Skills 2030: OECD Learning Compass 2030*. OECD Publishing.

UNESCO. (2021). *Reimagining our futures together: A new social contract for education*. UNESCO Publishing.

Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Harvard University Press.

Zimmerman, B. J. (2002). Becoming a self-regulated learner: An overview. *Theory Into Practice, 41*(2), 64–70. https://doi.org/10.1207/s15430421tip4102_2

UTILIZAREA NOILOR TEHNOLOGII ÎN PREDAREA EFICIENTĂ

CHEȚEG ALEXANDRA – RALUCA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ CRISTEȘTI

Societatea modernă, calificată ca societate a dinamicii continue a cunoștințelor și deprinderilor intelectuale și profesionale, plasează instituțiile de învățământ într-o poziție cheie de o copleșitoare responsabilitate.

Instituțiile de învățământ trebuie să-și adapteze metodele și practicile clasice și să găsească metode și procedee didactice noi care să permită a ”produce” elevi cu noi aptitudini: autonomie, flexibilitate, capacitate de cooperare și dialog. Trebuie să pregătească individul pentru un nou stil de viață și de instruire: învățarea continuă.

Viitorul învățământului aparține unui sistem educațional informatizat, astfel, tânăra generație trebuie să pășească în viitor cunoscând utilizarea calculatorului, la fel cum generațiile trecute au știut să folosească hârtia, creionul, instrumentele intelectuale ale timpului lor.

Apariția învățământului electronic a fost determinată de mai mulți factori: dinamica foarte mare a informației, necesitatea învățării rapide, nevoia de a eficientiza costurile, plus ocazia de a avea acces flexibil de învățare de-a lungul întregii vieți.

Utilizarea noilor tehnologii în procesul de predare face trecerea de la modelul tradițional al instruirii la personalizarea conținuturilor și la facilitarea relațiilor între școală, cadrele didactice, parinți ,elevi și comunitate. Datorită schimbărilor majore în tehnologie din ultimii ani, utilizarea noilor tehnologii în activitatea didactica ar fi o mare realizare. Dar pentru ca acest lucru să aibă succes este nevoie de o instruire foarte bună a cadrelor didactice, în primul rand.

Integrarea cu success a noilor tehnologii în procesul de instruire face parte din evoluția naturală a învățării. Folosirea calculatorului trebuie realizată astfel încât să îmbunătățească procesul de învățământ, nu să-l îngreuneze. Noile tehnologii pot avea și niște limite dacă sunt folosite la întâmplare deoarece copiii pot fi plictisiți, apare rutina, dispare dialogul dintre profesor și elev.

Nu se poate vorbi despre înlocuirea cadrului didactic, ci este vorba de a suplini părți din activitatea sa de instruire, precum și momente auxiliare din munca elevului. Prezentarea și explicarea

materialului este realizată, de regulă, de către cadrul didactic, el fiind sursa de informație în acest caz și nu computerul.

Formarea competențelor descrise prin programa școlară nu este posibilă doar prin utilizarea unor strategii clasice de predare – învățare – evaluare. Instruirea diferențiată individuală, pe nivel de vârstă, cu ajutorul softului educațional, poate fi o alternativă de succes.

În activitățile desfășurate cu elevii se poate folosi ca metodă învățarea asistată pe calculator dacă sunt îndeplinite cumulativ trei coordonate esențiale: cadrele didactice dispun de pregătirea necesară care să le permită utilizarea calculatorului, unitatea de învățământ să dețină baza materială necesară desfășurării activităților asistate pe calculator, timpul alocat să fie în concordanță deplină cu nevoile și nivelul de vârstă al elevilor.

Folosirea calculatorului în activitățile cu elevii are unele avantaje și dezavantaje.

Avantaje: reprezintă un mijloc de învățare animat, viu și interactiv; dezvoltă perspicacitatea, creativitatea; permite minții și mâinii să se joace până la găsirea soluției, etc.

Dezavantaje: lucrul la calculator implică o poziție statică, poate afecta vederea, creează dependență, folosirea excesivă poate conduce la îngrădirea și limitarea dezvoltării afective firești a copiilor, etc.

Cele mai importante trăsături ale noilor tehnologii sunt flexibilitatea și adaptabilitatea. Principalele mijloace tehnice se pot clasifica în:mijloace tehnice vizuale (retroproiector, videoproiector), mijloace tehnice audio (radioul, reportofonul, playerul cd), mijloace tehnice audio-vizuale(video-casetofon,camera de luat vederi în conexiune cu un videoproiector). Prin intermediul lor putem introduce sau înlătura anumite secvențe, putem continua sau întrerupe o prezentare ori de câte ori avem nevoie.

Eficiența mijloacelor tehnice de instruire depinde, în mare măsură, de pregătirea profesorului, de nivelul la care el stăpânește materialul ce urmează a fi utilizat, de măsura în care este familiarizat cu aparatele etc., în acelasi timp fiind necesară și pregătirea elevilor pentru a utiliza în activitatea lor aceste noi tehnologii.

Eu cred că utilizarea noilor tehnologii reprezintă viitorul în educație. Societatea evoluează, elevii evoluează. Prin utilizarea acestor noi tehnologii cred că putem face procesul de predare-învățare- evaluare mult mai atractiv, mai interesant și mai interactiv atât pentru cadrul didactic, cât și pentru elevi.

Bibliografie:

-”Tratat de didactică modernă”, Miron Ionescu, Mușata Bucoș, Editura Paralela 45, 2017

-https://www.scribd.com/document/137987396/Utilizarea-Noilor-Tehnologii-in-Educatie, accesat 01.05.2019

METODE DE STIMULARE A CREATIVITĂȚII ȘI A EMPATIEI PRIN STUDIUL ROMANULUI *MINUNEA* DE R. J. PALACIO ÎN CADRUL OPȚIONALULUI „LECTURA ȘI ABILITĂȚILE DE VIAȚĂ”

PROF. MARIA CĂPÎLNA
LICEUL TEHNOLOGIC AIUD

Introducere

În educația contemporană, lectura literară depășește rolul de transmitere a informațiilor, devenind un instrument important pentru dezvoltarea personală și socială a elevilor. Prin intermediul personajelor și al situațiilor prezentate, literatura oferă oportunități de reflecție asupra valorilor umane, contribuind la formarea empatiei, a gândirii critice și a creativității.

Romanul *Minunea* de R. J. Palacio reprezintă un suport didactic valoros pentru abordarea unor teme actuale precum acceptarea diversității, incluziunea și combaterea prejudecăților. Povestea lui August Pullman, copilul care se confruntă cu dificultăți de integrare din cauza unei malformații faciale, creează numeroase contexte de învățare cu puternic impact emoțional.

Pornind de la potențialul formativ al operei, am proiectat o activitate didactică în cadrul opționalului *Lectura și abilitățile de viață,* la clasa a VII-a, având ca obiectiv principal dezvoltarea empatiei și stimularea creativității elevilor prin metode interactive și reflexive.

Brainstormingul – stimul al imaginației și al reflecției

Activitatea a debutat cu prezentarea unei imagini reprezentând un copil care poartă o mască. Acest stimul vizual a avut rolul de a capta atenția elevilor și de a facilita formularea unor ipoteze privind tematica textului.

Prin metoda brainstormingului, elevii au fost invitați să răspundă la întrebări precum: „Ce simbolizează o mască?”, „De ce aleg oamenii să ascundă anumite aspecte ale personalității lor?” sau „Ce sentimente pot exista în spatele unei măști?”. Răspunsurile au evidențiat capacitatea elevilor de a opera cu semnificații simbolice și de a realiza conexiuni între imagine și propriile experiențe de viață.

Această etapă a favorizat exprimarea liberă a ideilor și a creat cadrul necesar pentru înțelegerea conflictelor interioare trăite de protagonistul romanului.

Conversația euristică și dezvoltarea empatiei

După lectura unui fragment relevant care surprinde prima zi de școală a lui August, s-a utilizat conversația euristică pentru aprofundarea înțelegerii textului. Întrebările adresate au vizat

identificarea emoțiilor personajelor, analiza comportamentelor și formularea unor opinii argumentate.

Elevii au discutat despre teama și nesiguranța lui August, despre reacțiile colegilor săi și despre semnificația gesturilor de sprijin manifestate de Jack Will. De asemenea, au fost încurajați să reflecteze asupra propriilor reacții în situații similare și asupra importanței curajului și a bunătății în relațiile interpersonale.

Dialogul didactic a contribuit la dezvoltarea gândirii critice și a capacității de a privi situațiile din perspective diferite. În același timp, elevii au conștientizat efectele prejudecăților și necesitatea acceptării diferențelor dintre oameni.

Jurnalul cu dublă intrare – lectură activă și reflecție personală

Pentru aprofundarea receptării textului, a fost utilizată metoda jurnalului cu dublă intrare. Elevii au selectat fragmente sau situații considerate semnificative și au notat, alături de acestea, reacții personale, interpretări și conexiuni cu propriile experiențe.

Cele mai frecvente exemple au vizat dificultățile de integrare ale lui August, atitudinea ostilă a unor colegi și gesturile de solidaritate întâlnite pe parcursul acțiunii. Comentariile formulate au demonstrat o bună înțelegere a trăirilor personajelor și capacitatea elevilor de a transfera experiențele ficționale în contexte reale de viață.

Metoda s-a dovedit eficientă pentru dezvoltarea competențelor de interpretare, argumentare și autoanaliză, transformând lectura într-un proces activ și personalizat.

Scrierea reflexivă – între creativitate și autocunoaștere

În etapa finală, elevii au realizat o activitate de reflecție personală pornind de la mesajul central al romanului. Aceștia au primit o fișă reprezentând conturul unui chip uman și au fost invitați să completeze interiorul cu acele calități morale care îi definesc și îi fac „minunați”.

Pe verso-ul fișei, au redactat un text reflexiv cu titlul „Ce înseamnă pentru mine să fiu bun?”. Textele realizate au evidențiat valori precum bunătatea, sinceritatea, responsabilitatea, empatia și spiritul de ajutor. De asemenea, elevii au demonstrat capacitatea de introspecție și de evaluare critică a propriului comportament.

Prin libertatea de exprimare oferită, scrierea reflexivă a stimulat creativitatea și a contribuit la consolidarea identității personale, încurajând formularea unor răspunsuri autentice și nuanțate.

CONCLUZII

Experiența didactică desfășurată pe baza romanului *Minunea* confirmă rolul esențial al lecturii în dezvoltarea competențelor socio-emoționale și a creativității elevilor. Metodele interactive utilizate au transformat lectura într-un proces de explorare personală și de învățare autentică.

Brainstormingul a stimulat imaginația și exprimarea liberă a ideilor, conversația euristică a favorizat dezvoltarea gândirii critice și a empatiei, jurnalul cu dublă intrare a încurajat lectura activă, iar scrierea reflexivă a oferit elevilor posibilitatea de a-și exprima valorile și convingerile personale.

Rezultatele activității au evidențiat implicarea afectivă a elevilor și o mai bună înțelegere a importanței acceptării diferențelor. Astfel, literatura se confirmă ca un spațiu privilegiat pentru formarea unor atitudini și valori necesare integrării armonioase în societatea contemporană.

BIBLIOGRAFIE:

Palacio, R. J., *Minunea*, Editura Arthur, București, 2017.

Cucoș, Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2014.

Oprea, Crenguța-Lăcrămioara, *Strategii didactice interactive*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2009.

Pamfil, Alina, *Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise*, Editura Paralela 45, Pitești, 2016.

Ministerul Educației, *Programa școlară pentru opționalul Lectura și abilitățile de viață*.

EVALUAREA ŞI NOTAREA

PROFESOR MONICA NICOLETA ION
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”SFÂNTUL GHEORGHE”, LOC. CUCA, JUD. GALAȚI

Pe parcursul procesului de predare – învăţare, **dinamica evaluării** se concretizează în:

Evaluarea de orientare precede acţiunea în vederea luării unei decizii anticipate pentru a pregăti un nou proces. Atunci când se referă la o acţiune, ea are o dublă funcţie:

1. **evaluarea contextului**: descrie mediul avut în vedere, identifică nevoile de acoperit, ocaziile favorabile pentru observare, con-strângerile principale cu care se va confrunta, ceea ce va influenţa major stabilirea obiectivelor acţiunii.
2. **precizarea mijloacelor de acţiune, resursele materiale şi umane** ce trebuiesc mobilizate, programul ce va fi urmat.

Evaluarea de reglare vizează **corectarea** şi **ajustarea** funcţionării unui sistem în scopul ameliorării. Este o evaluare legată de funcţionare, în scopul revederii procedurilor aplicate pe parcurs. În cazul **procesului de predare-învăţare**, ea presupune adunarea **de informaţii despre elevi** (organizarea grupului / clasei, frecvenţa controlului, repartizarea activităţilor de natură diferită), **informaţii despre performanţele elevilor** (consideraţi ca produse ale acţiunii profesorilor formatori), **dificultăţi, surse de erori, facilitatori** şi **inhibitori ai învăţării**.

Evaluarea de certificare (sau certificativă) este evaluarea în cadrul căreia **decizia** e exprimată în termeni de **reuşită** sau **eşec**. Majoritatea evaluărilor de sfârşit de an corespund acestei caracteristici, fie că este vorba de **evaluarea de selecţie**, de **evaluarea pentru întocmirea unul clasament** sau de **evaluarea sumativă** care întruneşte caracteristici multiple ale **evaluării certificative** (dacă este practicată la finele unui ciclu de şcolarizare, cu ocazia verificărilor naţionale sau regionale), cât şi de orientare sau de reglare.

Strategii, metode, tehnici și instrumente de evaluare; construirea testelor și a instrumentelor tip grilă

În funcţie de obiectivele educaţionale, se folosesc **strategii de evaluare** variate care îmbină **evaluarea continuă** cu utilizarea diferitelor forme de **testare**.

Este esenţial ca aceste **acţiuni de evaluare** să fie **echilibrate**, păstrându-se, cu măsură, **raportul** dintre **aspectele informative** şi cele **formative** cuprinse în obiectivele procesului de predare-învăţare. Acest echilibru vizează **raporturile**:

(a) evaluare axată pe informaţiile acumulate (cunoştinţe)	(a') evaluare axată pe capacităţi acumulative
(b) evaluare formală (testare, verificare)	(b') evaluare informală (observarea comportamentului elevilor, autoevaluarea)
(c) evaluarea sumativă (cu valoarea de sancţiune)	(c') evaluarea formative
(d) evaluarea achiziţiilor din domeniul cognitiv	(d') evaluarea efectelor produse în plan atitudinal şi psihomotor
(e) evaluarea cunoştinţelor, a priceperilor şi a deprinderilor	(e') evaluarea activităţilor practice şi experimentale
(f) evaluarea desfăşurată pe baza experienţei cadrului didactic	(f) evaluare centrată pe obiective

Folosirea echilibrată a strategiilor de evaluare menţionate impune **diversificarea tehnicilor şi a instrumentelor de evaluare**. **Literatura de specialitate** operează o **clasificare** a acestora în **tradiţionale** şi **alternative**. Nu credem că graniţa este definitivă, ci, ca şi în cazul metodelor de predare-învăţare, **orice metodă** aşa-zisă **tradiţională poate deveni modernă** dacă este **adecvată momentului şi obiectivelor urmărite, nivelului şi intereselor elevilor şi dacă, prin rezultatele obţinute, se realizează remediere şi reglare**.

Formele de evaluare folosite cel mai frecvent în şcoli pot fi ordonate astfel:

PROCEDURA	**FORME DE EVALUARE**
Scris	• teste • întrebări cu răspuns scurt • redactare pe larg ca răspuns la întrebări structurate • redactare pe larg ca răspuns la întrebări deschise • evaluare atunci când elevii folosesc pentru cercetare bibliografie

	• autoevaluarea lucrării scrise
Lucrări practice	• test practic la o sarcină stabilită • evaluarea periodică a abilităţilor elevilor • interevaluarea abilităţilor practice
Activitatea verbală	• contribuţii individuale la discuţii • interevaluarea activităţii verbale
Auditivă	• evaluare individuală • activitate de grup
Metode combinate	• proiect, cercetare • portofolii, dosare cu realizările elevilor

Testul este o **probă** care implică o **temă/sarcină,** sau un **grupaj de mai multe teme/sarcini,** reunite pe baza unui **criteriu unitar.** Elementele/temele care compun un test se numesc **itemi.** În **sens restrâns**, itemii reprezintă **elemente componente ale unui instrument de evaluare** şi pot fi: simple întrebări, un enunţ (cu sau fără element grafic) urmat de întrebare, exerciţii, probleme, întrebări structurate, eseuri. În **sens larg**, itemii conţin, pe lângă elementele de mai sus, şi **tipul de răspuns aşteptat**.

În **construirea itemilor** se parcurg următoarele **etape**:

- **precizarea** disciplinei de studiu, a clasei, a capitolului;
- **definirea** obiectivului pe care itemul îl măsoară;
- **formularea** conţinutului itemului;
- **stabilirea** schemei de notare (pentru itemii semiobiectivi şi cu răspuns deschis) ;
- **observaţii** (acolo unde este cazul).

Din punct de vedere al **tipului de răspuns aşteptat** şi al **gradului de obiectivitate a notării**, itemii se clasifică în:

1. **Itemi obiectivi**: realizează o structurare a sarcinilor propuse elevilor în concordanţă cu obiectivele; testează un număr mare de elemente într-un timp scurt; asigură obiectivitatea în notare;

- **itemi cu alegere dual**ă: solicită elevul să **selecteze** unul dintre răspunsurile posibile: **adevărat/fals; da/nu; corect/greşit; acord/dezacord**;

- **itemi cu alegere multiplă: alegerea unui răspuns** dintr-o listă de alternative oferite pentru o singură premisă: **propoziţie completă, propoziţie incompletă, premisă inclusă** (cu indicaţii în test) ;

- **itemi tip pereche**: solicită elevilor **stabilirea** unor **corespon-denţe** între cuvinte, propoziţii, fraze, numere, litere etc.

Itemii obiectivi sunt utilizaţi preponderent în **evaluarea nivelurilor inferioare ale domeniului cognitiv ş**i pot fi cuprinşi în **testele de progres şcolar**, în special în cele **standardizate**. Nu presupun o schemă detaliată de notare şi se pot aplica cu uşurinţă tuturor disciplinelor şcolare.

2. **Itemi semiobiectivi:** pun elevul în situaţia de a construi răspunsul şi nu de a-l alege dintr-o listă; testează o gamă mai largă de capacităţi intelectuale; formele sunt mai complexe şi se pot utiliza materiale auxiliare;

- **itemi cu răspuns scurt**: răspunsul ia forma unei propoziţii, fraze, cuvânt, simbol, număr etc.;

- **întrebări structurate**: sunt constituite mai multe subîntrebări legate – itemi de completare: enunţul este o afirmaţie incompletă care trebuie completată cu termenii importanţi.

3. Itemi cu răspuns deschis: testează originalitatea, creativitatea şi caracterul personal al răspunsurilor;

- **rezolvarea de situaţii**;

- **problema**: profesorul pune o întrebare clasei sau unui grup de elevi cu scopul dezvoltării creativităţii, imaginaţiei, gândirii divergente;

- **itemi tip eseu** (structurat sau liber, nestructurat): măsoară / evaluează abilităţi şi competenţe de complexitate ridicată, frecvente mai ales în cazul disciplinelor umaniste.

Itemii semiobiectivi şi cei **cu răspuns deschis testează nivelurile superioare ale domeniului cognitiv**.

În vederea **elaborării** corecte a **itemilor** e bine să se ţină cont de câteva **îndrumări practice generale**:

a. să ne asigurăm că **itemii verifică un eşantion reprezentativ al domeniului evaluat**, atât din punct de vedere al conţinutului, cât şi al comportamentului vizat. Cel mai bun mijloc este să se recurgă la **matricea de specificaţii**.

b. utilizarea unui **limbaj precis şi clar**.

c. realizarea **independenţei itemilor** unii de alţii, pentru ca răspunsul la unul dintre itemi să nu depindă de răspunsul la un alt item.

d. **evitarea ambiguităţilor în formulare** pentru a nu exista posi-bilitatea ca un elev ingenios să poată adapta o întrebare vagă şi să o transforme într-o întrebare la care cunoaşte răspunsul;

e. **nu** se va face, în principiu, apel la **reproducerea din memorie,** decât în situaţii speciale.

Relaţia obiective de evaluare – itemi este esenţială:

Obiective de evaluare (domenii)	**Itemi**
Cunoaştere	- să definească - să descrie - să identifice - să selecteze - să reproducă - să enumere
Înţelegere	- să transforme - să diferenţieze - să estimeze - să explice - să rescrie - să resume
Aplicare	- să calculeze - să demonstreze - să modifice - să repare - să rezolve - să utilizeze
Analiză	- să discrimineze - să diferenţieze - să ilustreze - să identifice - să compare

Obiective de evaluare (domenii)	Itemi
Sinteză	- să combine - să compună/ compileze - să elaboreze/ creeze - să reconstruiască
Evaluare	- să aprecieze - să compare - să argumenteze - să explice

PROFESORUL – ARHITECTUL VIITORULUI. ROLUL EDUCAȚIEI TIMPURII ÎN FORMAREA COMPETENȚELOR PENTRU VIAȚĂ

PROF. ED. TIMPURIE BUGIUGAN VASILICA CRISTINA
LICEUL MĂTĂSARI

Educația timpurie reprezintă fundamentul dezvoltării armonioase a copilului și contribuie în mod direct la formarea competențelor necesare integrării sociale și școlare. În învățământul preșcolar, cadrul didactic are rolul de facilitator al învățării, model de comportament și creator al unui mediu educațional stimulativ. Lucrarea evidențiază importanța activităților integrate, a jocului didactic și a parteneriatului educațional în dezvoltarea socio-emoțională, cognitivă și creativă a preșcolarilor.

Cuvinte-cheie: educație timpurie, învățământ preșcolar, competențe, dezvoltare armonioasă, joc didactic

Educația reprezintă una dintre cele mai importante investiții în viitorul societății, iar învățământul preșcolar constituie prima etapă organizată a formării copilului. În această perioadă, copiii își dezvoltă limbajul, capacitatea de relaționare, creativitatea și primele deprinderi de autonomie.

Rolul esențial al cadrului didactic în modelarea personalității copilului și în construirea unui mediu educațional bazat pe încredere, colaborare și învățare prin experiență directă.

Profesorul pentru educație timpurie nu transmite doar informații, ci creează contexte educaționale care stimulează curiozitatea, gândirea critică și dezvoltarea emoțională a copiilor. Prin activități atractive și adaptate nivelului de vârstă, educatoarea contribuie la formarea unor viitori adulți echilibrați, responsabili și creativi.

Rolul educației timpurii în dezvoltarea copilului

Educația timpurie are o influență majoră asupra dezvoltării cognitive, afective și sociale a copilului. Studiile din domeniul psihopedagogiei demonstrează faptul că experiențele trăite în primii ani de viață influențează semnificativ dezvoltarea ulterioară.

În grădiniță, copilul învață să comunice, să respecte reguli, să coopereze și să își exprime emoțiile într-un mod adecvat. Activitățile desfășurate contribuie la:

- dezvoltarea limbajului și a comunicării;
- formarea deprinderilor de autonomie personală;
-stimularea creativității și imaginației;
- dezvoltarea motricității fine și grosiere;
-formarea comportamentelor sociale pozitive.

Un aspect important al educației preșcolare îl reprezintă învățarea prin joc. Jocul este activitatea fundamentală a copilului și constituie principalul mijloc prin care acesta descoperă lumea înconjurătoare. Prin joc didactic, copiii își dezvoltă atenția, memoria, gândirea logică și capacitatea de colaborare.

Profesorul – model și facilitator al învățării

Cadrul didactic din învățământul preșcolar are un rol complex, fiind în același timp educator, îndrumător și partener al copilului în procesul de învățare. Profesorul modern trebuie să creeze situații de învățare interactive și să adapteze activitățile la nevoile și particularitățile fiecărui copil.

Prin atitudine pozitivă, empatie și comunicare eficientă, educatoarea contribuie la crearea unui climat educațional sigur și motivant. Copilul are nevoie să se simtă apreciat și încurajat pentru a participa activ la activități și pentru a-și dezvolta încrederea în sine.

În activitatea didactică, profesorul utilizează metode moderne și interactive precum:
- jocul didactic;
- învățarea prin descoperire;
- conversația euristică;
- brainstormingul;
- activitățile practice și artistico-plastice;
- povestirea și dramatizarea.

Aceste metode stimulează participarea activă a copiilor și transformă procesul educațional într-o experiență plăcută și eficientă.

Importanța parteneriatului educațional

Pentru realizarea unui act educațional de calitate, colaborarea dintre grădiniță și familie este esențială. Familia reprezintă primul mediu educațional al copilului, iar continuitatea dintre educația din familie și cea din grădiniță contribuie la dezvoltarea armonioasă a preșcolarului.

Parteneriatul educațional presupune comunicare permanentă, implicare și sprijin reciproc între educatori și părinți. Activitățile comune, atelierele tematice și proiectele educaționale consolidează relația dintre familie și instituția de învățământ.

De asemenea, colaborarea cu comunitatea locală oferă copiilor oportunități de învățare autentică și experiențe variate. Vizitele, activitățile culturale și proiectele ecologice contribuie la dezvoltarea spiritului civic și a responsabilității sociale.

Activități inovatoare în învățământul preșcolar

Integrarea metodelor moderne și a tehnologiei în activitatea didactică poate crește interesul și motivația copiilor pentru învățare. Utilizarea materialelor interactive, a poveștilor digitale și a jocurilor educative contribuie la diversificarea experiențelor de învățare.

Un exemplu de bună practică îl reprezintă organizarea activităților tematice interdisciplinare, în cadrul cărora copiii explorează diferite domenii experiențiale prin joc, experiment și creație artistică.

Activitățile outdoor au, de asemenea, un rol important în dezvoltarea copiilor. Prin contactul direct cu natura, preșcolarii își dezvoltă spiritul de observație, curiozitatea și respectul față de mediul înconjurător.

Profesorul din învățământul preșcolar este un adevărat arhitect al viitorului, deoarece contribuie la formarea bazelor dezvoltării intelectuale, emoționale și sociale ale copilului. Prin profesionalism, creativitate și dedicare, cadrul didactic transformă grădinița într-un spațiu al descoperirii, al încrederii și al bucuriei de a învăța.

Educația timpurie reprezintă cheia unei societăți echilibrate și prospere, iar investiția în dezvoltarea copiilor încă din primii ani de viață este esențială pentru construirea unui viitor mai bun.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.
2. Vrășmaș, E. (2012). *Educația timpurie*. București: Editura Arlequin.
3. Piaget, J. (1970). *Psihologia copilului*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
4. Vygotsky, L.S. (1978). *Mind in Society*. Cambridge: Harvard University Press.
5. Ministerul Educației (2019). *Curriculum pentru educație timpurie*. București.
6. Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. Iași: Editura Polirom.
7. Stan, E. (2013). *Managementul clasei de elevi*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
8. Iucu, R. (2008). *Instruirea școlară*. Iași: Editura Polirom.

EXPERIENȚE DIDACTICE INOVATOARE ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE DE LA POVESTE LA COMPETENȚE PENTRU SECOLUL XXI

PROF ED. TIMPURIE STATE FLORENTINA – CLAUDIA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 35, PLOIEȘTI

Societatea contemporană traversează schimbări accelerate generate de dezvoltarea tehnologiei, globalizare și accesul permanent la informație. În acest context, școala nu mai poate avea ca principal obiectiv transmiterea de cunoștințe, ci formarea unor competențe care să permită copilului să se adapteze unei lumi aflate într-o continuă transformare. Profesorul devine astfel un veritabil arhitect al viitorului, construind contexte educaționale care stimulează creativitatea, gândirea critică, comunicarea și colaborarea.

În educația timpurie, această responsabilitate este cu atât mai importantă cu cât perioada preșcolarității reprezintă fundamentul dezvoltării ulterioare. Cadrele didactice sunt chemate să creeze experiențe de învățare relevante, atractive și adaptate particularităților generației digitale, valorificând atât metodele tradiționale eficiente, cât și resursele tehnologice moderne.

Prezenta lucrare își propune să evidențieze rolul strategiilor inovatoare în dezvoltarea competențelor preșcolarilor și să prezinte un exemplu de bună practică implementat în cadrul proiectului eTwinning „Little Digital Storytellers”.

Conceptul de inovație educațională se referă la introducerea unor metode, strategii și instrumente care contribuie la creșterea eficienței procesului instructiv-educativ. În educația timpurie, inovația nu presupune înlocuirea jocului sau a interacțiunii directe, ci îmbogățirea acestora prin experiențe care stimulează participarea activă a copilului.

Curriculumul pentru educație timpurie (2019) promovează o abordare centrată pe copil, bazată pe învățarea prin descoperire, explorare și cooperare. În acest sens, utilizarea tehnologiilor digitale, a proiectelor colaborative internaționale și a aplicațiilor educaționale reprezintă oportunități valoroase pentru dezvoltarea competențelor-cheie.

Numeroase studii evidențiază faptul că integrarea adecvată a resurselor digitale contribuie la creșterea motivației pentru învățare, dezvoltarea limbajului și îmbunătățirea relațiilor de colaborare dintre copii. Totodată, utilizarea responsabilă a tehnologiei facilitează familiarizarea timpurie cu mediul digital și dezvoltarea competențelor necesare cetățeniei digitale. Prin urmare, profesorul

devine designer al experiențelor educaționale, selectând și adaptând resursele în funcție de nevoile reale ale copiilor și de obiectivele urmărite.

Pentru a evidenția efectele utilizării strategiilor didactice inovatoare în educația timpurie, a fost realizată o mini-cercetare pedagogică în cadrul grupe mari, formată din 27 de copii cu vârste cuprinse între 5 și 6 ani. Cercetarea s-a desfășurat în perioada ianuarie–mai 2026, în cadrul activităților derulate prin proiectul internațional eTwinning „Little Digital Storytellers".

Scopul cercetării a fost identificarea impactului pe care activitățile inovatoare, bazate pe utilizarea instrumentelor digitale și a metodelor interactive, îl au asupra implicării copiilor în procesul educațional, precum și asupra dezvoltării competențelor de comunicare și colaborare. În vederea atingerii acestui scop, au fost urmărite mai multe obiective: observarea nivelului de participare al copiilor în timpul activităților, identificarea progreselor în exprimarea verbală și creativitate, precum și analiza interesului manifestat față de activitățile care integrează resurse digitale și elemente de colaborare internațională.

Datele au fost colectate prin utilizarea observației sistematice, a conversației, a analizei produselor activității și a fișelor de observație pedagogică. Aceste metode au permis monitorizarea comportamentului copiilor pe parcursul desfășurării activităților și evidențierea schimbărilor produse în implicarea și participarea acestora.

Dacă profesorul este, metaforic vorbind, arhitectul viitorului, atunci fiecare experiență de învățare proiectată și valorificată la clasă reprezintă o „cărămidă" în construcția competențelor de care copiii vor avea nevoie într-o societate aflată în continuă schimbare. Din această perspectivă, inovația didactică nu constituie un scop în sine, ci un mijloc prin care cadrul didactic creează contexte autentice de învățare, capabile să stimuleze participarea activă, gândirea creativă, colaborarea și adaptabilitatea.

Pornind de la aceste considerente teoretice, cercetarea de față a urmărit analiza impactului unor experiențe educaționale inovatoare desfășurate în cadrul grupei mari de preșcolari. Exemplele de bune practici prezentate au fost selectate deoarece ilustrează modalități concrete prin care instrumentele digitale, activitățile colaborative și învățarea prin proiect pot fi integrate în educația timpurie pentru a sprijini dezvoltarea armonioasă a copilului. Aceste demersuri evidențiază rolul profesorului ca proiectant al mediului educațional, capabil să transforme activitățile cotidiene în oportunități relevante de formare a competențelor secolului XXI și de construire a fundamentelor pentru viitorii cetățeni ai unei societăți bazate pe cunoaștere.

1. Povestea digitală colaborativă: în cadrul proiectului eTwinning „Little Digital Storytellers”, copiii au participat la activități de creare și interpretare a poveștilor utilizând imagini, cărți digitale și resurse multimedia. Fiecare copil a avut oportunitatea de a contribui la construirea firului narativ, de a formula replici și de a propune soluții pentru personajele poveștii. Activitățile au stimulat vocabularul activ, exprimarea coerentă și creativitatea. S-a observat o creștere a participării verbale, inclusiv în cazul copiilor mai retrași, care au manifestat mai multă încredere atunci când au avut suport vizual și digital.

2. Utilizarea aplicației WordArt: pentru consolidarea conceptelor-cheie din proiect, copiii au realizat un simbol în formă de inimă folosind cuvinte reprezentative precum: story, friendship, creativity, reading, digital, cooperation. Activitatea a contribuit la dezvoltarea vocabularului, la recunoașterea cuvintelor și la consolidarea identității de grup. Produsele realizate au fost prezentate partenerilor europeni, stimulând sentimentul de apartenență la o comunitate internațională de învățare.

3. Explorarea sunetelor prin Chrome Music Lab – Kandinsky: în cadrul unei activități interdisciplinare, copiii au realizat desene la tabla interactivă folosind aplicația Kandinsky. Aceasta a transformat formele și culorile în sunete și secvențe muzicale. Experiența a favorizat conexiunile dintre artă, muzică și tehnologie, stimulând imaginația și gândirea divergentă. Copiii au descoperit relații între elemente vizuale și auditive și au formulat ipoteze privind modul de funcționare al aplicației.

4. Activitățile colaborative internaționale au oferit copiilor oportunități autentice de comunicare și intercunoaștere culturală. Prin schimbul de materiale, desene, mesaje și produse digitale, copiii au înțeles că pot învăța împreună cu alți copii aflați la sute sau mii de kilometri distanță. Aceste experiențe au dezvoltat toleranța, respectul pentru diversitate și curiozitatea față de alte culturi.

Analiza datelor obținute pe parcursul cercetării evidențiază faptul că activitățile inovatoare au avut impact pozitiv semnificativ asupra participării copiilor la procesul educațional. Aproximativ 88% dintre copii au manifestat un nivel ridicat de implicare în activitățile care au utilizat instrumente digitale interactive, comparativ cu activitățile exclusiv frontale, copiii manifestând curiozitate, entuziasm și disponibilitate pentru implicare.

În ceea ce privește dezvoltarea limbajului, activitățile de creare și interpretare a poveștilor au favorizat îmbogățirea vocabularului și formularea unor enunțuri mai elaborate. Copiii au demonstrat o capacitate mai mare de exprimare a ideilor și emoțiilor, precum și o participare mai activă la conversațiile de grup.

De asemenea, activitățile colaborative desfășurate în cadrul proiectului au avut o contribuție semnificativă la dezvoltarea competențelor sociale și relaționale ale preșcolarilor. Participarea la sarcini comune i-a încurajat să coopereze, să comunice eficient, să își asculte și să își valorizeze reciproc ideile, precum și să își asume responsabilități în cadrul grupului. Produsele realizate în echipă au evidențiat nu doar capacitatea copiilor de a colabora pentru atingerea unui obiectiv comun, ci și dezvoltarea creativității, a inițiativei și a încrederii în propriile resurse, reflectate în originalitatea soluțiilor și a ideilor propuse.

Rezultatele obținute confirmă faptul că integrarea echilibrată a tehnologiei în contexte pedagogice relevante poate constitui un factor important în creșterea calității experiențelor de învățare și în dezvoltarea competențelor necesare copilului de astăzi.

În concluzie, profesorul contemporan nu mai este doar un furnizor de informații, ci un arhitect al experiențelor de învățare care modelează competențele viitorului. Prin creativitate, flexibilitate și deschidere către inovație, cadrul didactic poate transforma activitatea educațională într-un proces atractiv și relevant pentru copilul de astăzi. Experiențele prezentate demonstrează că utilizarea proiectelor internaționale, a aplicațiilor educaționale și a activităților colaborative contribuie la dezvoltarea comunicării, creativității, competențelor digitale și sociale ale preșcolarilor. Investiția în formarea continuă a profesorilor și în promovarea practicilor inovatoare reprezintă una dintre cele mai importante condiții pentru construirea unei educații de calitate și, implicit, a societății viitorului.

BIBLIOGRAFIE:

Cucoș, C., Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2014.

Cerghit, I., Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii, Editura Polirom, Iași, 2008.

Joița, E., Profesorul și alternativa constructivistă a instruirii, Editura Universitaria, Craiova, 2006.

OECD, The Future of Education and Skills 2030, Paris, 2019.

European Commission, Digital Education Action Plan 2021–2027, Bruxelles, 2020.

Redecker, C., European Framework for the Digital Competence of Educators (DigCompEdu), Publications Office of the European Union, Luxembourg, 2017.

Voiculescu, E., Pedagogie preșcolară, Editura Aramis, București, 2019.

MUZICĂ ȘI ARMONIE, JOC ȘI EURITMIE

PROF. ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR PISANCU ALINA
G.P.P.„CĂSUȚA PITICILOR”-GURA-HUMORULUI

Auzul este elementul fiziologic fără de care învățarea muzicii devine absolut imposibilă, deoarece procesul de cunoaștere al acestei arte are ca bază materială sunetul, a cărui percepere se realizează prin mijlocirea auzului. Auzul poate fi fiziologic (dăruit de la natură) și auzul muzical (pe care nu-l posedă toți oamenii și care se poate forma și dezvolta prin activități speciale). Auzul fiziologic stă la baza formării auzului muzical care constă în perceperea diverselor componente ale sunetelor muzicale și a relațiilor dintre ele: timbru, intensitate, durată, înălțime. Auzul muzical poate fi relativ și absolut. Auzul relativ este o formă superioară a auzului muzical iar auzul absolut are la bază o aptitudine muzicală deosebită. Auzul absolut este prezent mai ales la cei care învață muzica prin mijlocirea unor instrumente cu sunet fix - pian, harpă, acordeon. Se poate forma și prin mijlocirea altor instrumente precum: vioară, violoncel

. Chiar dacă în școlile obișnuite nu se ajunge la forma superioară pe care o întâlnim în școlile de muzică, auzul absolut trebuie să ne preocupe deoarece ajută la formarea unei intonații precise. La copii, depistarea auzului absolut are loc în două etape. Prima se manifestă prin reproducerea exactă a unor sunete izolate sau scurte melodii, fragmente executate la instrument sau intonate vocal. Această etapă este o etapă de încercări, de testări privind calitatea auzului copilului și se studiază în perioada de vârsta 4-6 ani. Vârsta de 5 ani este corespunzătoare reproducerilor exacte a sunetelor separate sau a melodiilor scurte. Diferența dintre copiii cu auz absolut și cei cu auz muzical foarte bun nu se poate face în cadrul acestei etape.

Etapa a doua debutează cu studiul pianului, când se poate începe depistarea auzului absolut.În această perioadă, conștiința copilului este extrem de activă. Se reglează conexiunile dintre sisteme: auditiv, vizual, fonator. După modul cum se realizează aceste legături, apare deosebirea dintre copiii cu auz absolut și cei fără auz absolut. În primul caz, conexiunile sunt rapide, solide, permanente, iar în cel de-al doilea caz legăturile sunt slabe, ocazionale, lente. Auzul muzical mai poate fi clasificat în: auz melodic (succesiv) și auz armonic (simultan). O formă specială de auz o constituie auzul

intern sau interior. Acesta face trimitere la o modalitatea specială de reproducere a sunetelor muzicale denumită „cântare în gând”.

La copilul preșcolar, acuitatea auzului muzical poate fi dezvoltată cu ajutorul exercițiilor special concepute în funcție de vârsta și nivelul aptitudinilor subiectului. În antrenarea auzului muzical, în grădiniță se pot folosi numeroase exerciții ce se constituie ca probe de testare. Rolul cadrului didactic nu este numai de a „forma” urechea muzicală ci și de a orienta și dezvolta auzul fiziologic, însușire existentă la fiecare individ. Auzul muzical se formează prin audierea lucrărilor muzicale (audiții), dar mai ales prin activități desfășurate sub forma de joc muzical. Cu privire la depistarea diferitelor tipuri de auz, la copiii de vârstă preșcolară s-au realizat o serie de cercetări. În anul 1929, a fost publicată o lucrare ce făcea parte din cadrul unor cercetări științifice asupra personalității.

Subiectul ales pentru experiment a intrat sub observație înainte de a împlini vârsta de 3 ani. În cazul evoluției auzului absolut al micuțului, cercetătorul a stabilit pe baza notărilor mamei care era foarte muzicală, că la vârsta de 1 an și 4 luni, copilul putea deosebi sunetele viorii de cele ale pianului. La 2 ani, deosebea sunetele clopotelor răspunzând dacă este unul sau mai multe. La 3 ani, deosebea sunetul clopotului unui nou vagon de tramvai față de al unuia mai vechi, atunci când micuțul trecea pe stradă fără să le vadă. Aceste clopote erau la diferență de 1 semiton, ceea ce presupunea că are auz absolut. Până să împlinească 4 ani a început să cânte.

La 5-6 ani, copilul reproducea fără dificultate cântece ușoare, cu condiția ca textele să nu-i fie necunoscute. După vârsta de 4 ani, evoluția lui a mers în trei direcții: perioada de întrerupere și asocierea trăirilor cu culorile, Fa - albastru, Mi - roșu, acestea fiind culorile lui preferate; din instinct asocia tonalitatea cu personalitatea: Fa major aparține copilului; Mi bemol major aparține mamei sale; Re major acrului tată; Do diez major unui prieten muzical al casei. La vârsta de 4 ani și 9 luni, micuțul poseda o conștiință sonoră absolută, dezvoltată. Toate lucrurile și ființele din jur numite sunt … cu sunete: • automobilul (DO); • clopotul (SOL); • sora sa plânge în (DO); • albina zumzăie în (SI bemol). Cazul prezintă un talent deosebit a cărui cercetare a fost făcută în corelație cu personalitatea „concepută ca o unitate de însușiri și aptitudini, în care se împletesc dispozițiile înnăscute cu cele obținute prin educație și influența mediului corespunzător.” (A.C. Ionescu, 1986) F. Brehmer prezintă cea mai amplă cercetare experimentală în literatura psihologică muzicală europeană.

Talentul melodic se manifestă sub 2 forme: talent receptiv și talent productiv. În cercetările sale, autorul s-a limitat numai la talentul receptiv pe care-l posedă copiii. Rezultatele cercetărilor sale au fost grupate pe 3 probleme: perceperea melodiei, talentul melodic și evoluția talentului. În urma cercetărilor întreprinse, F. Brehmer formulează următoarele concluzii: • talentul melodic constituie o componentă a talentului muzical de care este strâns legat; • muzicalitatea se raportează la unele însușiri și aptitudini psihice; • evoluția generală spirituală a copilului progresează odată cu capacitatea de percepere analitico- sintetică și de înțelegere a configurațiilor și a organizării lor; • muzicalitatea copilului rezultă din faptul că întreaga lui personalitate este marcată de muzica în care trăiește și plutește.

Psihologia a demonstrat că, din punct de vedere genetic, copilul se naște cu anumite predispoziții ce constituie punctul de plecare în formarea aptitudinilor. Anumite predispoziții ale copilului pentru muzică se manifestă prin plăcerea și interesul cu care se ascultă muzica sau se dansează în ritmul ei. Aptitudinile speciale se materializează numai în anumite activități. Orice activitate necesită îmbinarea mai multor tipuri de aptitudini, însă în cazul muzicii, este nevoie de fina diferențiere a tonului, simțul ritmului, memorie muzicală, auz absolut. Aptitudinile, deși depind mai mult sau mai puțin de dispozițiile naturale sunt un rezultat al dezvoltării și educației.

Primele semne ale aptitudinilor muzicale la copiii până la 2 ani, se referă la capacitatea de recunoaștere a unei melodii simple. Treptat, la aceasta se adaugă reproducerea unei melodii simple, dans în ritmul muzicii, crearea de melodii proprii. În grădiniță, se pune accent pe dezvoltarea dispozițiilor native ale aptitudinilor generale. Când se constată o dispoziție specială pentru muzică, atunci poate fi început un program special cu copilul - îndrumare către o școală de muzică, studierea unui instrument muzical. Datoria cadrelor didactice este de a descoperi vocația copiilor în muzică, poezie, desen; de a-i încuraja să se dezvolte și să progreseze în condiții optime, începând de la vârste fragede 3/4 ani.

În vederea perfecționării aptitudinilor muzicale, este foarte importantă colaborarea dintre grădiniță și familie. Pentru aceasta, educatoarea trebuie să sensibilizeze părintii printr-o serie de demersuri pe care trebuie să le întreprindă: activități demonstrative, recomandarea unor spectacole muzical- artistice cu formații de copii, recomandarea unor mijloace de informare muzicală - culegeri de cântece, reviste de specialitate pentru copii - participări la concursuri de creație muzicală. La acestea se adaugă și îndrumarea către școli de muzică. În cazul copiilor cu aptitudini speciale de

muzică se urmărește să se dezvolte baza senzorială a acestora, creativitatea. Înzestrarea muzicală a copiilor se manifestă în apariția unor structuri muzicale melodice și armonice în auzul intern.

Termenul de euritmie provine din grecescul „eurithmos" în care „eu" înseamnă „bine" și „rithmos" înseamnă ritm. În Grecia Antică, euritmia reprezenta o formă de spectacol în care conținutul unei poezii era exprimat prin mimică, dans, pantomimă de către un grup de soliști pregătiți special. Și în zilele noastre, se practică euritmia. Ca și în antichitate, poezia este comunicată publicului prin mimică, gesturi, pantomimă, dans și gimnastică. Aceste elemente speciale de mișcare pot fi însoțite sau nu de acompaniament muzical. Realizarea euritmiei în grădiniță este o sarcină dificilă, dar poate fi posibilă având la bază pregătirea pe care o asigură diversele activități prevăzute în programa de învățământ. Astfel, aceasta poate deveni un mijloc auxiliar al procesului instructiv-educativ și totodată un mijloc de manifestare artistică. În prezent, acest gen de spectacol se practică foarte rar sau deloc. La realizarea euritmiei participă o serie de elemente precum: poezia, mișcarea, dansul, muzica. Poezia - joacă rolul principal în euritmie deoarece conținutul ei constituie punctul de plecare.

Conținutul poeziei trebuie exprimat, comunicat spectatorilor prin: mimică, gestică, pantomimă, gimnastică, dans. Mișcarea - constituie un alt element important în euritmie, fiind rezultată atât în cadrul activităților de educație fizică cât și în alte tipuri de activități. Dansul - este inclus în programa de educație fizică sub forma de variații de pași dar și în programa de balet. Acesta contribuie la dezvoltarea ritmului copiilor, a unor calități motrice (îndemânare, viteză, rezistență) precum și la dezvoltarea simțului și sensibilității muzicale. Muzica este folosită în euritmie ca fond muzical, ca acompaniament sau ca element cântat direct, ca intervenție. Muzica poate să lipsească. Atunci când este folosită, aceasta trebuie să fie în concordanță cu conținutul poetic.

Pentru preșcolari, se recomandă euritmia muzicală. Elementele specifice euritmiei sunt: mimica, gestul, pantomima. Mimica se referă la „ansamblul mișcărilor expresive la care participă elementele mobile ale feței: deschiderea ochilor, direcția privirii, pozițiile succesive ale sprâncenelor, mișcările buzelor prin intermediul cărora exteriorizăm bucuria, suferința, mâhnirea, descurajarea, indignarea, sfidarea, surpriza." (P. Popescu Neveanu, M. Zlate, T.Crețu,1991) În cazul de față, fiind vorba despre preșcolari nu se pune problema de un studiu al mimicii. Preșcolarii au mimica naturală, variată, fața și ochii având o deosebită forță de transmitere, de comunicare a emoțiilor, trăirilor. Gestica vizează un ansamblu de mișcări ale capului, brațelor, degetelor și alte segmente ale corpului.

Aceasta exprimă idei, gândire, sentimente, stări sufletești. Ca și mimica, gestica se studiază în cadrul artei dramatice.

La preșcolari, dominantă este spontaneitatea gesturilor. Ele sunt folosite pentru a imita anumite acțiuni, pentru a sublinia anumite idei, sentimente. Pantomima cuprinde mimica și gestica. Aceasta nu face parte din preocupările grădiniței, însă ea este îndrăgită de copii în mod natural. Copiii imită cu plăcere mimica și gesturile celor mari. Prin imitație, copiii își însușesc elementele specifice euritmiei: mimica, gestica și pantomima. În pregătirea și realizarea euritmiei sunt necesare o serie de etape. Acestea sunt: Stabilirea poeziei: • poezia trebuie să fie accesibilă nivelului de vârstă și înțelegere al copiilor; • în prealabil, se impune să se analizeze conținutul poeziei, să se explice cuvintele cunoscute; • să se evite selectarea poeziilor grele ce impun exteriorizări dificile; • după însușirea plastică a poeziei, educatoarea va îmbina textul literar cu cel muzical; Stabilirea inventarului de mișcări: sunt cuprinse mișcările scenice individuale și colective - amplasări, deplasări, schimbări de formații, mimică, gestică; Alegerea muzicii, în cazul în care poezia este transpusă pe muzică, problema selecției muzicii nu se mai pune.

Dacă versurile nu au o melodie deja compusă, atunci melodia și ritmul vor fi stabilite astfel încât să fie în concordanță cu conținutul poetic. Pentru preșcolari, se recomandă piese vioaie, antrenante. Selecția copiilor în roluri se face odată cu învățarea poeziei folosind mimica, gestica, mișcările de gimnastică, pașii de dans. Educatoarea, în funcție de posibilitățile fiecărui copil va repartiza rolurile. Costumația – trebuie să fie potrivită cu conținutul poeziei. Îmbinarea culorilor, modelelor și ornamentelor corespunzătoare ajută la transmiterea conținutului poetic. Machiajul și coafura trebuie să fie în concordanță cu ideile exprimate în text dar și cu costumația, acestea contribuind la ridicarea valorii artistice a creației euritmice. Rolul educatoarei în crearea euritmiei. Aceasta îndeplinește rol de regizor, actor, scenograf, profesor de dans, muzică și gimnastică.

Succesul unei creații euritmice este asigurat de modul în care cadrul didactic îi antrenează pe copii în varietatea de activități ce se desfășoară în grădiniță, cultivându-le de timpuriu interesul și dragostea pentru poezie, muzică, activități estetice și fizice. La preșcolari, euritmia îmbracă forma unei manifestări superioare a poeziei, mișcării și muzicii, fiind la granița dintre activitatea muzicală și cea psihofizică sau mai mult, rezultând o sinteză a celor două tipuri de activități. Euritmia constituie o modalitate superioară de exprimare prin artă, creând un spectacol complex, ce antrenează întreaga personalitate a celor implicați, cadre didactice, copii.

Încă de la grupa mică, se poate începe alfabetizarea muzicală a copilului. Aceasta se referă la perceperea, reprezentarea și conștientizarea sonoră și spațială a sunetului muzical. Dacă în activitățile de dezvoltare a vorbirii ne propunem ca obiective reprezentarea sunetelor, silabelor, cuvintelor dintr-o propoziție, în activitatea de educație muzicală este necesar, să avem în vedere că cei cu care lucrăm să-și însușească corect sunetele și notele muzicale denumindu-le și chiar cunoscând simbolurile. Pe parcursul preșcolarității se va urmări în permanență evoluția auzului muzical, a vocii, a deprinderilor muzicale și a dicției. O metodă de bază în alfabetizarea muzicală a preșcolarului o constituie jocul-exercițiu.), Voi sunteți ecoul meu , Răspunde cântând , Recunoaște cântecul .

Întrucât nu ne adresăm copiilor cu o pregătire muzicală temeinică, nu vom pune accent pe modul de învățare a noțiunii de ritm asociată cu valorile de note corespunzătoare. Problemele teoretice, la această vârstă se pot prezenta sub forma unor poezii sau cântece, nu cu scopul de a fi învățate pe de rost, ci de a-i familiariza pe copii cu acestea.

Exemple: • versuri utilizate pentru învățarea valorilor de note: Strofa I Strofa III „Eu sunt o notă întreagă „Eu sunt o pătrime Patru timpi mă leagă Gândurile pline Pentru mine, măi Să știi, Niculae Bați patru bătăi!" Că țin o bătaie." Strofa II Strofa IV „Să nu uite nimeni „Iar eu sunt optime Că sunt doime și Plină cu picior de paie Port mereu în carte Două la bătaie." Linia-ntr-o parte." • pentru intuirea scării melodice în învățarea cântecelor se folosesc și numeroase elemente de joc. Un rol esențial în acest sens, îl are gestica educatoarei, indicând sus, jos, între, dedesubt , mai jos, mai sus.

Copiii învață scurte versuri legate de aceste linii: „Mi-a spus Paraschiv Ăsta-i portativ Cinci linii culcate Egal depărtate." Sau: „Pe cinci lire subțiri Cântă șapte rândunele." • în învățarea denumirii notelor muzicale se recită câte un vers: „Dormi păpușă somnoroasă Soldățeii trec frumos Repede să crești voioasă. La defilare voioși. Mică este o turturică Sirena sună, sună Face cuib în rămurică. Două rânduri se adună." • pentru învățarea gamei poate fi folosit următorul portativ pe care sunt așezate 8 sunete reprezentate prin buline colorate diferit: roșu, galben, albastru, verde, maron, alb, negru și portocaliu. Cântecul gamei din muzicalul Sunetul gamei, Volumul Cântecele copilăriei, 2011. • copiilor li se poate prezenta și cheia Sol, însoțită de următoarele versuri: „Eu joc mare rol Că sunt cheia sol." • pentru fiecare notă se poate învăța câte o poezie: O altă modalitate de realizare a educației muzicale în grădiniță se face cu ajutorul instrumentelor musicale.

Deși, în majoritatea grădinițelor nu există cabinet de muzică dotat corespunzător, se poate forma o „orchestră” din câteva instrumente de percuție. Unele dintre ele pot fi confecționate de către educatoare sau de către copii. Dintre acestea dăm spre exemplificare următoarele: • instrumentele de scuturat - pot fi confecționate prin umplerea unor cutii metalice de conserve cu orez, pietricele, boabe de fasole, nisip, bile, nasturi; fiecare dintre acestea produc un zgomot specific; • bețișoarele pentru ritm - pot fi utilizate linguri, bețișoare mici având lungime de aproximativ 35 cm; • talgerele - pot fi confecționate din coji goale de nuci de cocos sau capace de oale; • zurgălăii - se bate într-o bucată de lemn o pereche de capace metalice sau de sticlă; se lasă spațiu între acestea, pentru ca atunci când se scutură lemnul să se lovească unele de altele zornăind; • triangluri, gonguri, clopote - se agață de un băț, țevi de metal de diferite lungimi, cuie sau alte obiecte din metal; se lovesc cu o baghetă metalică pentru a provoca diferite feluri de clinchete; • corul sticlelor - pe o masă de lemn se plasează pahare sau sticle umplute cu apă în cantități diferite; se aranjează în ordine, de la cea aproape goală, la cea aproape plină; • hârtia - poate produce mai multe sunete, foșnind-o, mototolind-o sau rupând-o; • tobița - marchează metrul și ritmul după împrejurări; • toba mare - se folosește un butoiaș din material plastic, așezat cu gura în jos, lovindu-se în el cu un ciocan din lemn, metrul cântecelor; • tamburina - se ține în mâna dreaptă și se lovesc ritmic sau metric cu palma dreaptă sau se agită cu o singură mână; tamburina mică marchează ritmul, iar cea mare metrul; • în lipsa tamburinelor, putem improviza așa-numitele „zornăitoare”, acestea se țin în mâna dreaptă și se agită ritmic; • în afara acestora, mai pot fi utilizate și alte instrumente jucării precum chitara, pianul, mandolina, trompeta, muzicuța, fluierul. Familiarizarea copiilor cu instrumentele muzicale se face în cadrul unor jocuri. Jocurile senzoriale, unde copiii trebuie să dea răspunsul adecvat după descrierea lui în ghicitori.

BIBLIOGRAFIE :

1. Aldea G., Munteanu, G. (2001). Didactica educației muzicale în învățământul primar. București: Editura Didactică și Pedagogică.

2. Aldea G., Lupu J. (2011). Cântecele copilăriei, Vol. I. Grupul Licurici. București: Editura Gamma.

3. Alexandrescu, D. (1997). Curs de teoria muzicii, vol. I, II. București: Editura Kity.

4. Arion, C., Popescu, N. (1973). Cântece și jocuri muzicale pentru pionieri și preșcolari. București: Editura CNOP.

5. Athanasiu, A. (1986). Medicina și muzica. București: Editura Medicina pentru toți.

6. Bălan, G. (1965). Sensurile muzicii. București: Editura Tineretului.

7. Bărgăoanu, G. (1966). Unele probleme ale învățământului muzical, în Studii de muzicologie. vol.II. București: Editura Muzicală.

8. Bejat, M. (1971). Talent, inteligență, creativitate. București: Editura științifică.

9. Bogdan, T., Nica I., (1970). Copiii excepționali. București: Editura Didactică și Pedagog

MĂSURAREA PRESIUNII ATMOSFERICE PRIN INTERMEDIUL TEHNOLOGIILOR DIGITALE

PROF. SUVEJANU OTTHELIA

LICEUL TEORETIC,, ALEXANDRU VLAHUȚĂ”, BUCUREȘTI

În contextul unei societăți digitalizate, rolul profesorului de fizică trece de la ipostaza de transmițător de formule teoretice la cea de arhitecți ai gândirii critice și ai alfabetizării științifice Într-o școală conectată cu viața reală, laboratorul de fizică trebuie să devină un spațiu de inovație și experimentare aplicată.

Acest material propune abordarea unui concept clasic — **presiunea atmosferică** — printr-o metodologie modernă de tip STEAM și IBSE (Inquiry-Based Science Education). Folosind smartphone-ul ca un veritabil laborator mobil, elevii nu mai sunt receptori pasivi, ci explorează direct fenomenele mediului înconjurător, înțelegând utilitatea practică a științei.

Activitatea propusă este construită în jurul unor competențe ce urmăresc dezvoltarea autonomiei de investigație a elevilor de gimnaziu:

- Competențe generale: o Investigarea și explicarea științifică a fenomenelor fizice și a tehnologiilor moderne.
- Utilizarea metodelor digitale de explorare, măsurare și reprezentare a datelor.
- Competențe specifice: o Analizarea influenței diverșilor parametri fizici (precum presiunea atmosferică) asupra comportamentului unor modele experimentale sau prototipuri construite.
- Utilizarea senzorilor integrați ai dispozitivelor mobile și a aplicațiilor dedicate pentru colectarea de date experimentale în timp real.
- Prelucrarea și reprezentarea grafică a seturilor de date colectate digital, în scopul identificării unor tipare, corelații sau variații ale parametrilor fizici studiați.

Prezentarea activității de învățare

- **Domeniul de conținut:** Fenomene Mecanice,Statica fluidelor

- **Tema activității:** *Măsurarea variației presiunii atmosferice în funcție de altitudinea relativă (etajele școlii)*
- **Strategia didactică:** Învățarea prin investigație și experiență directă

Etapele desfășurării activității:

1. **Explorarea digitală și colectarea datelor:** Elevii folosesc senzorii barometrici integrați ai propriilor smartphone-uri prin intermediul unei aplicații specializate (cum este *Phyphox*). Aceștia se deplasează la diferite niveluri ale clădirii (parter, etaje superioare) și înregistrează valorile presiunii în timp real. Activitatea are ca scop demonstrarea experimentală a stratificării aerului în interiorul unei clădiri.

2. **Prelucrarea și analiza datelor:** Seturile de date colectate digital sunt organizate. Elevii calculează diferența de presiune identificată între etaje și folosesc aceste date pentru a o corela direct cu înălțimea estimată a clădirii școlii .

3. **Diferențierea sarcinilor:** Pentru a asigura un design universal pentru învățare, activitatea se adaptează stilurilor diverse ale elevilor: o *Elevii cu înclinații teoretice* se vor concentra pe interpretarea matematică a datelor, reducerea erorilor și modelare.

o *Elevii orientați spre abilități practice* vor pune accent pe procesul fizic de monitorizare în teren, designul experimentului și identificarea anomaliilor locale.

FIȘĂ DE LUCRU: Măsurarea presiunii atmosferice și stratificarea aerului

1. Scopul activității

Demonstrarea stratificării aerului în interiorul clădirii școlii prin înregistrarea variației presiunii atmosferice în funcție de altitudinea relativă și utilizarea acestor date pentru a estima înălțimea clădirii.

Materiale necesare:

- Un dispozitiv mobil (smartphone).
- Aplicația **Phyphox** (modulul *Pressure* / *Barometer*) instalată pe telefon.

Mod de lucru:

1. **Pregătirea:** Deschide aplicația *Phyphox* pe smartphone-ul tău și accesează senzorul de presiune (*Pressure*).

2. **Colectarea datelor :** Deplasați-vă în echipă în locațiile stabilite în tabelul de mai jos (de la cel mai de jos nivel până la cel mai de sus).

3. **Măsurarea:** În fiecare punct de staționare, mențineți telefonul nemișcat timp de 10 secunde și notați valoarea presiunii afișate.

Tabel pentru colectarea datelor	**Locația**	**Presiunea (Pa)**	**Diferența de presiune față de parter**
	Parter		
	Etajul 1		
	Etajul 2		

ÎNVĂȚAREA PERSONALIZATĂ PRIN STORYTELLING

PROF. RUSAN MONICA-LUMINIȚA
COLEGIUL TEHNIC „ALESANDRU PAPIU ILARIAN”, ZALĂU

Educaţia este un veritabil act de magie pe care doar adevăratul dascăl poate să-l realizeze și pentru care trebuie să găsească mereu alte şi alte soluţii, născute din competenţă, din studiu, dar şi dintr-o inepuizabilă creativitate.

Învăţământul românesc lansează multiple provocări în conceperea unor noi oferte curriculare, conţinuturi, strategii, în acord cu orizontul de aşteptare al societății și al elevilor. Dascălul are mereu în față elevi cu diferite aptitudini, calităţi intelectuale sau disponibilităţi afective. Arta profesorului este de a descoperi talente, de a stimula interesul pentru studiu, de a identifica motivaţii, fără a uita că fiecare copil are o anumită individualitate, un univers interior specific ce se refuză înserierilor și uniformizărilor.

Didactica modernă aduce în faţa dascălilor o multitudine de metode interactive: metoda predării-învăţării reciproce, mozaicul, cascada, metoda piramidei, învăţarea dramatizată, pânza de păianjen, brainstormingul, starburstingul, metoda pălăriilor gânditoare, metoda ciorchinelui, caruselul, proiectul, portofoliul, storytellingul ş.a.

Storytellingul, ca metodă pedagogică, folosește arta povestirii pentru a implica emoțional elevii, facilitând învățarea și dezvoltarea abilităților critice și creative. Prin intermediul storytellingului, lecțiile sunt transformate în narațiuni captivante, ajutând la crearea unei conexiuni profunde între elevi și subiectul lecției și permițând o învățare personalizată.

În cadrul orelor de literatură, această metodă transformă analiza literară într-o experiență narativă prin care elevul interpretează, reconstruiește și creează sensuri personale asupra textului literar. Exerciţiile de storytelling realizate de elevi demonstrează în ce măsură aceştia şi-au însuşit personajul, lumea acestuia şi universul textual. Punerea în „pielea” personajului scoate la iveală psihologia acestuia şi sensurile din substratul mesajului. Prin structurarea informațiilor sub formă narativă, elevii reţin mai uşor noile cunoștințe, făcând învățarea mai eficientă și de durată. Explorarea textului din perspectiva elevului-narator încurajează imaginația, stimulând capacitatea elevilor de a pune întrebări și a analiza informații. În același timp, abilitățile de ascultare activă și interacțiune

sunt cultivate, elevii dezvoltându-și propria exprimare orală și scrisă prin participarea la procesul narativ.

Cu ajutorul poveștilor digitale elevii și profesorii pot crea prezentări interactive, filme sau benzi desenate digitale pentru a explora subiectele într-un mod inovator și captivant. Activitățile pot fi desfășurate într-un mod colaborativ sau individual.

După lecturarea unui text, elevii sunt provocați să spună o variantă alternativă a poveștii din perspectiva unui personaj sau a naratorului. De exemplu: *Ce s-ar fi întâmplat dacă fiul de crai din „Povestea lui Harap-Alb" nu s-ar fi întâlnit cu Sfânta Duminică?* Vă împărtășesc câteva dintre răspunsurile elevilor: „Dacă fiul de crai nu s-ar fi întâlnit cu Sfânta Duminică, el ar fi ales probabil un cal obișnuit, ar fi luat cu el câțiva slujitori de la curtea tatălui său și arme lipsite de putere, iar în încercările viitoare nu ar fi avut cum să iasă biruitor.El nu ar fi avut parte de un sfătuitor care să-i ofere încredere și putere sufletească. Fără îndrumarea ei, Harap-Alb ar fi rămas lipsit de experiență și ar fi eșuat, rămânând prizonier al Spânului sau pierzându-și viața" (C.V. -clasa a X-a A), „Dacă ea nu ar fi existat în poveste, Spânul ar fi câștigat definitiv puterea asupra lui, iar eroul nu s-ar mai fi putut elibera. Astfel, nu ar mai fi existat Harap-Alb ca simbol al luptei binelui împotriva răului, ci doar un tânăr pierdut, transformat într-un rob fără putere.

Mai mult decât atât, absența Sfintei Duminici ar fi schimbat sensul moral al basmului. Povestea nu ar mai fi transmis ideea că omul, chiar dacă este tânăr și lipsit de experiență, poate reuși cu ajutorul credinței, al înțelepciunii și al binelui. În loc să avem o istorie a învingerii obstacolelor și a maturizării, am fi avut o istorie a eșecului, în care personajul principal ar fi rămas prizonier al răului. Întâlnirea cu Sfânta Duminică dovedește că omul nu se poate descurca singur, ci are nevoie de sprijin, de modele morale și de îndrumare" (D. I. -clasa a X-a A), „Dacă fiul de crai nu s-ar fi întâlnit cu Sfânta Duminică, călătoria lui spre împărăţia unchiului său ar fi fost mult mai grea. El era un băiat bun, dar fără experiență și nu prea știa cum să se descurce singur în lume.

Tocmai de aceea, cred că în locul Sfintei Duminici ar fi apărut un alt personaj, poate chiar unul mai puțin obișnuit – un duh al pădurii sau o ființă ciudată, care să pară că vrea să-l ajute, dar care, de fapt, îl punea la încercare. Acest personaj l-ar fi pus pe Harap-Alb în fața unei alegeri grele: să primească ajutor rapid, dar numai dacă renunță la cinstea și bunătatea lui, sau să continue drumul singur, riscând totul. Pentru că nu avea pe nimeni lângă el, băiatul ar fi trebuit să gândească mai mult cu mintea lui și să învețe să aibă încredere în propriile puteri. Poate că ar fi greșit la început, dar tocmai din greșeli ar fi învățat ce înseamnă să fii curajos cu adevărat. Astfel, fără un ajutor direct din

partea binelui, Harap-Alb ar fi descoperit că puterea de a merge mai departe vine din interiorul lui, nu doar de la alții" (Ș. I. -clasa a X-a A).

Provocatoare ar fi și următoarele cerințe: *Cum credeți că ar povesti acțiunea romanului „Ion" personajul Ana? Imaginați-vă ce s-a întâmplat cu familia Anei înainte ca ea să îl cunoască pe Ion?*

Un alt exercițiu atractiv îl reprezintă jurnalul narativ al unui personaj. Elevii redactează/ narează jurnalul unei zile importante din viața unui personaj. Astfel, intră în pielea acestuia și explorează trăirile interioare. Exemplu: *Ești personajul Felix Sima din romanul „Enigma Otiliei" de G. Călinescu. Iubirea ta a fost refuzată de Otilia. Realizează o pagină de jurnal în care să-ți notezi trăirile, sentimentele.*

Transformarea unui text literar într-o poveste personală reprezintă o altă modalitate de utilizare a storytellingului. Astfel, elevii rescriu o scenă dintr-un text, dar plasată în lumea contemporană. De exemplu: *Cum ar arăta conflictul din romanul „Maitreyi" dacă s-ar petrece într-un cuplu contemporan, în era rețelelor sociale?*

Cu ajutorul aplicațiilor Book Creator, Canva sau Storybird, elevii pot crea povești vizuale sau podcasturi inspirate din texte literare. Un exemplu în acest sens ar fi: *Creați un podcast, în care Harap-Alb este invitat și va vorbi despre o etapă a călătoriei sale, menționând modul în care aceasta la schimbat.*

În concluzie, metoda storytelling aduce literatura mai aproape de elevi, transformând clasa într-un spațiu de poveste.

BIBLIOGRAFIE:

Munteanu, Anca, Predarea creativă în epoca digitală, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2021;

Oprea, Crenguţa – Lăcrămioara, Strategii didactice interactive, Ed. a III-a, EDP,Bucureşti, 2008;

Pamfil, Alina, Didactica literaturii. Reorientări, Ed. Art, București, 2016;

Pânişoară, Ion-Ovidiu (coord.), Enciclopedia metodelor de învăţământ, Ed. Polirom, Bucureşti, 2022.

ACTIVITATE EDUCAȚIONALĂ

Simbolistica *ochiului* în artă, religie și cultură

***Izvorul nopții,* Lucian Blaga**

PROF. TURCU DENISA-ȘTEFANA

COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „M. EMINESCU”, TG. MUREȘ

Activitatea de mai jos marchează o etapă de prelectură a poeziei *Izvorul nopții,* de Lucian Blaga, cu accent pe imaginea și semnificațiile ochiului la nivel interdisciplinar - literatură, artă și religie. Aceasta are ca scop lărgirea orizontul elevilor, cu deschideri spre diferite forme ale artei și religie, conștientizând astfel interdependența domeniilor cunoașterii.

„Ochiul este oglinda sufletului.”

În etapa de evocare, pentru captarea atenției, profesorul propune audierea melodiei *Ochiul tău iubit* (după poezia lui M. Eminescu) care anticipează și subiectul lecției de azi. Elevii audiază melodia și notează pe bilețele un cuvânt-cheie și o emoție pe care au simțit-o.

După anunțarea subiectului zilei și a obiectivelor vizate, profesorul le prezintă elevilor simbolistica ochiului. Sunt adresate elevilor întrebări euristice cu scopul de a anticipa anumite informații, valorificând astfel învățarea prin descoperire, pornind de la cunoștințele pe care elevii le dețin deja.

Ce reprezintă ochiul? Sensuri proprii și figurate (expresii românești).

- Care este prima definiție care vă vine în minte când vă gândiți la cuvântul ochi?
- Care ar putea fi unul dintre sensurile proprii secundare?
- Dar la nivel figurat, ce poate semnifica? Ce expresii, care să conțină cuvântul *ochi,* cunoașteți?

Răspunsuri așteptate:

- Ochiul ca organ al vederii.
- Un sens secundar ar putea fi legat de semnificația ochiului de la aragaz.
- Expresii care conțin cuvântul ochi sunt: *a-i face ochi dulci, a fi ochi și urechi, ochi pentru ochi,*

dinte pentru dinte.

În cadrul prezentării, profesorul le prezintă elevilor imaginea ochiului în două poezii din literatura română (*Ochiu tău iubit,* Mihai Eminescu, *Ochiul închis,* Ana Blandiana) și în basmul *Făt-Frumos din lacrimă,* solicitând o posibilă semnificație care se construiește în jurul acestui motiv. Sunt discutate două tablouri care au în centru același simbol (tablouri ale lui Nicolae Tonitza, *Oglinda falsă,* René Magritte).

Elevii audiază poeziile în lectura profesorului și oferă posibile semnificații motivului central: *ochiul este văzut în poezia lui Eminescu ca un simbol al ființei iubite asupra căruia eul poetic eminescian manifestă grijă și dragoste. În poezia Anei Blandiana este cale de cunoaştere a lumii. În basmul Făt-Frumos din lacrimă, ochiul este izvorul lacrimii ce devine o sursă a vieții.*

Ulterior, profesorul anticipează printr-o întrebare și următorul aspect discutat:

1. *Deochiul în folclorul popular.*

- Ce superstiții cunoașteți din folclorul românesc care să aibă legătură cu imaginea ochilor?

Profesorul le menționează elevilor că vor discuta despre simboluri ale ochiului în alte culturi. Acesta împarte clasa în patru grupe, oferind fiecăreia câte un material cu informații despre referințe ale ochiului în religie și alte culturi: Egipt: Ochiul lui Horus, Atlas; Grecia: Ciclopul, Medusa, Argus; Turcia: Nazarul; Creștinism: Ochiul Lui Dumnezeu;

Anexe

Ochiul lui Horus este unul dintre cele mai cunoscute simboluri ale Egiptului Antic. Se crede că acest simbol magic oferă protecție, sănătate și întinerire. Datorită puterilor sale extraordinare de protecție, Ochiul lui Horus a fost folosit în mod popular de către vechii egipteni, atât cei vii, cât și cei morți, că amulete. Chiar și astăzi, Ochiul lui Horus continuă să fie folosit ca simbol al protecției.

În credința poporului turc, „ochiul rău” (nazarul) te protejează de toate energiile negative, îți protejează casa, biroul și pe cei iubiți. Te ferește de energiile ochilor răi sau, cum se spune la noi, „de deochi”. Se spune că în momentul în care ai asupra ta acest talisman energiile negative sunt îndreptate înapoi către persoana care le-a generat.

Ochiul Providenței este un simbol reprezentat de un ochi în interiorul unui triunghi, înconjurat adesea de raze de lumină sau nori. Ochiul este adesea asociat cu conceptul de „ochiul lui Dumnezeu”, indicând supravegherea continuă și omniprezența divinității. Triunghiul în care este încadrat ochiul simbolizează, de obicei, Sfânta Treime în context creștin, iar razele de lumină semnifică iluminarea divină.

ORIGINEA ȘI ISTORIA SIMBOLULUI

- Creștinismul și Evul Mediu: Simbolul a fost adoptat de creștinism în Evul Mediu, unde a început să fie folosit pentru a reprezenta ochiul lui Dumnezeu care supraveghează întreaga creație. De-a lungul timpului, a fost adăugat triunghiul, reprezentând Sfânta Treime.
- În epoca modernă, cea mai notabilă utilizare a ochiului providenței este pe spatele Stemei Statelor Unite ale Americii, care apare și pe bancnotele de un dolar american.

Elevii, împărțiți în grupe, lecturează materialul primit și notează ideile principale, urmând să prezinte colegilor informațiile pe care le-am aflat despre semnificațiile ochiului în religie și alte culturi.

Elevii notează cuvintele-cheie (*Nazar, ochiul Lui Dumnezeu, cunoaștere, refugiu, poezie, expresii, Ciclop)* ale lecție și realizează o caligramă cu acestea sub forma unui ochi.

În final, profesorul oferă elevilor tema. *Realizați un text descriptiv de minimum 100 de cuvinte în care să descrieți chipul unei persoane dragi, pornind de la citatul „ochiul este oglinda sufletului”.*

UTILIZAREA TEHNOLOGIEI ÎN CLASELE PRIMARE

PROF. MATEI IRINA – MARIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”DOSA DANIEL” VALEA IZVOARELOR, JUD. MUREȘ

Inovația reprezintă o coordonată a căutătorului de direcții pozitive, constructive, benefice în domeniul propriu de activitate. În ramura educației a inova înseamnă a găsi cele mai potrivite căi pentru a transmite informații, dar și pentru a-i forma pe micii discipoli. Îmbinarea eficientă a mijloacelor didactice moderne cu cele clasice ajută în această acțiune temerară.

„Procesul instructiv-educativ este un proces dinamic şi hipercomplex, prin mijlocirea căruia, individul acumulează informaţii ca urmare a exercitării unor influenţe educative asupra lui, modificându-şi sistematic convingerile, atitudinile, comportamentul etc.” (Ionescu. M. *Instrucție și educație*. 2007)

Trebuie avut în vedere faptul că introducerea NTIC (Noile Tehnologii de Informare şi Comunicare) în activitatea instructiv-educativă să nu devină scop în sine, ci un mijloc de creştere a calităţii predării şi învăţării şi a randamentului şcolar, ţinându-se cont de contextul ştiinţei predării şi învăţării, al resurselor de timp implicate, al resurselor umane etc. „Nu atât mesajul audiovizual are influenţe educative benefice, cât integrarea lui eficientă într-o strategie de instruire şi autoinstruire, de către profesor, a cărui prezenţă rămâne necesară. Nu este vorba despre o simplă tehnicizare a procesului de învăţământ, ci despre asigurarea unităţii dintre aspectele tehnic şi cel didactic-informaţional al activităţii instructiv-educative.” (Ionescu. M. *Instrucție și educație*. 2007)

Computerul este mai mult decât util în momentele de fixare, de formare a priceperilor şi deprinderilor, de exerciţii, de evaluare, deoarece el înregistrează, stochează, prelucrează şi redă informaţia, simulând procese şi fenomene complexe şi dinamice, pe care nici un alt mijloc de învăţământ nu le poate pune atât de bine în evidenţă.

În educația şcolarilor utilizarea calculatorului permite transmiterea şi asimilarea noilor cunoştinţe într-un mod atractiv pentru copii. Învățând prin intermediul jocului, copiii sunt puşi în situaţia de găsi soluţii şi de a lua decizii pentru rezolvarea problemelor. Fiind un mijloc didactic care ţine activă atenţia copilului pe tot parcursul activităţii de învăţare, trebuie avut în vedere atât avantajele cât și dezavantajele utilizării acestuia.

Avantaje:

- întrucât este animat, viu şi interactiv dezvoltă cultura vizuală;
- consolidează abilităţile de investigare ştiinţifică;
- stimulează curiozitatea şi interesul;
- dezvoltă: gândirea logică, imaginaţia, perspicacitatea, creativitatea, puterea de concentrare;
- stimulează capacitatea de învăţare;
- întăreşte motivaţia copiilor în procesul instructiv-educativ.

Dezavantaje:

- implică o poziţie statică, solicitând coloana vertebrală şi generând poziţii defectuoase;
- poate afecta vederea, având în vedere vârsta fragedă a copiilor;
- nu favorizează relaţiile sociale;
- utilizat excesiv, poate conduce la îngrădirea şi limitarea afectivităţii copiilor;
- provoacă pierderea unor aspecte din lumea basmelor, poveştilor, a jocurilor în aer liber.

Pentru educarea limbajului copiilor, calculatorul este des folosit pentru vizionarea unor poveşti, atât filmulțe cât și imagini ale acestora. Dacă ne referim la predarea conținuturilor de cunoaşterea mediului facilitează ilustrarea unor elemente din natură; audiții cu diverse cântecele la educație muzicală, prezentări, poezii sau chiar utilizarea unor soft-uri educaționale.

Eficiența utilizării acestui mijloc didactic depinde foarte mult de măiestria cadrului didactic care alege, selectează, combină diverse informații pe care le transmite apoi copiilor.

Calculatorul nu este utilizat pentru a înlocui activitatea de predare a cadrului didactic, ci pentru a veni în sprijinul predării - învăţării - evaluării, ajutându-l să-şi îndeplinească mai bine funcţia didactică.

BIBLIOGRAFIE:

Ionescu, M., (2007), *Instrucție și educație,* Ediția a III-a revăzută și adăugită, Editura Vasile Goldiș University Press, Arad.

http://utilizareacalculatoruluiingradinita.blogspot.ro/

PREDAREA EDUCAŢIEI SANITARE ÎN CADRUL PROCESULUI INSTRUCTIV-EDUCATIV DIN GRĂDINIŢĂ

TUDOR DANA- ANDREEA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ VÂRTOP/ȘCOALA GIMNAZIALĂ TERPEZIȚA/ȘCOALA GIMNAZIALĂ MURGAȘI, JUDEȚUL DOLJ

Educaţia sanitară a preşcolarilor se desfăşoară, îndeobşte, în cadrul procesului instructiv-educativ general, având coordonate comune cu toate celelalte componente ale educaţiei: fizice, intelectuale, morale şi estetice. Integrată organic în procesul educativ general, educaţia sanitară din grădiniţă prezintă o serie de aspecte determinate de particularităţile de vârstă ale preşcolarilor.

Sub raportul conţinutului, caracteristica perioadei preşcolare este dezvoltarea ciclica a acestuia, prin trecerea treptată, în cadrul diferitelor grupe de vârstă, de la simplu la complex, de la concret la abstract, de la apropiat la îndepărtat, ceea ce permite însuşirea temeinică şi înţelegerea conştientă a fenomenelor, facilitând formarea deprinderilor şi a obişnuinţelor dorite.

Aşadar este vorba nu atât de o amplificare „cantitativă" a cunoştinţelor realizată numai prin adăugarea de noţiuni şi fapte noi, cât mai ales pentru o aprofundare a cunoaşterii aceloraşi fenomene, prin reluarea lor la diferite trepte ale scărilor preşcolarităţii, în cadrul diferitelor grupe, şi prin stabilirea unor noi relaţii, a unor noi legături cauzale.

Primele cunoştinţe despre necesitatea deprinderii spălatului pe mâini, spre exemplu, sunt transmise copilului în mod organizat încă din grupa mică (3 – 4 ani); tot la această vârstă sunt exercitate şi primele influenţe educaţionale privind formarea deprinderii de a se spăla pe mâini corect, eficient. Volumul de cunoştinţe şi acţiuni educaţionale este însă restrâns. Preşcolarul mic achiziţionează necritic, neselectiv, tot ce-i transmite adultul. El primeşte sfaturi tocmai pentru că vin de la un adult şi nu pentru că discerne valoarea lor, legăturile cauza-efect.

Motivaţiile solicitărilor sunt simple şi eficiente. La indicaţia de a se spăla pe mâini că „aşa este frumos" sau „aşa trebuie să facă un copil ascultător" sau, cel mult, fiindcă „trebuie să fie curat", preşcolarul este satisfăcut şi „se conformează".

Ceea ce impune însă a fi reţinut este faptul că conştientizarea acţiunilor, a deprinderilor şi a obişnuinţelor igienice nu se realizează decât pe calea înţelegerii fenomenelor şi a intercondiţionării lor. În consecinţă acestea sunt reluate şi aprofundate la grupa mijlocie şi mare. Despre spălatul pe mâini, preşcolarul va afla astfel noi şi „interesante" amănunte: că pe mâinile murdare se găsesc

microbi (ce sunt microbii), ca prin spălarea cu apă şi săpun pot fi îndepărtaţi, că (în final) spălatul pe mâini este o măsură de igienă absolut necesară pentru prevenirea unor boli şi deci, pentru a-şi apăra sănătatea, este foarte important să se spele pe mâini înainte de masă.

Pentru realizarea unor condiţii de desfăşurare a educaţiei sanitare este necesar să fie folosit cadrul organizatoric general al grădiniţei.

Influentele educaţionale pe plan igienic se pot exercita nu numai în cadrul activităţii speciale destinate problemelor de sănătate, ci şi cu prilejul unor alte activităţi organizate în scopuri diferite, interesând sfera educaţiei fizice, intelectuale, morale, estetice. Integrată în ansamblul procesului instructiv-educativ din grădiniţă, în cadrul variatelor activităţi obligatorii şi jocuri organizate pentru realizarea diferitelor componente ale educaţiei multilaterale, educaţia sanitara îşi poate aduce, prin grija educatoarei, o contribuţie însemnată la realizarea scopului final: dezvoltarea armonioasa – fizică şi mentală – a copilului la aceasta vârstă.

A. Condiţiile de mediu

Ansamblul ambianţei cu care copilul vine zilnic în contact – mediul *fizic* şi *social* – exercită o deosebită influenţă asupra sistemului nervos central, putând favoriza sau stânjenind elaborarea de deprinderi igienice. Se consideră pe bună dreptate că nici un alt capitol al deprinderilor nu este atât de strâns legat de condiţiile de mediu ca acela al deprinderilor igienice.

Din acest punct de vedere se impun atenţiei, ca factor cu un accentuat rol formativ: organizarea mediului înconjurător al copiilor și utilizarea exemplului personal al adulţilor.

B. Mediul înconjurător

Pentru organizarea corespunzătoare a mediului unei instituţii preşcolare este necesar să se ţină seama nu numai de importanţa acestuia pentru buna dezvoltare fizică a copilului, dar şi de rolul său educativ, de necesitatea de a corespunde sarcinilor educativ-sanitare.

Aşadar, *mediul înconjurător* al copilului din grădiniţă trebuie să fie astfel organizat încât să contribuie la elaborarea deprinderilor igienice şi, în paralel, să prevină formarea unor obiceiuri neigienice care, odată apărute, nu pot fi anulate decât extrem de greu. Practic vorbind, mediul înconjurător poate fi socotit corespunzător când facilitează respectarea regulilor de igienă, stimulează copilul în amplificarea lor, îi creează stări afectiv pozitive, îndeplinirea cerinţelor igienice provocându-i, condiţii, bucurie, plăcere, bună dispoziţie.

Bine organizat, mediul înconjurător poate aduce o contribuţie importantă, adesea determinantă, la elaborarea şi consolidarea deprinderilor şi obişnuinţelor igienice. Dimpotrivă, organizarea defectuoasă a mediului înconjurător din instituţiile preşcolare poate stânjeni formarea deprinderilor şi, ceva mai mult, poate constitui cauza stingerii unor deprinderi igienice deja formate, însă suficient consolidate.

Înghesuiala şi iluminatul insuficient, de exemplu, împiedică îndeplinirea regulilor de igienă. Acelaşi lucru se constată când obiectele de deservire sunt suficiente (număr redus dulăpioare pentru haine), când utilajul nu este adaptat înălţimii copiilor (chiuvetele înalte etc.).

Deficienţe de acest gen îngreunează copilului îndeplinirea regulilor igienice, îl obosesc şi-i produc uneori senzaţii neplăcute, astfel încât, drept rezultat, îi creează o atitudine negativă faţă de respectarea acestor reguli, determinând lipsa dorinţei de a le executa.

Condiţiile igienico-sanitare ale instituţiilor pentru preşcolari au o deosebită importanţă educativă. Curăţenia şi ordinea din grădiniţă constituie factori majori în formarea obişnuinţei copiilor de a fi îngrijiţi şi ordonaţi, de a nu face murdărie şi de a nu-şi împrăştia lucrurile.

În consecinţă, se impune o grijă deosebită pentru amenajarea corespunzătoare şi întreţinerea igienică a vestiarelor, a sălilor destinate activităţilor didactice, a grupului sanitar al grădiniţei, ca şi a spaţiilor interioare sau exterioare rezervate jocului, recreării copiilor în aer liber.

Particularităţile dezvoltării neuropsihice a preşcolarilor, rolul dominant al sferei afective în declanşarea diferitelor reacţii şi acţiuni, gradul de emotivitate crescut al acestora permit ca, prin crearea unor condiţii de mediu corespunzătoare, să se realizeze deziderатul conform căruia îndeplinirea regulilor de igienă să fie, nu numai comoda, ci şi plăcută.

Preşcolarul respectă cu mai multă plăcere regulile de igienă individuală într-o ambianţă agreabilă, cu încăperi şi utilaje care-l atrag. Elementele de amănunt – la prima vedere lipsite de importanţă – îi interesează şi îi bucură pe cei mici, îi stimulează în îndeplinirea regulilor de igienă, contribuind astfel la formarea şi consolidarea deprinderilor.

C. Exemplul personal

Rolul exemplului personal al adulţilor în ansamblul factorilor educaţionali necesari formării deprinderilor şi obişnuinţelor igienice este deosebit de important. Acest rol este fondat pe particularitatea bine cunoscută, specifică vârstelor mici în general, caracterizată prin dorinţa de

depăşire, prin tendinţa de integrare atitudinal – comportamentală în viaţa adultului.

Datorită spiritului de imitaţie foarte dezvoltat, copiii reuşesc să „evadeze" din sfera comportamentală specifică, impunându-şi conduita adulţilor din jur. Preşcolarul îşi însuşeşte însă componentele din viaţa adulţilor fără nici o selecţie, fără vreo analiză critică prealabilă. Atitudini, deprinderi şi obişnuinţe sunt preluate prin imitaţie, independent de caracterul pozitiv sau negativ al acestora: copilul poate primi în acelaşi timp influenţa exemplului pozitiv al educatoarei, dar şi a celui negativ.

În timp ce, prin comportarea sa exemplară din punct de vedere igienic, educatoarea devine un factor educaţional pozitiv, carenţele comportamentale ale altor persoane pot constitui tot atâţia factori educaţionali negativi.

Pentru copilul nou-venit, mediul fizic şi social din grădiniţă constituie un complex de excitanţi puternici, care-i determină reacţii fireşti, manifestate sub forma reflexului primar al prudenţei naturale. De aceea, în scopul integrării în viaţa instituţiei, al adaptării la noul mediu, tactul pedagogic al educatoarei în special, ca şi al întregului personal, are o deosebită importanţă.

Atitudinile greşite, accelerarea forţată a ritmului de integrare în viaţa grupei, solicitarea îndeplinirii bruşte a îndatoririlor de preşcolar, inclusiv a regulilor de igienă, pot determina o stare de inhibiţie, generând rezistenţe faţă de influenţele educaţionale exercitate curent în cadrul procesului instructiv-educativ.

Pe parcursul formării şi consolidării deprinderilor igienice, în momentele în care îndeplinirea regulilor de igienă presupune un efort din partea copiilor încă înaintea transformării acestora în obişnuinţe, se poate manifesta – ca o trăsătură caracteristică – un oarecare gen de superficialitate. Aşa, de exemplu, spălatul pe mâini sau pe dinţi este carenţial, ţinuta vestimentară dezordonată, modul în care ia masa deficitar, somnul de după-amiază nerespectat. Depistarea unor astfel de manifestări impune cu fermitate intervenţia autoritară a educatoarelor, care prin metode adecvate şi cu tactul necesar trebuie să combată greşelile de comportament şi să îndrume copiii pentru îndeplinirea conştiincioasă a regulilor de igienă.

Toate aceste trăsături caracteristice al educaţiei sanitare în cadrul grădiniţei – referitoare la organizarea mediului înconjurător, la rolul exemplului personal al adulţilor şi la necesitatea depistării şi combaterii aspectelor negative de comportament – impun o atenţie deosebită şi în cadrul familiei copiilor.

Strânsa colaborare între personalul didactic al grădiniţei şi părinţi, conlucrarea acestora,

completarea, împletirea influenţelor lor au drept scop creşterea unor copii sănătoşi, educaţi în spiritul respectării cerinţelor unei vieţi igienice, ale unui comportament corect.

PROFESORUL ÎN ERA DIGITALĂ

Transformare, adaptare și relevanță în secolul al XXI-lea

PROF. BENGA ADRIANA-ELENA
LICEUL TEHNOLOGIC „AZUR" TIMIȘOARA

Rezumat: Digitalizarea accelerată a societății a transformat fundamental contextul în care se desfășoară actul educațional. Prezentul articol analizează rolul în continuă evoluție al profesorului în fața provocărilor aduse de tehnologiile digitale, cu accent pe remodelarea competențelor pedagogice, redefinirea relației profesor–elev și necesitatea formării continue. Sunt examinate oportunitățile oferite de inteligența artificială și platformele de învățare online, alături de riscurile inerent asociate. Concluzia centrală susține că profesorul rămâne un actor indispensabil al educației, cu condiția integrării critice și reflexive a instrumentelor digitale în practica didactică.

Cuvinte-cheie: *digitalizare educațională, competențe digitale, formare continuă, inteligență artificială în educație, relația profesor–elev*

1. Introducere

Secolul al XXI-lea a adus cu sine o transformare fără precedent a peisajului educațional global. Revoluția digitală, marcată de răspândirea internetului, a dispozitivelor mobile și, mai recent, a inteligenței artificiale, a restructurat nu doar modul în care informația este accesibilă, ci și paradigmele fundamentale ale predării și învățării. În acest context, figura profesorului — tradiționalul transmițător al cunoașterii — se află la răscruce.

Dacă în urmă cu câteva decenii manualul și tabla constituiau instrumentele principale ale actului didactic, astăzi profesorul operează într-un ecosistem multistratificat de platforme digitale, conținut multimedia, aplicații de management al clasei și sisteme de învățare adaptivă. Această realitate ridică o întrebare fundamentală: în ce măsură profesorul contemporan este pregătit și dispus să își asume noul său rol?

Prezentul articol își propune să examineze critic transformarea rolului profesorului în era digitală, analizând atât competențele necesare, cât și dimensiunile relaționale și etice implicate.

Abordarea este totodată descriptivă și prescriptivă, urmărindu-se identificarea unor direcții concrete de acțiune pentru profesioniștii din domeniu.

2. Profesorul - de la educator la designer al învățării: evoluția rolului pedagogic

Modelul clasic al educației, consolidat în tradiția europeană începând cu epoca medievală, a plasat profesorul în centrul procesului de transmitere a cunoașterii. Didactica tradițională, axată pe prelegere și memorare, a răspuns nevoilor unei societăți în care accesul la informație era limitat și controlat. Expertiza profesorului constituia, în aceste condiții, o resursă rară și de nesubstituit.

Democratizarea informației prin internet a erodat progresiv această paradigmă. Elevul contemporan are acces instantaneu la volume imense de date, videoclipuri explicative, simulatoare interactive și cursuri predate de cei mai buni specialiști ai lumii. În acest context, valoarea profesorului nu mai rezidă în exclusivitatea cunoașterii sale, ci în capacitatea de a o contextualiza, structura și a o face relevantă.

Cercetările recente în domeniul științelor educației (Fullan & Langworthy, 2014; Selwyn, 2017) converg spre un model al profesorului ca *facilitator al învățării profunde* — un ghid capabil să îndrume elevul prin hățișul informațional, să stimuleze gândirea critică și să susțină dezvoltarea autonomiei intelectuale. Această tranziție de la *magister* la *facilitator* nu reprezintă o diminuare a rolului profesoral, ci o sofisticare a acestuia.

3. Competențele digitale ale profesorului: cadre europene și realități locale

Uniunea Europeană a elaborat, prin Comisia Europeană, cadrul *DigComp Edu* (Vuorikari et al., 2022), care definește competențele digitale ale educatorilor pe cinci arii principale: (1) angajament profesional online; (2) resurse digitale; (3) pedagogie digitală; (4) evaluare digitală; (5) gestionarea diferențelor individuale.

Cu toate acestea, realitatea sistemelor educaționale din țările în curs de dezvoltare, inclusiv România, relevă un decalaj semnificativ între aspirațiile formulate în documete programatice și infrastructura materială disponibilă. Conform rapoartelor PISA 2022 și analizelor Institutului de Științe ale Educației, o parte considerabilă a cadrelor didactice activează în unități în care conectivitatea și dotarea cu echipamente digitale rămân sub standardele europene.

Este așadar indispensabilă o distincție analitică între alfabetizarea digitală funcțională — capacitatea de a utiliza instrumente digitale elementare — și competența digitală pedagogică avansată, care implică integrarea critică a tehnologiei în design-ul curricular, în evaluare și în managementul diferențierii. Formarea inițială și continuă a cadrelor didactice trebuie să se adreseze ambelor niveluri.

4. Relația profesor–elev în mediul digital

Una dintre cele mai delicate dimensiuni ale digitalizării educaționale este impactul său asupra relației interumane între profesor și elev. Experiența pandemică a anilor 2020–2021 a constituit, involuntar, cel mai extins experiment de învățământ online la scară globală. Concluziile au fost ambivalente: pe de o parte, s-a dovedit că educația poate continua în medii virtuale; pe de altă parte, s-a evidențiat cu claritate că dimensiunea afectivă și socială a relației pedagogice nu se reduce la transfer de informație.

Cercetările în neuroștiințe educaționale (Immordino-Yang & Damasio, 2007) au demonstrat că emoția și cogniția sunt indisolubil legate în procesul de învățare. Un profesor care creează un climat afectiv securizant, care recunoaște efortul, care exprimă entuziasm autentic față de disciplina predată, generează condiții neurofiziologice favorabile achiziției de cunoștințe. Nici un algoritm, oricât de sofisticat, nu poate replica această dimensiune.

Mediul digital poate, în schimb, să extindă spațiul relațional al profesorului dincolo de sala de clasă: răspunsuri la întrebările elevilor prin mesagerie securizată, feedback individualizat prin platforme de evaluare, resurse educaționale partajate în afara orelor. Condiția esențială rămâne ca această extensie să nu devină o diluare a prezenței pedagogice autentice, ci o amplificare a acesteia.

5. Formarea continuă ca imperativ profesional

În fața accelerației tehnologice, formarea inițială a cadrelor didactice — oricât de solidă — are o viață utilă limitată. Un profesor format în 2005 nu a beneficiat, probabil, de nicio pregătire structurată pentru utilizarea inteligenței artificiale, a realității augmentate în educație sau a sistemelor de management al învățării (LMS). Viteza cu care apar noi instrumente impune o cultură a învățării permanente în rândul profesorilor înșiși.

Aceasta nu înseamnă o adaptare pasivă la orice inovație tehnologică, ci o reflecție critică continuă asupra valorii pedagogice a fiecărui instrument. Nu orice aplicație îmbunătățește învățarea; nu orice platformă digitală merită adoptată în sala de clasă.

Sistemele educaționale au, la rândul lor, responsabilitatea de a crea structuri instituționale și resurse temporale care să facă formarea continuă posibilă și accesibilă pentru toți profesioniștii din educație, nu doar pentru cei privilegiați de contexte favorabile.

6. Concluzii

Era digitală nu a depășit profesorul; l-a redefinit. Dinamica acestei redefiniri este tensionată, iar rezultatul ei nu este predeterminat: depinde în egală măsură de voința individuală a cadrelor didactice, de politicile educaționale naționale și de capacitatea societății de a valoriza și susține profesia didactică.

Profesorul care acceptă provocarea digitalizării cu deschidere critică — nu cu fascinație naivă, nici cu rezistență reflexivă — devine un actor mai complet al actului educațional. El nu concurează cu algoritmii, ci îi exploatează. Nu se lasă înlocuit de platforme, ci le subordonează scopurilor pedagogice.

Concluzia fundamentală este că digitalizarea educației este ireversibilă și în accelerare. În acest context, competența centrală a profesorului din secolul al XXI-lea nu este stăpânirea unui anumit instrument sau platforme, ci capacitatea de a învăța continuu, de a gândi critic și de a rămâne un reper uman autentic pentru elevii săi.

BIBLIOGRAFIE:

1. Fullan, M., & Langworthy, M. (2014). *A Rich Seam: How New Pedagogies Find Deep Learning.* Pearson.
2. Holmes, W., Porayska-Pomsta, K., Holstein, K., Sutherland, E., Baker, T., Santos, O. C., ... & Luckin, R. (2023). *Ethics of AI in Education: Towards a Community-Wide Framework.* International Journal of Artificial Intelligence in Education, 32, 504–526.
3. Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei (2023). *Raport Naţional privind Starea Educaţiei 2022–2023.* Bucureşti: ISE.

INIȚIATIVE PENTRU O EDUCAȚIE DE CALITATE

PROF. CEAPĂ SVETLANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIRON COSTIN'', GALAȚI, ROMÂNIA

Dezvoltarea calității învățământului este una dintre prioritățile tuturor factorilor de decizie și a autorităților din domeniul educației în Europa.

Iniţiativele europene privind calitatea educaţiei evidenţiază o serie de direcţii în care vor evolua sistemele de educaţie şi formare profesională în viitoarele decenii, direcţii stabilite prin consens la nivelul instituţiilor europene şi internaţionale.

Îmbunătățirea treptată, dar constantă a calității educaţiei va avea ca rezultat o performanță educațională mai bună și o capacitate de inserție profesională îmbunătățită.

Instituirea unui sistem de calitate în școli contribuie la îmbunătățirea actului de predare și învățare și sporește calitatea educației.

Programul Uniunii Europene pentru educație și formare, ERASMUS+, aduce numeroase oportunităţi de învăţare pentru tineri şi adulţi, în toate sectoarele educaţiei: învăţământ preuniversitar, educaţia adulţilor, învăţământ universitar, formare profesională şi tineret.

Implicarea şcolilor în dezvoltarea de proiecte educaţionale este direct corelată cu dezvoltarea competenţelor resursei umane şi creşterea calităţii actului educativ.

În acest sens, Școala Gimnazială „Miron Costin" a derulat proiectul Educație PLUS Calitate în cadrul Pogramului ERASMUS +, KA1- Learning Mobility of Individuals - School education staff mobility, în cadrul căruia 11 profesori au beneficiat de burse de formare profesională în Olanda, Malta şi Portugalia., cu scopul de a spori calitatea procesului educativ prin dezvoltarea principalelor domenii funcționale din şcoală.

Calitatea este unul dintre conceptele importante ale unui sistem educativ, de aceea trebuie valorificată de profesori în toate procesele ce au loc într-o instituție școlară, de la întocmirea documentelor școlare până la pregătirea activităților de zi cu zi cu elevii, de la managementul clasei de elevi la aspecte ale comunicării între diferitele departamente și comisii dintr-o instituție de învățământ, de la utilizarea unor metode moderne și tehnici de lucru motivaționale în cadrul orelor, până la dezvoltarea unui plan de acțiune în vederea îmbunătățirii aspectelor slab reprezentate în instituția școlară. Un aspect important discutat la cursul la care am participat - ,,Teach, Learn and

Quality - internal strategies to improve the educational quality of the school"**,** organizat în Costa de Caparica, Lisabona – Portugalia de către Eekhoutcentrum, a fost faptul că, într-o instituție, nu doar comisia CEAC se ocupă de calitatea proceselor educaționale de orice fel, ce au loc în școală, ci fiecare profesor în parte este răspunzator pentru implicarea sa în activitatea pe care o desfășoară, sub toate aspectele. De asemenea, profesorii trebuie să-și propună creșterea calității propriei activități didactice, să identifice aspectele mai puțin pozitive, să realizeze și să aplice un plan de acțiune în vederea sporirii calității actului educațional. Prin aspectele abordate la acest curs, participanții au avut posibilitatea nu doar să-și îmbogățească cunoștintele profesionale, dar să se dezvolte și personal, deoarece aspectele călității evidențiate în cadrul cursului pot fi aplicate în orice domeniu, nu doar în procesul educativ.

Cursul ,,Teach, Learn and Quality - internal strategies to improve the educational quality of the school"**,** a avut un impact pozitiv asupra participantilor, contribuind la îmbogățirea cunoștintelor, aptitudinilor și competențelor cu privire la folosirea unui sistem de calitate EFQM în educație, în activitatea cu elevii și în toate aspectele ce țin de resursele umane ale instituției cu scopul de a motiva profesorii să se implice în dezvoltarea aspectelor calitative ale procesului educativ; la dezvoltarea conceptului și a structurii unui plan de acțiune, a metodei cercetării apreciative folosite la sudarea echipelor de lucru și la dezvoltarea de competențe necesare în vederea elaborării și implementării unui sistem educațional de calitate; la dezvoltarea de strategii necesare introducerii, implementării și susținerii unui sistem de calitate și la dezvoltarea abilităților de a personaliza și adapta instrumente și metode de evaluare, autoevaluare și măsurare a proceselor educaționale; la însușirea noilor metode de predare și învățare în vederea obținerii unei educații calitative; la dezvoltarea unor strategii în punerea bazelor unei cooperări dintre organizație și mediul social, a schimbului de bune practici prin adoptarea ideilor dezvoltate în alte țări ce se pot încorpora și transfera în propria realitate instituțională pentru soluționarea problemelor comune; la dezvoltarea cunoștințelor în vederea realizării propriului portofoliu, a structurării noilor idei cu privire la scrierea propriului plan de actiune cu scopul realizării și implementării unui sistem de calitate în școală.

Cursul a fost susținut de traineri de excepție, cu o experiență vastă în coordonarea de proiecte educaţionale europene. La acest stagiu de formare au participat 40 de cadre didactice din România,Turcia, Germania, Belgia, Slovenia, Portugalia, Croația, Letonia, Polonia, Spania. Fiecare participant la curs și-a prezentat țara, orașul și școala de proveniență, oferind, astfel, informații despre propriile sisteme educaționale, ceea ce a contribuit la înțelegerea diversității tradițiilor și culturilor

Europei, a diversității predării și învățării în școlile din Europa, a diversității sistemelor de calitate europene în educație, în strânsă legătură cu tema cursului „Teach, Learn and Quality - internal strategies to improve the educational quality of the school"**.**

Cursul și-a atins toate obiectivele propuse, participanții și-au îmbunătățit competențele și abilitățile profesionale, dar și pe cele personale, stabilind legături și viitoare colaborări cu profesori din țările participante. De asemenea, participanții au beneficiat de dialog, interacţiune şi formare multiculturală ce vor fi consolidate în procesul de predare – învăţare - evaluare prin noi abordări şi strategii inovatoare ale actului educaţional.

În concluzie, stagiul de formare la care am participat contribuie la creșterea interesului pentru valorile europene, dar totodată a condus și la dezvoltarea competențelor noastre profesionale, lărgirea orizontului personal și dezvoltarea competențelor sociale.

Această experiență a fost un câștig în formarea noastră, atât pentru activitatea de profesor, fiindcă am dobândit noi cunoştinţe, abilităţi şi deprinderi ce vor duce la îmbunătăţirea actului profesional, la acumularea unei experienţe valoroase, constituind o sursă de motivaţie şi un mijloc de dezvoltare profesională și personală continuă, cât şi datorită perspectivei diferite pe care am căpătat-o cu privire la dezvoltarea instituției în care activăm.

A fost un curs bine structurat, bine prezentat, cu activități dinamice, interactive, cu aplicații practice interesante și bine organizate, implicând munca în echipă, ceea ce a condus la un real dialog, schimb de experiență și însușirea unor exemple de bună practică, cu profesori formatori excelenți și îl recomandăm tuturor cadrelor didactice interesate de mobilitățile Erasmus + pentru dezvoltarea competențelor și a capacității de inserție profesională.

Prin proiectul Educaţie PLUS Calitate, Şcoala Gimnazială „Miron Costin” doreşte creşterea calităţii forţei de muncă, dezvoltarea competenţelor cadrelor didactice, astfel încât acestea să asigure accesul elevilor la o educaţie de calitate.

BIBLIOGRAFIE:

1. Conf. univ. dr. Aurelian A. Bondea, Prof. univ. dr. Gheorghe Bică, Conf. univ. dr. Aurel V. David, Prof. univ. dr. Florian Tănăsescu, *Manualul de management al calității*, Editura Fundației România de Mâine, Bucureşti, 2013;
2. Ţîţu, M., Oprean, C., *Managementul calităţii,* Editura Universităţii din Piteşti, Piteşti, 2007;

3. Wim Simoens, Wim Vanhoutte, Ana Paula Rocha, Suport de curs ,,*Teach, Learn and Quality - internal strategies to improve the educational quality of the school*", Lisabona, 2025.

PROFESORUL – ARHITECTUL VIITORULUI

ROLUL EDUCATOAREI ÎN DEZVOLTAREA TIMPURIE A COPILULUI

PROF. PÎRTAC DANIELA,

ȘCOALA GIMN. „MĂRȚIȘOR”/ STRUCTURĂ GRĂD. MĂRȚIȘOR

Educaţia timpurie reprezintă fundamentul pe care se clădeşte întreaga structură a personalităţii umane. Asemenea unui arhitect care concepe planul unei clădiri trainice, educatoarea din grădiniţă îşi îmbracă în fiecare zi în responsabilitatea de a modela minţile şi sufletele copiilor de 3-6 ani – o perioadă în care creierul uman atinge cea mai rapidă rată de dezvoltare din întreaga viaţă.

Cercetările în domeniul neuroştiinţelor educaţionale confirmă ceea ce pedagogii intuitivi au ştiut dintotdeauna: experienţele trăite în primii ani de viaţă lasă urme în arhitectura neuronală a copilului. Profesorul din educaţia timpurie nu predă, aşa cum o face un profesor de liceu; el cultivă curiozitatea, hrăneşte încrederea în sine, sădeşte sentinţe de siguranţă şi apartenţă şi deschide porţile către lumea cunoaşterii cu răbdare şi cu iubire.

Primul şi cel mai vizibil instrument al educatoarei este mediul în care copilul îşi petrece zilele la grădiniţă. Spre deosebire de orice alt nivel de învăţământ, în educaţia timpurie, spaţiul fizic devine el însuşi un educator tăcut. O sală de grupă organizată în centre de activitate – Bibliotecă, Construcţii, Joc de rol, Arte plastice, Ştiinţă – transmite copilului un mesaj implicit: „Lumea este diversă, bogată şi a ta!”

Educatoarea alege cu grijă fiecare material expus, fiecare carte ilustrată, fiecare jucărie sau instrument. Ea concepe aranjamentele spaţiale cu aceeaşi atenţie cu care un arhitect distribuie funcţiunile într-o clădire: fluxul de mişcare al copiilor, zonele de linişte şi cele de activitate intensă, colțișorul de lectură şi spaţiul larg de joc liber. Această proiectare conştientă a mediului reflectă viziunea pedagogică a educatoarei şi respectul său profund faţă de nevoile de dezvoltare ale copilului.

Educatoarea este creatoarea unui climat emoţional securizant. Studiile de ataşament arată că un copil nu poate învăţa eficient dacă se simte nesigur sau ameninţat. Prin constiență relaţională, prin

zâmbet cald şi răspuns empatic, educatoarea devine o figură de ataşament secundară care face posibilă explorarea, asumarea riscului cognitiv şi bucuria descoperirii.

Arhitectura viitorului pe care o construieşte educatoarea nu este uniformă sau standardizată. Fiecare copil aduce în grupul de la grădiniţă un profil unic de dezvoltare, un ritm propriu de creştere şi nevoi individuale. Educatoarea de excelenţă este cea care recunoaşte această diversitate şi răspunde ei prin strategii diferenţiate de predare-învăţare.

Pentru copiii cu cerinţe educaţionale speciale (CES), rolul educatoarei capătă valenţe suplimentare. Ea devine punte între copil şi lumea sa, adaptând consemnele activităţilor, simplificând sarcinile, oferind sprijin vizual suplimentar şi colaborând cu psihologul, logopedul şi părinţii într-o echipă interdisciplinară. Incluziunea reală nu înseamnă ca toţi copiii să facă acelaşi lucru în acelaşi timp, ci că fiecare copil găseşte în grupul său de grădiniţă un loc al său, demn şi valorizat.

Dimensiunea formativ-morală a muncii educatoarei este poate cea mai subtilă şi cea mai durabilă. Valorile învăţate prin povestea de seară, prin jocul de rol, prin rezolvarea conflictelor mici de la colţul cu blocuri de lemn – empatia, fairplay-ul, curajul de a spune adevărul, bunătatea – sunt pietre de temelie ale caracterului pe care niciun curriculum formal nu le poate înlocui.

Lumea în care cresc copiii de astăzi este profund digitalizată. Educatoarea secolului XXI nu poate ignora această realitate, dar nici nu poate lăsa tehnologia să înlocuiască jocul senzorial, mişcarea şi relaţia umană. Folosită cu măsură şi scop pedagogic clar, tehnologia devine un instrument valoros care amplifică experienţele de învăţare.

Seesaw – Portofoliul Digital al Copilului - Platforma Seesaw (app.seesaw.me) permite educatoarei să creeze un portofoliu digital pentru fiecare copil, în care să înregistreze progresele prin fotografii, videoclipuri scurte şi lucrări scanate. Părinții primesc notificări în timp real şi pot vedea, chiar de la serviciu, ce a realizat copilul lor în ziua respectivă.

Exemplu de activitate: Educatoarea fotografiază construcţia de blocuri realizată de un copil, înregistrează vocea copilului care îşi descrie creaţia („Am făcut un turn cu două etaje!") şi încarcă în Seesaw. Părintele vede progresul în comunicarea verbală şi în gândirea spaţială a copilului. Această practică susţine parteneriatul grădiniţă-familie, unul dintre pilonii pedagogiei moderne.

Kahoot! Kids – Recapitulare Prin Joc - oferă o versiune adaptată pentru copii mici, cu pictograme intuitive şi răspunsuri bazate pe imagini, nu pe text. Educatoarea poate crea quiz-uri

simple cu 3-4 variante de răspuns vizuale pentru a recapitula teme abordate: animale domestice, culori, forme geometrice, anotimpuri.

Exemplu de activitate: După săptămâna tematică „Animale sălbatice”, educatoarea proiectează pe ecran un quiz Kahoot! cu întrebări de tip „Care animal trăieşte în savana africană?”, cu patru imagini ca variante. Copiii răspund individual pe tablete sau pe ecran cu ajutorul unui pointer. Jocul transformă evaluarea într-un moment de entuziasm, iar educatoarea obţine date rapide despre nivelul de înţelegere al grupei.

Canva for Education – Vizualizarea Proiectelor Tematice - (canva.com/education) oferă şabloane gratuite pe care educatoarea le poate folosi pentru a crea materiale didactice vizual atractive: planuri de lecţie colorate, fişe de lucru, afisaje pentru sala de grupă, invitaţii pentru sărbătorile grupei. Copiii mai mari (5-6 ani) pot participa, sub îndrumare, la crearea unor mini-cărţi ilustrate.

Exemplu de activitate: În cadrul proiectului tematic „Primavara”, copiii desenează pe hârtie elemente specifice (flori, fluturi, pasari). Educatoarea scanează lucrările, le importa în Canva şi creează împreună cu copiii o „Carte a Primăverii” digitală, pe care o tipăreşte şi o expune în sala de grupă. Copiii sunt mândri văzându-şi creaţiile valorificate şi experienţa le cultivă sentimentul de competenţă şi identitate de autor.

YouTube Kids şi Videoclipuri Educaţionale - Plăcerea copiilor de a urmări animații scurte poate fi transformată în oportunitate de învăţare. Canalele educaţionale curate (Numberblocks pentru matematică, Alphablocks pentru literalizare, Cocomelon cu cântece educaţionale) oferă conţinut de calitate, adaptat cognitiv vârstei mici. Educatoarea le integrează ca moment de tranziţie sau ca punct de pornire pentru discuţii şi activităţi practice.

Exemplu de activitate: Educatoarea rulează un episod scurt din seria Numberblocks („Trei prieteni”), după care copiii manipulează fizic cuburi colorate pentru a reproduce scenele vizionate. Combinaţia între input vizual-digital şi manipulare concretă răspunde principiului multi-senzorial al pedagogiei Montessori şi susţine formă a conceptului de număr.

A fi educator în grădiniţă însemnă să înţelegi că, lucrurile pe care le vei construi nu vor fi vizibile în niciun palmares şi nu vor fi recunoscute în niciun clasament al performanţei. Ele vor fi invizibile aşezate în inima unui copil care, la 30 de ani, va şti să fie empatic, curios şi rezistent la eşec pentru că cineva – tu, educatoarea lui – i-a arătat că eşecul face parte din învăţare.

Formaţia continuă a educatoarei este parte inalienabilă a rolului său de arhitect al viitorului. O arhitectă bună învăţă materiale noi, urmăreşte tendintele, îşi rafinează instrumentele. Tot aşa, educatoarea care învinge comoditatea şi participă la cursuri de formare, experimentează metode noi, reflectă critic asupra practicii proprii şi îşi actualizează strategiile – aceasta este cea care lasă cu adevărat o amprentă durabilă.

Parteneriatul cu familia este, de asemenea, o coloană vertebrală a lucrării sale. Părinţii nu sunt simpli spectatori ai educaţiei copilului lor; ei sunt co-arhitecţi. Educatoarea care comunică transparent, care invită părinţii la activităţi deschise, care trimite mesaje calde despre progresele copilului construieşte o comunitate educaţională în jurul copilului – cel mai solid fundament pe care acesta poate creşte.

Profesorul din educaţia timpurie este, dintre toţi dascălii pe care îi are un om în viaţă sa, cel care lucrează cu materialul cel mai fin şi cel mai preţios: mintea şi sufletul unui copil în formare. Arhitectura pe care o realizează zi de zi – prin joc, prin povestire, prin cântec, prin răspuns empatic şi prin activităţi bine gândite – nu se vede şi nu se măsoară în note, dar se regăseşte, în calitatea fiinţei umane care a crescut din acel copil.

A fi educator în grădiniţă nu este o etapă preliminară a educaţiei – este educaţia în forma ei cea mai pură şi cea mai influenţă. Arhitecţii viitorului nu proiectează clădiri. Ei modelează oameni.

VALENŢELE FORMATIV-EDUCATIVE ALE STUDIERII TEXTULUI LITERAR ÎN GIMNAZIU

PROF. AVRAM SIMONA MANUELA

ŞCOALA GIMNAZIALĂ ”LUDOVIC COSMA”, GALAŢI

Se afirmă adeseori că societatea în tranziţie generează criza valorilor morale, iar lipsa unor finalităţi clare ale educaţiei provoacă o anumită nesiguranţă a educatorilor privind scopurile şi mijloacele educaţiei morale.

În condiţiile unei societăţi aflate în tranziţie, în care se produc rapide schimbări, ipoteza soluţionării problemei trecerii apare astfel: valorificarea elevului ca fiinţă creatoare spiritual, conştientă, prin formare de capacităţi pentru creaţie morală, estetică, socială.

Conform DEX, *estetic* e un adjectiv a cărui semnificaţie este *care priveşte frumosul, care corespunde cerinţelor esteticii*, aceasta fiind ştiinţa care studiază legile şi categoriile artei, un ansamblu de probleme privitoare la artă şi raportul ei cu realitatea. *Eticul,*conform aceleiaşi surse e tot un adjectiv, *care se raportează la etică*, prin etică înţelegând un ansamblu de norme în raport cu care un grup uman îşi reglează comportamentul pentru a deosebi ce e legitim şi acceptabil în realizarea scopurilor morale; etica este, de asemenea, totalitatea normelor de conduită morală corespunzătoare.

Concluzionând, actul didactic are ca finalităţi, printre altele, cultivarea frumosului, a binelui, imprimarea unui comportament, a unei conduite morale pozitive. Şi cum altfel putem mai bine cultiva aceste valori decât în orele de limba şi literatura română sau la orele de consiliere şi orientare.

În condiţiile în care profesorul de limba română este şi diriginte, acţiunea sa este bilaterală, cel puţin. A educa, alături de a instrui, înseamnă folosirea unor metode care să formeze la elevi deprinderi de muncă independentă, şi care să dezvolte virtuţi sociale, să întărească încrederea în propria valoare, să-şi găsească identitatea.

Educaţia presupune şi desfăşurarea activităţilor sub semnul unor categorii morale, consiliindu-i pe elevi să fie critici cu atitudinile şi performanţele proprii, dezvoltându-le aptitudinea de a stabili contacte pozitive şi de a analiza propriile trăiri, gânduri, sentimente.

Înainte de a transmite valori cognitive, profesorul transmite valori morale şi îi asistă pe elevi în însuşirea acestora, prin sublinierea importanţei semnificaţiei unor sentimente cum ar fi cel al reuşitei, al cooperării, al respectului pentru realizări şi, de ce nu, al patriotismului.

Cadrul didactic face educaţie, acele tipuri de educaţie pe care Pedagogiile le delimitează în: educaţie intelectuală- acea latură prin care se urmăreşte transmiterea şi asimilarea unui volum de valori ştiinţifice şi umaniste; educaţia morală are ca obiect fundamental formarea profilului moral al personalităţii copilului- adolescentului; educaţia profesională constă în formarea unor priceperi, capacităţi, deprinderi necesare exercitării unor profesiuni. Educaţia estetică urmăreşte formarea subiectului estetic ca receptor şi creator al frumosului. Educaţia fizică asigură un echilibru funcţional între componentele fizice şi psihice ale personalităţii umane, iar educaţia patriotică vizează interiorizarea conţinutului şi notelor definitorii ale acestuia, transformarea lor în mobiluri interne şi manifestări comportamentale ale elevului în relaţiile sale cu patria din care face parte, cu trecutul şi prezentul ei.

Valenţele formativ-educative ale studierii textului literar în gimnaziu au legătură cu toate aceste tipuri de educaţie, deoarece, prin ele se formează aptitudini, deprinderi pentru sau prin educaţie, servesc formării elevului, educării lui, astfel profesorul devine, într-un fel special arhitectul viitorului elevului.

Poveştile şi basmele constituie un mijloc important care contribuie la lărgirea orizontului copiilor. Ele evidenţiază trasăturile protagoniştilor, dându-le posibilitatea formabililor de a deosebi frumosul de urât, binele de rău, adevărul de minciună, comportamentele dezirabile de cele indezirabile şi să urmeze exemplele pozitive. Charles Perrault, vorbind despre rolul educativ al basmelor sale, declara că, oricât de simple şi de uşoare ar părea aceste poveşti, ele nasc dorinţa copiilor de a fi asemănători cu cei buni care ajung fericiţi, în acelaşi timp se naşte în sufletul lor teama faţă de nenorocirile ce li s-ar întâmpla dacă i-ar urma pe cei răi.

În basmele citite sau studiate(”Prâslea cel Voinic şi merele de aur”, ”Greuceanu”, ”Aleodor Împărat”) se realizează reprezentări de personaje cu comportamente ideale ce devin portrete faţă de care copilul îşi manifestă simpatia sau antipatia, din care îşi poate alege un model, un idol, din care îşi construieşte un canon. Asemănător lor este și ”Popa Tanda”, protagonistul operei lui Ioan Slavici, care își atinge scopurile și își dovedește calitățile după trecerea unor probe și greutăți succesive, un personaj capabil să devină modelul unor tineri. Desigur, prezentarea unor antimodele

comportamentale- Ionel, Goe- au și ele scopul lor. Lectura, exercițiile de înțelegerea textului, desprinderea trăsăturilor acestora vor evidenția, în sens invers ceea ce se încadrează la ” așa nu”.

Un loc aparte ocupă şi literatura SF a cărei studiere se situează la intersecţia mai multor discipline: literatură, fizică, biologie, chimie, tehnnologie, matematică, geografie. Depăşirea limitelor cunoaşterii, inexplicabilul, trăsăturile deosebite ale personajelor, amestecul ciudat de materii mai puţin cunoscute sau apropiate trezesc în sufletul adolescentului nevoia de cunoaştere, de lămurire a unor neclarităţi, ceea ce nu poate fi decât în folosul său.

Prin numeroasele probleme dezvoltate de către ştiinţă, tehnologie, situaţii cheie se dezvoltă operaţiile gândirii, gândirea divergentă, flexibilitatea, căutarea de soluţii multiple. De asemenea, creşte receptivitatea la nou, spiritul de observaţie, asociaţiile de idei, sporeşte creativitatea, apar motivaţii noi superioare, se poate ridica nivelul de aspiraţie, se pot dezvolta sentimente intelectuale, estetice, morale, dar şi perseverenţa, entuziasmul, responsabilitatea, atitudinea faţă de ştiinţă, faţă de învăţare.

Chiar dacă pare o idee perimată, pe care unii elevi o resping din start, ideea de patriotism poate fi cultivată prin recursul la istorie. Orice fragment literar am studia, încadrarea acestuia în faptele istorice reale, povestirea pe scurt de către profesor a unor evenimente, precizarea că personajul literar a fost creat după cel adevărat, care chiar a existat, menţionarea sacrificiului eroului, a supliciilor sau a consecinţelor acţiunilor sale sunt lucruri care trezesc emoţia şi interesul elevului şi cresc sentimentele de patriotism sau ideea de apartenenţă la popor.

Eticul poate fi cultivat prin trezirea respectului copiilor, a admiraţiei, a recunoştinţei în condiţiile în care se studiază paralelele trecut-prezent, cu scopul de a evidenţia gloria înaintaşilor (*Scrisoare III*, de M. Eminescu, *Paşa Hassan*, de G. Coşbuc, *Imn lui Ştefan cel Mare* de V. Alecsandri, *Alexandru Lăpuşneanu* de Costache Negruzzi). Desigur, decisive, în acest caz, sunt talentul de povestitor, emoţia, harul, implicarea, tonalitatea şi detaliile sugestive folosite de cadrul didactic, întrucât o redare anostă nu ar avea efectul scontat, iar un efect suplimentar s-ar obține vizionând filmulețe în care interpretează sau citesc actori celebri, scene inspirate din operele de studiat.

Esteticul este subliniat în orice moment în studiul literaturii, dar operele lirice, cele descriptive, sunt cele care trezesc cu adevărat emoţii cititorului, sunt cele care, prin limbajul sugestiv, pun imaginaţia la încercare. Nu în ultimul rând, orele de creaţie, de alcătuire a unor compoziţii îşi dovedesc valoarea formativă; este un alt înţeles al acestei noţiuni, în sensul că elevul dovedeşte că a

căpătat o deprindere, o aptitudine, aceea de a crea, de a imagina, de a-şi exprima punctul de vedere, de a comenta sau de a interpreta un text.

Noile modele ale testelor de Evaluare Națională sau de Bacalaureat se bazează pe deprinderile formate: de la identificare și precizare, la motivare, explicare, analiză, sintetizare. Au de comparat două texte pe baza unui element comun, au de răspuns unei întrebări, justificând alegerea făcută cu argumente și exemple dintr-un text, au de asociat unei opere o alta, pornind de la o valoare comună pe care o recunosc în acel fragment. Pentru unii elevi, pare banal. Pentru cei mai slabi e un efort, dar e proba că au rămas cu ceva după studierea limbii și literaturii române timp de patru ani. Alcătuirea textului argumentativ, la gimnaziu sau la liceu, ține tot de formativ, dovedind nu doar că îți exprimă și susțin opinia și argumentele, ci că pot asocia situației prezentate în textul suport una din viața reală, trăită, experimentată de ei/ de apropiații lor sau una asemănătoare desprinse dintr-un context cultural.

Poate mai mult decât la alte discipline, studierea limbii şi literaturii române în gimnaziu capătă valenţe formativ-educative. Educaţia morală, patriotică, estetică, intelectuală, profesională sunt combinate, selectate, separate sau amestecate dovedind o mare putere de influenţă asupra copilului şi a adolescentului. Dacă profesorul de limba şi literatura română este şi diriginte, el se poate folosi de exemplele binecunoscute pentru a asigura pătrunderea eticului şi a esteticului în actul didactic modern.

VALENȚE ȘI STRATEGII DE INTEGRARE A TEHNOLOGIILOR DIGITALE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL GIMNAZIAL

PROF. PETRESCU ADRIANA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.21 TIMIȘOARA

Transformările tehnologice din ultimele decenii au influențat profund societatea și au determinat schimbări semnificative în domeniul educației. Dezvoltarea tehnologiilor informației și comunicațiilor a creat noi oportunități pentru procesul de predare, învățare și evaluare, contribuind la modernizarea sistemului educațional și la adaptarea acestuia la cerințele secolului XXI. În acest context, integrarea tehnologiilor digitale în învățământul gimnazial reprezintă nu doar o opțiune pedagogică, ci o necesitate impusă de realitățile sociale și profesionale actuale.

Elevii din ciclul gimnazial fac parte din generația digitală, fiind obișnuiți să utilizeze dispozitive electronice și aplicații interactive încă de la vârste fragede. În consecință, școala trebuie să valorifice acest potențial și să transforme tehnologia într-un instrument educativ eficient. Utilizarea resurselor digitale poate îmbunătăți accesul la informație, poate crește motivația pentru învățare și poate facilita dezvoltarea unor competențe esențiale, precum gândirea critică, creativitatea, colaborarea și comunicarea.Integrarea tehnologiilor digitale presupune o abordare pedagogică modernă, centrată pe elev și pe participarea activă a acestuia la procesul de învățare.

Profesorul devine organizator și facilitator al activităților educative, iar mediul digital oferă contexte variate de explorare și construire a cunoașterii. Societatea contemporană este caracterizată de dezvoltarea rapidă a tehnologiilor digitale, care influențează toate domeniile vieții, inclusiv educația. Integrarea tehnologiilor digitale în procesul instructiv-educativ reprezintă o necesitate a școlii moderne, oferind oportunități variate pentru dezvoltarea competențelor elevilor și pentru optimizarea activității didactice. În contextul actual, profesorul nu mai este doar un furnizor de informații, ci un facilitator al învățării, iar tehnologiile digitale devin instrumente esențiale pentru atingerea obiectivelor educaționale. Creșterea atractivității și motivației pentru învățareUna dintre cele mai importante valențe ale tehnologiilor digitale este capacitatea acestora de a transforma lecțiile în experiențe interactive și captivante.

Utilizarea prezentărilor multimedia, a animațiilor, simulărilor și jocurilor educaționale contribuie la captarea atenției elevilor și la stimularea interesului pentru conținuturile studiate.În comparație cu metodele tradiționale bazate exclusiv pe transmiterea verbală a informației, instrumentele digitale facilitează înțelegerea conceptelor prin reprezentări vizuale și interactive. Elevii devin mai implicați în activitățile de învățare și manifestă o atitudine pozitivă față de școală.. Dezvoltarea competențelor digitale -Competența digitală este considerată una dintre competențele-cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții. Prin utilizarea tehnologiilor digitale în activitățile școlare, elevii învață să utilizeze eficient instrumentele informatice, să selecteze informații relevante, să comunice responsabil în mediul online și să creeze conținut digital.În plus, elevii dobândesc abilități necesare viitoarei integrări profesionale, deoarece majoritatea domeniilor de activitate presupun utilizarea tehnologiilor digitale.

Personalizarea procesului educațional-Tehnologiile digitale permit adaptarea procesului de învățare la particularitățile individuale ale elevilor. Platformele educaționale și aplicațiile interactive oferă posibilitatea realizării unor activități diferențiate, în funcție de nivelul de pregătire și ritmul de lucru al fiecărui elev.Astfel, elevii care întâmpină dificultăți beneficiază de exerciții suplimentare și explicații adaptate, iar cei cu performanțe ridicate pot accesa activități de aprofundare și extindere a cunoștințelor.Dezvoltarea creativității și a spiritului inovator- Mediul digital oferă multiple oportunități pentru exprimarea creativă a elevilor. Aceștia pot realiza prezentări multimedia, filme educative, postere digitale, reviste electronice, bloguri sau portofolii online.În cadrul disciplinei Educație Plastică, utilizarea aplicațiilor de desen și design digital permite explorarea unor noi modalități de exprimare artistică.

Elevii pot experimenta culori, forme și compoziții într-un mediu virtual, dezvoltându-și sensibilitatea estetică și spiritul creativ.Din experiența didactică la disciplina Educație Plastică, utilizarea prezentărilor interactive și a galeriilor virtuale de artă facilitează înțelegerea elementelor limbajului plastic și stimulează interesul elevilor pentru patrimoniul artistic universal și național.Facilitarea colaborării și comunicării-Platformele educaționale și aplicațiile colaborative permit realizarea activităților în echipă și dezvoltarea competențelor sociale. Elevii pot lucra împreună la proiecte comune, pot schimba idei și pot construi produse educaționale complexe.Comunicarea dintre profesori, elevi și părinți este, de asemenea, îmbunătățită prin intermediul tehnologiilor digitale, ceea ce contribuie la eficientizarea procesului educativ și la monitorizarea progresului școlar.

Strategii de integrare a tehnologiilor digitale în învățământul gimnazial

Integrarea eficientă a tehnologiilor digitale necesită utilizarea unor strategii didactice adecvate, care să valorifice avantajele mediului digital fără a diminua importanța interacțiunii directe dintre profesor și elev. Învățarea bazată pe proiecte-metoda proiectului reprezintă una dintre cele mai eficiente strategii de utilizare a tehnologiilor digitale. Elevii sunt implicați în activități complexe care presupun documentare, analiză, colaborare și prezentarea rezultatelor într-o formă creativă.

De exemplu, la Educație Plastică, elevii pot realiza proiecte interdisciplinare cu tema „Arta și natura", utilizând fotografii digitale, prezentări multimedia și aplicații de editare grafică. Aceste activități contribuie la dezvoltarea competențelor artistice și digitale simultan.Utilizarea platformelor educaționale-platforme precum Google Classroom, Microsoft Teams sau Moodle facilitează organizarea activităților didactice, distribuirea materialelor și evaluarea elevilor. Aceste instrumente permit accesul permanent la resurse educaționale și oferă posibilitatea unei comunicări eficiente între profesor și elev.Prin intermediul platformelor digitale, profesorii pot monitoriza progresul elevilor și pot oferi feedback rapid și personalizat.Gamificarea procesului de învățare-utilizarea elementelor specifice jocurilor în contexte educaționale. Aplicații precum Kahoot!, Quizizz, LearningApps sau Wordwall transformă verificarea cunoștințelor într-o activitate atractivă și motivantă.Elevii participă cu entuziasm la competiții educative, iar procesul de evaluare devine mai puțin stresant și mai eficient.

Învățarea prin descoperire și explorare digitală-internetul oferă acces la o cantitate impresionantă de informații și resurse educaționale. Profesorul poate organiza activități de explorare ghidată, în cadrul cărora elevii identifică informații relevante, formulează concluzii și realizează produse proprii.Această strategie dezvoltă autonomia în învățare, spiritul critic și capacitatea de analiză a informațiilor. Portofoliul digital-reprezintă un instrument modern de evaluare și autoevaluare.Acesta poate include lucrări, proiecte, fotografii, videoclipuri și reflecții personale ale elevului.

În cadrul Educației Plastice, portofoliul digital permite urmărirea evoluției artistice a elevilor și constituie o modalitate eficientă de valorificare a creațiilor realizate pe parcursul anului școlar. Utilizarea resurselor multimedia și a muzeelor virtuale-În predarea disciplinelor artistice, muzeele virtuale și galeriile online reprezintă resurse valoroase. Elevii pot analiza opere de artă din diferite perioade istorice și pot observa detalii care nu sunt întotdeauna accesibile în manualele școlare.Vizitele virtuale la muzee și expoziții dezvoltă cultura vizuală și contribuie la formarea

gustului estetic.Succesul integrării tehnologiilor digitale depinde în mare măsură de competențele și atitudinea cadrului didactic.

Profesorul trebuie să selecteze resursele adecvate, să proiecteze activități relevante și să asigure un echilibru între metodele tradiționale și cele moderne.Rolul său nu mai este acela de simplu furnizor de informații, ci de facilitator al învățării și mentor al elevilor. Acesta trebuie să promoveze utilizarea responsabilă a tehnologiei, respectarea normelor de securitate online și dezvoltarea unui comportament etic în mediul digital.De asemenea, profesorul trebuie să participe permanent la programe de formare profesională pentru a-și actualiza competențele digitale și pentru a răspunde provocărilor generate de evoluția rapidă a tehnologiei.Deși beneficiile sunt numeroase, integrarea tehnologiilor digitale presupune și anumite dificultăți. Printre acestea se numără accesul inegal la dispozitive și internet, nivelul diferit de competențe digitale al elevilor și profesorilor, precum și riscul utilizării excesive a ecranelor.

O altă provocare o reprezintă selectarea informațiilor corecte și combaterea fenomenului de dezinformare. Din acest motiv, educația digitală trebuie să includă dezvoltarea gândirii critice și a capacității de evaluare a surselor de informare.Tehnologia nu trebuie să înlocuiască relația umană din procesul educativ, ci să o completeze și să o eficientizeze.În activitatea didactică desfășurată la disciplina Educație Plastică, utilizarea tehnologiilor digitale completează metodele tradiționale și oferă oportunități valoroase pentru dezvoltarea expresivității artistice și a culturii vizuale. Prin aplicarea unor strategii pedagogice adecvate și prin utilizarea responsabilă a resurselor digitale, școala poate deveni un spațiu al inovației, al creativității și al învățării autentice.

Integrarea tehnologiilor digitale în învățământul gimnazial reprezintă una dintre cele mai importante direcții de modernizare a educației contemporane. Acestea oferă multiple oportunități de îmbunătățire a procesului instructiv-educativ, contribuind la creșterea motivației pentru învățare, la dezvoltarea competențelor digitale și la formarea unor elevi capabili să se adapteze cerințelor unei societăți aflate într-o continuă schimbare.Valorificarea resurselor digitale în activitatea didactică permite diversificarea strategiilor de predare, personalizarea învățării și stimularea creativității elevilor.

În același timp, tehnologia facilitează colaborarea, comunicarea și accesul rapid la informații și resurse educaționale variate. Prin utilizarea responsabilă și echilibrată a instrumentelor digitale, profesorii pot crea contexte de învățare interactive și atractive, centrate pe nevoile și interesele elevilor. În concluzie, integrarea eficientă a tehnologiilor digitale presupune o abordare pedagogică

echilibrată, bazată pe utilizarea responsabilă a resurselor digitale și pe formarea continuă a cadrelor didactice. Folosite în mod adecvat, tehnologiile digitale pot transforma școala într-un mediu educațional dinamic, atractiv și adaptat nevoilor elevilor secolului XXI, contribuind la formarea unor persoane competente, creative și capabile să răspundă provocărilor viitorului.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit, Ioan (2006), *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași.
2. Cucoș, Constantin (2014), *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași.
3. Ionescu, Miron; Radu, Ioan (coord.) (2001), *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca.
4. Oprea, Crenguța-Lăcrămioara (2009), *Strategii didactice interactive*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
5. Pânișoară, Ion-Ovidiu (2015), *Profesorul de succes. 59 de principii de pedagogie practică*, Editura Polirom, Iași.
6. Joița, Elena (2006), *Instruirea constructivistă – o alternativă. Fundamente. Strategii*, Editura Arves, Craiova.
7. Ministerul Educației (2022), *Repere pentru dezvoltarea competențelor digitale în învățământul preuniversitar*, București.
8. Comisia Europeană (2021), *Planul de acțiune pentru educația digitală 2021–2027 (Digital Education Action Plan 2021–2027)*, Bruxelles.
9. UNESCO (2018), *ICT Competency Framework for Teachers*, Paris.
10. OECD (2019), *Preparing our Youth for an Inclusive and Sustainable World: The OECD PISA Global Competence Framework,* Paris.
11. Bocoș, Mușata-Dacia (2017), *Instruirea inter*

PROFESORUL DE MATEMATICĂ – ARHITECT AL VIITORULUI PRIN EDUCAȚIE TRANSDISCIPLINARĂ

PROF. MIRON SORINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „AUREL VLAICU" ARAD

Societatea actuală solicită formarea unor tineri capabili să gândească critic, să colaboreze, să utilizeze tehnologia și să găsească soluții pentru probleme complexe. În acest context, profesorul devine un veritabil arhitect al viitorului, proiectând experiențe de învățare care depășesc limitele disciplinelor tradiționale. Lucrarea evidențiază rolul profesorului de matematică în dezvoltarea competențelor secolului XXI prin utilizarea abordărilor transdisciplinare și prezintă rezultatele unei cercetări aplicative desfășurate la clasa a VI-a.

Educația se află într-un proces continuu de transformare, determinat de evoluțiile tehnologice, economice și sociale. Dacă în trecut școala era centrată pe transmiterea informațiilor, astăzi accentul se pune pe dezvoltarea competențelor și pe pregătirea elevilor pentru situații reale de viață.

Profesorul nu mai este doar furnizor de cunoștințe, ci proiectant al unor experiențe educaționale care permit elevilor să descopere, să investigheze și să construiască sensuri. În acest context, profesorul de matematică are un rol esențial, deoarece matematica dezvoltă gândirea logică, spiritul critic și capacitatea de rezolvare a problemelor.

Profesorul de matematică – constructor al competențelor viitorului

Matematica reprezintă una dintre disciplinele care contribuie decisiv la formarea profilului absolventului. Prin studiul matematicii elevii își dezvoltă:

- capacitatea de analiză;
- gândirea critică;
- raționamentul logic;
- perseverența;
- capacitatea de argumentare;
- competențele de rezolvare a problemelor.

Profesorul devine astfel arhitectul unor contexte de învățare care permit transferul cunoștințelor în situații reale și dezvoltarea autonomiei intelectuale.

Transdisciplinaritatea – o necesitate a educației moderne

Una dintre cele mai eficiente modalități prin care profesorul poate răspunde provocărilor actuale este utilizarea abordărilor transdisciplinare.

Transdisciplinaritatea oferă elevilor oportunitatea de a realiza conexiuni între matematică și alte domenii, facilitând înțelegerea utilității cunoștințelor. În cadrul acestor activități, elevii nu învață conținuturi izolate, ci utilizează matematica pentru a interpreta și rezolva probleme autentice.

Printre beneficiile acestei abordări se numără:

- creșterea motivației pentru învățare;
- dezvoltarea gândirii critice;
- stimularea creativității;
- îmbunătățirea colaborării;
- dezvoltarea competențelor de viață.

Studiu aplicativ la clasa a VI-a

Pentru a evidenția impactul abordării transdisciplinare, a fost realizată o cercetare la nivelul a două clase de a VI-a.

Scopul cercetării

Evaluarea influenței activităților transdisciplinare asupra performanței școlare și motivației elevilor.

H1: Elevii implicați în activități transdisciplinare obțin rezultate mai bune la sarcinile aplicative.

H2: Motivația pentru învățarea matematicii crește atunci când elevii lucrează în contexte reale.

H3: Participarea și colaborarea sunt mai ridicate în cadrul activităților bazate pe investigație.

Eșantion • Grup experimental: 26 elevi

• Grup de control: 26 elevi

Instrumente utilizate - test inițial și final;

- chestionar de motivație;
- fișe de observație;
- produse realizate de elevi.

Activitatea transdisciplinară

Elevii au fost implicați într-o situație practică privind organizarea unei activități de vânzare a prăjiturilor pentru obținerea fondurilor necesare unei excursii școlare.

Activitatea a integrat: • matematică;

• educație tehnologică;

• educație economică;

• educație pentru dezvoltare personală.

Elevii au calculat: - costul ingredientelor;

- prețul de producție;
- profitul;
- strategii de optimizare a vânzărilor.

În etapa de consolidare au propus planuri financiare pentru achiziționarea unui computer în valoare de 1600 lei.

Pentru a dezvolta responsabilitatea civică și competențele ecologice, activitatea a fost extinsă prin integrarea unor teme de protecția mediului.

Elevii au colectat și analizat date privind reciclarea deșeurilor și au utilizat cunoștințe matematice pentru:

• calculul procentelor de reciclare;

• reprezentarea grafică a datelor;

• compararea rezultatelor;

• formularea de soluții pentru reducerea poluării.

Această abordare a demonstrat că matematica poate deveni un instrument eficient de înțelegere și rezolvare a problemelor comunității.

Rezultatele cercetării

Performanță școlară

Indicator	**Grup experimental**	**Grup control**
Scor inițial	58,4	57,9
Scor final	73,2	62,1
Progres	+25,3%	+7,3%
Elevi peste 70 puncte (inițial)	23%	21%
Elevi peste 70 puncte (final)	69%	38%

Motivație

Indicator	**Experimental**	**Control**
Interes pentru matematică	4,2	3,4
Utilitatea percepută a matematicii	82%	65%
Încredere în rezolvarea problemelor	76%	58%

Implicare

Indicator	Experimental	Control
Participare activă	78%	46%
Colaborare eficientă	85%	52%
Inițiativă	64%	33%

Interpretarea rezultatelor

Datele obținute confirmă ipotezele formulate. Elevii implicați în activități transdisciplinare au demonstrat o capacitate mai mare de aplicare a cunoștințelor și o motivație superioară pentru învățare.

Creșterea semnificativă a participării și colaborării evidențiază faptul că elevii răspund pozitiv atunci când sunt implicați în situații autentice și relevante pentru viața lor.

Concluzii

Profesorul de matematică este un adevărat arhitect al viitorului deoarece proiectează contexte de învățare care dezvoltă nu doar competențe matematice, ci și capacitatea elevilor de a înțelege și transforma lumea în care trăiesc.

Prin utilizarea abordărilor transdisciplinare și prin integrarea unor teme actuale, precum educația financiară și protecția mediului, matematica devine un instrument de formare a cetățenilor activi, responsabili și pregătiți pentru provocările secolului XXI.

BIBLIOGRAFIE:

Cucoș, C. (2014). Pedagogie. Polirom, Iași.

Joița, E. (2010). Instruirea constructivistă. Arves, Craiova.

Văcărețu, A.S. (2008). Lecții de matematică pentru dezvoltarea gândirii critice. Eikon, Cluj-Napoca.

OECD (2019). Future of Education and Skills 2030.

Recomandarea Consiliului Uniunii Europene privind competențele-cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții (2018).

EDUCAȚIA ÎNTRE TRADIȚIE ȘI MODERNITATE

TIRAN VIȘOVAN MARIA ALEXANDRA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ BUDEȘTI’’, MARAMUREȘ

Educația reprezintă unul dintre cei mai importanți piloni ai societății, având rolul de a forma caractere, valori și competențe necesare pentru viitor. Prin educație, copilul descoperă lumea, învață să comunice, să coopereze și să își construiască propriul drum în viață. Afirmația „Educația construiește mâine, noi îi dăm formă” evidențiază responsabilitatea pe care o au cadrele didactice, părinții și întreaga societate în dezvoltarea generațiilor viitoare.

În prezent, educația nu mai înseamnă doar transmiterea de informații, ci și formarea unor oameni capabili să gândească critic, să fie creativi și să se adapteze schimbărilor rapide ale societății moderne. Școala trebuie să ofere elevilor nu doar cunoștințe teoretice, ci și valori morale precum respectul, empatia, responsabilitatea și spiritul de echipă. Prin activitățile desfășurate în mediul școlar, copiii învață să își exprime opiniile, să își descopere pasiunile și să își dezvolte încrederea în sine.

Cadrele didactice au un rol esențial în modelarea personalității elevilor. Profesorul nu este doar un transmițător de informații, ci și un îndrumător care inspiră, motivează și susține dezvoltarea armonioasă a fiecărui copil. Un dascăl implicat poate influența pozitiv parcursul unui elev și poate contribui la formarea unui adult echilibrat și responsabil. De asemenea, relația dintre școală și familie este foarte importantă, deoarece succesul educațional apare atunci când există colaborare și sprijin reciproc.

Tehnologia și metodele moderne de predare au schimbat semnificativ modul în care se desfășoară procesul educațional. Utilizarea resurselor digitale, a activităților interactive și a strategiilor moderne de învățare contribuie la creșterea interesului elevilor pentru educație. Totodată, acestea dezvoltă competențe necesare în societatea actuală, precum gândirea critică, colaborarea și comunicarea eficientă. Cu toate acestea, tehnologia trebuie utilizată în mod echilibrat, astfel încât relațiile umane și valorile autentice să rămână fundamentale în educație.

Educația are puterea de a schimba destine și de a contribui la dezvoltarea unei societăți mai bune. Investiția în educație reprezintă o investiție în viitor, deoarece copiii de astăzi vor deveni

adulții care vor conduce și vor transforma lumea de mâine. Fiecare gest de susținere, fiecare lecție și fiecare experiență educativă contribuie la construirea unui viitor mai sigur și mai prosper.

În concluzie, educația este cheia dezvoltării personale și sociale. Prin implicarea profesorilor, a părinților și a comunității, generațiile viitoare pot primi șansa de a crește într-un mediu care să le ofere oportunități reale de dezvoltare. Dacă educația construiește mâine, atunci noi avem datoria de a-i da cea mai bună formă posibilă, prin responsabilitate, implicare și dedicare.

ROLUL BIBLIOTECII CLASEI ÎN DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE LITERAȚIE ȘI PREVENIREA ANALFABETISMULUI FUNCȚIONAL

PROF. ÎNV. PRIMAR RADU MINODORA CONSTANȚA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 119, BUCUREȘTI

În contextul actual al educației, dezvoltarea competențelor de literație reprezintă una dintre principalele priorități ale procesului instructiv-educativ. Literația nu se rezumă doar la capacitatea de a citi corect un text, ci presupune înțelegerea, interpretarea, analizarea și utilizarea informațiilor în diferite situații de învățare și de viață. Elevii care dețin competențe solide de literație sunt capabili să învețe mai eficient, să comunice mai bine și să participe activ la viața școlară și socială.

Rezultatele evaluărilor naționale și internaționale evidențiază necesitatea dezvoltării acestor competențe încă din ciclul primar, perioadă în care se formează deprinderile fundamentale de citire și înțelegere a textului. În acest context, școala are responsabilitatea de a crea situații de învățare care să apropie elevii de lectură și să transforme cartea într-un instrument accesibil și atractiv.

Biblioteca clasei poate deveni un factor important în atingerea acestui obiectiv. Prin accesul permanent la cărți și prin organizarea unor activități specifice, elevii sunt încurajați să citească, să descopere informații noi și să își dezvolte competențele de comunicare și înțelegere a textului. Astfel, biblioteca clasei nu reprezintă doar un spațiu destinat păstrării cărților, ci un mediu educațional activ, care stimulează curiozitatea, autonomia și plăcerea de a citi.

Biblioteca clasei și dezvoltarea literației

Biblioteca clasei oferă elevilor posibilitatea de a avea contact permanent cu lectura și contribuie la formarea unei relații pozitive cu cartea. Prin diversitatea materialelor disponibile, copiii își pot alege lecturi adaptate intereselor și nivelului lor de dezvoltare, ceea ce favorizează implicarea activă în procesul de învățare.

Lectura constantă contribuie la îmbogățirea vocabularului, la dezvoltarea capacității de exprimare și la formarea competențelor de înțelegere și interpretare a textului. Elevii învață să identifice informații importante, să formuleze opinii, să stabilească legături între idei și să utilizeze cunoștințele dobândite în contexte diferite.

De asemenea, biblioteca clasei favorizează dezvoltarea gândirii critice și a creativității. Prin contactul cu diverse tipuri de texte, elevii sunt încurajați să pună întrebări, să formuleze ipoteze, să

compare informații și să își exprime propriile puncte de vedere. În acest mod, lectura devine un proces activ, care contribuie la dezvoltarea intelectuală și personală a copilului.

Pentru valorificarea potențialului educativ al bibliotecii clasei au fost organizate numeroase activități de promovare a lecturii. Elevii au participat la ore de lectură individuală și colectivă, au completat jurnalul cititorului și au realizat prezentări și recomandări de carte.

De asemenea, au fost organizate dezbateri și discuții pe baza textelor citite, activități de interpretare a personajelor, concursuri tematice și expoziții dedicate lecturii. Aceste activități au urmărit dezvoltarea capacității de înțelegere și analiză a textelor, precum și formarea unei atitudini pozitive față de lectură.

Un rol important l-au avut și activitățile de colaborare între elevi, care au favorizat schimbul de idei și recomandări de lectură. Prin participarea la astfel de activități, copiii au învățat să comunice eficient, să respecte opiniile colegilor și să își argumenteze propriile puncte de vedere.

Activitățile desfășurate în cadrul bibliotecii clasei au avut un impact pozitiv asupra dezvoltării elevilor. S-a observat creșterea interesului pentru lectură și participarea mai activă la activitățile școlare care presupun lucrul cu textul scris.

Elevii și-au îmbunătățit capacitatea de înțelegere și interpretare a informațiilor, au utilizat un vocabular mai bogat și au devenit mai siguri pe ei în exprimarea orală și scrisă. Totodată, lectura frecventă a contribuit la dezvoltarea imaginației, a creativității și a capacității de concentrare.

Participarea la activitățile bibliotecii clasei a favorizat și dezvoltarea autonomiei în învățare. Elevii au învățat să aleagă cărți potrivite intereselor proprii, să își gestioneze timpul de lectură și să utilizeze informațiile dobândite în rezolvarea sarcinilor școlare.

Concluzii:

Biblioteca clasei reprezintă un instrument educațional eficient pentru dezvoltarea competențelor de literație și prevenirea analfabetismului funcțional. Prin accesul permanent la lectură și prin activitățile desfășurate, elevii își formează deprinderi solide de înțelegere și utilizare a informațiilor, esențiale pentru succesul școlar și integrarea socială.

Experiența desfășurată demonstrează că promovarea lecturii încă din ciclul primar contribuie la dezvoltarea armonioasă a elevilor și la creșterea performanțelor școlare. Biblioteca clasei devine astfel un spațiu al cunoașterii, comunicării și colaborării, în care fiecare copil are oportunitatea de a descoperi bucuria lecturii și de a-și construi propriul drum către succes.

BIBLIOGRAFIE:

1. **OECD** (2023). *PISA 2022 Assessment and Analytical Framework – Reading Literacy*. Paris: OECD Publishing.
2. **Cucoș, Constantin** (2022). *Pedagogie*. Editura Polirom, Iași.
3. **Bocoș, Mușata** (2017). *Teoria și metodologia instruirii. Teoria și metodologia evaluării*. Editura Paralela 45, Pitești.
4. **Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023**, cu modificările și completările ulterioare.
5. **Ministerul Educației** (2023). *Programa școlară pentru disciplina Limba și literatura română – învățământ primar*

EDUCATOAREA – ARHITECTUL VIITORULUI

PROF. BOBOC ANTON RAMONA
GRĂDINIȚA CU PP. „MOTANUL ÎNCĂLȚAT”, GALAȚI

Într-o societate aflată într-o continuă schimbare, educația timpurie reprezintă fundamentul pe care se construiește dezvoltarea viitorului adult. În acest proces, educatoarea nu este doar persoana care transmite cunoștințe, ci un model de comportament, un ghid și un creator al primelor experiențe de învățare. Metafora „educatoarea – arhitectul viitorului” evidențiază rolul esențial al acesteia în formarea personalității copilului și, implicit, în dezvoltarea societății.

Rolul educatoarei în dezvoltarea copilului

Primii ani de viață sunt decisivi pentru dezvoltarea cognitivă, emoțională și socială. În această etapă, educatoarea creează un mediu sigur și stimulativ, în care copilul învață să comunice, să colaboreze și să descopere lumea prin joc și explorare. Studiile din domeniul educației arată că experiențele pozitive din copilăria timpurie influențează succesul școlar, integrarea socială și dezvoltarea competențelor pe termen lung.

Prin activități creative și interactive, educatoarea contribuie la dezvoltarea gândirii critice, a imaginației și a autonomiei copilului. Ea observă particularitățile fiecărui preșcolar și adaptează metodele didactice pentru a răspunde nevoilor individuale, promovând incluziunea și respectul pentru diversitate.

Educatoarea – constructor al valorilor

Dincolo de transmiterea cunoștințelor, educatoarea modelează caractere. Valorile precum respectul, empatia, responsabilitatea, sinceritatea și cooperarea sunt cultivate zilnic prin activități, exemple personale și relațiile create în grupă.

Copiii învață mai ales prin imitare, iar comportamentul educatoarei devine un reper important în formarea lor morală. Prin modul în care comunică, rezolvă conflictele și încurajează colaborarea, aceasta contribuie la dezvoltarea inteligenței emoționale și a competențelor sociale.

Arhitect al viitorului prin inovație și creativitate

Societatea actuală solicită indivizi flexibili, creativi și capabili să găsească soluții pentru provocările viitorului. De aceea, educatoarea modernă utilizează metode active de învățare, proiecte interdisciplinare și activități bazate pe explorare și colaborare.

Pedagogiile contemporane pun accent pe învățarea prin experiență, pe cooperare și pe dezvoltarea competențelor necesare unei societăți sustenabile și inovatoare. Astfel, educatoarea nu pregătește copilul doar pentru școală, ci pentru viață, stimulând curiozitatea, gândirea independentă și dorința de a învăța permanent.

Parteneriatul cu familia și comunitatea

Succesul educației timpurii depinde și de colaborarea dintre grădiniță și familie. Educatoarea construiește o relație de încredere cu părinții, oferind sprijin și orientare în procesul de dezvoltare a copilului. Totodată, implicarea comunității în activitățile educaționale contribuie la formarea unei imagini complete asupra lumii și la dezvoltarea spiritului civic.

Prin această colaborare, copilul beneficiază de un mediu coerent și echilibrat, în care valorile și obiectivele educaționale sunt susținute atât acasă, cât și la grădiniță.

Educatoarea este, într-adevăr, arhitectul viitorului, deoarece pune primele cărămizi în construcția personalității fiecărui copil. Prin profesionalism, empatie, creativitate și responsabilitate, ea modelează generații capabile să contribuie la dezvoltarea unei societăți bazate pe cunoaștere, respect și solidaritate. Investiția în educația timpurie și în formarea cadrelor didactice reprezintă una dintre cele mai importante investiții pentru viitorul unei națiuni.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.
2. Joița, E. (2006). *Instruirea constructivistă – o alternativă. Fundamente. Strategii*. București: Editura Aramis.
3. Stan, E. (2016). *Psihopedagogia copilului preșcolar și școlar mic*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
4. Kinnucan-Welsch, K. (2007). *Reconsidering Teacher Professional Development Through Constructivist Principles*.
5. Filip, I. C., & Filip, C. (2018). *The Theoretical Foundation of the Concept of "Architecture and the Built Environment Education"*.
6. Bers, M. U., Ponte, I., Juelich, C., Viera, A., & Schenker, J. (2002). *Teachers as Designers: Integrating Robotics in Early Childhood Education*.
7. „*Profesia de învățător – Arhitectul viitorului: Despre una dintre cele mai influente meserii ale societății*", articol de specialitate, 2025.

EDUCATOAREA ȘI PUTEREA JOCULUI ÎN FORMAREA GENERAȚIEI DE MÂINE

PROF. BOBOC ANTON MARIA ALESSIA
GRĂDINIȚA CU PP. NR.7 GALAȚI

Educația timpurie reprezintă etapa în care se formează bazele dezvoltării intelectuale, emoționale și sociale ale copilului. În această perioadă, jocul nu este doar o activitate recreativă, ci principalul instrument prin care copilul învață, descoperă și își construiește propria imagine despre lume. Prin intermediul jocului, educatoarea transformă procesul educativ într-o experiență atractivă și semnificativă, adaptată particularităților de vârstă ale preșcolarilor.

Jocul – activitate fundamentală a copilăriei

Specialiștii în pedagogie și psihologia copilului consideră jocul forma naturală de învățare a copilului. În timpul activităților ludice, preșcolarul își dezvoltă limbajul, gândirea, imaginația și capacitatea de a rezolva probleme, fără a resimți presiunea unui proces formal de învățare. Totodată, jocul stimulează creativitatea și îi oferă copilului posibilitatea de a experimenta diferite roluri sociale și situații de viață.

Prin jocurile de construcție, de rol, de mișcare sau de creație, copilul își dezvoltă motricitatea, coordonarea și autonomia, dobândind în același timp încredere în propriile forțe.

Rolul educatoarei în organizarea jocului

Educatoarea are misiunea de a crea un mediu educațional în care jocul să devină o experiență de învățare autentică. Ea selectează materiale adecvate, stabilește obiective clare și încurajează participarea activă a tuturor copiilor.

Prin întrebări deschise, provocări și activități interactive, educatoarea stimulează curiozitatea și dorința de explorare. În același timp, observă progresul fiecărui copil și adaptează strategiile didactice în funcție de ritmul individual de dezvoltare.

Jocul și dezvoltarea competențelor pentru viitor

Societatea actuală pune accent pe creativitate, colaborare, comunicare și gândire critică. Toate aceste competențe pot fi cultivate încă din grădiniță prin activități bazate pe joc. În timpul jocurilor de echipă, copiii învață să respecte reguli, să coopereze, să își exprime opiniile și să găsească soluții împreună.

Jocul contribuie și la dezvoltarea inteligenței emoționale, deoarece îi ajută pe copii să își recunoască emoțiile, să manifeste empatie și să gestioneze conflictele într-un mod constructiv. Astfel, educația prin joc pregătește copilul pentru integrarea școlară și pentru viața socială.

Parteneriatul dintre grădiniță și familie

Eficiența jocului educativ crește atunci când părinții sunt implicați în activitățile copilului. Continuarea experiențelor ludice acasă consolidează achizițiile realizate la grădiniță și întărește relația dintre copil și familie.

Educatoarea poate oferi sugestii de jocuri, activități creative și proiecte simple prin care părinții să participe activ la dezvoltarea copilului, transformând fiecare moment petrecut împreună într-o oportunitate de învățare.

Jocul este limbajul copilăriei și fundamentul educației timpurii. Prin intermediul lui, copilul învață să gândească, să comunice, să creeze și să colaboreze. Rolul educatoarei este de a transforma fiecare joc într-o experiență educativă valoroasă, contribuind la formarea unei personalități echilibrate, creative și autonome. O educație bazată pe joc înseamnă o investiție sigură în dezvoltarea armonioasă a viitorului adult.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cucoș, C. (2014). Pedagogie. Iași: Editura Polirom.
2. Cerghit, I. (2006). Metode de învățământ. București: Editura Didactică și Pedagogică.
3. Nicola, I. (2003). Tratat de pedagogie. București: Editura Aramis.
4. Piaget, J. (1972). Psihologia copilului. București: Editura Didactică și Pedagogică.
5. Vygotsky, L. S. (1978). Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes. Harvard University Press.
6. Malaguzzi, L. (1998). The Hundred Languages of Children. Reggio Children.
7. Didactica modernă în învățământul preșcolar, Revista Profesorului, 2026.

PROFESORUL – ARHITECTUL VIITORULUI

PROF. ÎNV. PRIMAR TEOFIL MARIA-MAGDALENA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ANINOASA, DÂMBOVIȚA

Educația este fundamentul dezvoltării societății moderne, iar în centrul acestui proces se află profesorul. De-a lungul timpului, rolul profesorului a depășit simpla transmitere a informațiilor, el îndeplinește rolul de formare a caracterului, a valorilor și a competențelor necesare pentru viață. Profesorul este persoana care influențează generații întregi, contribuind la dezvoltarea intelectuală și morală a elevilor. Din acest motiv, el poate fi considerat „arhitectul viitorului”, deoarece participă activ la construirea unei societăți mai educate, mai responsabile și mai prospere.

Într-o lume aflată într-o continuă schimbare, marcată de progres tehnologic și de provocări sociale , profesorii au responsabilitatea de a pregăti tinerii pentru viitor. Ei îi ajută să dobândească nu doar cunoștințe, ci și abilități de comunicare, gândire critică, creativitate și adaptabilitate. Astfel, impactul profesorului depășește limitele sălii de clasă și se reflectă în întreaga societate.

Una dintre cele mai importante misiuni ale profesorului este formarea caracterului elevilor. În timpul anilor de școală, copiii și adolescenții trec prin etape esențiale de dezvoltare, iar profesorii contribuie semnificativ la modelarea personalității acestora. Prin comportamentul, atitudinea și valorile pe care le promovează, profesorul devine un exemplu pentru elevi.

Profesorul îi învață pe elevi să respecte regulile, să fie responsabili și să colaboreze cu cei din jur. De asemenea, îi încurajează să își exprime opiniile într-un mod civilizat și să respecte diversitatea de idei și perspective. În multe situații, profesorul este cel care observă potențialul unui elev și îl motivează să își urmeze pasiunile și să își depășească limitele.

Numeroase persoane de succes au afirmat că un profesor le-a schimbat viața prin încurajările și sprijinul oferit. Acest lucru demonstrează că influența profesorului nu se limitează la rezultatele școlare, ci poate avea efecte de lungă durată asupra parcursului profesional și personal al elevilor.

Profesorul are rolul de a transmite cunoștințe și de a dezvolta competențe esențiale pentru integrarea elevilor în societate. El facilitează procesul de învățare și îi ajută pe elevi să înțeleagă lumea în care trăiesc. Prin intermediul disciplinelor școlare, elevii își dezvoltă cultura generală, capacitatea de analiză și spiritul critic.

În prezent, accesul la informație este mai ușor ca niciodată datorită internetului și tehnologiilor digitale. Cu toate acestea, profesorul rămâne indispensabil deoarece îi ajută pe elevi să selecteze informațiile relevante și să le interpreteze corect. Rolul său nu mai este doar acela de furnizor de informații, ci și de mentor care îi învață pe elevi cum să învețe, cum să cerceteze și cum să folosească informațiile în mod responsabil.

Mai mult decât atât, profesorul stimulează curiozitatea și dorința de cunoaștere. Prin metode moderne și interactive de predare, el transformă procesul educațional într-o experiență atractivă și motivantă. Astfel, elevii învață să privească educația ca pe o oportunitate de dezvoltare personală și profesională.

Societatea contemporană se confruntă cu numeroase provocări, precum dezvoltarea rapidă a tehnologiei, globalizarea, schimbările economice și necesitatea adaptării la noi cerințe profesionale. În acest context, profesorul are responsabilitatea de a pregăti elevii pentru un viitor aflat în continuă transformare.

Competențele cerute pe piața muncii se schimbă constant, iar multe dintre profesiile viitorului nici măcar nu există încă. De aceea, profesorii trebuie să îi ajute pe elevi să dezvolte capacități precum gândirea critică, creativitatea, rezolvarea problemelor și colaborarea. Aceste competențe le vor permite să se adapteze cu succes la schimbările viitoare.

În plus, profesorul contribuie la formarea cetățenilor responsabili. El promovează valori democratice, respectul pentru drepturile omului și implicarea activă în comunitate. Prin educație, profesorii contribuie la reducerea discriminării, la promovarea toleranței și la consolidarea coeziunii sociale.

Un profesor dedicat poate deveni o sursă importantă de inspirație pentru elevi. Prin pasiunea sa pentru cunoaștere și prin dorința de a-i ajuta pe ceilalți să evolueze, el transmite un mesaj puternic despre importanța muncii, perseverenței și învățării continue.

Elevii observă nu doar ceea ce spune profesorul, ci și modul în care acesta se comportă. De aceea, profesorul trebuie să fie un model de integritate, responsabilitate și respect. Atunci când elevii văd aceste valori aplicate în practică, sunt mai predispuși să le adopte la rândul lor.

De asemenea, profesorul joacă un rol important în creșterea încrederii în sine a elevilor. Prin aprecieri, încurajări și feedback constructiv, el îi ajută să își descopere punctele forte și să își depășească temerile. În multe cazuri, o simplă încurajare din partea unui profesor poate avea un impact major asupra viitorului unui elev.

Calitatea educației influențează direct nivelul de dezvoltare al unei țări. O societate prosperă are nevoie de oameni bine pregătiți, creativi și responsabili, iar formarea acestora începe în școală. Prin urmare, profesorii contribuie indirect la progresul economic, social și cultural al unei națiuni.

Fiecare medic, inginer, avocat, profesor, cercetător sau antreprenor a avut, la un moment dat, un profesor care l-a îndrumat și l-a ajutat să își dezvolte potențialul. Astfel, profesorul participă la formarea tuturor profesioniștilor care contribuie la funcționarea și dezvoltarea societății.

Investiția în educație și susținerea cadrelor didactice reprezintă una dintre cele mai eficiente modalități de a construi un viitor mai bun. O societate care respectă și valorizează profesorii demonstrează că înțelege importanța educației pentru progresul său.

Profesorul este, fără îndoială, unul dintre cei mai importanți arhitecți ai viitorului. Prin activitatea sa, el modelează caractere, transmite cunoștințe, inspiră generații și contribuie la dezvoltarea societății. Rolul său depășește cu mult limitele unei profesii obișnuite, deoarece impactul muncii sale se reflectă în viețile elevilor și în evoluția comunității.

Într-o lume în care schimbarea este permanentă, profesorul rămâne un reper al educației și al formării umane. Datorită dedicării, responsabilității și pasiunii sale, el contribuie la construirea unei societăți mai bune și la pregătirea generațiilor care vor modela lumea de mâine. De aceea, profesorul merită pe deplin titlul de „arhitect al viitorului”.

PĂRINȚII ŞI ROLUL LOR ÎN FORMAREA COPIILOR PENTRU VIAŢĂ

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR MUNTEAN PIROSKA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR.13, TIMIȘOARA

Motto: ,,Copilul care se naşte nu intră într-o ambianţă naturală, el intră în civilizaţie''(Maria Montessori)

Copilăria este vârsta cea mai importantă pentru formarea viitoare a omului. Relaţiile care se stabilesc între părinţi şi copii sunt hotărâtoare pentru calitatea relaţiilor pe care le va stabili acesta din urmă , de-a lungul vieţii , în contexte diferite.

Familia este un sistem complex, cu atât mai complex cu cât este alcătuit din mai mulţi membri. Copilul trebuie învăţat reguli eficiente pentru relaţiile interpersonale din cadrul familiei şi din afara acesteia şi să se cunoască pe sine.

Într-o familie echilibrată, eficienţa comunicării dintre membrii săi nu suferă grave perturbări. Insuficienta comunicare devine sesizabilă în cazul existenţei unor conflicte în mesajele de comunicare verbală şi vizuală.

Cercetarea pedagogică este una dintre soluţiile de schimbare , ameliorare a procesului de comunicare intrafamilială. Ea urmăreşte cunoaşterea , înţelegerea , interpretarea, analiza, descrierea,introducerea de schimbări ale fenomenelor observate.

Are, de asemenea, şi un caracter prospectiv,pentru că proiectează modele, ipoteze de realizare a obiectivelor propuse, un pachet de soluţii de verificare a acestora în anumite condiţii.

Sunt multiple probleme care se ivesc din cauza lipsei de comunicare sau unei comunicări defectuoase în relaţia părinţi-copii.Veniturile materiale precare sau prost administrate, grijile traiului zilnic, preocupările profesionale excesive, nivelul redus de instrucţie pot fi cauze care duc la o comunicare defectuoasă.

Lipsa comunicării se regăseşte şi în evoluţia defectuoasă a parteneriatului şcoală-familie. Şcoala şi familia se acuză reciproc . Şcoala acuză părinţii de incompetenţă educaţională, de

dezinteres, iar părinţii pretind cadrelor didactice o atitudine mai intransigentă sau , dimpotrivă, mai tolerantă faţă de copiii lor.

Am iniţiat în anul scolar trecut un program de ameliorare a relaţiei părinţi-elevi. Acesta s-a justificat prin faptul că o implicare a părinţilor în activitatea şcolară permite acestora o mai bună comunicare cu proprii copii. Şcoala trebuie să ofere acestora suficiente informaţii pentru a putea adopta o decizie corectă şi să fie interesaţi de educaţia copiilor.

Pentru a realiza acestea am aplicat câteva acţiuni de intervenţie pentru a pregăti părinţii în a-şi asculta copiii, pentru a înţelege lumea lor.

Una dintre activităţi , desfăşurate în cadrul şedinţelor cu părinţii, a fost „Concentraţi-vă pe *a face* în loc de *nu e voie''* .Obiectivele acestei acţiuni sunt: folosirea formelor afirmative în comunicarea cu copiii, efectuarea de exerciţii prin care se folosesc doar forme afirmative, compararea exemplelor practice prezentate. S-a folosit exercitiul , expunerea , jocul de rol, problematizarea. Grupul ţintă a fost format din părinţii clasei a IV-a.

Li s-a dat spre lecturare părinţilor următorul material:

„Copiii doresc şi trebuie să-şi cunoască limitele.Când copiii au limite clare , învaţă foarte repede regulile jocului. Limitele clare le spun copiilor exact ce se aşteaptă de la ei. Aceasta îi face să se simtă responsabili pentru acţiunile lor.''

Dacă tatăl îi spune copilului său :„*În fiecare seară, după cină, tu vei duce gunoiul*, copilul ştie exact ce are de făcut. În contrast cu aceasta el poate să spună: *Să cureţi totul după cină,* ceea ce este vag . Copilul nu ştie exact ce se aşteaptă de la el. Nu trebuie certat copilul căruia nu i s-a explicat foarte clar ce trebuie să facă de prima dată. Trebuie să spuneţi copilului ce se aşteaptă , când şi cât de bine. Decideţi ce doriţi de la copiii dumneavoastră înainte de a le da sarcini. Ţineţi minte că un copil mic nu poate reţine o listă lungă de sarcini.

„Reliefaţi pozitivul şi evitaţi negativul!'' Copiii vor învăţa mai bine limitele dacă părinţii insistă pe pozitiv. Aceştia trebuie să spună mai mult ce să facă decât ce să nu facă. Un copil care îşi aude mama spunând „ *Joacă-te în parc, nu în stradă''* va şti exact care sunt limitele şi posibilităţile. Daca mama spune doar „ *Nu te juca în stradă* !''copilul nu va avea o idee clară despre ceea ce trebuie să facă. Un părinte ar putea să spună : „*Sunt obiecte în magazin care se sparg, aşa că te rog să fii atent ce faci cu mâinile*.'' Aceasta este mult mai plăcut decât : „ *Să nu spargi nimic!''* Dacă vorbirea părinţilor este încărcată de cuvinte negative , copiii ar putea decide că noi nu suntem interesaţi să-i ascultăm şi intră în dezacord cu noi.Când copiii aud multe cuvinte negative înţelesul acestora îşi

pierde din greutate. Aceasta ne-ar putea conduce la momente când avem nevoie cu adevărat de ascultare şi copilul ne ignoră sau nu ne ascultă.

Dacă un copil de trei ani aude „Nu atinge cana, nu atinge floarea , nu atinge...''Acesta ar putea decide că este periculos să atingă orice şi devine pasiv şi neinteresat de explorare şi învăţare . Ar mai putea decide că nu este bine să atingă obiectele pentru că adultul se enervează.

A stabili limitele pozitive este deosebit de important pentru a ajuta copiii să-şi controleze emoţiile. Când copiii devin furioşi şi acţionează distructiv, părinţii sunt gata să se gândească mai întâi la limitele negative*: „Nu vorbi aşa cu mine! Nu-ţi lovi fratele!''* Am putea să-l determinăm să nu o mai facă spunându-le : „*Când simţi că te enervezi spune-mi ce simţi- spune că eşti nervos!''* Această limită clară arată copiilor cum ar putea să acţioneye când sunt nervoşi .

Părinţii au avut de completat o fişă cu exemple de transformare a lui NU în DA :

1.	Nu arunca hainele prin cameră!	Pune hainele in dulap!
2.	Nu-ţi parca bicicleta acolo!	Bicicleta stă în garaj!
3.	Nu ridica vocea !	Ai putea să spui ce doreşti respectuos!
4.	Nu-l mai lovi!	Vorbeşte cu el, spune-i ce doreşi
5.	Nu juca mingea în cameră!	Completaţi!
6.	Nu chinui pisica!	Completaţi!

Materialul a fost punctul de plecare în activitatea cu părinţii . S-au efectuat exerciţii de transformare a negativului în pozitiv, pornind de la materialul prezentat, apoi studiind alte situaţii:

1. Mama şi Măriuţa au ieşit la plimbare .Măriuţa s-a dezbrăcat de pulover şi îl târâie prin noroi. Ce ar spune un părinte? „Nu-ţi târâi puloverul prin noroi''. Dar ar putea spune:„ Lasă-ţi puloverul pe tine aşa...'' sau „Lasă-mă să-ţi duc eu puloverul ''. Părinţii dau sugestii.

2. George îşi vizitează o rudă sau un prieten.El iubeşte pisica şi o ia peste tot ţinând-o cu mâinile după gât. Ce ar putea spune un părinte ? „Nu chinui pisica!'' Dar ar putea spune :„ Ţine pisica aşa !'' sau „Pune mâinile sub burta pisicii când vrei să o ţii în braţe!'' Părinţii dau sugestii.

3. Ştefan vrea să povestească meciul de la şcoală cu gura plină de mâncare .Ce ar putea spune un părinte? „Nu vorbi cu gura plină! Dar ar putea spune: „ Mestecă , apoi povesteşte!''Iar am cerut sugestii de la părinţi.

Am cerut părinţilor să încerce să transforme negativul în pozitiv şi să comunice rezultatele obţinute în relaţiile cu copiii şi dacă au observat schimbări de comportament . După câteva luni , la o alta şedintă cu părinţii , printr-un chestionar , am avut bucuria să aflu că 50% dintre părinţi au obţinut modificări în comportamentul copiilor.

Concluzia a fost că , pentru a fi un bun părinte , adultul trebuie să–şi amintească de propria copilărie , să retrăiască sentimentele de atunci, care se păstrează intacte şi , în loc să îndepărteze acel copil , să se întâlnească cu fiica sau cu fiul lui, să-i înţeleagă nevoile şi să încerce să-l ajute. Aceasta înseamnă că adultul să privească vârsta copilăriei cu cea mai mare afecţiune şi mai ales răspundere.

BIBLIOGRAFIE:

1. Druţă , F. -„Psihologia familiei’’,Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică ,1998
2. Ciofu,C. -„Interacţiunea părinţi-copii”, Bucureşti, Editura Medicală „Almatea’’ ,1998
3. Marin, Voicu -„Educaţia în familie’’, Iaşi, Editura „Polirom’’, 1980

INTEGRAREA TRADIȚIILOR LOCALE ÎN LECȚIA DE ISTORIE

STOIAN DANIEL
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 30 TIMIȘOARA

În contextul transformărilor sociale și culturale contemporane, educația istorică este chemată să răspundă unor provocări complexe precum globalizarea, uniformizarea culturală și diminuarea interesului elevilor pentru patrimoniul local. Una dintre modalitățile eficiente de revitalizare a procesului instructiv-educativ constă în integrarea tradițiilor locale în lecțiile de istorie. Această abordare permite conectarea conținuturilor curriculare la realitățile comunității din care provin elevii, facilitând înțelegerea trecutului prin exemple concrete și experiențe apropiate de universul lor cultural.

Tradițiile locale reprezintă expresii ale identității unei comunități, transmise din generație în generație prin obiceiuri, ritualuri, meșteșuguri, sărbători, cântece, dansuri, port popular și alte forme de manifestare culturală.

Prezentul referat își propune să analizeze importanța integrării tradițiilor locale în lecția de istorie, să evidențieze beneficiile educaționale ale acestei practici și să ofere exemple de modalități prin care tradițiile pot fi valorificate în procesul didactic.

Tradiția locală poate fi definită ca ansamblul practicilor, valorilor , credințelor și obiceiurilor specifice unei comunități, păstrate și transmise de-a lungul timpului.

Din punct de vedere istoric, tradițiile locale reprezintă surse de cunoaștere complementare documentelor scrise. În multe situații, ele oferă informații despre aspecte ale vieții cotidiene, care nu sunt surprinse în documentele oficiale.

Integrarea tradițiilor locale în procesul educațional se bazează pe principii pedagogice moderne, care promovează învățarea activă, centrată pe elev. Elevii își construiesc cunoștințele prin raportarea informațiilor noi la experiențele și cunoștințele anterioare.

Utilizarea patrimoniului cultural local în activitățile didactice stimulează învățarea prin descoperire. Vizitele la muzee, participarea la evenimente tradiționale, realizarea de interviuri cu membrii comunității sau cercetarea monumentelor istorice transformă elevul din simplu receptor de informații în participant activ la procesul de descoperire a trecutului. Cunoașterea patrimoniului comunității contribuie la formarea sentimentului de apartenență și la dezvoltarea respectului față de

valorile culturale locale. Păstrarea identității locale nu presupune izolare, ci oferă elevilor repere solide pentru înțelegerea propriei poziții în lume.

Experiența pedagogică demonstrează că elevii manifestă un interes mai mare pentru conținuturile care au legătură directă cu mediul lor de viață. Atunci când lecțiile de istorie include exemple din localitatea natală, monumente cunoscute sau tradiții practicate de familie, procesul de învățare devine mai atractiv și mai relevant. Integrarea tradițiilor locale contribuie la formarea unei atitudini responsabile față de patrimoniul cultural. Elevii devin conștienți de valoarea elementelor tradiționale și de necesitatea protejării acestora.

Sărbătorile religioase și laice constituie resurse didactice valoroase pentru înțelegerea istoriei comunităților. Analiza tradițiilor poate evidenția influențe istorice, sociale și religioase care au modelat viața comunității.

Am utilizat în cadrul lecțiilor de istorie elemente legate de o sărbătoare din localitatea natală, Jamu Mare, județul Timiș. Sărbătoare se numește kirchweih. Kirchweihul din Jamu Mare este una din cele mai importante și reprezentative sărbători tradiționale ale comunității șvăbești din Banat. Termenul provine din limba germană și înseamnă „sfințirea bisericii ”. De-a lungul timpului, însă, această sărbătoare religioasă s-a transformat într-un eveniment comunitar complex, care îmbină credința, tradițiile populare și bucuria de a petrece împreună.

Localitatea Jamu Mare are o istorie strâns legată de comunitatea germană din Banat. Șvabii au colonizat regiunea în secolul al XVIII-lea și au contribuit semnificativ la dezvoltarea economică și culturală a zonei. Kirchweih a devenit una din cele mai importante expresii ale identității lor culturale.

Sărbătoarea începe cu o ceremonie religioasă desfășurată la biserică, urmează o paradă festivă pe străzile satului. Tinerii îmbracă costume populare șvăbești, păstrate cu grijă și transmise din generație în generație. Fetele poartă rochii colorate, împodobite cu broderii și panglici. Muzica fanfarei și dansurile populare creează o atmosferă de sărbătoare care atrage atât localnici cât și vizitatori.

Un element important al sărbătorii este alegerea perechii de tineri care reprezintă simbolic comunitatea.

Astăzi, kirchweihul din Jamu Mare reprezintă mai mult decât o sărbătoare religioasă. El este un simbol al continuității tradițiilor șvăbești și al respectului pentru moștenire culturală a Banatului.

prin păstrarea acestui obicei, comunitatea locală contribuia la conservarea unui patrimoniu cultural valoros și la transmiterea lui către generațiile viitoare.

Aceste informații au avut darul de a-i impresiona pe elevi. Reacțiile lor au fost pe măsură: emoții, angajamente în direcția păstrării tradițiilor trecutului. La o săptămână după lecție am organizat o expoziție cu fotografii despre eveniment, iar două eleve au adus la școală costumele de acasă. Le-au descris și au primit aprecieri.

Alte modalități de a pune tradițiile locale în valoare voi prezenta în continuare.

Astfel, elevii pot realiza proiecte de documentare, expoziții tematice sau prezentări multimedia dedicate.

Vizitele la muzeele locale, case memoriale, situri arheologice și monumente istorice permit observarea directă a vestigiilor trecutului.

Profesorii pot organiza proiecte prin care elevii să investigheze aspecte ale istoriei comunității lor. Temele pot include evoluția localității, personalității locale, tradiții populare, meșteșuguri sau monumente istorice.

Parteneriatele dintre școli și instituțiile culturale reprezintă o modalitate eficientă de integrare a tradițiilor în procesul educativ. Muzeele, bibliotecile centrele culturale pot oferi resurse și expertiză pentru desfășurarea activităților didactice.

Integrarea tradițiilor locale în lecția de istorie reprezintă o strategie educațională valoroasă, capabilă să îmbogățească procesul de predare și învățare. Prin valorificarea patrimoniului cultural al comunității, istoria devine mai accesibilă, mai relevantă și mai apropiată de experiențele elevilor.

În contextul educației contemporane, integrarea tradițiilor locale trebuie privită ca o componentă esențială a formării unor cetățeni conștienți de propria identitate și responsabili față de moștenirea culturală a comunității lor.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit, Ioan, *Metode de învățământ,* Editura Polirom, Iași, 2006.

2. Cucoș, Constantin, *Pedagogie,* Editura Polirom, Iași, 2014.

3. Opriș, Ioan, *Patrimoniul cultural național,* Editura Oscar Print, București, 2006.

4.Șandru, Dumitru, *Istorie locală și educație*, EDP, București, 2010.

5. Vlăsceanu, Lazăr, *Sociologie și modernitate,* Editura Polirom, Iași, 2007.

PREDARE ȘI EVALUARE ÎN ERA DIGITALĂ

PROF. LAZĂR NATALIA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR. 81, SECTORUL 3, BUCUREȘTI

Noile tehnologii au devenit un element esențial al educației moderne, oferind oportunități diverse pentru eficientizare procesului de predare și evaluare. Utilizare instrumentelor digitale contribuie la crearea unui mediu de învățare atractiv și interactiv.

În ultimii ani, societatea românească a suferit multe transformări: dezvoltarea şi răspândirea informaticii, pătrunderea în ţara noastră a elementelor moderne de comunicaţii şi tehnologii informatice au impus o pregătire diversificată a tinerilor în acest domeniu. Utilizarea informaţiei în cadrul procesului de predare-învăţare se referă la modul în care un elev reuşeşte să selecteze, să ordoneze, să stocheze şi să folosească informaţia într-o varietate de moduri.Integrarea noilor tehnologii în procesul didactic are scopul de a promova cerinţele acestui secol:

- gestionarea eficientă a informaţiilor;
- îmbunătăţirea capacităţilor de relaţionare;
- dobândirea competenţelor de comunicare;
- capacitatea de autoformare şi autoperfecţionare;
- dezvoltarea creativităţii şi stimularea curiozităţii intelectuale.

Orice tip de inovaţie tehnologică trebuie făcut în urma studierii cu atenţie a efectelor sale, a timpului necesar implementării în procesul de formare al fiecărui elev, cu luarea în considerare a nevoilor şi posibilităţilor acestuia.Un element important este şi nivelul de pregătire al cadrelor didactice şi permanenta formare a acestora. Degeaba se militează pentru introducerea noilor tehnologii în procesul didactic, dacă îndrumătorii nu au capacitatea necesară manipulării acestor instrumente în vederea maximizării rezultatelor.Un alt punct cheie al noilor curente metodologice constă în instrumentalizarea optimă a metodologiei prin integrarea unor mijloace de învăţământ adecvate, care au un aport autentic în eficientizarea predării-învăţării. Legea Educaţiei Naţionale încadrează *Educaţia tehnologică*, la nivel de curriculum naţional, în domeniul *„competenţe pe bază de matematică, ştiinţe şi tehnologie”,* domeniu care determină profilul de formare al elevului.Având

în vedere sfera ştiinţifică, predominant conceptuală şi teoretizată a acestei discipline, este necesară o abordare cât mai concretă, aplicată, demonstrată şi interactivă.

„Educaţia tehnologică are un caracter specific interdisciplinar şi totodată caracter dual: teoretic şi practic, ştiinţific şi tehnologic.Ea nu se reduce la nici una din materiile cuprinse în programa de învăţământ.

Educaţia tehnologică are ca obiectiv fundamental o nouă viziune şi atitudine practică asupra omului şi sensurilor vieţii, dar, şi o înţelegere a rolului tehnologiei în progresul omenirii.Având în vedere caracterul dual al acestei discipline am încercat, de fiecare dată, să-i ajut pe elevi să înţeleagă conţinuturile şi să nu memoreze, ci să creeze legături cu disciplina educaţie tehnologică şi cu mediul înconjurător. Astfel, procesul de predare al educaţiei tehnologice trebuie adaptat în permanenţă nevoilor cognitive, dar şi emoţionale ale fiecărui elev, pentru a fi o componentă viabilă în parcursul educaţional, completând activ rolul formator al educaţiei. Profesorul de educaţie tehnologică trebuie să aibă tot timpul în vedere multiplele implicaţii ale tehnologiei în viaţa socială, care nu pot fi rupte de contextul ştiinţific şi tehnic. Ştiinţa şi tehnica sunt motorul dezvoltării economice şi sociale.

Beneficiile utilizării noilor tehnologii sunt absolut evidente, utilizarea acestora în procesul de predare a educaţiei tehnologice devenind, astfel, extrem de importantă. Progresul tehnologic face posibil individualizarea procesului de instruire, personalizarea actului de învăţare, eliminarea timpilor morţi în cadrul lecţiei şi eficientizarea orelor de curs, parcurgerea secvenţelor de instruire de către utilizator în ritm propriu, controlarea activităţii desfăşurate de utilizator.Astfel, învăţarea educaţiei tehnologice devine una interactivă, motivaţia şi interesul elevului pentru studiul acestei discipline crescând considerabil. Eşecul în dezvoltarea capacităţii de a reacţiona la schimbare poate atrage după sine pasivitatea.

Introducerea în şcoală a internetului şi a tehnologiilor moderne duce la schimbări importante în procesul de învăţământ.Actul învăţării nu mai este considerat a fi efectul demersurilor şi muncii profesorului, ci rodul interacţiunii elevilor cu calculatorul şi al colaborării cu profesorul. Astfel, învățarea asistată de calculator(IAC)implică utilizarea tehnologiilor informatice în educație, îmbun ătățind accesibilitatea și eficiența învățării. Aceasta include platforme online, aplicații și resurse mu ltimedia, adaptate nevoilor fiecărui elev. Prin valorificarea resurselor digitale, procesul educațional devine mai flexibil, mai interactiv și mai bine adaptat nevoilor elevilor.

În concluzie, utilizarea tehnologiilor digitale contribuie la modernizarea educației și la creșterea calității procesului de predare și învățare.

Bibliografie:

1.Adăscăliţei Adrian, 2007, Instruire asistată de calculator.Didactică informatică, Editura Polirom, Bucureşti;

2.Bârsănescu Ştefan, 1978, Educaţia, învăţământul, gândirea pedagogică din România, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti;

3.Cerghit Ioan, 2002, Sisteme de instruire alternative şi complementare – Stiluri şi strategii, Editura Aramis, Bucureşti.

4. Programa Educație tehnologică și aplicații practice OMEC 3393/28.02.2017

ACTIVITĂȚI EDUCAȚIONALE CARE PROMOVEAZĂ COMPORTAMENTE DE LEADERSHIP ȘI AUTOREGLARE ÎN RÂNDUL ELEVILOR
EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ – CLASA A IV-A B

PROF. ÎNV. PRIMAR ENESCU CĂTĂLINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DORA DALLES" BUCȘANI

Lucrarea evidențiază modalități concrete prin care elevii clasei a IV-a B, Exploratorii și-au dezvoltat comportamente de leadership și autoreglare prin activități didactice interactive. Accentul este pus pe echilibrul dintre autoritatea cadrului didactic și empatia manifestată în relația educațională, contribuind la formarea unor elevi autonomi, responsabili și implicați.

1. Introducere

În cadrul clasei a IV-a B, s-a urmărit nu doar dezvoltarea competențelor cognitive, ci și a celor socio-emoționale. Elevii au fost implicați constant în activități care le-au permis să ia decizii, să colaboreze și să își gestioneze emoțiile.

2. Rolul cadrului didactic în clasa a IV-a B

În activitatea mea la clasă am s-a urmărit:

- stabilirea unor reguli clare de comportament (ex: „ridicăm mâna", „ascultăm activ")
- utilizarea unui limbaj empatic („Înțeleg că ești supărat…")
- oferirea de feedback constructiv și încurajator

Acest echilibru a dus la crearea unui climat sigur și motivant pentru elevi.

3. Activități aplicate la clasa a IV-a B

3.1. „Exploratorul zilei" – responsabilitate și implicare

În fiecare zi, un elev a fost desemnat „liderul clasei".

Sarcini:organizarea materialelor, coordonarea lucrului pe echipe, menținerea liniștii în clasă **Rezultate observate:**

- ✓ elevii timizi au devenit mai încrezători
- ✓ creșterea responsabilității individuale
- ✓ respectarea regulilor fără intervenția constantă a profesorului

3.2. Joc de rol: „Rezolvăm conflicte"

Elevii au primit situații reale din viața școlară:

„Un coleg nu vrea să lucreze în echipă"

„Cineva te-a întrerupt când vorbeai"

Cum s-a desfășurat:

- elevii au jucat roluri (lider, mediator, coleg)
- au propus soluții și le-au discutat

Impact: dezvoltarea empatiei, controlul reacțiilor impulsive, formarea abilităților de comunicare

3.3. „Jurnalul emoțiilor – 5 minute pentru mine"

La finalul zilei, elevii completau o fișă simplă:

- Azi m-am simțit…
- Motivul a fost…
- Data viitoare voi…

Exemplu real:

Un elev a scris: „M-am supărat când am greșit la evaluare, dar data viitoare voi încerca din nou fără să mă enervez."

Rezultate:

- conștientizarea emoțiilor
- reducerea conflictelor
- creșterea autocontrolului

3.4. Învățarea prin cooperare – „Echipa de succes”

Elevii au lucrat pe grupe la matematică (fracții).

Roluri în echipă:

- lider (coordonează)
- secretar (notează)
- raportor (prezintă)
- observator (urmărește respectarea regulilor)

Rezultate:

- implicarea tuturor elevilor
- dezvoltarea leadershipului distribuit
- îmbunătățirea rezultatelor școlare

3.5. „Colțul liniștii” – autoreglare emoțională

În clasă a fost amenajat un spațiu cu:

- desene relaxante
- bile anti-stres
- exerciții de respirație

Situație concretă:

Un elev agitat a ales să meargă singur în colțul liniștii și s-a întors calm după câteva minute.

Impact:

- scăderea comportamentelor disruptive
- dezvoltarea autocontrolului

3.6. Dezbatere: „Este mai important să câștigi sau să participi?”

Elevii au fost împărțiți în două echipe.

Reguli:

- ascultăm fără să întrerupem
- argumentăm respectuos
- acceptăm opinii diferite

Rezultate:

- dezvoltarea gândirii critice
- exprimarea liberă a ideilor

- formarea abilităților de lider

4. Rezultate și impact

Aplicarea acestor activități la clasa mea a condus la:

- creșterea implicării elevilor în activități
- reducerea conflictelor și a comportamentelor impulsive
- dezvoltarea încrederii în sine
- îmbunătățirea relațiilor dintre elevi

Elevii au devenit mai autonomi și mai conștienți de propriile emoții și comportamente.

5. Concluzii

Experiența clasei a IV-a B demonstrează că dezvoltarea leadershipului și autoreglării este posibilă încă din ciclul primar, prin activități simple, dar bine structurate.

Echilibrul dintre autoritate și empatie rămâne cheia unui climat educațional sănătos, în care elevii nu doar învață, ci se formează ca indivizi.

Bibliografie:

- Goleman, D. – *Inteligența emoțională, Editura Curtea Veche, 2021*
- Ministerul Educației – Curriculum pentru învățământ primar

COMPETENȚELE DIGITALE – O NECESITATE A ȘCOLII CONTEMPORANE

PROFESOR MĂDĂLINA OPRIȘAN /ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 OINACU - GIURGIU
PROFESOR GIGI OPRIȘAN/ LICEUL TEORETIC ”TUDOR VIANU” GIURGIU

Competențele digitale reprezintă una dintre cele opt competențe-cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții, promovate la nivel european. Acestea includ utilizarea sigură, critică și responsabilă a tehnologiilor digitale pentru învățare, muncă și participare socială. În prezent, dezvoltarea competențelor digitale nu mai constituie o opțiune, ci o necesitate, deoarece succesul profesional și integrarea socială depind în mare măsură de capacitatea indivizilor de a utiliza eficient tehnologia.

Lucrarea de față își propune să evidențieze importanța competențelor digitale în educație, rolul acestora în procesul de formare a elevilor, precum și beneficiile și provocările asociate.

1. Rolul competențelor digitale în educație

Competențele digitale reprezintă ansamblul cunoștințelor, abilităților și atitudinilor necesare pentru utilizarea tehnologiilor digitale într-un mod eficient și responsabil. Aceste competențe depășesc simpla capacitate de a folosi un calculator sau un telefon mobil și includ o serie de dimensiuni esențiale.

În primul rând, este vorba despre *competența informațională*, care presupune identificarea, căutarea, evaluarea și utilizarea informațiilor din mediul online. Într-o epocă în care informația este disponibilă în cantități uriașe, capacitatea de a selecta sursele credibile devine esențială.

În al doilea rând, competențele digitale includ *comunicarea și colaborarea online.* Platformele educaționale, rețelele sociale și aplicațiile de videoconferință permit colaborarea între persoane aflate la distanțe mari, facilitând schimbul de idei și lucrul în echipă.

De asemenea, competențele digitale presupun cunoașterea *normelor de securitate cibernetică și protecția datelor personale.* În contextul creșterii amenințărilor online, educația digitală trebuie să îi învețe pe tineri să utilizeze tehnologia în condiții de siguranță.

Nu în ultimul rând, competențele digitale implică *rezolvarea problemelor* prin intermediul tehnologiei și adaptarea la noile instrumente digitale care apar constant.

2. Rolul competențelor digitale în procesul educațional

Transformările tehnologice au schimbat profund modul în care se desfășoară activitățile educaționale. Dacă în trecut manualul și tabla reprezentau principalele instrumente de predare, astăzi profesorii au la dispoziție platforme digitale, aplicații educaționale și resurse multimedia care pot îmbunătăți semnificativ procesul de învățare.

Competențele digitale facilitează accesul la informație. Elevii pot consulta biblioteci virtuale, enciclopedii online, articole științifice și materiale video educaționale. Astfel, procesul de învățare devine mai flexibil și mai adaptat nevoilor individuale.

Un argument important în favoarea dezvoltării competențelor digitale îl reprezintă creșterea motivației pentru învățare. Utilizarea aplicațiilor interactive, a simulărilor și a jocurilor educaționale transformă activitatea didactică într-o experiență mai atractivă. Cercetările din domeniul pedagogiei arată că elevii sunt mai implicați atunci când folosesc instrumente digitale care permit învățarea activă și participativă.

În plus, tehnologia facilitează personalizarea educației. Fiecare elev poate învăța în ritmul propriu, poate reveni asupra materialelor și poate beneficia de resurse suplimentare în funcție de nivelul său de pregătire.

Competențele digitale contribuie și la dezvoltarea gândirii critice. În mediul online există numeroase informații false sau incomplete. Prin educație digitală, elevii învață să verifice sursele, să compare informațiile și să formuleze concluzii argumentate.

3. Beneficiile și provocările utilizării competențelor digitale

Deși avantajele sunt numeroase, integrarea tehnologiei în educație presupune și anumite provocări.

O problemă importantă este inegalitatea accesului la tehnologie. Nu toți elevii dispun de dispozitive performante sau de conexiuni stabile la internet. Această situație poate genera diferențe în procesul de învățare.

O altă provocare este reprezentată de nivelul diferit de pregătire al cadrelor didactice. Pentru utilizarea eficientă a instrumentelor digitale este necesară formarea continuă a profesorilor.

Există și riscuri legate de securitatea online. Fenomene precum furtul de identitate, cyberbullying-ul, fraudele informatice și dezinformarea afectează tot mai frecvent utilizatorii internetului. Din acest motiv, educația digitală trebuie să includă elemente de siguranță cibernetică și educație media.

În plus, utilizarea excesivă a dispozitivelor poate avea efecte negative asupra sănătății fizice și psihice, cum ar fi sedentarismul, oboseala oculară sau dependența de tehnologie. Prin urmare, școala trebuie să promoveze un echilibru între activitățile digitale și cele tradiționale.

În concluzie, competențele digitale nu mai reprezintă o opțiune, ci o condiție fundamentală pentru succesul educațional, profesional și social al generațiilor actuale și viitoare.

BIBLIOGRAFIE:

1. Comisia Europeană, *Recomandarea Consiliului privind competențele-cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții*, Bruxelles, 2018.
2. UNESCO, *Digital Skills Critical for Jobs and Social Inclusion*, Paris, 2023.
3. Ministerul Educației din România, *Strategia privind digitalizarea educației din România (SMART-Edu)*, București.
4. OECD, *Education at a Glance*, edițiile recente.
5. Cerghit, Ioan, *Sisteme de instruire alternative și complementare*, Editura Aramis, București.
6. Cucoș, Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași.

PROFESORUL VIITORULUI

PROF. ÎNV. PRIMAR CĂBĂU MĂDĂLINA PAULA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ NICOLAE POPOVICIU'', BEIUȘ

Educația reprezintă unul dintre pilonii fundamentali ai dezvoltării unei societăți moderne. În contextul progresului tehnologic și al globalizării, rolul profesorului se transformă continuu. Profesorul viitorului nu va mai fi doar un transmițător de informații, ci un mentor, facilitator al învățării și model pentru elevi. Acesta va contribui atât la dezvoltarea intelectuală, cât și la formarea caracterului și valorilor morale ale elevilor.

Accesul rapid la informație schimbă modul în care elevii învață. Profesorul viitorului va avea misiunea de a-i ghida pe elevi în selectarea și utilizarea corectă a informațiilor. În locul metodelor tradiționale bazate exclusiv pe memorare, acesta va promova gândirea critică, creativitatea și rezolvarea problemelor. De asemenea, profesorul va încuraja colaborarea și învățarea activă.

Dincolo de rolul său didactic, profesorul este adesea considerat al doilea părinte în viața unui copil. Acesta contribuie la dezvoltarea personalității elevului, oferindu-i sprijin, încredere și îndrumare. Prin exemplul personal, profesorul transmite valori precum respectul, responsabilitatea, perseverența și integritatea. Relația dintre profesor și elev poate influența decisiv parcursul școlar și profesional al unui tânăr.

Tehnologia va deveni un instrument indispensabil în activitatea didactică. Platformele educaționale, inteligența artificială, realitatea virtuală și resursele digitale vor permite personalizarea procesului de învățare. Cu toate acestea, nici cea mai avansată tehnologie nu poate înlocui relația umană dintre profesor și elev, bazată pe comunicare, empatie și sprijin emoțional.

Profesorul viitorului trebuie să dețină competențe digitale, abilități de comunicare, capacitate de adaptare și dorința de învățare continuă. În plus, acesta trebuie să fie empatic, creativ și capabil să răspundă nevoilor diverse ale elevilor. Formarea profesională continuă va reprezenta o condiție esențială pentru succesul activității didactice.

Profesorul viitorului va ocupa un rol central în societate. El va combina tehnologia cu valorile umane și va contribui la formarea unor cetățeni responsabili, bine pregătiți și capabili să se adapteze schimbărilor permanente ale lumii moderne. Mai mult decât un simplu educator, profesorul va rămâne mentorul și al doilea părinte al elevilor săi.

Bibliografie:

UNESCO (2021). Reimagining Our Futures Together: A New Social Contract for Education. Paris: UNESCO Publishing.

OECD (2019). Future of Education and Skills 2030. Paris: OECD Publishing.

OECD (2023). Education at a Glance. Paris: OECD Publishing.

Ministerul Educației din România. Strategia privind digitalizarea educației din România.

Delors, J. (1996). Learning: The Treasure Within. UNESCO.

Cucoș, C. (2014). Pedagogie. Iași: Editura Polirom.

Cerghit, I. (2008). Sisteme de instruire alternative și complementare. București: Editura Aramis.

Joița, E. (2006). Instruirea constructivistă. București: Editura Didactică și Pedagogică.

Pânișoară, I.-O. (2015). Profesorul de succes. Iași: Editura Polirom.

Stan, E. (2018). Managementul clasei de elevi. București: Editura Universitară.

PROFESORUL – ARHITECTUL ELEVULUI DE AZI

PROFESOR SIMIANOVICI ION-EUGEN
LICEUL TEORETIC BULGAR „HRISTO BOTEV”, BUCUREȘTI

Într-o lume aflată într-o continuă transformare, în care progresul tehnologic, schimbările sociale și noile provocări ale existenței modifică permanent modul în care oamenii gândesc, comunică și se raportează la realitate, profesorul rămâne una dintre cele mai importante prezențe formatoare din viața unei societăți.

Deși trăim într-o epocă a vitezei, a informației accesibile instantaneu și a inteligenței artificiale, rolul profesorului nu se diminuează, ci capătă o semnificație și mai profundă. Profesorul nu este doar un transmițător de cunoștințe, ci un model, un ghid, un formator de caractere și, mai ales, un arhitect al viitorului.

Asemenea unui arhitect care își imaginează o construcție înainte ca aceasta să existe în realitate, profesorul privește dincolo de prezentul elevului. El nu vede doar copilul timid, adolescentul nesigur sau tânărul aflat în căutarea propriei identități, ci întrevede posibilități, aptitudini, vocații și destine.

În mâinile sale nu se află materiale de construcție obișnuite, ci minți, suflete, emoții, aspirații și valori. De aceea, misiunea profesorului este una dintre cele mai nobile și mai dificile: aceea de a construi oameni.

Tema „Profesorul – arhitectul viitorului” sugerează o responsabilitate majoră. Viitorul unei societăți nu se construiește numai prin dezvoltare economică, infrastructură sau tehnologie, ci mai ales prin calitatea oamenilor care vor conduce, vor crea, vor vindeca, vor cerceta, vor educa și vor apăra valorile morale ale comunității.

Fiecare elev aflat astăzi într-o bancă poate deveni mâine medic, inginer, artist, profesor, antreprenor, părinte sau lider. În fiecare dintre aceste roluri, el va purta cu sine o parte din ceea ce școala și profesorii au sădit în formarea sa.

Profesorul este arhitectul viitorului deoarece lucrează cu ceea ce societatea are mai prețios: generațiile tinere. El nu construiește pentru prezentul imediat, ci pentru un timp care urmează să vină. Rezultatele muncii sale nu sunt întotdeauna vizibile imediat, nu pot fi măsurate doar prin note, medii sau diplome.

Uneori, influența unui profesor se vede peste ani, în curajul unui fost elev de a-și urma visul, în demnitatea cu care acesta își exercită profesia, în capacitatea lui de a rămâne om într-o lume complicată. Această dimensiune discretă, dar profundă, face ca profesia didactică să fie una cu o valoare socială deosebită.

Un profesor bun nu oferă doar răspunsuri, ci trezește curiozitatea. Nu impune mecanic informația, ci o transformă într-o experiență de învățare. Nu privește clasa ca pe un grup uniform, ci observă particularitățile fiecărui elev. În spatele fiecărui copil există o poveste, un ritm propriu de dezvoltare, o sensibilitate, o teamă, o speranță.

A fi profesor înseamnă, prin urmare, a avea nu doar competență profesională, ci și inteligență emoțională, răbdare, empatie și vocație.

Profesorul-arhitect nu construiește după un singur plan rigid. El adaptează, reconstruiește, caută soluții și privește educația ca pe un proces viu. Așa cum un arhitect ține cont de teren, de lumină, de rezistență și de funcționalitate, profesorul ține cont de particularitățile elevilor, de mediul social, de nevoile clasei și de provocările timpului.

Educația nu poate fi redusă la o simplă transmitere de conținuturi, deoarece elevul nu este un recipient gol care trebuie umplut, ci o ființă în formare care trebuie înțeleasă, stimulată și susținută.

În același timp, profesorul este un păstrător al valorilor. Într-o societate în care reperele morale pot deveni fragile, școala are datoria de a cultiva respectul, responsabilitatea, solidaritatea, onestitatea și demnitatea. Profesorul transmite aceste valori nu numai prin lecții, ci mai ales prin exemplul personal.

Felul în care vorbește, modul în care gestionează conflictele, corectitudinea cu care evaluează, respectul pe care îl arată elevilor și colegilor devin lecții tăcute, dar puternice. Elevii pot uita uneori anumite informații, însă nu uită ușor felul în care un profesor i-a făcut să se simtă: încurajați, respectați, ascultați sau, dimpotrivă, descurajați.

De aceea, profesorul are puterea de a deschide drumuri. Un cuvânt spus la momentul potrivit poate reda încrederea unui elev. O apreciere sinceră poate trezi o vocație. O exigență dreaptă poate forma disciplină și perseverență.

O atitudine caldă poate transforma școala într-un spațiu al siguranței și al dezvoltării. Profesorul nu lucrează doar cu lecții, manuale și evaluări, ci cu fragilitatea și potențialul ființei umane.

În contextul actual, marcat de digitalizare, globalizare și schimbări rapide ale pieței muncii, profesorul trebuie să fie el însuși un om al învățării continue. Nu mai este suficient ca el să dețină cunoștințe solide într-un anumit domeniu; este necesar să fie deschis către metode noi, către tehnologie, către colaborare interdisciplinară și către nevoile reale ale elevilor.

Totuși, oricât de importante ar fi instrumentele moderne, ele nu pot înlocui prezența umană a profesorului. Tehnologia poate oferi acces la informație, dar nu poate înlocui privirea încurajatoare, dialogul autentic, discernământul pedagogic și relația de încredere dintre profesor și elev.

Profesorul viitorului nu este cel care concurează cu tehnologia, ci cel care o integrează inteligent în actul educațional. El îi învață pe elevi să folosească instrumentele digitale cu responsabilitate, să distingă informația corectă de cea superficială, să nu confunde rapiditatea accesului la date cu profunzimea înțelegerii. Astfel, profesorul devine un mediator între lumea cunoașterii și lumea în care elevul trebuie să trăiască.

Un alt aspect important al rolului profesorului este acela de a forma cetățeni responsabili. Școala nu pregătește doar specialiști, ci oameni capabili să participe activ și conștient la viața societății. Prin educație, elevii învață să respecte reguli, să colaboreze, să accepte diferențele, să își exprime opiniile argumentat și să își asume responsabilități.

În acest sens, fiecare lecție poate deveni o formă de construcție civică. Profesorul contribuie la dezvoltarea unei societăți mai echilibrate, mai educate și mai umane.

Munca profesorului este însă adesea dificilă și presupune multă dăruire. În spatele fiecărei ore de curs se află pregătire, reflecție, adaptare și responsabilitate. Profesorul trebuie să fie atent la conținuturi, la metode, la ritmul clasei, la nevoile individuale ale elevilor și la climatul emoțional al grupului. El trebuie să fie ferm, dar apropiat; exigent, dar empatic; autoritar prin competență, nu prin teamă. Această complexitate face ca profesia didactică să fie nu doar o meserie, ci o vocație.

A numi profesorul „arhitect al viitorului” înseamnă a recunoaște faptul că educația este temelia oricărei dezvoltări durabile. Nu poate exista progres real fără oameni educați. Nu poate exista democrație autentică fără gândire critică.

Nu poate exista cultură fără profesori care să o transmită mai departe. Nu poate exista viitor fără cei care îi pregătesc pe copii să îl construiască.

Profesorul nu modelează viitorul prin gesturi spectaculoase, ci prin munca zilnică, uneori tăcută, repetată cu răbdare și convingere. Fiecare lecție predată cu seriozitate, fiecare elev încurajat, fiecare greșeală corectată cu tact, fiecare valoare transmisă cu sinceritate reprezintă o cărămidă a

viitorului. Iar această construcție, deși invizibilă la început, devine în timp fundamentul unei societăți.

Profesorul este arhitectul viitorului deoarece participă direct la formarea oamenilor care vor da sens zilei de mâine. El construiește prin cunoaștere, prin caracter, prin exemplu și prin iubirea față de educație.

Într-o lume în care multe profesii produc rezultate imediate și vizibile, profesorul lucrează cu timpul, cu speranța și cu devenirea. Munca sa nu se încheie la finalul unei ore de curs, nici la sfârșitul unui an școlar, ci continuă în alegerile, valorile și destinul elevilor săi.

De aceea, profesorul nu este doar un actor al prezentului educațional, ci unul dintre cei mai importanți creatori ai lumii de mâine.

EDUCAȚIA ȘI PROFESORUL – TEMELIA VIITORULUI

PROF. ÎNV. PRIMAR PERȚA ADRIANA
LICEUL TEHNOLOGIC „GRIGORE C. MOISIL'',
TÂRGU LĂPUȘ

Profesorul are un rol fundamental în societate, fiind persoana care contribuie la formarea intelectuală, morală și socială a elevilor. De-a lungul timpului, educația a fost considerată baza dezvoltării oricărei civilizații, iar profesorul este elementul central al acestui proces. Într-o lume aflată într-o continuă schimbare, caracterizată de progres tehnologic rapid, globalizare și acces nelimitat la informație, rolul profesorului devine din ce în ce mai complex și mai important. Astfel, profesorul nu mai este doar o persoană care transmite informații, ci devine un ghid, un mentor și un model pentru elevi. Din acest motiv, el poate fi considerat „arhitectul viitorului", deoarece participă direct la construirea generațiilor care vor influența societatea de mâine.

Profesorul – formator de caractere

Unul dintre cele mai importante roluri ale profesorului este acela de a forma caractere. Elevii nu învață de la școală doar matematică, limba română sau științe, ci și valori esențiale pentru viață, precum respectul, responsabilitatea, disciplina și empatia. Profesorul influențează modul în care elevii gândesc și se comportă. Prin atitudinea sa, prin modul de comunicare și prin exemplul personal, el devine un model pentru elevi. De multe ori, profesorii sunt persoanele care inspiră elevii să își aleagă o carieră sau să își descopere pasiunile.

În plus, relația dintre profesor și elev s-a schimbat în timp. Dacă în trecut era una strict autoritară, astăzi se pune accent pe colaborare, comunicare și încredere reciprocă. Acest lucru ajută la crearea unui mediu educațional mai prietenos și mai eficient.

Profesorul în era tehnologiei

Societatea modernă este dominată de tehnologie și de accesul rapid la informație. Internetul oferă elevilor posibilitatea de a găsi orice informație în câteva secunde, însă acest lucru nu înlocuiește rolul profesorului. În acest context, profesorul devine un „filtru" al informației, ajutând elevii să distingă între informațiile corecte și cele false. De asemenea, el îi învață cum să folosească tehnologia

într-un mod responsabil și eficient. Școala viitorului presupune utilizarea instrumentelor digitale, a platformelor educaționale și a metodelor interactive de predare. Profesorul trebuie să se adapteze constant și să își dezvolte competențele digitale pentru a ține pasul cu schimbările din societate.

Profesorul – arhitect al viitorului

Expresia „arhitect al viitorului" sugerează ideea că profesorul contribuie la construirea societății de mâine. Fiecare elev format de un profesor va deveni, la rândul său, un adult care va influența lumea din jurul său. Profesorii formează viitori medici, ingineri, avocați, artiști, cercetători și lideri. De aceea, impactul muncii lor este uriaș, chiar dacă uneori nu este vizibil imediat. Prin educație, profesorii contribuie la dezvoltarea unei societăți mai educate, mai responsabile și mai capabile să facă față provocărilor globale. Ei nu lucrează doar cu prezentul, ci modelează direct viitorul.

Importanța educației în societate

Educația este baza progresului social și economic. O societate bine educată este o societate stabilă, capabilă să se dezvolte și să inoveze. Profesorii au responsabilitatea de a transmite nu doar cunoștințe, ci și valori morale și civice. De asemenea, educația contribuie la reducerea inegalităților sociale, oferind tuturor copiilor șanse egale la un viitor mai bun. Profesorii sunt cei care pot descoperi potențialul fiecărui elev și îl pot ajuta să îl valorifice. În plus, profesorii au un rol important în dezvoltarea gândirii critice, a creativității și a capacității de a lua decizii corecte.

În concluzie, profesorul este cu adevărat un „arhitect al viitorului", deoarece prin munca sa formează generațiile care vor construi societatea de mâine. Rolul său nu se limitează la transmiterea de informații, ci include formarea de caractere, valori și competențe esențiale pentru viață. Într-o lume aflată în continuă schimbare, profesorul trebuie să se adapteze, să fie creativ și să inspire. Importanța sa rămâne una fundamentală, deoarece fără educație nu poate exista progres.

BIBLIOGRAFIE:

1. „Rolul profesorului în școala modernă – ghid, mentor și inovator", Revista Profesorului

2. „Educația între ieri și mâine – rolul profesorului", EDICT

3. „Rolul profesorului în societatea contemporană", IDSI Moldova

INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ ŞI FIZICA

PROF.GIANINA DUDUIALĂ
COLEGIUL NAȚIONAL MIHAI EMINESCU PETROŞANI

Inteligența artificială va revoluționa fizica particulelor elementare și ne-ar putea ajuta să înțelegem mai bine cum se va sfârși universul.

Prof. Mark Thomson, care va conduce Organizația Europeană pentru Cercetare Nucleară începând din 2026, a spus că învățarea automată va deschide calea spre noi progrese în fizica particulelor elementare ce s-ar putea compara cu realizarea oamenilor de știință de la Google DeepMind, care au câștigat Premiul Nobel pentru Chimie, după ce au reușit să prezică și să proiecteze structura proteinelor folosind inteligența artificială, scrie The Guardian.

În cazul „Marelui accelerator de hadroni" (Large Hadron Collider), sau LHC, strategii similare sunt folosite pentru a detecta evenimente incredibil de rare care pot dezvălui ce s-a întâmplat cu particulele în primele momente după Big Bang și dacă universul nostru se îndreaptă înspre un colaps catastrofal. „Acestea nu sunt îmbunătățiri progresive", a explicat Thomson. „Acestea sunt îmbunătățiri foarte, foarte, foarte mari pe care oamenii le fac prin adoptarea unor tehnici foarte avansate." Inteligența artificială va transforma complet domeniul fizicii, ajutând la rezolvarea unor probleme extrem de complexe, precum plierea proteinelor, potrivit lui Thomson.

Thomson a spus, însă, că inteligența artificială a dat un nou imbold cercetării în domeniul fizicii subatomice și că alte descoperiri majore vor avea loc după 2030, atunci când LHC va putea produce fascicule de particule de 10 ori mai puternice.

Inteligența artificială este folosită acum în fiecare aspect al activităților desfășurate la Cern, de la selectarea tipului de date colectate și până la felul în care ar trebui interpretate. Progresul se simte deja, potrivit Dr. Katharine Leney, care lucrează la experimentul Atlas din cadrul LHC. „Am avansat cu cel puțin 20 de ani și asta în mare parte datorită AI-ului." Oamenii de știință au sperat de mult timp că LHC va fi capabil să producă materie întunecată, o substanță despre care se crede că o mare parte din univers s-ar compune.

Dar, având în vedere că natura materiei întunecate este complet necunoscută, căutarea ei este o provocare dificilă. Inteligența artificială generativă ar putea ajuta la descifrarea acestui

puzzle, potrivit lui Thomson. „Poți să începi să pui întrebări mai complexe și fără limite. În loc să cauți un semn anume, poți să pui întrebarea: 'Este ceva neașteptat la aceste date?'"
Acum se pare că sistemele AI pot identifica într-adevăr noi variabile – avem nevoie doar de un traducător pentru a înțelege ce sunt acestea.

In octombrie 2024, Premiul Nobel pentru Fizică a fost acordat lui John Hopfield de la Universitatea Princeton din Statele Unite și lui Geoffrey Hinton de la Universitatea din Toronto, Canada, pentru contribuțiile fundamentale în cercetarea și dezvoltarea rețelelor neuronale (NN) - modele de bază ce alimentează sistemele de inteligență artificială (AI), machine learning (ML) și toate celelalte tehnologii asociate.

Cei doi laureați ai Premiului Nobel pentru Fizică au folosit instrumente din fizică pentru a dezvolta metode care pun bazele pentru învățarea automată din zilele noastre. John Hopfield a creat un sistem de memorie asociativă care poate stoca și reconstrui imagini și alte tipuri de tipare în date. Geoffrey Hinton, numit și „Nașul Inteligenței Artificiale", a inventat o metodă care poate să găsească în mod autonom proprietăți în date, iar astfel poate să efectueze sarcini precum identificarea anumitor elemente în imagini, arată un comunicat de presă al Fundației Nobel.

BIBLIOGRAFIE:
playtech.ro
descopera.ro
https://www.digi24.ro

DEFECTELE DE VORBIRE – O PROVOCARE CARE POATE FI DEPĂȘITĂ

PROF. RAD CHIȘ ANCA-VERONICA
CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ,
ȘIMLEU SILVANIEI

INTRODUCERE

Comunicarea este fundamentul relațiilor umane și al procesului educațional. Limbajul îi permite copilului să își exprime ideile, emoțiile și nevoile, să stabilească relații și să participe activ la viața școlară. Atunci când apar dificultăți de vorbire, acestea pot influența dezvoltarea cognitivă, emoțională și socială.

Ce sunt defectele de vorbire?

Defectele de vorbire reprezintă tulburări care afectează pronunția, ritmul, fluența sau vocea. Acestea pot avea cauze anatomice, funcționale, neurologice sau emoționale și necesită intervenție adaptată fiecărui copil.

Cauze și factori de risc Printre cauzele frecvente se numără malformațiile aparatului fonoarticulator, problemele de auz, întârzierile în dezvoltarea limbajului, factorii emoționali și lipsa stimulării lingvistice. Identificarea timpurie a acestor factori este esențială.

Cele mai frecvente tulburări

Dislalia, sigmatismul, rotacismul, rinolalia, bâlbâiala, ecolalia și ticurile verbale sunt printre cele mai întâlnite tulburări. Fiecare necesită metode specifice de evaluare și intervenție.

IMPACTUL ASUPRA COPILULUI

Dificultățile de vorbire pot afecta rezultatele școlare, relațiile cu colegii și încrederea în sine. Copiii pot evita să răspundă în clasă sau să participe la activități de grup de teama greșelilor de pronunție.

Dificultățile de vorbire pot afecta rezultatele școlare, relațiile cu colegii și încrederea în sine. Copiii pot evita să răspundă în clasă sau să participe la activități de grup de teama greșelilor de pronunție.

ROLUL FAMILIEI ȘI AL ȘCOLII

Familia și cadrele didactice au un rol important în observarea dificultăților și în susținerea copilului. Colaborarea cu logopedul contribuie la obținerea unor rezultate durabile.

Importanța terapiei logopedice

Terapia logopedică urmărește dezvoltarea pronunției corecte, a respirației, a auzului fonematic și a comunicării eficiente. Exercițiile sunt prezentate sub formă de joc și adaptate nivelului copilului.

EXERCIȚII PRACTICE PENTRU DEZVOLTAREA VORBIRII

Exerciții de respirație

- Inspiră pe nas și expiră lent pe gură.
- Umflă baloane.
- Suflă pene și fulgi de vată.

• Stinge lumânări imaginare.

• Suflă prin pai în apă pentru a crea bule.

Exerciții pentru limbă

• Limba sus-jos.

• Limba stânga-dreapta.

• Atingerea fiecărui dinte.

• Exercițiul «ceasul».

• Plimbarea limbii pe cerul gurii.

Exerciții pentru buze

• Zâmbet larg.

• Țuguierea buzelor.

• Alternarea zâmbet-țuguiere.

• Trimiterea de pupici.

• Vibrarea buzelor.

Exerciții de dicție

• SA, SE, SI, SO, SU.

• RA, RE, RI, RO, RU.

• Șase șași în șase saci.

• Radu rade repede rădăcini de ridichi.

• Trei tigri triști.

JOCURI LOGOPEDICE RECOMANDATE

• Telefonul fără fir – activitate care dezvoltă atenția, vocabularul și exprimarea verbală.

• Ghicește sunetul – activitate care dezvoltă atenția, vocabularul și exprimarea verbală.

• Completează cuvântul – activitate care dezvoltă atenția, vocabularul și exprimarea verbală.

• Povestea continuată – activitate care dezvoltă atenția, vocabularul și exprimarea verbală.

• Mimează și spune – activitate care dezvoltă atenția, vocabularul și exprimarea verbală.

CONCLUZII

Defectele de vorbire pot fi corectate sau ameliorate prin intervenție timpurie, exercițiu constant și colaborarea dintre familie, școală și specialist. Fiecare progres al copilului reprezintă un pas important către o comunicare eficientă și o integrare armonioasă în societate.

„Fiecare copil merită șansa de a-și face auzită vocea

DE LA PASIVITATE LA IMPLICARE : RECONFIGURAREA RELAȚIEI FAMILIE-ȘCOALĂ

PROF. SABĂU VIORICA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ„IULIU MANIU" ZALĂU

scădere care pot fi învățate pe orice tip de numărătoare, și calcule aritmetice mai avansate: Educația este fundamentul unei societăți sănătoase și prospere, iar pentru a construi o generație pregătită pentru viitor , este nevoie de colaborarea a două instituții fundamentale : familia și școala. Această relație nu este una opțională , ci o necesitate absolută. Copilul nu poate evolua armonios dacă părinții și profesorii nu își dau mâna pentru a oferi un mediu stabil, echilibrat și motivant . În primii ani de viață, familia are rolul primordial, fiind mediul în care copilul își formează identitatea, valorile morale, atitudinile și primele comportamente sociale. Apoi, școala vine să completeze această construcție , adăugând cunoștințe , dezvoltând
competențe și încurajând autonomia . Totuși, aceste două instituții nu funcționează independent una de cealaltă. Ele sunt părți ale aceluiași proces și, pentru a avea rezultate, trebuie să colaboreze constant.

În ultimii ani, această colaborare a trecut printr-o perioadă dificilă , determinată de factori sociali , economici și, mai ales, de pandemia de COVID-19. Pandemia a reprezentat un punct de cotitură nu doar pentru sistemul educațional , ci și pentru modul în care părinții percep rolul lor în educație. Dacă înainte existau provocări în ceea ce privește implicarea , acestea au fost amplificate în mod dramatic în perioada restricțiilor . Comunicarea directă dintre părinți și profesori s-a redus aproape la zero, fiind înlocuită cu interacțiuni virtuale, adesea grăbite și superficiale . Oboseala digitală , lipsa timpului și stresul zilnic au transformat educația într-un proces mecanic, în care legătura emoțională și dialogul autentic au fost neglijate.

Un studiu recent arată că pandemia a influențat chiar trăsăturile de personalitate ale adulților . Aceștia au devenit mai retrași, mai puțin cooperanți și mai neîncrezători. Când un părinte își pierde încrederea sau interesul pentru colaborarea cu școala, copilul este primul care resimte efectele. Lipsa unei conexiuni reale între cele două părți are consecințe grave: scăderea motivației

școlare, creșterea absenteismului , apariția comportamentelor problematice și chiar abandonul școlar în cazuri extreme. Educația nu este doar un transfer de cunoștințe , ci un proces care implică emoții , valori și sprijin reciproc.

În perioada post-pandemică, s-a observat o polarizare puternică între părinți. Pe de o parte, există părinți implicați , activi, care participă la viața școlii , mențin un dialog constant cu profesorii și caută soluții pentru dezvoltarea copilului lor. Aceștia înțeleg că educația nu este un drum pe care copilul îl parcurge singur, ci o călătorie în care familia trebuie să fie prezentă la fiecare pas. Pe de altă parte, există părinți retrași, pasivi, care nu răspund invitațiilor la dialog, nu participă la activitățile propuse de școală și, uneori, nici măcar nu cunosc problemele cu care se confruntă copilul. Această polarizare a fost accentuată de oboseala psihologică acumulată în pandemie, de lipsa resurselor emoționale și, în unele cazuri, de convingerea greșită că educația este responsabilitatea exclusivă a școlii .

Cum putem reconstrui această legătură? Soluțiile trebuie să fie multiple și adaptate fiecărui context. Un prim pas este organizarea unor activități care să reunească părinții și profesorii într-un cadru relaxat, în care comunicarea să fie sinceră și deschisă. Exemplele includ „cafenelele pedagogice”, unde se discută teme educaționale și emoționale într-un mod informal, și „Ziua părinților în școală”, când părinții sunt invitați să participe la ore sau să vorbească despre profesia lor. Aceste evenimente nu doar apropie familia de școală, ci le arată copiilor că educația este un efort comun , susținut de toți adulții din viața lor.

În plus, proiectele comune – cum ar fi campaniile de voluntariat , atelierele creative sau activitățile de decorare a clasei – creează sentimentul apartenenței la o comunitate . Un alt instrument eficient este jurnalul de comunicare sau grupul de părinți activi, care menține un flux constant de informații și reduce riscul apariției conflictelor generate de lipsa de dialog.

Totuși, realitatea arată că există situații în care părinții rămân pasivi, indiferent de eforturile depuse de școală. În astfel de cazuri, rolul profesorului devine unul extrem de complex. El nu este doar un furnizor de informații , ci și un sprijin emoțional , un ghid care trebuie să compenseze lipsa de implicare a familiei . Pentru a reuși, profesorul trebuie să construiască o relație autentică cu elevii, să le arate că

îi apreciază și că progresele lor, oricât de mici , contează. Încurajarea, empatia și implicarea elevilor în activități unde pot avea un rol pozitiv – de exemplu, lideri de grup sau responsabili de proiecte – contribuie la creșterea stimei de sine și la motivarea lor.

Colaborarea cu consilierul școlar este un alt aspect esențial. Consilierul poate interveni prin sesiuni individuale sau activități de grup, care ajută la dezvoltarea competențelor socio-emoționale. Însă, având în vedere că resursele sunt limitate , profesorii trebuie să preia o parte din aceste atribuții , oferind momente de reflecție la clasă și activități care încurajează echilibrul emoțional . Comunicarea constantă cu părinții , chiar și unilaterală, rămâne un principiu de bază. Mesajele scurte, pozitive, trimise prin SMS, WhatsApp sau note în catalog , pot atrage atenția părinților și îi pot determina să revină în dialog. Chiar și cele mai simple gesturi – cum ar fi felicitările pentru un progres minor – pot face diferența.

De asemenea, este importantă crearea unor activități care implică familia indirect. De exemplu, elevii pot fi rugați să realizeze interviuri cu părinții sau bunicii lor, să scrie scrisori către un membru al familiei sau să participe la concursuri care presupun colaborarea acasă. Aceste inițiative îi reamintesc părintelui că este parte din procesul educațional și pot reînvia interesul acestuia.

În final, trebuie să ne amintim că educația nu este un drum pe care copilul îl parcurge singur. Este nevoie de implicarea părinților , de sprijinul profesorilor și de cooperarea comunității . Așa cum spune un vechi proverb african : „Este nevoie de un sat întreg pentru a crește un copil .” Pandemia ne-a îndepărtat unii de alții , dar acest lucru nu trebuie să devină o normalitate . Dimpotrivă, este momentul să reconstruim acel „sat”, să consolidăm parteneriatul dintre familie și școală și să îi oferim copilului șansa de a crește într-un mediu stabil, sigur și stimulativ . Numai împreună putem asigura o educație echitabilă și de calitate , care să pregătească generațiile viitoare pentru provocările lumii moderne.

Bibliografie:

● Prezentarea „De la pasivitate la implicare : Reconfigurarea relației familieșcoală”, Prof. Sabău Viorica

● Sutin, Angelina – Florida State University, studiu despre efectele pandemiei

asupra personalității
● Resurse educaționale Erasmus+ Courses
● Epstein, J. L. (2018). School, family, and community partnerships: Preparing educators and improving schools. Routledge.
● Hoover-Dempsey, K. V., & Sandler, H. M. (1997). Why do parents become involved in their children's education? Review of Educational Research, 67(1), 3–42.
● UNESCO (2021). Supporting learning recovery one year into COVID-19: The global education coalition in action.
● OECD (2020). Education responses to COVID-19: Embracing digital learning and online collaboration.
● Ministerul Educației Naționale, Ghid pentru colaborarea familie-școală (ediția actualizată)

METODA DE CALCUL JAPONEZ- SOROBAN

PROF.ÎNV.PRIMAR LĂZĂRESCU CĂTĂLINA
ȘCOALA GIMN.MIHAI EMINESCU-RM.VÂLCEA

În decursul timpului, specialiștii au conceput numeroase metode și sisteme care să contribuie la dezvoltarea creierului copiilor, astfel încât ei să deprindă cât mai ușor gândirea analitică. Un rol foarte important din acest punct de vedere îl au metodele de calcul matematic, iar scopul final este să ofere elevilor abilitatea necesară pentru a realiza un calcul mental corect, fără utilizarea vreunui calculator sau a altui instrument ajutător.

Dacă sistemul de învățare este suficient de clar, cu etape ușor de urmărit și de aplicat, copilul poate deveni cu adevărat pasionat de matematică și va obține rezultate bune, câștigând totodată mai multă încredere în forțele proprii. Una dintre cele mai eficiente metode pentru deprinderea aritmeticii, încă de la vârsta de 5 ani, este Soroban, care se bazează pe folosirea abacului japonez (sau a numărătoarei japoneze).

Metoda de calcul Soroban pornește de la utilizarea abacului japonez care este o numărătoare specială cu mărgele din lemn. Acest instrument este folosit în Japonia de sute de ani, fiind esențial pentru bancheri și negustori înainte de inventarea calculatorului.

În prezent, Soroban a devenit o o metodă de calcul rapid, predată elevilor care învață matematică. Utilizată corect, ea permite copiilor să înțeleagă mai bine cum se formează numerele și îi ajută să facă rapid calcule destul de complicate.

Abacul japonez (numit Soroban) este o numărătoare din lemn care îi ajută pe copii să învețe mai ușor să facă adunări sau scăderi, dar și operații mai complexe. Prin acest sistem, ei nu sunt nevoiți să memoreze rezultate, ci participă activ la procesul aritmetic, înțeleg cum se formează numerele compuse și își dezvoltă gândirea logică, dar și răbdarea și concentrarea, calități care sunt o adevărată provocare pentru cei mici.

Cum calculezi cu Soroban?

Tehnica de calcul Soroban este foarte complexă pentru că permite, pe lângă operațiile de adunare și înmulțire, împărțire, ridicare la putere, extragerea rădăcinii pătrate și cubice, aflarea celui mai mare divizor comun a două numere. Pentru acestea este necesar însă mult timp și aprofundarea unor tehnici speciale.

Chiar dacă la început copiii învață să calculeze folosind numărătoarea, ulterior, ei vor putea face unele calcule mentale elaborate, cu numere mari. Metoda japoneză de calcul Soroban are numeroase beneficii, observabile pe termen scurt, dar și pe termen lung. În primul rând, copiii care

învață aritmetică după acest sistem vor deprinde mai ușor și mai repede operațiile de calcul și vor fi mai relaxați. Pentru că nu li se va cere să memoreze rezultate matematice, ei vor învăța prin joacă.

Exercițiul este esențial pentru însușirea corectă a metodei japoneze, de aceea, elevii ar trebui să exerseze zilnic măcar 10-15 minute ca să poată obține o performanță adevărată.

Aritmetica japoneză oferă și alte beneficii, dincolo de abilitățile de calcul rapid pe care le va dezvolta micuțul. Iată care sunt acestea:

- dezvoltă gândirea logică, analitică și capacitatea de calcul mental, care este importantă la orice vârstă;
- transformă matematica într-o materie atractivă, care poate fi învățată logic, fără memorare și fără stres;
- îmbunătățește capacitatea de concentrare, extrem de importantă pentru procesul de învățare și pentru autodisciplină;
- stimulează capacitatea de vizualizare care permite copiilor să proiecteze în minte imaginea abacului japonez, pentru a face rapid calcule mentale;
- vizualizarea Sorobanului mental contribuie la dezvoltarea emisferei drepte a creierului care este responsabilă cu creativitatea și intuiția, abilități care sunt apreciate în orice meserie;
- copiii învață să aibă mai multă răbdare și să fie disciplinați, exersând constant cu Sorobanul;
- stimulează procesarea rapidă a informațiilor: copiii care folosesc Soroban vor putea să citească și calculeze mult mai rapid ca alții, iar rezultatele vor fi evidente la școală, dar și ulterior, când vor avea o meserie;
- dezvoltă capacitatea de luare a deciziilor și de rezolvare a problemelor repede și eficient, cu un efort minim;

Datorită numeroaselor avantaje pe care le oferă copiilor, metoda Soroban este folosită și acum în școlile japoneze, dar a devenit populară chiar și în alte țări, inclusiv în România, unde au început să fie organizate cursuri de acest fel.

Astfel, copiii și părinții români încep să descopere beneficiile diferitelor tehnici originare din Asia care antrenează îndemânarea, creativitatea și gândirea celor mici. Prima care s-a bucurat de succes a fost origami, arta japoneză de împăturire a hârtiei în diferite forme, iar acum aritmetica mentală Soroban câștigă tot mai mulți adepți.

BIBLIOGRAFIE:https://ro.wikipedia.org/wiki/So

STUDIU DE CAZ

Psihopedagog : Nagy Ioana Daniela
Liceul Special pentru Deficienți de Vedere, Cluj-Napoca

Informații descriptive :

Nume : C.T.

Vârsta : 6ani

Gen: feminin

Naționalitate: română

ANAMNEZA

Date despre familie :

Copilul analizat aparţine unei familii - cu 2 copii de vârste mici (6-8 ani) - în cadrul căreia predomină un climat ostil, o stare permanentă de dezordine şi nesiguranţă, iar relaţiile comunicative sunt minime.

Prezentare:

Copilul C.T.. provine dintr-o familie modesta din punct de vedere material, fiind al doilea copil şi având doar un frate cu 3ani mai mare.

Este bine dezvoltata din punct de vedere fizic,este energica şi rezistenta la îmbolnăviri, neavând probleme în privinţa bolilor contagioase care se contactează cu uşurinţă şi creează probleme altor copii.

Din analiza comportamentului am constatat că are unele ieşiri în colectivitate greu de explicat, pentru început: aruncă jucăriile, are momente în care loveşte pe alţii, se bate cu ceilalţi şi apoi plânge din senin, acuzând că alţii sunt vinovaţi de aceste lucruri.

Nu stabileşte relaţii durabile cu alţi copii din grupă, oscilând între o prietenie sau alta, în funcţie de interesul pentru o jucărie sau pentru dulciuri.

Totodată, caută motive să atragă atenţia prin agresiune, plâns nemotivat, pârâ.

Se observă din activităţile desfăşurate ,că are un nivel scazut al cunostintelor ,priceperilor,deprinderilor si abilitatiilor socio-emotionale si intelectuale.

Dacă e solicitata se ascunde, evită sarcinile de lucru care o vizează, lăsând pe alţii să le rezolve.

Are un ritm lent de lucru, si rezolvă temele superficial, fără să se implice cu responsabilitate în activitatea desfăşurată cu grupa.

De la părinţi am aflat că şi acasă are uneori momente de izbucniri violente, sau plâns fără motiv.

O altă observaţie ar fi faptul că nu-şi poate concentra atenţia pe timp îndelungat în cadrul activităţilor, este neliniştita nu poate sta prea mult timp într-un loc, îşi schimbă des activitatea fără un motiv

anume.

Explicaţiile mamei au fost că ea personal nu are timp să se ocupe de cei doi copii fiind tot timpul ocupată cu alte treburi.

În acelaşi timp, ea consideră că are activităţi suficiente la grădiniţă şi este suficient ca educatoarea să-i acorde atenţie.

În urma celor constatate, am încercat să identific cauzele care au generat acest comportament şi să stabilesc un plan de intervenţie pentru corectarea acestuia.

PLAN DE INTERVENȚIE

Ipoteze:

1. Lipsa afecţiunii din partea părinţilor poate determina modificări ale comportamentului, ale evoluţiei intelectuale şi a personalităţii copilului.
2. Comunicarea scăzută în cadrul familiei determină copilul să se considere neglijat, fapt care a condus la devieri de comportament.

Obiective pe termen scurt:

- descoperirea cauzelor ce au condus la comportamente nedorite;
- analiza situaţiilor care au influenţat comportamentul copilului;
- analiza relaţiilor copilului cu persoanele adulte din familie;
- observarea copilului în scopul identificării punctelor slabe şi a celor forte a personalităţii sale;
- discutarea cu părinţii despre acordarea sprijinului necesar;

Obiective pe termen lung:

-descoperirea intereselor şi aptitudinilor copilului în scopul atragerii acestuia în activităţi menite să sprijine formarea unei personalităţi armonioase;

- convingerea copilului că aceste comportamente sunt nedorite şi că trebuie înlăturate;
- sprijinirea copilului în sensul autocontrolului, a stăpânirii de sine şi a renunţării la anumite manifestări nepotrivite;
- încurajarea copilului pentru a se comporta corect în cadrul grupului şi pentru formarea unei imagini de sine corecte;

Strategii de intervenție:

- să i se acorde mai mult timp din partea părinţilor .
- să se comunice cu el cât mai mult posibil;

- să i se explice că este important tot ce face şi să fie apreciat pozitiv de câte ori realizează o lucrare .
- să se explice clar cerinţele pe care le impun activităţile în cadrul grupului, regulile care trebuie respectate;
- să fie sprijinit copilul în corectarea comportamentelor nedorite;

Cauze:

Constatând că C.T. este un copil care manifestă hiperactivitate dar are şi probleme de concentrare a atenţiei, am încercat să descopăr cauzele care au condus la acest mod de comportare în colectiv.
L-am observat şi am notat datele în caietul de observaţii, pentru a putea stabili obiective educaţionale şi strategii de intervenţie în funcţie de acestea. Am ajuns la concluzia că, părinţii nu se ocupă deloc de ea

Comunicarea scăzută dintre membrii familiei, mai ales dintre părinţi şi copil se pare că a dus la o necesitate din partea acestuia de a fi în atenţia celor din jur.
În acest fel se pot explica agresiunile asupra unor colegi din grupă, izbucnirile în plâns fără motiv, cu scopul de a atrage atenţia persoanelor din jurul său.
Aceste manifestări pot fi consecinţa unei nevoi de afecţiune, în condiţiile în care acasă nu o primeşte din partea mamei sau altor membri ai familiei.
Atunci când a simţit că nu i se acordă atenţie, nimeni nu este interesat de ceea ce-şi doreşte, copilul a început să se manifeste prin acte de violenţă faţă de alţii, pentru a atrage atenţia asupra sa.

Activităţi să sprijine copilul:

Pentru început, am căutat să discut cu părinţii, în încercarea de a-i convinge că este bine să se implice mai mult în activitatea copilului.
Aceştia au motivat că s-a comportat mereu la fel şi nu are nevoie de nici un ajutor special deoarece aceste manifestări vin din egoism.
În cadrul discuţiilor le-am propus să încerce să petreacă mai mult timp cu ea,şi seara ar fi necesar să i se acorde atenţie din partea familiei.

Am luat legătura cu psihologul şcolii şi am întocmit un plan de acţiune.

La grădiniţă i se acordă atenţie din partea tuturor, este sprijinita în activităţi atât de educatoare cât şi de alţi copii din grupă, este apreciata atunci când realizează sarcinile de lucru.
Pe de altă parte, la grădiniţă, am căutat să proiectez activităţi la care să o atrag şi totodată să-o solicit pe C.T pentru a-i arăta că noi, educatoarele şi copiii suntem alături de ea şi-i sprijinim eforturile.
Am scos în evidenţă toate realizările, am lăudat acţiunile cu caracter pozitiv la care a participat C.T .

de câte ori am avut ocazia, am arătat ce bine este să fim prieteni, să ne ajutăm, să realizăm lucruri împreună.

Am pus accent pe faptul că este bine să avem prieteni, să discutăm cu ei, să ne sfătuim împreună cu aceştia de câte ori simţim nevoia de ajutor.

În cadrul activităţilor didactice, vom acorda mai multă atenţie acestui copil, deoarece doream să-l ajut să-şi corecteze comportamentul greşit şi să il sprijinim în formarea unei imagini de sine corecte.

Copiii au fost sfătuiţi s-o încurajeze chiar dacă nu reuşeşte să realizeze totdeauna lucrări foarte bune, s-o sprijine în eforturile ei, să-i acorde atenţie şi afecţiune.

În legătură cu deficitul de atenţie, am apelat la un psihologul şcolii care este în măsură s-o ajute, să -i prescrie un program de terapie în acest sens.

PLAN DE INTERVENȚIE:

Lipsa de cunoștințe ,priceperi,deprinderi , abilități intelectuale și socio-emoționale

Obiectivele intervenției:

Dezvoltarea priceperilor ,deprinderilor, abilitatilor si a capacitatii de invatare.

Septembrie 2008-Iunie 2009

-activitati recuperatorii;

-activitati de exersare si dezvoltare a priceperilor si deprinderilor;

-antrenarea,jocurile si activitatile alese,alaturide ceilalti copii;

-fise de lucru individualizate;

-utilizarea materialului didactic individual;

-atribuirea de roluri in jocurile de creatie;

-jocuri in parc cu colegii de grupa;

-sarbatorirea zilei de nastere impreuna cu colegii de grupa;

-realizarea unui program personalizat pentru a-si insusi cunostintele necesare inscrieri in clasa I;

-consiliere psihologica.

Priorități pentru perioada 15 Septembrie-18 Decembrie 2008

-dezvoltarea abilitatiilor sociale;

-terapie emotionala;

-cultivarea increderii in sine;

Criterii minimale de apreciere a progreselor:

-inbunatatirea comunicarii cu familia;

-interrelationare pozitiva cu cel putin patru colegi;

-identificarea modalitatiilor de dezvoltare a imaginii de sine;

-participarea la toate activitatiile ce i-au fost recomandate

Metode și instrumente de evaluare:
-observația directă si indirectă;
-grila de evaluare a conduitei sociale;
-rezultatele activităților (fise)

Dificultăți întâmpinate:
-nu a reusit sa-si construiasca un comportament empatic;
-nu poate rezolva sarcinile date intr-un timp optim datorita deficitului de atentie;

KAHOOT AS AN ASSESSMENT TOOL IN THE ENGLISH CLASSROOM

Prof. Pîrîială Silviu Nicolae
Colegiul Tehnic "Gheorghe Asachi" Iaşi

The rapid advancement of technology has significantly changed the way we teach and learn. This has given teachers a lot of ways to make their classes more interesting and to see how well their students perform and enrich their knowledge. When it comes to teaching English, digital tools are really important for helping students learn and stay engaged. One of these tools is Kahoot, a game-based learning platform that allows teachers to create interactive quizzes and learning activities. What makes Kahoot so useful is that it makes learning fun. Its ability to combine assessment with entertainment has made it a valuable resource in modern classrooms. In the English classroom, Kahoot serves as an effective assessment tool that helps teachers evaluate students' knowledge and skills while maintaining a positive and engaging learning environment.

Assessment plays a crucial role in the teaching and learning process because it enables teachers to measure students' understanding, monitor progress, and identify areas that require improvement. Traditional assessment methods such as quizzes, written and oral examinations have long been used to evaluate learning outcomes. However, these methods can make students feel nervous and do not really show how much students are taking part in class. Using Kahoot offers an alternative approach that promotes interaction, motivation, and immediate feedback. It makes students want to take part in what's going on in the classroom. It is a way to make assessment something students enjoy.

Using Kahoot in the classroom has a lot of benefits. One of these is that it makes English lessons more fun for students. English language learning often requires students to practice vocabulary, grammar, reading comprehension, and language usage regularly. Traditional assessments may not always show students' knowledge, particularly when they perceive testing as stressful or repetitive. Kahoot is different. It makes learning English more exciting by adding competition, pictures, music and rewards. As a result, students are more likely to participate, stay focused, and have a greater interest in English lessons.

Another significant benefit of Kahoot is its capacity to offer immediate feedback. In language learning, timely feedback is essential because it helps students recognize their strengths and identify areas for improvement. Students find out if their answers are right or wrong as soon as they answer a question. This helps them think about what they did wrong, what they could improve and understand the language better. Teachers also benefit from this feature because they can quickly determine where students have problems and which areas require additional practice. Consequently, learning becomes more efficient and responsive to students' needs.

The platform also helps with developing various English skills. Teachers can create activities to

test vocabulary by asking students to find definitions, synonyms, antonyms or appropriate word usage. They can also check grammar skills with questions on sentence structure, punctuation, verb agreement and language rules. Reading comprehension can be assessed by giving passages and then asking questions about ideas, details, and vocabulary used in context. In literature classes, Kahoot can be used to test students' knowledge of characters, themes, plots and literary devices. These uses show how flexible the platform is in supporting different aspects of English language education.

The motivational impact of Kahoot should also be taken into consideration. Motivation is a key factor in successful language learning. When students are interested in what they're doing they will try harder to learn. Kahoot is a competition so students want to do and be better than their colleagues. At the same time, the game-based format reduces the fear often associated with traditional assessments. The thing about Kahoot is that it does not feel like a test. Students do not get scared or worried when they are playing it. They think it is fun and a good challenge. This makes the classroom a happy place to be in. So, when students are happy, they feel more confident and are more likely to invest effort in enriching their knowledge.

In addition to helping students, Kahoot provides valuable information for teachers. The platform generates detailed reports that summarize student responses and performance levels. When teachers look at the test results, they can make decisions about what to teach next, what to review and how to help students who are struggling. This approach contributes to more effective teaching and better support for student learning.

Despite its numerous advantages, Kahoot also has certain limitations that teachers should consider. The successful use of the platform relies on having technology like steady internet and suitable devices. If technical issues arise assessment activities can be interrupted and their effectiveness reduced. Furthermore, since the platform values both accuracy and quick responses, some students might prioritize speed over thinking about their answers. This focus on speed may not always provide an accurate image of students' understanding. Additionally, Kahoot is very good for questions that have a right or wrong answer. It does not test the way students can write an essay, their critical analysis or creative expression. Therefore, it should be used alongside other assessment methods rather than as a complete replacement for traditional ones.

Teachers should use the platform as part of a balanced assessment strategy that includes written assignments, projects, presentations, and other forms of evaluation. Reviewing answers after each activity and discussing common mistakes can further enhance learning and reinforce important concepts. By using Kahoot thoughtfully and strategically, teachers can create meaningful assessment experiences that support both academic achievement and student engagement. As technology continues to shape the future of education, platforms such as Kahoot offer exciting opportunities to make assessment more interactive, enjoyable, and beneficial for both teachers and students. Through

its innovative use of gamification, Kahoot transforms learning English into a more dynamic, motivating, and student-centered experience.

Bibliography

Alawiyah, R., Elthia M. W., Tanashur P. (2024). Investigating the Effectiveness of Kahoot Quizzes in Grammar Learning. Retrieved June 2026 from https://www.researchgate.net/publication/386430058_Investigating_the_Effectiveness_of_Kahoot_Quizzes_in_Grammar_Learning

Barus, S. K., Salmiah, M. (2024). Enhancing grammar learning: Implementing Kahoot as an evaluation tool in Indonesian high schools. Retrieved June 2026 from https://journal.uniku.ac.id/index.php/IEFLJ/article/view/9773

Burke, B. (2014). Gamify: How gamification motivates people to do extraordinary things. Gartner, Inc.

Kapsalis, Georgios D., Galani, Alexandra, Tzafea, Olga (2020). Kahoot! As a Formative Assessment Tool in Foreign Language Learning in Theory and Practice in Language Studies, Vol. 10, No. 11, pp. 1343-1350. Retrieved June 2026 from http://dx.doi.org/10.17507/tpls.1011.01

Noor, Pajrian (2023). Kahoot! as a Digital Quiz in Learning English: Graduate Students' Perspectives in Journal of English Teaching and Research, Volume 8, Number 2. Retrieved June 2026 from https://ojs.unpkediri.ac.id/index.php/inggris/article/view/20153/3

PLAN DE ACTIUNE

Masterand, Nagy Ioana Daniela

"Daca un copil se afla în clasa pentru a învata, el nu-si lasa la usa clasei dificultatile, problemele personale, angoasele etc.; daca profesorul vrea sa fie eficient, el trebuie sa ofere raspunsuri la toate acestea. Toata gama dificultatilor traditionale (neatentia, distractibilitatea, raspunsuri inadecvate, comportamente perturbate s.a.) provin de aici, ceea ce demonstreaza ca eficienta învatarii se bazeaza si pe alte variabile decât doar buna programare a stiintei de transmis."

(Paunescu si Musu, Recuperarea medico-pedagogica a copilului cu handicap mintal, Ed. Medicala, Bucuresti, 1990, p. 56)

Cerinţa

Alcătuiţi un plan de acţiune pentru integrarea în clasă a unui elev cu tulburări de comportament, inclusiv cu reducerea absenteismului.

Planul să aibă urmatoarea structură:
- nr. crt.
- plan de acţiune
- termen
- resurse
- obstacole posibi

Comportamentul reprezintă ansamblul reacţiilor adaptative, obiectiv-observabile, pe care un organism prevăzut cu sistem nervos le execută ca răspuns la stimulii din ambianţă (Tilquin). Comportamentul este, aşadar, expresia exterioară a raporturilor dintre individ şi mediu, a echilibrului pe care individul îl realizează în procesul dinamic de integrare în viaţa socială şi care este obiectivat , într-un sistem de fapte sau de acţiuni supuse unei aprecieri morale..Pe fondul interacţiunii copilului cu şcoala, cu familia, cu grupurile de prieteni, sau de cunoştinte etc, pot apărea comportamente adaptative**,** sau, dimpotrivă, se pot contura comportamente dezadaptative, aflate în conflict cu normele sociale (unanim acceptate de societate) care cultivă un tip de "comportament normal".

Tulburările de comportament sau modificările de comportament sunt forme de dezechilibru psihic, ce implică tulburări în sfera emoţional-volitivă, ca urmare a unei leziuni cerebrale pre- sau post-natale, a unor structuri psihice morbide de natură sociogenă (I. Strachinaru, 1994). Aceste devieri de conduită sunt, aşadar, nu doar abateri de la normele stării de sănătate, ci şi de la normele morale, cu daune resimţite în raporturile sociale normale. Tulburările de comportament produc adeseori şi deformarea conceptului de libertate, care înseamnă lipsa oricărei exigenţe sociale, inexistentă oricărei reguli, "libertatea" fiind considerată în acest context sinonimă cu "hiperautonomia" (fiind de fapt o accentuată tendinţă spre anarhie). Sentimentele umanitare, pe fondul tulburărilor de comportament sunt denigrate, persoana respectivă manifestând o opoziţie faţă de sentimente de tipul milei, înţelegerii, respectului ridiculizându-le sau atacând persoanele din jur care le manifestă în comportament .

Imaginea de sine a tinerilor cu tulburări comportamentale este inadecvată şi săracă în privinţa structurării conţinutului ei. Semnalăm între caracteristicile ei o serie de itemi cu tendinţa de condensare în subsisteme operaţionale la nivel psihosocial:

- operare preponderent cu valori;

- precaritate şi inadecvenţă valorică;

Apariţia tulburărilor cu caracter dizarmonic, devenite trăsături psihopatice, se poate ordona în funcţie de perioadele caracteristice ale evoluţiei vieţii psihice şi vârstă:

- *în prima copilarie şi în preşcolaritate,* viitorul psihopat adult manifestă trăsături de comportament îngrijorătoare, exprimate la început prin aberaţii minore care se pot amplifica până la manifestări antisociale şi sunt privite ca dificultăţi infantile, dificultăţi de adaptare, manifestări deviante, însotite de agresivitate, instabilitate psihomotorie, hiperkinezie, impulsivitate, astfel ca ei sunt remarcaţi, fiind capricioşi, egoişti şi dornici de a se impune cu orice preţ, sensibili la laudă, sugestibili;
- *la vârsta şcolară,* tulburările, se accentuează în paralel cu dificultăţile de încadrare în disciplina colectivului clasei, apărând dificultăţi de învăţare, survenite din cauza preferinţei copilului de a se juca în loc de a învăţa, în timp, ajungând la un decalaj informaţional negativ serios în raport cu colegii. Acesti şcolari devin adevărate probleme atât pentru părinţii lor, cât şi pentru educatori, care au tendinţa de a-i trata intempensiv prin măsuri drastice. Ca urmare, manifestările comportamentale negative se accentuează, se îmbogăţesc si din cauza facilitatii cu care acesti copii îsi însuşesc exemplele "rele"
- *la pubertate,* incidenţa si gravitatea tulburărilor de comportament cresc datorită modificărilor în reactivitatea nervoasă şi a relaţiilor noi cu mediul, relaţii care tind să devina tensionante şi conflictuale.

Unele tulburări de comportament trec neobservate neafectând nici persoana respectivă, nici relaţiile ei cu cei din jur, în timp ce altele, dacă rămân, se permanentizează şi se transformă în tulburări de personalitate la vârsta adultă. Multe dintre tulburări de comportament se instalează la vârsta mică, în copilarie.

Cauzele acestor devieri ale conduitei în mai multe categorii mari:

1. Boli organice

2. Boli psihice ale minorilor

3. Cauze genetice

4. Particularităţi ale mediului înconjurător

5. Particularităţi de personalitate

Relaţia profesor-elev

J. A. Komensky (1592 – 1670), cu a sa *artă de a învăţa pe toţi toate* oferă o imagine globală asupra scopului şi puterii educaţiei (omul devine om doar prin educaţie); referitor la *disciplină,* el recomandă dojana şi pedeapsa pentru faptele rele – dar nu şi pentru insuccesul la învăţătură – urmând modelul soarelui care oferă: totdeauna lumină şi căldură; adesea ploi şi vânturi; rar fulgere şi trăsnete, deşi şi cele din urmă sunt folositoare (apud I.Gh. Stanciu, 1977, p. 140)

J. J. Rousseau (1712 – 1778), pornind de la ideea că „totul este bun când iese din mîinile autorului lucrurilor, totul degenerează în mîinile omului" (apud Stanciu, I. Gh., p. 174) se revoltă împotriva sistemului de educaţie bazat pe dresaj, specific sistemului feudal. El îndeamnă educatorilor *să-şi cunoască mai bine elevii*, să respecte particularităţile copilăriei (conformitatea cu natura). *C. A. Helvétius* (1715 – 1771) aduce şi el în atenţie importanţa *mediului* în educaţie (caracterul naţional), dar în sensul larg al conceptului: mediu geografic, dar şi cel social.

K. D. Uşinski, reclamă influenţa patologică a pedepselor şi recompenselor, efectele lor fiind asemănătoare cu cele ale medicamentelor: „vindecă o maladie şi pot provoca alta". Compatriotul său, *L. N. Tolstoi* accentuează şi mai mult importanţa educaţiei libere punând la baza concepţiei sale sociale *principiul nonviolenţei*.

Astăzi, pedepsele, mai ales cele corporale sunt tot mai mult condamnate de către specialiştii în domeniu, în special datorită efectelor secundare, dar şi datorită lipsei lor de eficienţă în timp. Şi observaţiile empirice ne indică faptul că, dacă la început copilul dezvoltă

sentimentul de teamă de pedeapsa corporală, după o anumită perioadă ele se pot dovedi ineficiente. Bineînţeles că efectele depind de o serie de variabile: personalitatea copilului, vârsta lui, relaţia cu persoana care aplică pedeapsa, gravitatea faptei comise, consecvenţa / inconsecvenţa aplicării pedepsei etc.. Dacă unii consideră că recompensele par să aibă efecte mai bune decât pedepsele, alţii consideră că aplicate ineficient, pedepsele şi recompensele pot avea aceleaşi efecte negative asupra evoluţiei comportamentului copilului (vezi E. Stan, 2004). Alături de teama de pedeapsă, sentimentul de vină, autocontrolul conştient, empatia au fost puşi în evidenţă drept factori inhibitori ai comportamentului agresiv.

Prin tradiţie, profesorii i-au privit pe elevi ca pe nişte receptori pasivi de cunoştinte. Ei au presupus în mod automat ca au dreptul de a fi autoritari şi că pot conduce elevii fără ca aceştia să protesteze. Mulţi profesori cred că dacă se concentrează pe calitatea relaţiei lor cu elevii apare pericolul de a-şi pierde autoritatea. Numai că această concepţie limitează considerabil procesul educativ. Felul în care profesorii îşi explică comportamentele indezirabile întâlnite determină reacţia pe care o adoptă: conduita este etichetată ca obraznică, reacţia va fi de pedepsire a elevului (efect resimţit de elev: ostilitate, resentimente fată de profesor, sunt şanse de a persevera în aceste comportamente); aceeaşi conduită este etichetată ca o problemă, reacţia va fi de a o trata (profesorul nu-şi asumă responsabilitatea, "*cazul"* fiind *pasat* specialiştilor). Profesorii eficienţi au în vedere atunci când predau nu numai programa şcolara, ci şi deprinderi sociale şi emoţionale. Profesorii pot să deţină un rol de bază în prevenirea şi limitarea comportamentelor agresive ale tinerilor prin variate modalităţi de intervenţie:

- crearea unui mediu şcolar sigur, cooperant, eliminând factorii de risc ai comportamentului agresiv;
- dezvoltarea, implementarea şi evaluarea unor programe pentru şcoală care să ducă la creşterea rezistenţei copiilor în postura de iniţiator al actului agresiv, victimă sau susţinător;

- dezvoltarea, implementarea şi evaluarea unor programe care să abiliteze atât copiii cât şi părinţii în analiza critică a emisiunilor TV sau mass media (American Psychological Association Comission on Violence and Youth 1993 apud J. Allan, J. Nairne, J.A. Majcher, 1996).

Concluzie:

Se impun ca necesare următoarele măsuri:

- sensibilizarea autorităţilor cu privire la promovarea măsurilor legislative care să reglementeze clar măsurile de combatere a violenţei în familie (mai ales asupra copiilor);
- educarea populaţiei în direcţia prevenirii şi combaterii violenţei familiale (autoeducaţie, cunoaşterea şi apelul la servicii specializate);
- punerea în practiă a măsurilor sociale de înlăturare a factorilor de risc

Întrebări pentru organizarea unui plan de acţiune:

Numeşi prenume……

Data naşterii.....

Trimis de .....

Antecedente personale.....

Tratament.....

Situaţia psihosocială a pacientului.....

Situaţia educativă a pacientului.....

Capacităţile pacientului.....

Factori de risc.....

Perspective de viitor ale pacientului.....

Anamneza familiei.....

Atitudinea familiei faţă de terapie.....

PLAN DE ACŢIUNE

Nr. crt	**Plan de acţiune**	**Termen**	**Resurse**	**Obstacole posibile**
1.	Promovarea comportamentului adecvat	octombrie	Stabilirea unui echilibru între sancţiuni şi recompense	Neânsuşirea sancţiunilor şi recompenselor
		noiembrie	Învăţarea asumării şi responsabilizării pentru acţiunile sale	Neasumarea acţiunilor sale
2.	Separarea comportamentului inadecvat de copil	decembrie	Încurajarea elevului pentru îmbunătăţirea comportamentului	Realizarea temei demonstrează implicarea şi perseverenţa copilului
3.	Alternative de comportament	ianuarie	Oferirea posibilităţii să facă alegeri privind comportamentul lor	
		februarie	Stimularea alegerilor potrivite	Elevul este responsabil pentru alegerea facuta, prin oferirea unei arii limitate de alegeri şi prezentarea consecinţelor, evitându-se astfel un conflict direct

4.	Construirea în mod activ încrederea elevului şi relaţia cu acesta	martie	Relaţiile pozitive profesor-elev	
		aprilie	Stabilirea si reîntărirea limitelor	Consecvent în aşteptări
5.	Întrebări şi sarcini pentru redirecţionare	mai	Recompense pentru un comportament adecvat	Neabandonarea problemelor importante
6.	Alternative	iunie		Neoferirea de alternative

Plan de acţiune pentru optimizarea integrării şcolare a unei eleve de clasa a II a care prezintă hipoacuzie medie

Nr	**Plan de acţiune**	**Termen**	**Resurse**	**Posibile obstacole**
1	<u>La nivelul consilierului şcolar:</u> Competențe generale 1. Informarea părinţilor şi colegilor cu privire la specificul deficienţei colegei.	2 săptămâni (1 nov – 15 nov)	De timp: 5 luni (1 nov – 1 aprilie)	Timpul limitat de lucru al consilierului şcolar pentru fiecare caz în parte.

	2. Formarea unui parteneriat cu învăţătoarea şi elevii în scopul ameliorării şi integrării şcolare a elevei din clasa II. 3. Informarea elevilor cu privire la rolul acestora (individual şi de grup) în susţinerea şi dezvoltarea colegei lor. 4. Motivarea colectivului clasei pentru implementarea strategiilor la nivel de clasă 5. Asistenţa în implementarea strategiilor concrete de optimizare a funcţionării la clasa (comunicare şi integrare socială).	2 săptămâni (15 nov – 1 dec) 2 săptămâni (15 nov – 1 dec) 2 săptămâni (15 nov – 1 dec) 4 luni (1 dec – 1 aprilie)	Umane: consilierul şcolar, logopedul, părinţii, învăţătorul, profesorii si colegii elevei	Lipsa de susţinere din partea familei, corpului profesoral, conducerii şcolii şi colegilor de clasă. Rezistenţa părinţilor celorlalţi elevi cu privire la integrarea şcolară.
2	<u>La nivelul logopedului:</u> Obiective/Competențe specifice	O luna	De timp: 5 luni (1 nov – 1 aprilie)	Lipsa de implicare a părinţilor în susţinerea şi continuarea activităţilor de educare şi corectare a limbajului oral.

	1. Stabilirea relatiei cu elevul şi familia acestuia 2. Pregătirea aparatului fonoarticulator pentru fonaţie şi vorbire 3. Educarea şi corectarea limbajului verbal oral	(1 nov – 1 dec) 4 luni (1 dec – 1 aprilie)	Umane: logopedul, învăţătorul, colegii de clasa, părinţii, familia extinsa si eleva	Timpul limitat alocat educării şi corectării limbajului oral la clasă.
3	<u>La nivelul familiei:</u> Competențe generale 1. Identificarea resurselor şi potentialelor bariere relaţionate cu ameliorarea problemelor fiicei – absenteism datorat statutului social economic scăzut al familiei 2. Identificarea grupului de suport la nivelul familiei extinse (in scopul cooptarii acestora pentru sustinerea familiei in demersurile viitoare - absenteism).	2 săptămâni (15 nov – 1 dec) 2 săptămâni (1 dec – 15 dec) 4 luni (1 dec – 1 aprilie)	De timp: minim 6 luni Umane: consilierul scolar, părinţii, familia extinsa si eleva	Lipsa de interes şi implicare a părinţilor în educaţia fiicei. Ambivalenţa elevei şi a părinţilor cu privire la susţinerea eforturilor necesare integrării. Autoeficacitate scăzută a părinţilor cu privire la abilităţile lor de a implementa strategiile de optimizare la nivelul familiei.

	3. Implementarea strategiilor concrete de intervenţie la nivelul familiei.			
4	<u>La nivelul colectivului de elevi (clasă)</u> 1. Identificarea resurselor şi a potenţialelor bariere în implemetarea strategiilor de lucru la nivel de clasă. 2. Susţinerea implementării strategiilor de lucru la nivel de clasă.	2 săptămâni (15 nov – 1 dec) 4 luni (1 dec – 1 aprilie)	De timp: minim 6 luni Umane: consilierul şcolar, învăţătorul, profesorii de la clasa, ceilalti elevi si părinţii acestora	Ambivalenta elevilor cu privire la rolul lor în implementarea strategiilor de optimizare şi integrare a colegilor. Rezistenţa celorlalţi părinţi cu privire la implicarea elevilor în implementarea strategiilor de optimizare şi integrare a elevei.

Secţiunea II

Proiecte de lectie

PROIECT DIDACTIC

PROF. DR. SIMONA PINTEA

LICEUL TEOLOGIC GRECO-CATOLIC „SFÂNTUL VASILE CEL MARE”, BLAJ

Disciplina: Limba și literatura română

Clasa: a X-a

Text suport: „Baltagul”, de Mihail Sadoveanu

Tema: „Baltagul”, de Mihail Sadoveanu - roman realist, mitic, tradiționalist, al formării, de dragoste

Tipul lecției: Lecție de recapitulare și sistematizare

Durata: 50 minute

COMPETENŢE GENERALE:

2. Folosirea modalităţilor de analiză tematică, structurală şi stilistică în receptarea diferitelor texte literare şi nonliterare

COMPETENȚE SPECIFICE:

2.1. Analiza principalelor componente de structură, de compoziţie şi de limbaj specifice textului narativ

COMPETENȚE DERIVATE - OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1 - să identifice tema şi structura romanului;

O2 - să interpreteze semnificaţiile titlului;

O3 - să indice personajele operei;

O4 - să prezinte acțiunea romanului;

O5 - să argumenteze că este un roman mitic/tradiționalist, roman al formării, roman cu caracter polițist, roman de dragoste.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

Metode şi procedee didactice: expunerea, explicația, exerciţiul, învățarea prin descoperire, conversaţia euristică, analiza, problematizarea, metoda cadranelor, quiz/ chestionar, test.

Forme de organizare a activităţii: activitate frontală, în grupe, individual;

Metode şi tehnici de evaluare: aprecierea verbală, feedback constant

Resurse:

a. umane: elevii clasei a X-a

b. materiale / mijloace didactice: prezentare Power Point, caietele elevilor, tablă interactivă, fișă de lucru, laptop, resurse educaționale, texte – suport, imagini, ecranizare - YouTube, wordwall.net, studocu.com

c. de timp: 50 de minute.

Locul desfăşurării activităţii: sala de clasă.

Eveniment instrucțional	**Activitatea profesorului**	**Activitatea elevilor**	**Strategia didactică**	**Timp**
(1) **Moment organizatoric**	Profesorul face prezența elevilor și asigură climatul de lucru.	Elevii pregătesc cele necesare lecției.	Conversația	2’
(2) **Captarea atenției**	Profesorul inițiază o scurtă discuție despre motivul instrumentului ucigaș, pornind de la o pictură: Cain și Abel. (Anexa 1) Pornind de la imagini ce reprezintă scene din roman, profesorul adresează întrebări despre temă, personaje, acțiune.	Elevii identifică elementele comune. Elevii observă imaginile proiectate ce o prezintă pe Vitoria în diferite ipostaze, etape ale călătoriei ei. Elevii răspund întrebărilor.	Conversația euristică Activitate frontală Feedback Canal Youtube https://www.youtube.com/watch?v=2KXXTMDep0Q	3’
(3) **Anunțarea temei și a obiectivelor**	Se anunță titlul lecției și se prezintă obiectivele acesteia în termeni accesibili, așa încât elevii să înțeleagă nu atât finalitatea lecției în ceea ce privește cunoștințele însușite, cât mai ales nivelul comportamentelor așteptate.	Elevii notează titlul lecției în caiete.	Expunerea Frontal	1’

(4) **Consolidarea și sistematizarea cunoștințelor anterioare**	Profesorul propune elevilor recapitularea cunoștințelor legate de opera "Baltagul", de Mihail Sadoveanu realizată printr-o resursă educațională digitală.	Elevii completează chestionarul.	Conversația Activitate frontală Chestionar Wordwall https://wordwall.net/resource/87001738/rom%C3%A2n%C4%83/baltagul-de-mihail-sadoveanu	15'
(5) **Obținerea performanței**	Profesorul împarte colectivul clasei în grupe. Elevii vor primi patru fișe de lucru. (Anexa 2) Fiecare fișă este corespunzătoare unui criteriu.	Elevii notează pe foi răspunsurile. Elevii îndeplinesc sarcina de lucru, în grupe.	Conversația Metoda cadranelor Problematizarea Activitate în grup Fișe cu întrebări	15'
(6) Analiza, prezentarea rezolvărilor	Profesorul le solicită elevilor să prezinte răspunsurile oferite pentru fiecare cadran. Se vor pune pe tablă magnetică foile cu răspunsurile elevilor sub formă de cadrane (pătrat). Profesorul face aprecieri.	Elevii prezintă, la tablă, răspund și fac modificările necesare.	Activitate frontală Explicația Aprecieri Feedback	8'

(7) **Asigurarea retenției și a transferului - fixarea**	Profesorul propune rezolvarea fișei de lucru cu feedback imediat.	Elevii rezolvă testul	Activitate individuală Feedback imediat Chestionar Studocu https://www.studocu.com/ro/quiz/fisa-de-lucru-baltagul-exercitii/6693758	5’
(8) **Tema pentru acasă**	Profesorul propune un test de evaluare formativă. (Anexa 3)	Elevii notează tema pentru acasă.		1’

Anexa 1

Cain și Abel - reprezentare în pictura clasică

Anexa 2

METODA CADRANELOR

Fișa 1 – Roman mioritic	**Fișa 2 – Roman al formării**
- - Care sunt motivele dezvoltate din balada populară? - - Cum descrie autorul existența familiei Lipan? - - Care este simbolul călătoriei Vitoriei Lipan?	- - Care sunt ipostazele personajului Gheorghiță pe parcursul romanului? - - Ce trăsături dominante de caracter dovedește Gheorghiță? - Care este momentul consacrării lui Gheorghiță ca adult?
Fișa 3 – Roman cu caracter polițist	**Fișa 4 – Roman de dragoste**
- - Cum procedează Vitoria Lipan, *o femeie neștiutoare de carte*, pentru a obține informații? - - Care sunt trăsăturile dominante ale eroinei? - Cum obține dovezi pentru pedepsirea asasinilor?	- - Unde apare tema dragostei matrimoniale? - - Ce o face pe Vitoria să intuiască moartea lui Nechifor? - Ce declanșează demersurile Vitoriei pentru a-și găsi soțul?

Anexa 3

Test de evaluare formativă

Citeşte cu atenţie următorul text şi rezolvă apoi cerinţele date:

“Ochii ei căprii, în care parcă se răsfrângea lumina castanie a părului, erau duşi departe. Fusul se învârtea harnic, dar singur ...Acei ochi aprigi şi încă tineri căutau zări necunoscute. Nechifor Lipan plecase de-acasă după nişte oi ... şi încă nu se întorsese. Omul se întorcea târziu acasă, însă fără chef. Femeia găsea de cuviinţă să se arate supărată. <<Iar se oţărăsc în tine cei şapte draci! >> îi zicea râzând Nechifor şi-şi mângâia mustaţa groasă adusă a oală. La mustaţa aceea neagră şi la ochii aceia cu sprâncene aplecate şi la toată înfăţişarea lui îndesată şi spătoasă,

Vitoria se uita ascuţit şi cu îndârjire căci era dragostea ei de douăzeci şi mai bine de ani. Aşa-i fusese drag în tinereţă Lipan, așa-i era drag și-acum când aveau copii mari cât dânșii ... Munteanca simţea mare nelinişte, dar şi o putere mare. “ (Mihail Sadoveanu, *Baltagul*)

1. Numeşte câte un sinonim pentru sensul din text al cuvintelor: *necunoscute*, *ascuţit.*
2. Prezintă un scurt portret (fizic și moral) al personajului feminin din fragmentul dat.
3. În aproximativ 30-50 de cuvinte, prezintă relaţia dintre cele două personaje.

EUTANASIA ȘI SENSUL CREȘTIN AL SUFERINȚEI

PROF. JINARIU CARMEN-MIHAELA

COLEGIUL NAȚIONAL „OCTAVIAN GOGA”, SIBIU

SCHIȚĂ DE LECȚIE

Disciplina: Religie, Clasa: a XII-a

Unitatea de învățăre: Trăirea învățăturii creștine

Tema lecției: Rolul tinerilor în apărarea vieții – Eutanasia, între compasiune falsă și sensul creștin al suferinței

Tipul lecției: Lecție de predare-învățare, cu dezbatere pe studii de caz

Competențe vizate:

1.3. Prezentarea poziţiei şi învăţăturii Bisericii Ortodoxe referitoare la anumite probleme actuale;

2.1. Elaborarea de argumentări orale sau scrise referitoare la învăţătura de credinţă ortodoxă folosind termeni specifici religiei;

2.2. Elaborarea şi compararea unor opinii şi argumente diferite referitoare la o temă de religie;

3.2. Asumarea unui comportament responsabil şi altruist în relaţiile cu aproapele.

1. CAPTAREA ATENȚIEI

Profesorul deschide lecția cu o întrebare adresată clasei:

Ai un prieten care suferă de o boală incurabilă și te roagă să-l ajuți să moară. Ce faci?

Elevii răspund scurt. Răspunsurile nu sunt judecate; scopul este activarea curiozității și a conștiinței morale. Profesorul anunță tema: eutanasia - ce este, ce spune legea, ce spune Biserica, și, mai ales, ce înseamnă suferința pentru un creștin?

2. DIRIJAREA ÎNVĂȚĂRII

Ce este eutanasia?

Cuvântul provine din greacă: eu („bine”) + thanatos („moarte”). DEX-ul o definește ca „metodă medicală de provocare a unei morți nedureroase, pentru a curma suferința unui bolnav incurabil.” Se disting două forme: eutanasia activă (provocarea deliberată a morții printr-un mijloc tanatogen) și eutanasia pasivă (întreruperea suportului vital).

Scurt istoric

Practici similare apar încă din Antichitate: în Sparta se abandonau copiii cu dizabilități; în Roma se valoriza sinuciderea ca moarte demnă. Hippocrate s-a opus explicit, înjurământul său stipulând: „Nu mă voi lăsa determinat de cuvântul nimănui în a procura o otravă."

O pagină întunecoasă: regimul nazist a ucis, prin eutanasie activă, circa 70.000–80.000 de persoane cu afecțiuni psihice grave (decret secret, 1 septembrie 1939). Aceasta rămâne un avertisment permanent.

Situația juridică actuală

Olanda (2001) și Belgia (2002) au legalizat eutanasia. Studiile ulterioare au arătat abuzuri grave: în Olanda, în jur de 900–1.000 de cazuri anuale de eutanasie fără acordul pacientului. În România, conform Noului Cod Penal, eutanasia este incriminată ca infracțiune la Art. 190 – Uciderea la cererea victimei (fapta săvârșită la cererea explicită, serioasă și repetată a victimei care suferea de o boală incurabilă sau de o infirmitate gravă atestată medical, provocându-i suferințe permanente și greu de suportat, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani).

STUDII DE CAZ - DEZBATERE

Clasa este împărțită în trei grupe. Fiecare grupă analizează un caz și răspunde la întrebările de la final.

Cazul 1 — O profesoară cu o boală incurabilă

O femeie de 52 de ani, mamă a trei copii, are un neuroblastom care i-a distrus fața, văzul și simțul gustului. E hrănită artificial. Declară: „Nici un animal nu este lăsat să îndure ceea ce îndur eu." Cere dreptul de a muri. Copiii o susțin.

De discutat: Este aceasta o alegere liberă sau un strigăt după ajutor? Ce alternative există?

Cazul 2 — Fetița care ar fi trebuit să moară

Haleigh, 12 ani, intră în comă după o bătaie primită de la părinții adoptivi. Autoritățile obțin un ordin legal de deconectare de la aparate, apreciind că ar duce o "viață fără sens." Cu câteva zile înainte de executarea ordinului, fetița începe să respire singură. Astăzi poate comunica și a depus mărturie împotriva agresorului.

De discutat: Cine are dreptul să decidă că o viață "nu are sens"? Ce ne învață acest caz?

Cazul 3 — Sinucidere asistată din depresie

Andrei Haber, 62 de ani, nu bolnav fizic, ci suferind de depresie, apelează la o clinică elvețiană specializată în sinucideri asistate. O prietenă reacționează: „Nu-i dai un cocktail letal cuiva care zice că e depresiv. Îi dai antidepresive.“

De discutat: Unde se termină compasiunea și unde începe complicitatea la o tragedie?

PERSPECTIVA CREȘTINĂ

Biserica Ortodoxă condamnă eutanasia ca formă de omucidere sau sinucidere, indiferent de motivație. Viața este un dar al lui Dumnezeu, încredințat omului spre a fi trăit, nu întrerupt. Atitudinea față de muribund se sprijină pe două porunci: „Să nu ucizi!“ și „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.“

Iubirea față de cel suferind nu înseamnă să-i curmi viața, ci să îi fii alături, să-i asiguri îngrijire medicală și paliativă, și să îi mărturisești că viața lui are sens.

Sensul suferinței în creștinism

Cuvântul pacient vine din latinescul patiens – „cel ce rabdă”. Suferința nu este o pedeapsă divină, ci un semnal de alarmă care ne cheamă la conștiință, la rugăciune și la iubire. Sfântul Isaac Sirul spunea că răbdarea înjumătățește durerea: înțelegerea profundă a bolii ajută s-o purtăm cu nădejde.

Sfântul Ioan Gură de Aur scria: Cu cât suferințele sunt mai grele, cu atât roadele sunt mai bogate. Suferința nu aparține nimicului - ea aparține cuiva, unui semen. A-i fi alături în suferință înseamnă a iubi concret, după modelul lui Hristos, Care nu a evitat Crucea, ci a asumat-o ca act de mântuire.

Medicina palitativă modernă confirmă această perspectivă: alinarea durerii și prezența umană îl pot ajuta pe cel muribund să moară demn, fără ca cineva să-i grăbească sfârșitul.

VIZIONARE SECVENȚE DOCUMENTAR:

https://www.youtube.com/watch?v=r7ME2HKsUd4&t=52s

3. FIXAREA ȘI CONCLUZII

Profesorul reunește concluziile grupelor și accentuează două idei centrale:

1. Eutanasia nu este un act de compasiune, ci o hotărâre de a decide în locul lui Dumnezeu și al celuilalt.

2. Suferința, asumată cu credință, devine loc de întâlnire cu Hristos și cu semenii; ea ne cheamă să iubim concret.

Cu cât suferințele sunt mai grele, cu atât roadele sunt mai bogate. (Sfântul Ioan Gură de Aur)

BIBLIOGRAFIE:

1. Dr. George Stan, Teologie și Bioetică, Ed. Biserica Ortodoxă, Alexandria, 2001.

2. Preot Prof. John Breck, Darul sacru al vieții, Ed. Patmos, Cluj-Napoca, 2001.

3. Pr. Eugen Popa, Teologia morală specială, Ed. Viața creștină, Cluj-Napoca, 1995.

4. Ilarion V. Felea, Religia culturii, Ed. Episcopiei Ortodoxe Arad, 1994.

PLAN DE ACTIVITATE

Fiecare în felul lui – Cum înțelegem și sprijinim colegii diagnosticați cu tulburare de spectru autist (TSA)?

PROFESOR-EDUCATOR: FABIAN-RADU SAS

CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ TURNU ROȘU, JUDEȚUL SIBIU

Durată: 90 de minute (= 2 ore de curs)

Obiective:

- Elevii să înțeleagă ce sunt tulburările de spectru autist și cum influențează acestea comportamentul.
- Elevii să dezvolte empatie prin activități de simulare.
- Elevii să identifice modalități prin care pot sprijini și include colegii cu TSA.

Nota bene!

Conținutul poate fi adaptat ca durată în funcție de particularitățile și dinamica fiecărui grup de elevi, sub atenta îndrumare a cadrelor didactice de la clasă. De asemenea, structura și informația pot fi modificate raportat la specificitățile colectivelor din:

- *școlile de masă;*
- *învățământul special – clase cu deficiențe mintale severe (DMS), deficiențe mintale moderate (DMU), deficiențe mintale ușoare și moderate (DMUM).*
-

Argument:

Materialul de față a fost creat având la bază concluziile aferente unei cercetări științifice efectuate de Wood și Frith în anul 2016, în cadrul Departamentului de Psihologie al Universității Sheffield. Astfel, cele mai comune percepții atunci când vine vorba despre persoanele diagnosticate cu tulburări de spectru autist sunt următoarele: acestea sunt vizualizate ca fiind indivizi cu „abilități sociale slab dezvoltate, introverte și retrase, non-comunicative, dificile din punct de vedere al personalității și comportamentului și cu o inteligență emoțională slab dezvoltată" (Wood & Frith, 2016, p. 134). Caracteristicile enumerate anterior sunt cinci din zece cele mai comune stereotipuri ale societății asupra persoanelor cu un diagnostic de TSA. De asemenea, este de menționat faptul că studiul a fost desfășurat în Marea Britanie, cu ajutorul implicării a 163 de participanți, iar concluziile pot diferi în funcție de cultură.

Stereotipurile se manifestă preponderent verbal și reprezintă o componentă a conflictului latent, forma bazală a conflictului manifest, prin intermediul căreia indivizii stabilesc un anumit tip de relație interpersonală în cadrul grupului (de muncă), de exemplu temporară/permanentă, superficială/intensă, de influență. Chiar dacă „stereotipurile desemnau inițial anumite imagini mintale interpuse între percepția noastră și realitate, determinând schematizarea celei din urmă" (Milcu, 2005, p. 70), în prezent, constructului în cauză i se pot atribui multiple perspective la care persoanele au posibilitatea de a se raporta, plasându-i, astfel, pe ceilalți, într-un set variat de categorii clar conturate. Acestea dețin o latură descriptivă, pe lângă caracterul orientativ, ce este fundamentată pe idei reducționiste, în așa fel încât încadrarea într-un anumit grup să se succeadă cu ușurință. De asemenea, înfățișează forma practică a reprezentărilor sociale, prezentând, așadar, un caracter subiectiv, în conformitate cu valorile, ideile, credințele după care se ghidează un individ (Milcu, 2005).

O altă definiție a stereotipurilor postulează faptul că acestea constituie aspecte fundamentale ale gândirii, acceptate prin tradiție, fiind, în majoritatea cazurilor, corelate cu o persoană bazat exculsiv pe fundalul, originile acesteia, absența unei analize critice reprezentând unul dintre factorii ce conduc la formarea lor (Hofstede et al., 2010).

Stereotipurile se clasifică în diverse categorii, în funcție de anumite criterii generale, iar atunci când li se asociază o anumită atitudine, de obicei negativă, se transformă în prejudecăți. Printre acestea se numără stereotipurile religioase, de gen, fizice, rasiale, de clasă,

etnice, de țară, politice, sexuale, de vârstă, în majoritatea cazurilor fiind expuse concomitent. De exemplu „toți cetățenii Europei de Est sunt comuniști” (stereotip politic și de țară), „femeile hispanice sunt scunde” (stereotip fizic și etnic).

Structura activității:

Timp	Activitate	Scop	Materiale
15 min.	**I. Deschidere** *(salut într-o manieră personalizată – high five, fist bump, îmbrățișare etc.)* **II. Setarea unor reguli clare:** 1. Se ridică mâna; 2. Se vorbește pe rând; 3. Se folosește un limbaj non-discriminatoriu. **III. Energizer descoperirea diferențelor dintre noi:** 1. Toți elevii sunt așezați în linie dreaptă. 2. Se verbalizează enunțuri cu referire la incluziune *(aici fiecare cadru didactic este liber să formuleze propoziții într-un mod creativ).* 3. Dacă aceștia sunt de acord ceea ce s-a zis, fac un pas în față. 4. Dacă NU sunt de acord cu afirmația, fac un pas în spate. 5. La final, se va desfășura componenta de debriefing/analizare a exercițiului, împreună.	Crearea unui spațiu sigur și prietenos.	-
15 min.	**I. Video introductiv** 1. Vizionarea unui videoclip educativ despre autism și ce înseamnă să fii un coleg bun.	Introducerea subiectului.	• Tabla smart.

	Exemplu: https://youtu.be/QHYfNQnOrx0?is=YEi60Slw2kdZVhtp 2. Dezbatere/discuție despre videoclip.		
15 min.	**I. Mini-prezentare: „Ce este autismul?”** *(mituri și realități)* Este atașat ca anexă a acestui document un capitol dintr-un ghid ce conține o serie de diade mit-realitate raportat la TSA **(vezi Anexa 1).**	Informare, clarificare concepte.	• Anexa 1.
10 min.	**Pauză**		
15 min.	**I. Joc de empatie & simulare** – experiment 1. Cadrele didactice vor crea un mediu suprastimulat senzorial *(sunete de oraș, voci amestecate, sunete de animale etc., de pe mai multe device-uri: tablă smart, telefon, boxă).* 2. În timp ce ascultă, elevii vor trebui să deseneze ceva sau să citească o poveste scurtă. 3. Discuție ulterioară: ***„Cât de ușor a fost? Ați simțit frustrare, oboseală, confuzie?”.***	Experiență senzorială, înțelegere prin trăire; elevii să simtă cum poate fi suprastimularea pentru cineva cu autism.	• Tabla smart, • Boxa, • Foi, • Pixuri, • Materiale diverse.
20 min.	**I. Mini-ghid în grupuri** 1. Îndrumați de cadrele didactice, elevii vor ilustra pe foi A4 sau A3 răspunsurile subiective la următoarele întrebări, în oglindă/în 2 coloane alăturate: ***„Cum să fiu un coleg bun? Cum să fiu un coleg bun pentru cineva cu autism?”*** 2. Activitatea se va desfășura în perechi sau în grupuri mai mari.	Gândire critică, colaborare, exprimare creativă.	• Foi A3, • Markere colorate/culori • Pixuri.

10 min.	**I. Prezentare ghiduri + discuție finală** 1. Se va răspunde la următoarea întrebare: ***„Ce putem face diferit de mâine?”***	Împărtășire, angajament personal.	• Postere expuse în clasă.

Bibliografie

Hofstede, G., Hofstede, G. J., & Minkov, M. (2010). *Cultures and Organizations Software of the Mind: Intercultural Cooperation and Its Importance for Survival.* (3rd ed.). McGraw Hill.

Milcu, M. (2005). *Psihologia relațiilor interpersonale: competiție și conflict.* Polirom.

Wood, C., & Freeth, M. (2016). Students' stereotypes of autism. *Journal of Educational Issues*, *2*(2), 131-140.

Anexa 1

– informații preluate din **„ABC-ul tulburării de spectru autist (TSA). Ghid pentru părinți”**, elaborat de **psiholog psihopedagogie specială Diana CĂLINESCU.**

Mit: Autismul este o boală.

Realitate: Autismul este o tulburare de neurodezvoltare ce afectează dezvoltarea și provoacă carențe în funcțiile cognitive, de comunicare și socializare.

Mit: Dacă folosesc recompense, îmi dresez copilul.

Realitate: Comportamentele se dezvoltă în funcție de beneficiile pe care le obținem pe baza lor. Dacă un comportament are o consecință neplăcută, nu-l vom mai repeta. Dacă, în schimb, comportamentul ne aduce beneficii, acestea vor întări comportamentul inițial și vom fi mai motivați să-l repete. Identificând ce îi place copilului, putem utiliza aceste preferințe ca și recompense, pentru a întări comportamentul efectuat și a dezvolta abilitățile

vizate.

Mit: Vaccinurile provoacă autism.

Realitate: Nu există dovezi științifice care să demonstreze existența unei legături directe între orice fel de vaccin și apariția autismului.

Mit: Copiii cu autism nu simt emoții.

Realitate: Copiii cu autism simt emoții, uneori chiar mai intens decât copiii neurotipici, doar că le manifestă și le gestionează în mod diferit.

Mit: Copiii cu autism nu înţeleg emoţiile celorlalţi.

Realitate: Copiii cu autism prezintă dificultăţi în înţelegerea mesajelor subtile, a limbajului corporal sau a anumitor gesturi. Din acest motiv, adesea nu îşi dau seama când cineva este trist sau furios, dacă mesajele nu sunt clare şi concludente. La fel nu înţeleg glumele, ironia sau sarcasmul.

Mit: Copiii cu autism au o inteligență sub medie/retard mental.

Realitate: Persoanele cu autism pot avea uneori asociate și probleme cognitive, însă pot avea și un nivel intelectual mediu sau chiar o inteligență sau abilități superioare. Astfel, un copil cu autism se poate afla oriunde pe acest continuum al potențialului intelectual.

Mit: Autismul se vindecă.

Realitate: Autismul se recuperează, nu se vindecă. Având în vedere că este o tulburare, și nu o boală, nu putem vorbi de vindecare.

Mit: Autismul e în creștere.

Realitate: Într-adevăr, există un număr mai ridicat de persoane diagnosticate în ultimele decenii. Este, însă, important de avut în vedere și faptul că există un progres vast și important în ceea ce privește înțelegerea și diagnosticarea acestei tulburări, iar în trecut multe persoane nu erau diagnosticate corespunzător.

Mit: Dispozitivele electronice provoacă autismul virtual.

Realitate: Autismul virtual nu există! În Manualul de Diagnostic - DSM, există TSA (tulburarea de spectru autist,) care include toate tipurile de autism, iar autismul virtual nu este menționat. Studiile arată însă că o expunere prelungită a copiilor de vârste fragede la ecrane (telefon/televizor) poate provoca, prin lipsa de stimulare adecvată, o întârziere în dezvoltarea limbajului ori poate accentua anumite elemente deja existente ale unui copil cu autism.

Mit: Copiii cu autism nu vorbesc.

Realitate: Orice copil cu autism are o modalitate diferită de a comunica. Unii copii pot dezvolta limbajul cu întârziere, ori pot avea un vocabular mai redus, ori pot folosi alte forme de comunicare care nu cuprind cuvinte, ci gesturi și/sau anumite sunete. Lipsa cuvintelor însă nu exclude nici nevoia și nici dreptul de a comunica și există diferite modalități prin care putem susține și dezvolta această abilitate.

Integrarea componentelor specifice blended-learning în predarea istoriei la gimnaziu- exemplu de bună practică

Haralambie Angelica-Daniela

Școala Gimnazială ,,Sfântul Gheorghe" comuna Cuca, județul Galați

Disciplina: Istorie

Clasa: a VIII-a

Unitatea de învățare: Modernitatea timpurie

Lecția: Secolul fanariot

Competențe specifice:

a. 2.1.Prezentarea unei teme istorice prin valorificarea informaţiilor oferite de diverse surse;

b. 2.2.Argumentarea unei opinii referitoare la un fapt istoric prin utilizarea informaţiilor provenite din diferite surse;

3.1Valorificarea experienţelor istorice oferite de acţiunea personalităţilor/grupurilor în contexte istorice variate.

Contextul de învățare:

Elevii urmăresc două materiale online acasă (asincron).

La clasă, activitatea este centrată pe aplicarea cunoștințelor prin activități colaborative și dezbateri.

Acces la platforme digitale (Google Classroom, Kahoot, Padlet, Canva).

Timpul alocat:

Pre-lecție online asincron: 50 minute

Lecție față în față la clasă: 50 minute

Modelul blended-learning integrat:

Modelul Clasei inversate (Flipped classroom)

Descrierea activității:

I. Activitate asincronă (acasă)-materialele și sarcinile de lucru în Google Classroom(50 minute)

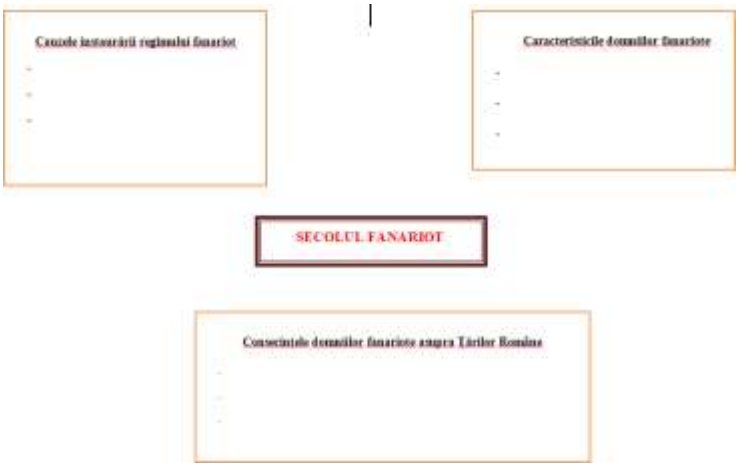
Elevii:

-vizualizează cele două materiale video indicate(link-uri YouTube):

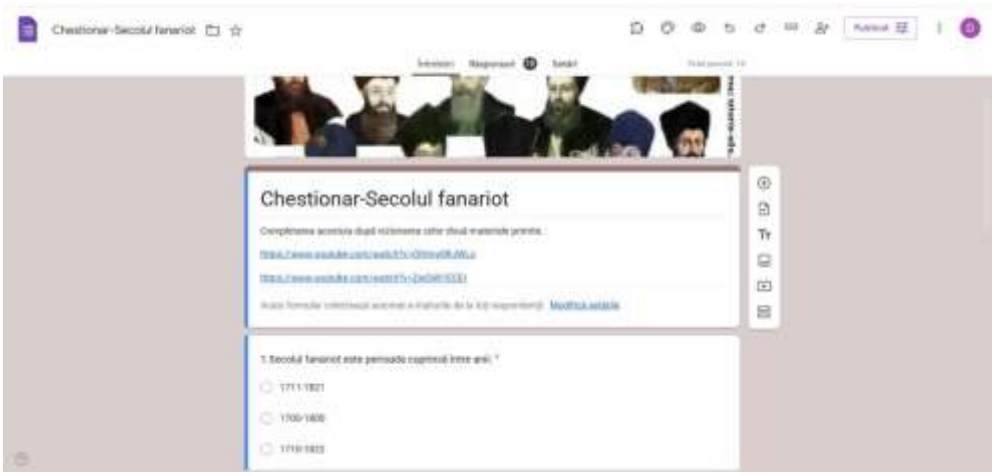
https://www.youtube.com/watch?v=OlVmySRJWLo

https://www.youtube.com/watch?v=ZwOji91ECEI

-notează într-un organizator grafic:

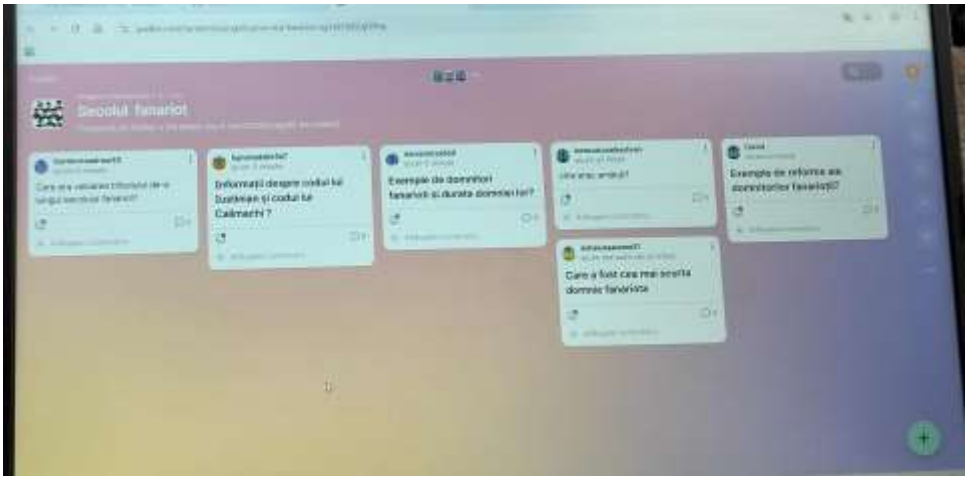

-răspund la un scurt chestionar Google Forms (5 întrebări).

-postează pe Padlet o întrebare sau o curiozitate legată de subiect.

https://padlet.com/haralambieangelica/secolul-fanariot-og1s818d5ujl39hq

II. Activitate față în față (la clasă)

1. Activitate de verificare (10 minute)

-Quiz interactiv pe Kahoot pentru verificarea înțelegerii conținutului.

https://create.kahoot.it/details/secolul-fanariot/51c58e55-e740-4f2e-abc7-6e07e941f53d

-Feedback imediat.

2. Activitate colaborativă (25 minute)

Elevii sunt împărțiți în 4 grupe a câte 3-4 elevi și se lucrează în Canva:

-Grupa 1: Analizează avantajele și dezavantajele domniilor fanariote.

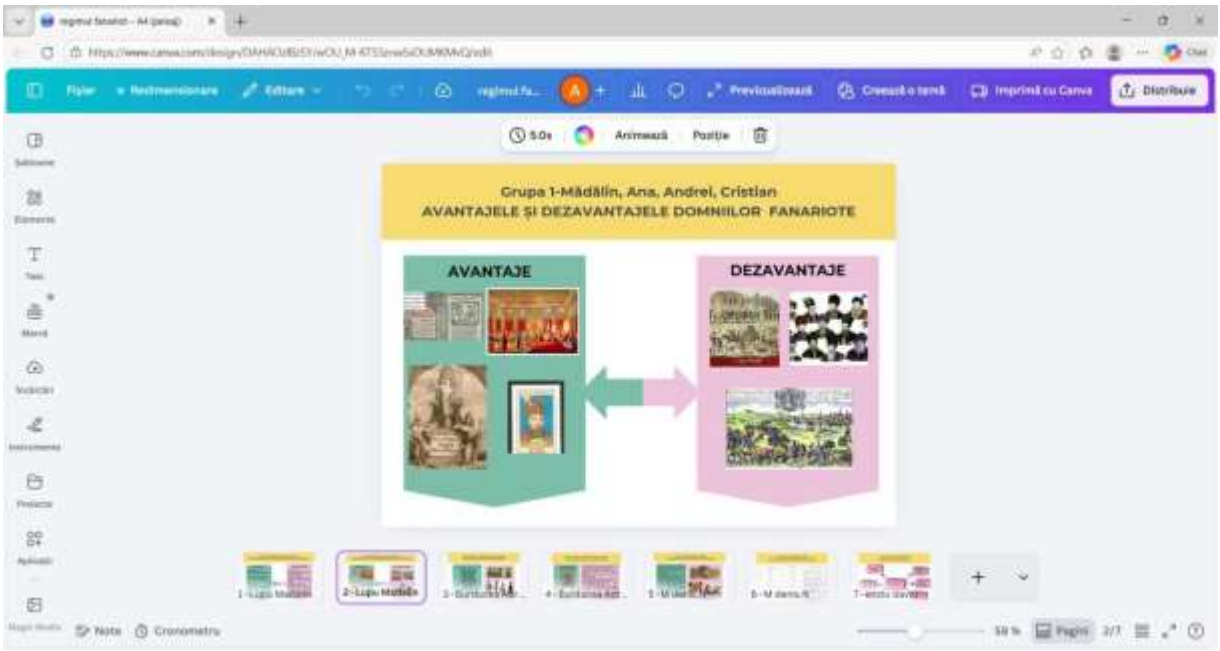
-Grupa 2: Realizează un „portret de epocă” al unui domn fanariot.

-Grupa 3: Analizează impactul fiscalității asupra populației.

-Grupa 4: Realizează o hartă conceptuală a reformelor.

Fiecare grup prezintă concluziile (5 minute/grup).

https://www.canva.com/design/DAHAOzlBzSY/wOU_M-KTS5znwSxDUMKMvQ/edit?utm_content=DAHAOzlBzSY&utm_campaign=designshare&utm_medium=link2&utm_source=sharebutton

3. Dezbatere ghidată (10 minute)

Întrebare-problemă:„Domniile fanariote – perioadă de declin sau de modernizare?”

Elevii formulează argumente pro și contra.

4. Concluzii și reflecție (5 minute)

-Exit ticket: elevii notează un lucru nou învățat și o întrebare rămasă deschisă.

Bibliografie:

1. Almășan, B., Dumitrache, A., Perțea, A., Norel, M., Horumbă, M., - *Ghidul practic al profesorului online,* Editura Universitară, București, 2022.

2. Ceobanu, C., Cucoș, C., Istrate, O., Pânișoară, I.O., - *Educația digitală*, Editura Polirom, Iași, 2020.

3. Istrate, O., Velea, S., Ceobanu, C., - *Pedagogie digitală*, Editura Polirom, Iași, 2025.

4. Suport de curs *„Potențialul tehnologiilor pentru învățare activă”*- Programului de dezvoltare profesională continuă ”*Pedagogie Digitală și Inovație în Școala Contemporană*”, în cadrul proiectului ID_14, DIGIPED: Inovație Digitală în Educația Preuniversitară, Contract de finanțare nr.: 13358/21.10.2024, Beneficiar - Universitatea „Valahia” din Târgoviște.

Finanțat de Uniunea Europeană NextGenerationEU
Planul Național de Redresare și Reziliență

ACTIVITATE DIDACTICĂ INOVATIVĂ 2

SIMONA BUDĂI-UNGUREANU, grupa 83
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ELENA RAREȘ”,BOTOȘANI

Disciplina predată: Educație fizică și sport

Lecție: Dezvoltare fizică armonioasă, clasa a V-a

Metodă inovativă: Consolidare prin colaborare în grupuri mici

Etapă a momentului **Consolidare -**	**Ce face profesorul**	**Ce fac elevii**	**Integrarea tehnologiei / resurse**
*1.**Organizarea și captarea atenției***	Voi organiza colectivul ,voi saluta elevii și voi verifica starea lor de sănătate Voi crea o atmosferă cât mai plăcută pentru activitate și Voi anunța tema și scopul:,, Astăzi vom lucra în echipă pentru a ne	Elevii participă activ și sunt atenți la indicatiile prezentate.	Metode: învățarea prin cooperare , brainstorming, conversație, joc de rol, demonstrație. Ca forme de organizare: lucru frontal,pe echipe, individual. Resurse materiale: steguleț̦e(sau șervețele colorate),mingi,conuri,coli A3, tabla inteligentă, eventual la final fișe de lucru. Prezentarea unui videoclip in sala de clasă , o parte din aceste exerciții fiind efectuate apoi pe terenul de sport.

	dezvolta mișcarea armonioasă și cooperarea.'' Voi stabili regulile de lucru în echipă (cooperare, ascultare activă). Voi folosi ca metodă inovativă o scurtă poveste de introducere:,, Echipa campionilor sănătoși", un joc de atenție, un videoclip.		https://www.youtube.com/watch?v=9Z2Y4hr_rR8 sau/și https://www.youtube.com/watch?v=U0ukB7AECN8&t=37s
2.***Desfășurarea activității***	După vizionare videoclip, vom repeta 8-10 exerciții reprezentative cu tot colectivul, apoi voi împărți elevii în grupuri mici(3-5) și voi explica ce este de făcut pentru fiecare echipă.Le voi spune ce vom folosi și reguli de respectat, le voi arăta corect execuția exercițiilor și rolul fiecărui participant. Activitatea se va desfășura pe terenul de sport, voi supraveghea și voi oferi feedback imediat(cu încurajări,corectări de postură,tempou și colaborare). Voi integra elemente de inovație prin exerciții sub formă de provocări(cine face cel mai corect, cine poate să creeze un exercițiu nou pentru o anumită grupă musculară). Voi folosi și muzică de fundal pentru ritm și motivație.	Elevii vor lucra în echipe de 3-5 pentru a rezolva o sarcină comună. Își vor împărți rolurile, pe rând câte unul va veni în fața celor 3-5 colegi efectuând exercițiile. Își argumentează exercițiile și execuțiile dar ascultă și opinia celorlalți. Își vor forma deprinderi de postură corectă și igienă corporală.	

		Învață să colaboreze și să respecte regulile jocului și ale echipei. Ca elemente de inovație vor face exerciții sub formă de provocări(cine face cel mai corect, cine poate să creeze un exercițiu nou pentru o anumită grupă musculară, opțional și pe fond muzical).	
3.Consolidarea și evaluarea	Voi opri activitatea de mișcare și voi invita elevii să reflecteze: „cum a fost să faceți aceste exerciții în formații mici?Ați învățat ceva nou azi?” Voi face exerciții de revenire/relaxare pentru revenirea organismului după efort.	Elevii vor propune idei noi de exerciții și soluți pentru a putea fi executate de toți colegii. Vor utiliza acasa tehnologia și resurse digitale pentru a se filma executând exerciții	învățarea prin cooperare , brainstorming, conversație, joc de rol, demonstrație.

		dar și pentru a crea noi combinații de mișcări.	
4.Incheierea lecției	Voi solicita fiecărui grup să-și prezinte concluziile sau să ofere feedback colegilor. Voi oferi aprecieri verbale, evidențiind efortul și atitudinea pozitivă. Voi propune o activitate de consolidare, de exemplu o provocare pentru acasă : ,,exersează exercițiile cu familia ta”.	La finalul lecției, elevii sunt capabili să execute cu ușurință toate exercițiile atât cele impuse de mine ca profesor , cât și pe cele noi, create de unii dintre elevi .	învățarea prin cooperare , brainstorming, conversație, joc de rol, demonstrație.
5.Reflecția finală	Voi prezenta din nou care au fost obiectivele și cum am făcut colaborarea în grup, voi evidenția importanța mișcării și a spiritului de echipă. Îmi voi inteba elevii:,,Ce v-a plăcut cel mai mult?, Ați colaborat bine cu colegii în formație de grupuri mici?’’ Opțional le voi propune o temă pentru acasă, ,,Să realizați o activitate fizică împreună cu un membru al familiei și ora viitoare să povestiți.” Voi]ncheia lecția într-o atmosferă pozitivă, cu aplauze colective și o formulă de salut la final.	Elevii demonstrează capacitatea de a lucra colaborativ și eficient. Prin discuții libere își fac autoevaluarea și evaluarea la grup.	

Rezultat: Elevii și-au însușit formarea unei atitudini pozitive față de mișcare , la dezvoltarea fizică armonioasă și la cultivarea spiritului de colegialitate prin activități inovative și colaborative.

Resurse digitale:

https://www.youtube.com/watch?v=U0ukB7AECN8&t=2s sau https://www.youtube.com/watch?v=U0ukB7AECN8&t=37s

PROIECT DIDACTIC

Prof. Crețu Iulia-Nina

Liceul Tehnologic „Tănase Constantin“ Izvoarele, Olt

Anul școlar: 2025-2026

Disciplina: Matematica

Clasa: a VIII-a

Unitatea de învățare: Operații cu numere reale. Calcul algebric

Tipul lecției: evaluare

Competențe specifice:

1.2. Identificarea componentelor unei expresii algebrice

2.2. Aplicarea unor reguli de calcul cu numere reale exprimate prin litere

3.2. Utilizarea formulelor de calcul prescurtat și a unor algoritmi pentru rezolvarea ecuațiilor și a inecuațiilor

5.2. Interpretarea unei situații date utilizând calcul algebric

Conținuturi specifice:

- Operații cu numere reale reprezentate prin litere (adunare, scădere, înmulțire, împărțire, ridicare la putere); reducerea termenilor asemenea
- Formule de calcul prescurtat ($a, b \in \mathbb{R}$)
  - $(a \pm b)^2 = a^2 \pm 2ab + b^2$
  -

Strategia didactică:

a) Metode didactice: conversația, munca independentă.

b) Mijloace de învățământ: test de evaluare.

c) Forme de organizare a activității: frontală, individuală.

d) Resurse:

- umane: 15 elevi;
- temporale: 50 minute.

Etapele lecției	Activitatea profesorului	Activitatea elevului	Strategii didactice			Metode de evaluare
			Metode	Mijloace	Forme de organizare	
1. Moment organizatoric (3 minute)	Verifică prezența.	Răspund la întrebări.	conversație		frontal	
2. Desfășurarea activității (45 de minute)	Distribuie testele de evaluare.	Rezolvă testul de evaluare.	munca independentă	test de evaluare		proba scrisă
3. Încheierea activității (2 minute)	Anunță tema pentru acasă: rezolvarea testului de evaluare.	Notează tema.	conversație		frontal	observarea elevilor

Test de evaluare. Clasa a VIII-a

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Pentru rezolvarea corectă a subiectelor se acordă 90 de puncte. Din oficiu se acordă 10 puncte.
- Timp de lucru: 45 de minute.

I. Dacă propoziția este adevărată, încercuiți litera A, în caz contrar, încercuiți litera F.

5p **1.** $(a-b)^2 = a^2 + 2ab - b^2$ **A** **F**

5p **2.** $a^2 + 2ab + b^2 = (a+b)^2$ **A** **F**

5p **3.** $(a-b)(a+b) = a^2 - b^2$ **A** **F**

II. Scrieți răspunsul corect.

5p **1.** $x - x + x =$

5p **2.** $x^2 \cdot (-2x) =$

5p **3.** $\dfrac{7xy}{xy} =$

III. Încercuiți litera corespunzătoare singurului răspuns corect.

5p **1.** Forma descompusă a expresiei $x^2 + 4x + 4$ este:

a) $(x+2)^2$; b) $(x+4)^2$; c) $(x-4)(x+4)$.

5p **2.** Rezultatul calculului $(3x-2)(3x+2)$ este:

a) $9x^2 + 4$; b) $9x^2 - 4$; c) $3x^2 - 4$.

IV. Asociați prin săgeți enunțurile din coloana A cu răspunsurile din coloana B.

	A	**B**
5p	**1.** $(x+5)^2$	**a)** $x^2 + x - 6$
5p	**2.** $(x-4)^2$	**b)** $x^2 + 5x - 6$
5p	**3.** $(x+\sqrt{2})(x-\sqrt{2})$	**c)** $x^2 - 8x + 16$
5p	**4.** $(x-2)(x+3)$	**d)** $x^2 + 10x + 25$
		e) $x^2 - 2$

V. Scrieți rezolvarea completă.

Fie $E(x) = (2x-3)^2 - (x-1)^2 - (2-x)^2$, oricare ar fi $x \in \mathbb{R}$.

15p **a)** Arătați că $E(x) = 2x^2 - 6x + 4$, oricare ar fi $x \in \mathbb{R}$.

15p **b)** Demonstrați că $E(x) \vdots 4$, oricare ar fi $x \in \mathbb{Z}$.

Barem de evaluare și de notare

Se acordă 10 puncte din oficiu. Nota finală se calculează prin împărțirea la zece a punctajului total acordat pentru lucrare.

Subiectul I, II, III, IV

- Se punctează doar rezultatul, astfel: pentru fiecare răspuns se acordă fie cinci puncte, fie zero puncte.
- Nu se acordă punctaje intermediare.

Subiectul V

- Pentru orice soluție corectă, chiar dacă este diferită de cea din barem, se acordă punctajul corespunzător.
- Nu se acordă fracțiuni de punctaj, dar se pot acorda punctaje intermediare pentru rezolvări parțiale, în limitele punctajului indicat în barem.

I	**1.**	F	**5p**
	2.	A	**5p**
	3.	A	**5p**
II	**1.**	x	**5p**
	2.	$-2x^3$	**5p**
	3.	7	**5p**
III	**1.**	c. **a)**	**5p**
	2.	**b)**	**5p**
IV	**1.**	**d)**	**5p**
	2.	**c)**	**5p**
	3.	**e)**	**5p**

	4.	**a)**	**5p**
V	**a)**	$E(x) = 4x^2 - 12x + 9 - x^2 + 2x - 1 - 4 + 4x - x^2$ $= 2x^2 - 6x + 4$, oricare ar fi $x \in \mathbb{R}$	**10p** **5p**
	b)	$2x^2 - 6x + 4 = 2(x-2)(x-1)$ $x-2,\ x-1$ numere consecutive $\Rightarrow (x-2)(x-1) \vdots 2$, deci $2x^2 - 6x + 4 \vdots 4$, oricare ar fi $x \in \mathbb{Z}$	**7p** **5p** **3p**

PROIECT DE LECȚIE

Profesor: Victoria Iulia Petrin
Liceul de Arte Plastice Timișoara

Data: 10.06.2026
Clasa: a VII-a

Aria curriculară: Matematică și științe

Disciplina: Matematică (integrare interdisciplinară: Fizică și Educație vizuală)

Unitatea de învățare: Patrulatere

Tema: *Geometria, Fizica și... Arta!*

Tipul lecției: Lecție aplicativă de recapitulare și evaluare formativă prin joc interdisciplinar

Durata: 50 minute

Competențe generale:

1. Utilizarea raționamentului geometric în explorarea și reprezentarea realității.
2. Aplicarea cunoștințelor matematice în contexte interdisciplinare.
3. Dezvoltarea creativității și a spiritului de colaborare în activități de grup.

Competențe specifice:

- Recunoașterea și clasificarea patrulaterelor și triunghiurilor studiate.
- Aplicarea cunoștințelor geometrice în reprezentarea unor fenomene fizice.
- Dezvoltarea capacității de exprimare vizual-artistică și argumentativă.

Obiective operaționale: La sfârșitul lecției, elevii vor fi capabili:

- O1: să identifice și să reprezinte corect tipuri de patrulatere și triunghiuri;
- O2: să folosească figuri geometrice în reprezentarea vizuală a unui fenomen fizic;
- O3: să colaboreze în grup, asumându-și roluri diferite;
- O4: să explice legătura dintre geometrie și fizică, utilizând limbajul specific disciplinelor;
- O5: să prezinte creativ produsul final (colajul).

Strategia didactică:

Metode și procedee didactice: învățare prin descoperire, joc didactic, brainstorming, ciorchine, turul galeriei, prezentare orală, conversație euristică

Mijloace și materiale didactice: instrumente geometrice, coli carton A1, creioane colorate,

rigle, echer, compas, foarfecă, lipici, markere, etichete pentru titlu.

Forme de organizare a clasei: frontală, pe grupe de 4–5 elevi, individuală.

Evaluare:

- Observarea comportamentului și a colaborării în grup.
- Calitatea produsului realizat (acuratețea geometrică, originalitatea, relevanța fizică).
- Claritatea și expresivitatea prezentării orale.
- Reflecția individuală (fișa 3-2-1).

Bibliografie:

- Curriculum Matematică, clasa a VII-a (MEN, 2017).
- Curriculum Fizică, clasa a VII-a.
- Suport CRED – „Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți”.
- Material : *Activitatea interdisciplinară „Geometria, Fizica și... Arta!”*, prof. Victoria Iulia Petrin, https://www.didactic.ro/pagina-mea/ValVic/materiale

Secvența lecției	Timp	Conținutul învățării	Strategia didactică			Evaluare
			Metode didactice	Mijloace didactice	Modul de organizare	
1.Moment organizatoric. Captarea atenției	2 min	Se asigură condițiile necesare desfășurării lecției. Se notează absențele și se fac observaţii şi recomandări, dacă este cazul.	Conversația		Frontal	
2.Anunțarea obiectivelor	2 min	Profesorul prezintă titlul lecției: *„Geometria, fizica și...arta!”* și anunță obiectivele propuse	Conversația	tabla	Frontal	
3.Actualizarea cunoștințelor anterioare	1 min	Profesorul invită elevii să realizeze un *ciorchine* cu ideile pe care le asociază cu noțiunile „patrulater”, „triunghi”, „fenomen fizic”.	Ciorchine, conversație euristică, brainstorming	Tabla, cretă colorată	individual	Orală, observație directă.
4.Dirijarea învățării	20 min	Profesorul explică elevilor activitatea: fiecare grup primește un carton A1 pe care va realiza un colaj reprezentând un fenomen fizic (ex.: mișcarea, echilibrul, forța, reflexia luminii) folosind figuri geometrice desenate, decupate și colorate. Fiecare grup își alege fenomenul, planifică modul de reprezentare, împarte sarcinile.	Învățare prin acțiune, joc didactic, învățare colaborativă.	Instrumente geometrice, coli carton A1, creioane colorate, foarfecă, lipici, markere, etichete pentru titlu	Frontală Pe grupe de 4-5 elevi	Observarea comporta mentală și a colaborării în grup, originalita tea, acuratețea geometrică
5.Asigurarea feed-back-ului		Profesorul supraveghează activitatea grupurilor, oferă sprijin, pune întrebări dirijatoare („Ce tipuri de figuri folosiți pentru a reprezenta mișcarea?”).	Învățare prin descoperire, problematiza re			Feedback pe parcurs, evaluare formativă.

6.Obținerea performanței	20 min	Fiecare grup prezintă produsul realizat, explicând alegerea figurilor și legătura cu fenomenul fizic. Celelalte grupe adresează întrebări.	Turul galeriei, evaluare colegială, dezbatere.	Planșele realizate de fiecare echipă	Frontală individuală	Evaluare orală, rubrică de criterii. Criteriile sunt prezentate în anexa.
7.Evaluarea formativă și a progresului realizat	5 min	Profesorul dirijează reflecția: „Ce am învățat din această activitate despre legătura dintre știință și artă?” Aplică metoda 3-2-1 (3 lucruri învățate, 2 idei interesante, 1 sugestie).	Reflecție, 3-2-1, conversație euristică.	Completează fișa de reflecție	individuală	
8.Asigurarea transferului		Profesorul indică elevilor tema de casă: ” Realizați individual un mini-colaj (format A4) care să ilustreze un alt fenomen fizic folosind figuri geometrice — opțional: adăugați un scurt text explicativ.”				

ANEXA

Criterii de apreciere:

Criteriu	Nivel înalt (FB) (9-10)	Nivel mediu (B) (7-8)	Nivel minim (S) (5-6)
Corectitudinea geometrică	Toate figurile corecte și variate	Majoritatea corecte	Puține figuri corecte
Creativitatea colajului	Colaj original, expresiv, colorat	Colaj corect, dar simplu	Colaj incomplet
Colaborarea în grup	Activ implicat, respectă rolul	Participare parțială	Pasiv sau dezinteresat
Prezentarea orală	Clară, coerentă, expresivă	Corectă, dar ezitantă	Incompletă

Secţiunea III

Planuri De Intervenție Personalizate/ Proiecte de Activitate Integrată/Planificări/Curriculum Adaptat

PROIECT EDUCAȚIONAL

„Povestea Verzei Rotundel”

PROF. PSIHOPEDAGOG VĂIDEAN ALINA RODICA

CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ NR.2, TÂRGU MUREȘ

1. Tema proiectului:

„Povestea Verzei Rotundel – Cum crește și se transformă varza”

2. Clasa: Pregătitoare - Deficiențe grave, severe și/sau asociate

3. Domeniul de învățare:

- Domeniul Limbă și comunicare
- Domeniul Științe (Explorarea mediului)
- Domeniul Estetic și creativ
- Domeniul Psihometric

4. Scopul proiectului:

Dezvoltarea interesului copiilor pentru mediul natural și pentru procesul de creștere a plantelor, printr-o activitate integrată care combină lectura, observația, experimentul și activitățile practice.

5. Competențe vizate:

- Să asculte conținutul poveștii „Povestea lui Rotundel”.
- Să identifice etapele de creștere a unei plante (semințe – răsad – plantă – legumă).
- Să participe activ la realizarea unui colaj colectiv.
- Să colaboreze în grup la o activitate practică (punerea verzei la murat).
- Să-și exprime emoțiile și ideile prin limbaj verbal, plastic și acțiune.

6. Etapele proiectului

Etapa I – Captarea interesului (Pregătirea)

- Activitate: Citirea poveștii „Povestea Verzei Rotundel”.
- Discuție despre personaje, întâmplări și mesaj.
- Întrebări stimulative: „Cum crește o varză?”, „Ce are nevoie ca să trăiască?”

Etapa II – Explorarea și învățarea activă

- Exercițiu de secvențialitate: copiii ordonează imaginile / etapele de creștere a verzei.

- Colaj colectiv: realizarea, din materiale diverse (carton, hârtie cartonată, fetru, dischete demachiante, tempera, pipete), a unei machete care ilustrează locul verzei în grădină.
- Activitate științifică / practică: punerea verzei la murat (observarea procesului, discutarea schimbărilor care vor urma).

Etapa III – Fixarea și evaluarea

- Discuții despre ce au învățat și ce le-a plăcut cel mai mult.
- Expoziție cu materialele realizate.
- Observarea comportamentului copiilor: implicare, cooperare, exprimare verbală și creativă.

7. Materiale necesare:

- Textul „Povestea Verzei Rotundel”
- Ilustrații cu etapele de creștere a verzei
- Carton, hârtie cartonată, lipici, fetru, dischete demachiante, tempera, pipete.
- Borcane, varză, sare, piper, cimbru, apă (pentru murături)

8. Forme de organizare:

- Activitate frontală (lectură, discuții)
- Activitate pe grupuri (colaj colectiv, pusul verzei la murat)
- Activitate individuală (colaj / ordonat imagini)

9. Modalități de evaluare:

- Observarea comportamentului și a participării copiilor
- Analiza produselor activității

10. Momente din timpul activității

11. Bibliografie

„Povestea lui Rotundel” a fost preluată de pe adresa de Facebook Mrs Anne.

ANEXA 1 „Povestea Verzei Rotundel”

Povestea lui Rotundel, Capul Vesel de Varză

Într-o grădină mare și colorată, unde roșiile stăteau la soare și fasolea se cățăra pe bețe, Bunicul Toma, un grădinar cu mâini pricepute, punea în pământ niște semințe foarte mici, de culoare închisă.

"Voi creșteți mari și rotunde," le șoptea el. Una dintre ele, cea mai nerăbdătoare, se numea Rotundel.

Casa din Grădină și Transformarea Magică

Casa lui Rotundel era țărâna moale și bogată din grădina lui Bunicul Toma. La început, din sămânța mică a ieșit o plantă micuță cu frunze subțiri.

Dar Rotundel avea un secret magic! Pe măsură ce soarele îl încălzea și ploaia îl uda, el nu creștea doar în sus, ca roșia, ci începea să se înfășoare în jurul lui însuși.

Frunzele de afară erau mari și verzi, ca niște brațe protectoare.

Frunzele din interior, cele tinere, se strângeau din ce în ce mai tare, ca un bebeluș înfășurat în păturică.

În cele din urmă, Rotundel a devenit un cap de varză perfect, rotund și compact!

Vecinii Gălăgioși și Bunicul Înțelept

Rotundel se simțea ca un cap de fotbal verde în mijlocul grădinii. Vecinii lui erau:

Familia Fluture, care venea des la joacă, încercând să se așeze pe frunzele lui netede.

Domnul Melc, care se mișca încet-încet, lăsând o dâră argintie în urmă (uneori, Bunicul Toma trebuia să-l mute, căci Domnul Melc era cam lacom!).

Duhul Pământului, adică Bunicul Toma, care venea mereu, îi vorbea și îi dădea apă.

Într-o zi, Bunicul Toma l-a privit pe Rotundel și a zis: "Ești perfect copt! E timpul să pleci în lume și să-ți îndeplinești rolul!"

De Ce E Varza Un Super-Erou

Bunicul Toma a tăiat cu grijă capul de varză de la rădăcină și l-a dus în bucătărie. Pe masă, i-a vorbit lui Rotundel:

"Rotundel, tu ești o legumă foarte sănătoasă! Tu ești ca un medic în bucătărie.

Ești plin de Vitamine C! Asta înseamnă că ne ajuți să fim puternici și să luptăm împotriva răcelilor și tusei. Ești ca un scut!

Ești bun pentru burtică! Ne ajuți la digestie, ca să nu ne doară burtica după ce mâncăm.

Ești versatil! Nu ești doar o legumă, ești un ingredient magic!

Din tine, Rotundel, oamenii pot face:

Varză murată! Tăiată fâșii subțiri și pusă în butoi, devii un deliciu acrișor și crocant pentru iarnă.

Sarmale! Frunzele tale mari și moi învelesc carne și orez, devenind cel mai iubit preparat românesc.

Salată proaspătă! Tăiată subțire, ești o gustare crocantă și rapidă.

Ești un adevărat super-erou al legumelor de toamnă!"Rotundel, capul de varză, nu mai era un simplu cap de varză. Era un erou, gata să aducă sănătate și gust bun în farfuriile copiilor. De la o sămânță mică, el a devenit un Rotundel mare și folositoare!

ANEXA 2 Exerciciu de secvențialitate

CÂND O SĂ FIU MARE, VREAU SĂ FIU....

ELENA MITRACHE

CMBRAE, ȘCOALA GIMNAZIALA REGELE MIHAI ȘI GPN 274

- **Domeniul vizat de către activitatea/ programul educațional propus**: management personal, luarea deciziilor
- **Instituția unde s-a desfășurat activitatea/programul educațional:** Școala Gimnazială Regele Mihai Bucuresti, sector 6
- **Instituțiile partenere implicate în activitatea/programul educațional și rolul acestora**: CMBRAE, Cabinet de avocatură, Cabinet medic psihiatru, Birou Arhitect, Informatician, Pilot, Salon de coafură, reprezentanți ai altor instituții - preot, instructor auto (cu rolul de a prezenta atribuțiile din fișa postului și a de vorbi elevilor despre modul în care își desfășoară activitatea)
- **Nivelul de implementare** (local, regional, național, european): local
- **Perioada/ durata de desfășurare a activității/programului educațional:** anul școlar 2024-2025
- **Cine sunt beneficiarii și care este numărul acestora**: elevi din clasa a VIII-a
- **Cadrul didactic care completează jurnalul:** Elena Mitrache.

- Prezentați succint (max. 1 pagină) activitatea/programul educațional de dezvoltare a competențelor sociale și emoționale (spre exemplu, context, scop, obiective, conținut, metode și mijloace utilizate, personal implicat, rezultate, impact, potențial inovativ, elemente de succes etc.):

Argument

Argumentul realizării acestui proiect cu elevii a fost prezentat acestora astfel: "Viața reprezintă suma tuturor alegerilor pe care adolescentii le fac până în momentul de față și cele pe care le vor face în continuare. Întrucât sunt liberi să aleagă, pot deține în anumita măsura controlul asupra anumitor abilități și competențe profesionale astfel în viitor pot lucra la a-și proiecta viașa așa cum și-o doresc sau visează. Crearea carierei profesionale este un proces care se desfășoară de-a lungul vieții, începând de timpuriu cu traseul educațional și continuând cu cel profesional.Dacă ei vor descoperi la ce se pricep cel mai bine, deja au făcut primul pas spre succes. O decizie și un plan bun de carieră cresc șansele de reușită. Oamenii care au mare succes, indiferent de domeniu, folosesc mult mai mult timp pentru pregătire și planificare decât cei care au mai puțin succes."Așa cum se

spune o călătorie începe cu un prim pas și drumul spre carieră începe cu a fi conștient ce rol joacă școala în viața personală și profesională. De cele mai multe ori, elevii cred ca a lua examenul de capacitate sau de bacalaureat este primul pas către carieră. Aceste examene reprezintă niște trepte, dar pașii către aceste trepte îi constituie dezvoltarea unor abilități cognitive, emoționale și sociale, prin implicarea zi de zi în desfășurarea unor activități de autocunoaștere, de a construi o decizie și un plan pe termen lung.

Scop:îndrumarea elevilor din clasa a VIII-a în vederea luării unei decizii cu privire la orientarea școlară și profesională.

Obiective:

- oferirea de informații elevilor din clasa a VIII-a pentru a-și forma abilitățile necesare luării unei decizii cu privire la carieră;
- identificarea aspiraţiilor elevilor privind viitoarea lor carieră;
- determinarea factorilor care îi pot conduce pe elevi la obţinerea unor performanţe şcolare ridicate;
- responsabilizarea cadrelor didactice prin participarea activă în derularea activităților specifice de autocunoaștere și oferirea de informații (dezvăluire personală)pentru construirea unui plan de carieră adecvat fiecărui elev implicat.

Indicatori de evaluare:

- numărul și tipul de activități desfășurate;
- numărul și tipurile de produse realizate de elevi;
- tipul de metode utilizate în lucrul cu elevii;
- gradul de satisfacție resimțit de elevi.

Resurse umane:

- cadrele didactice desemnate în proiect din cadrul unităților școlare participante;
- elevii claselor a VIII-a din Școala Gimnaziala Regele Mihai;

materiale: calculator, aparat foto ;

financiare: contribuţia părinţilor și a cadrelor didactice;

informaționale: reviste, site-uri educaţionale.

- Menționați (max. 1/2 pagină) ce dificultăți ați întâmpinat în desfășurarea activității/programului educațional (spre exemplu, referitoare la implicarea beneficiarilor, organizare, resurse etc.) și ce soluții ați găsit pentru depășirea acestora:

Dificultăți întâmpinate:

Au fost întâmpinate dificultăți în găsirea unor specialiști care sa devină voluntari în proiect. S-a apelat la părinți, prin intermediul lectoratelor cu părinții. Menționăm că ideea acestui proiect a apărut în anul școlar trecut, dar nu s-a reușit atragerea de specialiști.

Au fost întâmpinate dificultăți în alocarea unor ore de dirigenție pentru desfășurarea programului. Deoarece era necesar ca dirigintele clasei să deruleze activitățile sale specifice cu elevii, s-a decis, cu acordul său și al conducerii școlii, ca acest program să se implementeze conform unui calendar, pe toată durata anului școlar.

- Ca urmare a desfășurării activității sau programului educațional în domeniul SEL, evidențiați modul în care rezultatele obținute au avut sau pot avea implicații pentru dezvoltarea competențelor de managementul carierei la elevi (max. 1/2 pagină):

Am pornit de la premisa că dezvoltarea competenţelor emoţionale începe cu exprimarea emoţiilor primare şi continuă cu exprimarea unor emoţii mai complexe pe măsură ce copilul creşte. Dezvoltarea emoţiilor pare să fie dependentă de maturizarea creierului, însă poate fi alterată de influenţele mediului. De aceea, în primele sesiuni ale proiectului s-a discutat despre dezvoltarea inteligentei emoționale și sociale pentru a putea face alegeri raționale și cu scop în viață. Primele două sesiuni au avut drept tematică emotiile și înțelegere modului în care ne exprimăm din punct de vedere facial, corporal și verbal în contexte de învățare vechi și noi. Elevii au fost foarte încântați de ideea ca exprimarea celor 6 emoții primare este universală în contexte culturale și poate fi identificată prin limbaj verbal, non-verbal și paraverbal. În ceea de a cincea sesiune, unde am făcut o simulare de interviu cu angajatorul, prin joc de rol, elevii au putut diferenția și identifica prin propria persoană sau cu ajutorul celorlalți cum să își gestioneze emoția de frică sau rușine în contexte noi.

De-a lungul timpului, oamenii de ştiinţă au observat că principalul predictor care asigură adaptarea la viaţa adultă nu sunt notele şcolare sau un potenţial cognitiv ridicat, ci abilitatea copiilor de a stabili relaţii cu cei din jur. Aceste observaţii contravin credinţei majorităţii că un copil „deştept” va reuşi în viaţă. Abilităţile sociale şi emoţionale dezvoltate până la vârsta de 6-7 ani sunt principalul predictor pentru performanţa şi adaptarea şcolară până la 10 ani. În ceea ce privește vârsta de 13-14 ani, elevii au nevoie să își exerseze din ce în ce mai mult abilitățile de luare a deciziilor, aceștia putând fi ajutați să se adapteze acestui proces prin tehnica dezbaterii, a argumentelor pro și contra și prin a-i antrena în exerciții aplicative. De asemenea, adolescenții în

această perioadă devin sensibili și vulnerabili la opiniile colegilor și prietenilor și vor avea reacții disproporționate. La această vârstă ei nu au dezvoltate abilitățile sociale corespunzător, lipsindu-le perspectiva de a înțelege exact ceea ce gândesc ceilalți și trăiesc adevărate frământări interioare, tolorează greu stresul social. De aceea, anumite sesiuni au avut drept tematica Dezbatere pe valori, dileme morale, Cum reacționez când părinții îmi recomandă un traseu profesional, prietenii mă încurajează către alte domenii iar eu încă nu știu să fac față presiunii. Aceasta tema a fost abordată și cu ajutorul doamnelor diriginte de la clasă, acestea cunoscând potențialul cognitiv și emoțional al fiecărui elev și reușind să îi incurajeze în a se afirma și a-și alege drumul potrivit. De asemenea, una din ultimele sesiuni a fost o Scrisoare către Eul meu viitor, peste 5 sau 10 ani, astfel elevii putând apoi testa nu numai, capacitatea de proiecție în viitor ci și de a face un plan de carieră realist care să îi ghideze și să îi facă conștienți că lucrurile sunt în adaptare și e nevoie să dea dovadă de flexibilitate, toleranță și capacitatea de transpune visul în realitate cu ajustările necesare.

- În cazul în care ați colaborat cu învățătorii și/ sau profesorii din școală pentru realizarea activității/ programului educațional sau pe baza experienței dvs. profesionale, vă rugăm să descrieți pe scurt cum îi sprijiniți pe aceștia să dezvolte competențele sociale și emoționale, precum și competențele de managementul carierei la elevi în cadrul lecțiilor de *Dezvoltare personală* în învățământul primar, *Consiliere și dezvoltare personală* la gimnaziu sau în cadrul altor activități din școală (max. 1/2 pagină):

Așa cum o spune și denumirea, respectiv CMBRAE, rolul consilierului școlar este de a oferi servicii de calitate celor trei grupuri tintă, respectiv elevii, părinții și cadre didactice. Acest proiect Când vreau să fiu mare, Vreau să fiu..... a apărut prin cererea cadrelor didactice din Școala Gimnazială Regele Mihai I, de a-i ghida pe elevii să facă alegeri raționale în legătura cu viitoarea carieră profesională. Consilierul școlar a derulat activitățile conectate cu managamentul carierei prin participarea activă a cadrelor didactice în cadrul orelor ca mentori în cadrul orelor de consiliere și dezvoltare personală. Ideea de mentorat, am preluat-o din cadrul proiectului național ZEP Hai la școala și am ghidat pașii cadrelor didactice de a deveni mentori în cadrul acestui proiect, aceștia fiind de acord să își povestească experiențele proprii despre carieră și modul în care și-au dezvoltat competențele profesionale în cadrul școlii, povestind despre rolul de elev în primar, gimnaziu și dezvoltarea unor abilități profesionale. De asemenea, anumite activități de joc de rol, au fost derulate cu ajutorul unor cadre didactice, aceștia jucând rolul de candidat sau angajator. Am considerat necesar, de asemenea derularea unor proiecte în anii școlari trecuți despre bullying, dezvoltarea abilităților emoționale și sociale. Fiecare colaborare a fost structurată ca proiect de parteneriat sau protocol de colaborare astfel încât fiecare partener având de susținut câte o activitate, dar și una comună cadru didactic-consilier școlar. Dacă în primele proiecte din anii trecuți școlari trecuți implicarea cadrelor didactice de la clasă a fost graduală, aceasta a crescut pe parcursul anilor școlari viitori și gândită pe termen lung. |Inițial au fost livrate materiale de prezentare în format ppt, dar după cadrele didactice au venit cu idei noi și originale, în funcție de domeniul în care activează, astfel doamna profesoară de limba română, a implicat clasa în alegerea unor texte literare care să exprime emoții primare, doamna profesoara de limba engleză a propus găsirea unor pasaje în limba engleză care să conțină cuvinte sinonime în limba engleză pentru emoții. În ceea ce privește proiectul actual, doamnele profesoare au prezentat în cadrul orelor biografii ale unor modele de bună practică privind Cariera mea de succes și traseul ce l-am urmat(biografii, personaje literare din literatura engleză, etc) Consider că formula de parteneriat a fost atinsă și propunerea de a dezvolta anumite competențe profesionale a făcut această cooperare plină de valoare.

PLAN DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ

DETECTIVI MEDIA: ADEVĂR SAU PĂCĂLEALĂ ONLINE

VASIU ALINA- ÎNVĂȚĂTOR ITINERANT/DE SPRIJIN

CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ, MEDIAȘ

1. Influența mediului online asupra propriilor decizii

Vom afla: Ce este literația digitală și de ce e importantă.

Cum recunoaștem informațiile adevărate de cele false online.

Cum ne influențează internetul gândurile și deciziile.

Cum devenim utilizatori critici și responsabili.

2. Să ne încălzim! Explorarea activă și implicarea emoțională.

Joc: „Adevărat sau Păcăleală?”

Se prezintă 3 mesaje/imagini de pe internet.

Elevii ridică emoticonul corespunzător (fericit, confuz, trist, surprins

Răspund la întrebarea: „Credibil sau nu?”

Mesaje exemple:

„Dacă dai like la această poză, primești o tabletă!”

„O fetiță a salvat un cățel abandonat.”

„Bomboanele te ajută să înveți mai repede.”

3. O lume mare, plină de informații! Organizarea și conectarea informațiilor.

Video: „Siguranța copiilor pe internet” https://youtu.be/Kjucx17VWdM?si=kjqnDzdMuW79vl3f

Conținut video:

Ce este internetul și cum circulă informația.

Diferența între conținut real și conținut fals.

Cine creează conținutul online și de ce?

Întrebări de reflecție: „Ai văzut vreodată o reclamă care promitea prea mult?”

„Ai crezut ceva pe internet care s-a dovedit fals? Ce ai făcut?”

4. Adevăr sau Fals?Detectivii descifrează mesajele!

Puncte cheie: Conținut real: informații verificate

Conținut fals: păcăleli, trucuri

Cine creează conținutul și cu ce scop?

Activitate: Completarea unei fișe cu situații de tip „Sigur / Îndoielnic / Fals”.

5. Panoul Detectivilor Media : Repetiția și aplicarea activă

Activitate pe grupe: Elevii primesc fișe cu imagini și mesaje digitale. Construiesc „Panoul Detectivilor Media”.Împart mesajele în două categorii: „De încredere” și „Atenție!”. Explică alegerile făcute.

„Panoul Detectivilor Media”.	
DE ÎNCREDERE!	ATENȚIE !

6. Regulile unui Detectiv Media. Reflecție și transfer în viața reală

Discuție ghidată: Cum putem fi mai atenți la ce citim online? Ce facem când vedem un mesaj fals?

În continuare vom realiza un mini-ghid colectiv: „Regulile unui Detectiv Media” in care vom nota 5 reguli simple (ex: Nu cred tot ce văd, întreb un adult, verific sursa etc.).

Mini-ghid- Regulile unui Detectiv Media
• **Nu cred tot ce văd sau aud.**
• **Întreb un adult dacă nu înțeleg ceva.**
• **Verific de unde vine informația (sursa).**
• **Caut și în alte părți să văd dacă spun același lucru.**
• **Gândesc înainte să distribui această știre sau imagine.**

7. Reflecție / auto reflecție :Misiunea îndeplinită!

Activitate individuală :Completați fișa de auto reflecție .

Ce am aflat nou azi?

Ce mi s-a părut interesant?

Ce voi face diferit când folosesc internetul?

8. Activitate finală Elevii lipesc un post-it cu o idee-cheie sau o promisiune (ex: „Voi verifica mai bine ce citesc pe net!”).

9. Resurse digitale folosite : tablă interactivă / proiector, acces la internet,video: „Siguranța copiilor pe internet”,cartonașe cu emoticoane,fișe de lucru,imagini/colaje cu mesaje media,post-it-uri, carioci, foi A3

10. Modalități de evaluare : observația directă,analiza fișelor de lucru,evaluarea produselor finale,discuții și feedback oral

11. Concluzii și reflecții

Activitatea dezvoltă gândirea critică, responsabilitatea digitală și capacitatea elevilor de a identifica informațiile false. Învățarea prin joc, colaborare și reflecție îi transformă pe elevi în adevărați „Detectivi Media”

O DORINȚĂ MARE CÂT DRUMUL DE LA CER LA PĂMÂNT
Fișă de lucru pentru disciplina Dezvoltare personală

PROF.ÎNV.PRIMAR PÂNIȘOARĂ DACIANA-TITUSANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ STĂNEȘTI, GORJ

Venise în sfârșit și vara cea călduroasă cu zilele ei minunate de vacanță! De-un anotimp întreg visase Mica Picătură la cum va transforma toate aceste zile în unele extraordinare! Și tocmai acum, când zilele erau atât de frumoase, calde, senine, cerul se acoperise dintr-o dată de nori suri, vestind furtuna .... și asta, doar pentru că ea, Mica Picătură ,își exprimase o dorință. O simplă

dorință! Dar, știți și voi ... buturuga mică răstoarnă carul mare ... se pare că nu tuturor li se păruse atât de simplă....

-Vreau să merg într-o excursie pe Pământ! spuse Mica Picătură de apă Tatălui Nor care o asculta încruntat, FURIOS de situația imprevizibilă care apăruse.

- Nu sunt de acord! răspunse acesta apăsat. Aici mai avem încă de lucru. nu cred că e vremea să ne luăm o vacanță.

-Eu am vacanță deja , șopti Mica Picătură TRISTĂ.

-Ești prea mică și fragilă pentru asemenea călătorie, adăugă Mama Nor ÎNGRIJORATĂ.

-Cred că cel mai bine ar fi să întrunim consiliul de familie, se auzi vocea CALMĂ a Bunicii

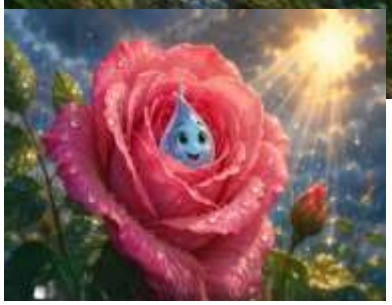
Nor.

Pe cerul senin al după amiezii se strânseseră în grabă cu toții : Tata Nor, Mama Nor, Bunica și Bunicul Nor și alături de ei Unchiul, Mătușa și Verișorii Nor pentru a decide.

-Vei merge însoțită de frații, surorile și verișorii tăi. De fapt, de noi toți. Cred că nu ne-ar strica o mică vacanță după ce toată iarna și aproape până la începutul lui martie am lucrat să toarcem fir de nea și să țesem straie groase pentru a onora comanda dată încă din toamna trecută de clienții noștri fideli: dealurile domoale, livezile tinere și codrii cei bătrâni. Cu toții au purtat cojocul de nea. Ba până și munții cei falnici și-au acoperit crestetele cu cușmele țesute din neaua noastră spre a nu simți gerul și a nu auzi șuierul crivățului. Cu toții suntem COPLEȘIȚI, APATICI, nu mai avem energie. Vom petrece împreună de această minunată după amiază de iunie, spuse Mama Nor BUCUROASĂ că Mica Picătură nu mergea singură.

Și astfel călătoria Micii Picături de apă începu stropi mari și calzi formau mici șuvoaie scurgându-se apoi prin scocul de sub acoperișurile caselor.

Pârâiașe mici se adunau la rădăcina florilor din grădini.

Undeva, ascunsă între petalele unui trandafir parfumat, Mica Picătură strălucea FERICITĂ, luminată de-o rază de soare ivită prin pelerina zdrențuită a unui nor .

Citiți fragmentul de mai sus și răspundeți la întrebări:

a) Ce își dorea Mica Picătură?

b) Cum s-a simțit Tatăl Nor când a auzit dorința ei?

☐ fericit

☐ furios

☐ amuzat

c) Cine a propus consiliul de familie?

2. Unește personajul cu emoția potrivită:

• Mica Picătură	• calmă
• Tatăl Nor	• fericită
• Mama Nor	• furios
• Bunica Nor	• îngrijorată

3. Completează propozițiile:

a) Mica Picătură era ascunsă între petalele unui _____.

b) Norii au muncit toată iarna pentru a țese _____.

c) Călătoria Micii Picături a început într-o după-amiază de _____.

4. Cum te-ai simți tu?

Scrie sau desenează o situație în care ai avut o dorință importantă.

Ce ai simțit?

Cine te-a ajutat?

5. Alege răspunsul potrivit:

Ce au făcut membrii familiei Nor?

☐ Au lăsat-o singură pe Mica Picătură.

☐ Au ascultat-o și au decis să o însoțească.

☐ Au plecat fără ea.

6. Exercițiu de dezvoltare personală

Completează:

Când cineva își spune dorința, eu trebuie să:

☐ râd de el

☐ ascult cu atenție

☐ îl ignor

În familie este important să:

☐ ne certăm

☐ luăm decizii împreună

☐ nu vorbim unii cu alții

7. Completează tabelul de mai jos scriind emoțiile scrise cu majuscule în text în coloana potrivită:

Emoții pozitive	Emoții negative

PLANIFICARE ANUALĂ - GRUPA MICĂ

Ponea Alexandra Cristina

Gradinița cu PP ”Dințișori de lapte” nr. 23 Brașov

NR. CRT.	PERIOADA	TEMA ANUALĂ	PROIECTUL TEMATIC	SUBTEMA PROIECTULUI	TEMA SĂPTĂMÂNALĂ
MODULUL 1					
1	08-12.09.2025	Evaluare iniţială			„Iată-mă la grădiniţă!”
2	15-19.09.2025	Evaluare iniţială			„Stai să vezi ce multe știu!”
3	22-26.09.2025	Cine sunt/suntem?	„Eu și universul meu” (4 săptămâni)	„Eu şi familia mea”	
4	29.09-03.10.2025	Cine sunt/suntem?		„Grădiniţă, bine te-am găsit!”	
5	06-10.10.2025	Cine sunt/suntem?		„Corpul meu”	
6	13-17.10.2025	Cine sunt/suntem?		„Singurel mă îngrijesc” (obiecte de igienă personală)	
7	20-24.10.2025	**SĂPTĂMÂNA VERDE**			
27-31.10.2025		**VACANŢĂ**			
MODULUL 2					

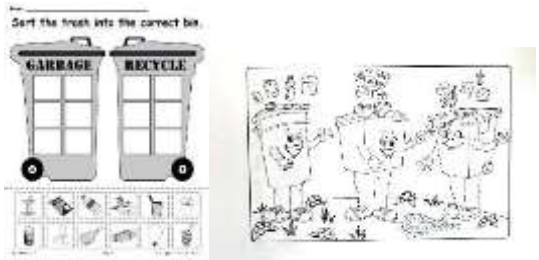
8	03-07.11.2025	Când, cum şi de ce se întâmplă?	„Bogăţiile toamnei” (4 săptămâni)	„Bate vântul frunzele” (aspecte de toamnă)	
9	10-14.11.2025			„Fructe bune şi gustoase” (fructe de toamnă)	
10	17-21.11.2025			„Legumele sunt sănătoase” (legume de toamnă)	
11	24-28.11.2025			„Toamnă harnică şi de roade darnică” (evaluare proiect)	
12	01-05.12.2025	Cum este, a fost şi va fi aici pe pământ?	„Magia sărbătorilor de iarnă” (3 săptămâni)	„Bunule Moş Nicolae!”	
13	08-12.12.2025			„În jurul bradului de Căciun” (tradiţii şi obiceiuri de Crăciun)	
14	15-19.12.2025			„Iată vine Moş Crăciun!”	
22.12.2025-07.01.2026			**VACANŢA DE IARNĂ**		
MODULUL 3					
15	08-09.01.2026	Când, cum şi de ce se întâmplă?			„Iarna a sosit în zori” (aspecte specifice iernii, jocuri de iarnă)
16	12-16.01.2026	Când, cum şi de ce se întâmplă?			„Hai la joacă afară” (jocurile copiilor iarna)
17	19-23.01.2026	Cum este, a fost si va fi aici pe pământ?	„Micii călători” (4 săptămâni)	„În călătorie cu autobuzul, trenul” (mijloace de transport terestre)	
18	26-30.01.2026			„Maşinile salvatoare”	

				(mijloace de transport terestre de salvare sau intervenţie)	
19	02-06.02.2026			„Semaforul năzdrăvan” (reguli de circulaţie)	
20	09-13.02.2026			„Știu și eu să merg pe stradă!” (evaluare proiect)	
	16-20.02.2026	**VACANŢĂ**			
MODULUL 4					
21	23-27.02.2026	Cum este, a fost și va fi aici pe pământ? Cu ce şi cum exprimăm ceea ce simţim?	„Din lumea celor care nu cuvântă” (4 săptămâni)	„Animale mari şi mici, în ogradă la bunici” (animale domestice) *vineri (27.02.2026) zi dedicată Mărțișorului	
22	02-06.03.2026			„La ferma bunicilor” (păsări de curte) *vineri (06.03.2026) zi dedicată Zilei de 8 Martie	
23	09-13.03.2026			„În pădure” (animale sălbatice din ţara noastră)	
24	16-20.03.2026			„Animale din alte țări”	
25	23-27.03.2026	Ce și cum vreau să fiu?			„Meserii îndrăgite de copii”
26	30.03-03.04.2026	**ȘCOALA ALTFEL**			

	06-14.04.2026	**VACANŢA DE PRIMĂVARĂ**			
MODULUL 5					
27	15-17.04.2026	Când, cum şi de ce se întâmplă?	„Primăvară, bun venit!” (4 săptămâni)	„Vestitorii primăverii” (aspecte specifice primăverii)	
28	20-24.04.2026			„Parfum de primăvară” (flori de primăvară)	
29	27.04-01.05.2026			„Primăvara legume are și mă ajută să cresc mare” (legume timpurii)	
30	04-08.05.2026			„Poveste de primăvară” (evaluare proiect)	
31	11-15.05.2026	Cu ce şi cum exprimăm ceea ce simţim?			„Mânuțe prietenoase, cuvinte politicoase”
32	18-22.05.2026	Când, cum şi de ce se întâmplă?			„Cartea cu povești”
33.	25-29.05.2026	Cine sunt/suntem?			„La mulţi ani, copilărie!”
34.	01-05.06.2026	Când, cum şi de ce se întâmplă?			„Vine vara, bine îmi pare!” (aspecte specifice anotimpului)
35.	08-12.06.2026	Evaluare finală			„Uite câte am învăţat!”
36.	15-19.06.2026	Evaluare finală			„Vine vacanţa!”
VACANŢA DE VARĂ					

PLANIFICARE „SĂPTĂMÂNA VERDE”

Prof. înv. Primar Tókos Eszter
Școala Primară ”Horváth Károly”, Telechia

Nr. crt	Ziua	Tema	Obiective urmărite	Activități propuse	Resurse necesare	Respon-sabil	Evaluare
1.	*LUNI* *15.09.2025* .	”Ce pot face două mâini dibace?”	*Să valorifice materiale prin reciclare, în scopul realizării unui produs finit. *Să identifice modalități de protejare a mediului înconjurător, gestionarea deșeurilor *Să conștientizeze rolul fiecăruia în realizarea unui mediu mai sănătos *Să scrie mesaje în vederea promovării protejării mediului	*Atelier de reciclare creativă *Fișe interactive 	*Farfurii din hârtie *Hârtie creponată *Lipici, foarfecă *Tempera *Imagini, exerciții despre reciclare și protejarea mediului înconjurător	Învățător	*Expoziție cu lucrările elevilor *Album cu poze, expoziție
2.	*MARȚI* *16.09.2025* .	S.O.S. - Planeta are nevoie de noi!	*Să identifice soluții optime pentru preve-nirea și ameliorarea manifestărilor de de-gradare a mediului prin aruncarea de deșeuri;	*Film documentar ”Környezetvédő, újrahasznosító mese játékmesék” (Játékmesék Gyerekcsatorna) https://youtu.be/Px-kmIKK2q8 *Jocuri și exerciții interactive de pe platforma	*Laptop conectat la internet *Bloc de desen,	Învățător	*Expoziție cu lucrările elevilor *Album cu poze, expoziție

		3R: Reduce, refolosește, reciclează!	* Să conștientizeze rolul fiecăruia dintre noi în realizarea unei lumi mai bune și a unui mediu mai sănătos; *Să-și formeze compor-tamente de protejare a naturii; *Să cunoască și să respecte regulile și legile de protejare a mediului.	WORDWALL https://wordwall.net/resource/31568274/earth-day/earth-day-reduce-reuse-recycle https://wordwall.net/resource/31646700/science/earth-day-reduce-reuse-recycle *Activitate practică -realizarea de afișe care să cuprindă informații despre soluții optime pentru prevenirea și ameliorarea manifestărilor de degradare a mediului prin aruncarea de deșeuri. 	temperă, pensulă, creioane colorate, lipici, foarfecă		
3.	*MIERCURI* *17.09.2025* .	**Verde** la alimentația sănătoasă!	*Să identifice alimentele sănătoase de culoare verde; *Să conștientizeze că o alimentație sănătoasă conferă un corp sănătos și o minte sănătoasă; *Să dobândească un stil de viață sănătos.	*Prezentarea legumelor verzi ”Povestea salatei de legume/Povesti/Basme in limba romana” https://www.youtube.com/watch?v=D6Fv73uUQXA *Crearea unei liste de cumpărături și achiziționarea unor produse pentru a fi folosite la prepararea unei salate de legume verzi *Realizarea unei salate de legume verzi *Concurs între clase: „Cea mai sănătoasă rețetă și cea mai frumoasă prezentare”	*Legume verzi *Cuțit *Boluri *Şerveţele *Tocător *Faţă de masă *Furculiţe	Învățător	*Turul galeriei *Album cu poze

4.	*JOI* *18.09.2025* .	Un copil – o floare...	*Să-și formeze deprinderi de plantare de flori; *Să manifeste o atitudine pozitivă în raport cu plantele prezentate.	*Vizitarea ”serei” din clasă *Plantarea de flori tip trandafir de piatră/suculente *Îngrijirea florilor într-un mod adecvat (udată o dată la două săptămâni din cauza temperaturilor scăzute, etc.) 	*Pahar *Flori *Pământ *Apă	Învățător	*Album cu poze, expoziție
5.	*VINERI* *19.09.2025* .	Excursie cu autobuzul școlii la Brateș pentru o activitate interactivă despre albine	*Să colaboreze în cadrul grupului, manifestând toleranță și disponibilitate; *Să recunoască numele diferitelor albine; *Să descrie câteva caracteristici ale albinelor; *Să clasifice informațiile primite într-un mod logic și practic; * Să socializeze prin diferite jocuri și concursuri distractive.	* Albinuțe vesele * Stupi interesanți * Expoziții tematice în clasă * Miere, dulce miere (degustare) * Atelierul de pictură * Olimpiada albinuțelor (concurs de cunoștințe dobândite) 	*Echipa-ment adecvat unei excursii de o zi. *Sandvi-șuri, apă	Învățători	*Album cu poze *Diplome

STUDIU DE SPECIALITATE
Profesorul viitorului – competențe, provocări și transformări în educația modernă

Profesor pentru învățământ primar, DAN ELENA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ COMUNA OLANU, JUD. VÂLCEA

Societatea contemporană traversează transformări accelerate generate de digitalizare, globalizare și dezvoltarea inteligenței artificiale. Aceste schimbări influențează profund sistemul educațional și redefinirea rolului profesorului. Dacă în trecut cadrul didactic era considerat principala sursă de informație, în prezent profesorul devine facilitator al învățării, mentor și ghid în dezvoltarea competențelor necesare secolului XXI.

Conceptul de „profesor al viitorului" presupune adaptabilitate, competențe digitale, inteligență emoțională și capacitatea de a forma elevi autonomi, creativi și capabili să gestioneze informația într-o lume aflată în permanentă schimbare.

1. Evoluția rolului profesorului

Modelul tradițional de predare era centrat pe transmiterea informațiilor și pe autoritatea profesorului. În educația modernă accentul se mută pe elev, pe colaborare și pe învățarea activă. Această transformare este determinată de accesul rapid la informație și de nevoia dezvoltării competențelor practice și sociale.Profesorul viitorului:

* nu mai este doar „transmițător de cunoștințe";
* devine organizator al experiențelor de învățare;
* stimulează gândirea critică și creativitatea;
* utilizează tehnologia în mod eficient;
* personalizează procesul educațional.

2. Competențele profesorului viitorului

2.1 Competențe digitale

Digitalizarea educației reprezintă una dintre cele mai importante direcții ale învățământului modern. Profesorul viitorului trebuie să utilizeze:

* platforme educaționale;
* aplicații interactive;
* resurse multimedia;

* instrumente bazate pe inteligență artificială.

Competențele digitale includ atât utilizarea tehnologiei, cât și selectarea critică a informațiilor și protejarea datelor personale.

2.2 Competențe socio-emoționale

În contextul creșterii problemelor emoționale în rândul elevilor, profesorul trebuie să manifeste:

* empatie;
* comunicare eficientă;
* inteligență emoțională;
* capacitatea de gestionare a conflictelor.

Relația profesor–elev devine un factor esențial pentru succesul școlar și pentru dezvoltarea echilibrată a copilului.

2.3 Capacitatea de adaptare

Profesorul viitorului trebuie să fie flexibil și capabil să răspundă schimbărilor rapide din societate. Pandemia COVID-19 a demonstrat importanța adaptării rapide la predarea online și la noile metode educaționale.

3. Tehnologia și impactul asupra educației

Tehnologia modifică atât metodele de predare, cât și modul în care elevii învață. Utilizarea platformelor digitale oferă:

* acces rapid la informație;
* învățare interactivă;
* colaborare la distanță;
* evaluare rapidă și personalizată.

Inteligența artificială poate sprijini profesorii prin:

* generarea materialelor didactice;
* personalizarea exercițiilor;
* analiza progresului elevilor;
* automatizarea evaluărilor.

Totuși, tehnologia nu poate înlocui complet rolul uman al profesorului, deoarece educația presupune relații sociale, empatie și formarea valorilor morale.

4. Provocările profesorului viitorului

Profesorii se confruntă cu multiple dificultăți:

* suprasolicitare profesională;
* adaptarea continuă la noile tehnologii;
* diferențe mari între elevi;
* lipsa resurselor materiale;
* presiunea socială și birocratică.

De asemenea, utilizarea excesivă a tehnologiei poate reduce atenția și interacțiunea directă dintre elevi și profesori.

5. Formarea continuă a cadrelor didactice

Profesorul viitorului trebuie să învețe permanent. Formarea continuă include:

* cursuri digitale;
* dezvoltare profesională;
* schimb de bune practici;
* participarea la proiecte educaționale internaționale.

Învățarea pe tot parcursul vieții devine o condiție esențială pentru eficiența actului educațional.

6. Profesorul viitorului în România

În România, modernizarea educației este influențată de:

* digitalizarea școlilor;
* introducerea platformelor online;
* reformele curriculare;
* proiectele europene pentru educație.

Cu toate acestea, există încă diferențe între mediul urban și rural în ceea ce privește accesul la tehnologie și formarea profesorilor.

Profesorul român al viitorului trebuie susținut prin investiții în infrastructură, programe de formare, reducerea birocrației și valorizarea profesiei didactice.

Concluzii

Profesorul viitorului reprezintă un model educațional modern, adaptat societății digitale și nevoilor actuale ale elevilor. Acesta trebuie să combine competențele tehnologice cu cele umane și pedagogice pentru a crea un mediu educațional eficient și incluziv.

Deși tehnologia transformă educația, rolul profesorului rămâne esențial în formarea caracterului, a valorilor și a gândirii critice. Viitorul educației depinde de capacitatea profesorilor de a se adapta, de a învăța continuu și de a inspira noile generații.

Bibliografie:

1. Cerghit, Ioan – Sisteme de instruire alternative și complementare, Editura Polirom.
2. Cucoș, Constantin – Pedagogie, Editura Polirom.
3. Iucu, Romiță – Managementul clasei de elevi, Editura Polirom.
4. UNESCO – Education for the Future.
5. OECD – Future of Education and Skills 2030.

PROFESORUL DE LIMBA ENGLEZĂ – ARHITECT AL COMPETENȚELOR VIITORULUI

Studiu de caz în învățământul gimnazial

Profesor COVACI ANA
Școala Gimnazială Ruscova, județul Maramureș

În contextul unei societăți aflate într-o continuă transformare, rolul profesorului depășește transmiterea de cunoștințe, acesta devenind un formator de competențe necesare integrării elevilor într-o lume globalizată. Profesorul de limba engleză contribuie semnificativ la dezvoltarea competențelor de comunicare, a gândirii critice, a colaborării și a deschiderii interculturale. Lucrarea prezintă un studiu de caz realizat în cadrul unei școli gimnaziale din mediul rural, evidențiind impactul activităților interactive și al utilizării resurselor digitale asupra motivației și performanței elevilor.

Introducere

Educația se află într-un proces continuu de adaptare la cerințele societății moderne. În acest context, profesorul este chemat să îndeplinească roluri multiple: educator, mentor, facilitator al învățării și promotor al valorilor democratice. Tema simpozionului, „Profesorul – Arhitectul Viitorului", surprinde foarte bine responsabilitatea cadrului didactic în formarea generațiilor viitoare.

În predarea limbii engleze, profesorul are oportunitatea de a contribui nu doar la dezvoltarea competențelor lingvistice, ci și la formarea unor competențe esențiale pentru secolul XXI: comunicarea eficientă, colaborarea, creativitatea și utilizarea tehnologiei. Limba engleză reprezintă astăzi principalul instrument de comunicare internațională, iar accesul elevilor la această limbă le poate deschide perspective educaționale și profesionale importante.

Profesorul – constructor de competențe pentru viitor

Conform Recomandării Consiliului Uniunii Europene privind competențele-cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții, școala trebuie să dezvolte competențe care să permită elevilor adaptarea la schimbările economice și sociale.

În acest proces, profesorul:

- creează contexte autentice de învățare;

- stimulează participarea activă a elevilor;
- valorifică tehnologiile digitale;
- promovează incluziunea și egalitatea de șanse;
- dezvoltă autonomia în învățare.

Profesorul de limba engleză are un rol aparte deoarece facilitează accesul elevilor la informații, culturi și oportunități globale. Prin activități interactive, proiecte și metode moderne de predare, elevii sunt încurajați să își exprime opiniile, să colaboreze și să își dezvolte încrederea în propriile abilități.

Studiu de caz: Dezvoltarea competențelor de comunicare în limba engleză prin metode interactive

Contextul studiului

Studiul a fost realizat la Școala Gimnazială Ruscova, județul Maramureș, pe parcursul unui an școlar, la o clasă de gimnaziu formată din 24 de elevi.

În urma evaluărilor inițiale s-a constatat că:

- mulți elevi manifestau rețineri în exprimarea orală în limba engleză;
- participarea la activitățile de conversație era redusă;
- motivația pentru utilizarea limbii în contexte reale era moderată.

Obiective

- Creșterea încrederii elevilor în utilizarea limbii engleze.
- Dezvoltarea competențelor de comunicare orală.
- Stimularea colaborării și a implicării active.
- Utilizarea tehnologiei digitale în procesul de învățare.

Activități desfășurate

Pentru atingerea obiectivelor au fost utilizate metode moderne și interactive:

a) Jocuri de rol (Role Play)

Elevii au simulat situații reale de comunicare:

- la magazin;
- la restaurant;
- la medic;
- în vacanță.

Aceste activități au contribuit la reducerea anxietății și la dezvoltarea fluenței în exprimare.

b) Proiecte de grup

Elevii au realizat prezentări cu tema „My Dream Job” și „My Community”.

Prin aceste activități au fost dezvoltate competențe de:

- comunicare;
- colaborare;
- utilizare a tehnologiei;
- prezentare în public.

c) Utilizarea resurselor digitale

Au fost integrate aplicații educaționale precum:

- Kahoot;
- Wordwall;
- LearningApps;
- Canva.

Aceste instrumente au crescut interesul elevilor și au oferit feedback imediat asupra progresului

Rezultate

La finalul anului școlar s-au observat:

- creșterea participării active la ore;
- îmbunătățirea exprimării orale;
- dezvoltarea încrederii în utilizarea limbii engleze;
- implicarea mai mare în activitățile de grup.

Aproximativ 80% dintre elevi au manifestat o participare constantă la activitățile de comunicare orală, comparativ cu aproximativ 50% la începutul perioadei de observare.

Rezultatele confirmă faptul că metodele interactive și utilizarea tehnologiei contribuie la dezvoltarea competențelor necesare elevilor pentru integrarea într-o societate bazată pe comunicare și colaborare.

Impactul profesorului asupra dezvoltării elevilor

Profesorul nu modelează doar performanțe școlare, ci și atitudini și valori. În mediul rural, unde accesul elevilor la experiențe internaționale poate fi limitat, profesorul de limba engleză devine adesea principalul mediator între elev și lumea globală.

Prin activitățile desfășurate la clasă, elevii sunt încurajați să:

- respecte diversitatea culturală;
- comunice eficient;
- lucreze în echipă;
- utilizeze responsabil tehnologia;
- dezvolte o atitudine pozitivă față de învățare.

Astfel, profesorul contribuie la formarea unor cetățeni activi, responsabili și pregătiți pentru provocările viitorului.

Concluzii

Profesorul este, fără îndoială, unul dintre principalii arhitecți ai viitorului. Prin activitatea sa zilnică, acesta influențează dezvoltarea intelectuală, socială și emoțională a elevilor.

Experiența didactică prezentată demonstrează că utilizarea metodelor interactive și a resurselor digitale poate transforma procesul de învățare într-unul atractiv și eficient. Profesorul de limba engleză are oportunitatea de a dezvolta competențe esențiale pentru secolul XXI și de a pregăti elevii pentru o lume aflată într-o continuă schimbare.

Investiția în educație reprezintă, în esență, o investiție în viitor, iar profesorul rămâne unul dintre cei mai importanți factori ai acestei construcții.

Bibliografie:

1. Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.
2. Iucu, R. B. (2008). *Instruirea școlară. Perspective teoretice și aplicative*. București: Editura Polirom.
3. Joița, E. (2006). *Instruirea constructivistă – o alternativă*. București: Editura Aramis.
4. Ministerul Educației (2017). *Programa școlară pentru disciplina Limba modernă 1 – Limba engleză, clasele V-VIII*.
5. Recomandarea Consiliului Uniunii Europene privind competențele-cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții (2018).
6. Pânișoară, I.-O. (2015). *Profesorul de succes*. Iași: Editura Polirom.
7. Scrivener, J. (2011). *Learning Teaching*. Oxford: Macmillan Education.

STUDIU DE CAZ

STRATEGII DIDACTICE INOVATOARE, ÎN STUDIUL DIVERSITĂȚII TEMATICE ȘI STILISTICE DIN POEZIA MODERNĂ

Profesor GRECU CRISTINA

Liceul Tehnologic, Administrativ şi de Servicii „Victor Slăvescu”, Ploieşti

1. Date generale

Disciplina: Limba și literatura română

Nivel de învățământ: liceu

Clasa: a XII-a

Unitatea de învățare: Poezia modernă

Durata studiului: 4 săptămâni

Număr elevi: 28

2. Argument

Predarea poeziei moderne reprezintă o provocare pentru profesor și elevi deopotrivă, deoarece limbajul poetic modern se caracterizează prin ambiguitate, simbolism, inovație stilistică și diversitate tematică. Elevii întâmpină frecvent dificultăți în receptarea și interpretarea textului liric modern, manifestând uneori reticență față de analiza literară tradițională.

În acest context, utilizarea strategiilor didactice inovatoare facilitează implicarea activă a elevilor, dezvoltarea gândirii critice și formarea competențelor de interpretare și argumentare.

3. Identificarea problemei

În urma evaluării inițiale s-au constatat:

- interes redus pentru studiul poeziei;
- dificultăți în identificarea particularităților stilistice;
- capacitate limitată de interpretare a simbolurilor și imaginilor poetice;
- participare redusă la activitățile de analiză literară.

Prin urmare, s-a impus implementarea unor metode interactive și centrate pe elev.

4. Obiectivele studiului

Obiectiv general: Creșterea nivelului de înțelegere și interpretare a diversității tematice și stilistice din poezia modernă prin utilizarea strategiilor didactice inovatoare.

Obiective specific:

Elevii vor fi capabili:

- să identifice temele dominante ale poeziei moderne;
- să recunoască elementele de limbaj poetic modern;
- să compare viziuni poetice diferite;
- să argumenteze opinii personale privind mesajul artistic;
- să utilizeze instrumente digitale în analiza textului literar.

5. Ipoteza studiului

Dacă în procesul didactic sunt utilizate strategii inovatoare bazate pe colaborare, învățare prin descoperire și instrumente digitale, atunci elevii vor manifesta un interes mai mare pentru poezia modernă și vor obține rezultate superioare în interpretarea textelor lirice.

6. Lotul de studiu

Studiul a fost realizat pe un colectiv de 28 de elevi ai clasei a XII-a.

Caracteristici ale grupului: nivel heterogen de pregătire, competențe digitale bune, interes crescut pentru activități interactive, experiență limitată în interpretarea poeziei moderne.

7. Strategii didactice inovatoare utilizate

A. Harta conceptuală digitală

Cu ajutorul aplicațiilor digitale, elevii au realizat hărți conceptuale privind: temele poeziei modern, simbolurile recurente, relația dintre eul liric și universul poetic.

Rezultate:

Informațiile au fost organizate vizual și logic, facilitând înțelegerea textelor.

B. Metoda Jigsaw (Mozaicul)

Au fost studiate poezii aparținând unor autori moderni precum:

Tudor Arghezi, Lucian Blaga, Ion Barbu

Fiecare grup a devenit „expert” într-un autor și a prezentat colegilor particularitățile tematice și stilistice.

C. Învățarea bazată pe proiect

Elevii au realizat proiecte cu tema:

„Universul poeziei moderne în imagini și cuvinte”

Produsele finale au inclus: prezentări multimedia, postere digitale, podcasturi literare, videoclipuri de interpretare poetică.

D. Dezbaterea literară

Tema dezbaterii:

„Poezia modernă este mai accesibilă cititorului contemporan decât poezia tradițională?”

Activitatea a dezvoltat:

- argumentarea;
- gândirea critică;
- exprimarea orală.

8. Desfășurarea studiului

Etapa I – Evaluare inițială

Aplicarea unui test privind: cunoștințele despre modernism, identificarea figurilor de stil, interpretarea mesajului poetic.

Rezultat mediu: 6,85

Etapa a II-a – Implementarea strategiilor inovatoare

Durată: 4 săptămâni

Activități: lucru colaborativ, utilizarea platformelor digitale, realizarea proiectelor, prezentări și dezbateri.

Etapa a III-a – Evaluare finală

Aplicarea unui test similar celui inițial.

Rezultat mediu: 8,67

9. Rezultate și interpretare

S-au observat următoarele schimbări:

Indicator	**Inițial**	**Final**
Participare activă	52%	89%
Interpretarea simbolurilor	48%	82%
Identificarea temelor	57%	90%
Argumentarea opiniilor	50%	84%
Interes pentru poezie	46%	87%

Analiza rezultatelor evidențiază eficiența strategiilor inovatoare în dezvoltarea competențelor de receptare și interpretare a textului poetic.

10. Concluzii

Aplicarea strategiilor didactice inovatoare în studiul poeziei moderne a determinat:

- creșterea motivației pentru lectură;
- îmbunătățirea competențelor de analiză literară;
- dezvoltarea gândirii critice și creative;
- implicarea activă a elevilor în procesul de învățare;
- utilizarea eficientă a resurselor digitale în educație.

Diversitatea tematică și stilistică a poeziei moderne poate fi valorificată optim prin metode interactive care transformă elevul din receptor pasiv în participant activ la construirea sensurilor textului literar.

Bibliografie selectivă:

Ion Berca, *Metodica predării limbii și literaturii române*.

Constantin Cucoș, *Pedagogie*.

Ioan Cerghit, *Metode de învățământ*.

Programa școlară pentru disciplina Limba și literatura română – liceu

INTEGRAREA MIJLOACELOR DIGITALE ÎN INTERDISCIPLINARITATEA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PRIMAR STUDIU DE CAZ LA CLASA A II-A

Prof. înv. primar Cornelia Tene

Școala Gimnazială „Sfântul Gheorghe”, Cuca, Galați

Rezumat: Societatea contemporană impune o reconfigurare rapidă a demersurilor didactice, trecerea de la metodele tradiționale la cele interactive, mediate de tehnologie, devenind o necesitate fundamentală. Lucrarea de față își propune să analizeze impactul și valențele formative ale utilizării elementelor digitale într-o activitate integrată de Matematică și explorarea mediului (MEM) destinată clasei a II-a. Prin îmbinarea armonioasă a conținuturilor științifice legate de caracteristicile comune ale animalelor cu formarea deprinderilor de calcul matematic (înmulțirea cu factori 6 sau 7), utilizarea platformelor educaționale și a manualelor digitale a demonstrat o creștere semnificativă a gradului de implicare, motivare și înțelegere profundă a conceptelor de către elevi.

1. Introducere și argumentare

În contextul actual, utilizarea Tehnologiilor de Informare și Comunicare (TIC) în mediul școlar nu mai reprezintă doar o opțiune modernă, ci o competență-cheie pe care cadrele didactice trebuie să o cultive în rândul generațiilor actuale de elevi („nativi digitali”). Pentru învățământul primar, perioada de dezvoltare psihologică a elevilor din clasa a II-a impune un parcurs didactic puternic intuitiv, ancorat în realitatea imediată și sprijinit de un suport vizual și auditiv bogat. Integrarea curriculară a disciplinelor reprezintă modalitatea ideală de structurare a învățării, deoarece respectă caracterul holistic al gândirii copilului la această vârstă.

Disciplina „Matematică și explorarea mediului” oferă prin excelență contextul perfect pentru realizarea unor conexiuni intra și interdisciplinare. Învățarea operației de înmulțire prin intermediul unor problematici biologice și ecologice concrete transformă matematica abstractă într-un instrument util de investigare a mediului înconjurător. Acest studiu de caz prezintă designul și implementarea unei ore de curs în care resursele digitale au acționat ca un catalizator al atenției și învățării active.

2. Cadru metodologic și coordonatele activității

Activitatea educațională analizată s-a desfășurat sub forma unei lecții mixte, cu o abordare integrată (corelând competențe specifice din ariile Matematică și științe ale naturii și Comunicare în limba română).

Elementele structurale de bază ale activității includ:

Unitatea tematică: „Formele de relief. Înmulțirea numerelor naturale (I)”

Subiectul lecției: „Animale - caracteristici comune. Înmulțirea cu unul dintre factori 6 sau 7”

Grup țintă: 10 elevi de clasa a II-a, un colectiv ce permite o monitorizare atentă și o personalizare a sarcinilor de lucru.

Competențele specifice vizate au urmărit realizarea de înmulțiri în concentrul 0-100 prin adunări repetate (CS 1.5), utilizarea corectă a terminologiei matematice (CS 1.6), formularea unor consecințe rezultate din observarea unor relații simple din mediu (CS 4.2) și identificarea semnificației unui mesaj oral (CLR - CS 1.1). Obiectivele operaționale au fost astfel construite încât să acopere dimensiunile cognitivă, afectivă și psihomotorie, conducând elevii de la simpla recunoaștere a caracteristicilor mediului biologic spre operații matematice complexe de grupare convenabilă a factorilor.

3. Analiza elementelor digitale și integrarea lor în etapele lecției

Valoarea adăugată a acestei lecții a fost asigurată de utilizarea strategică a instrumentelor digitale (laptop, videoproiector) și a resurselor educaționale deschise interactive create pe platforma LearningApps. Din punct de vedere metodologic, tehnologia nu a substituit materialul didactic clasic (caiete, fișe de lucru, tablă), ci l-a completat, sporind dinamismul lecției.

A. Captarea atenției prin stimulare multisenzorială

În mod tradițional, captarea atenției se realiza prin prezentarea unei planșe sau a unei ghicitori scrise. În cadrul activității analizate, s-a optat pentru un joc digital interactiv numit „Animale și sunete”, accesat prin intermediul platformei LearningApps. Elevii au audiat mesaje sonore (sunete specifice emise de diverse viețuitoare) și au trebuit să identifice rapid animalul corespunzător. Această activitate a stimulat atenția auditivă și vizuală, generând un impact emoțional pozitiv puternic și o dorință imediată de implicare activă în activitate.

B. Dirijarea învățării cu ajutorul manualului digital

O etapă esențială a lecției a fost reprezentată de transmiterea noilor cunoștințe de ordin biologic (nevoile de bază ale animalelor și modalitățile lor de reproducere). Predarea s-a sprijinit pe

utilizarea manualului digital de Matematică și explorarea mediului (Editura Booklet, 2023). Proiecția unui filmuleț didactic explicativ a permis elevilor să vizualizeze procese biologice complexe referitoare la înmulțirea animalelor (clasificarea în animale care depun ouă și cele care nasc pui vii și îi hrănesc cu lapte). Secvențele video au funcționat ca suport intuitiv, facilitând extragerea informațiilor esențiale pe care elevii le-au notat ulterior în caiete.

C. Fixarea cunoștințelor și autoevaluarea prin joc didactic digital

Spre finalul lecției, pentru consolidarea cunoștințelor dobândite, propunătoarea a introdus două aplicații digitale complementare special concepute: „Nevoi de bază ale viețuitoarelor” și „Înmulțirea animalelor, clasa a II-a”. Prin intermediul acestora, elevii au fost puși în situația de a selecta, asocia și ordona elementele grafice pe ecran, grupând animalele în funcție de modul de reproducere sau identificând factorii abiotici vitali (apă, aer, hrană, adăpost, lumină, căldură). Feedback-ul instant oferit de platformă (corect/incorect) a transformat evaluarea într'o experiență ludică, lipsită de stresul specific testării clasice.

4. Interconexiunea dintre elementele digitale și cele tradiționale

Un aspect deosebit de important în succesul acestei activități educaționale a fost menținerea unui echilibru perfect între tehnologie și activitatea practică, scriptică a elevilor. După stimularea digitală din momentele de captare și predare, elevii au fost orientați către realizarea de sarcini concrete pe suport de hârtie (Fișa de lucru din Anexa 4). Exercițiile matematice care implicau operații de înmulțire prin adunări repetate (de exemplu, stabilirea corespondenței dintre rezultatul calculului 3x6=18 sau 5x7=35 și adăpostul potrivit – grota ursului, scorbura ciocănitorii) au solicitat gândirea logică și abilitățile motrice fine.

De asemenea, rezolvarea unei probleme matematice cu plan complet de rezolvare („În curtea bunicii sunt 4 pui de găină. Bunica mai cumpără de 6 ori mai mulți pui de rață...”) a demonstrat că tehnologia digitală a pregătit cognitiv elevul pentru a aborda cu succes abstractizarea matematică tradițională scrisă pe tablă și pe caiet.

5. Concluzii și recomandări metodice

Integrarea elementelor digitale în cadrul lecției de Matematică și explorarea mediului la clasa a II-a a dovedit eficiență didactică maximă pe mai multe paliere. În primul rând, optimizarea timpului de predare-învățare a fost evidentă, resursele media eliminând timpii morți alocați desenării sau descrierilor lungi. În al doilea rând, utilizarea platformei LearningApps a favorizat un stil de

învățare activ, în care elevul trece de la statutul de receptor pasiv la cel de participant activ la propria formare.

Recomandăm extinderea utilizării acestor instrumente interactive la nivelul tuturor disciplinelor din învățământul primar, cu mențiunea că resursele digitale trebuie să fie riguros selectate și corelate cu obiectivele operaționale stabilite în proiectul de lecție, păstrându-și caracterul de mijloc didactic, și nu de scop în sine al procesului de învățământ.

Bibliografie

1. Cucoș, Constantin (2014). Pedagogie. Ediția a III-a revăzută și adăugită. Iași: Editura Polirom.
2. Ministerul Educației Naționale (2014). Programa școlară pentru disciplina Matematică și explorarea mediului, clasa pregătitoare, clasa a I-a și clasa a II-a. București.
3. Pânișoară, Ioan-Ovidiu (2017). Profesorul de succes. 59 de principii de pedagogie practică. Iași: Editura Polirom.
4. Radu, Ion T. (2008). Evaluarea în procesul didactic. București: Editura Didactică și Pedagogică.
5. Tudoran, Marela; Chiriță, Nicoleta (2023). Matematică și explorarea mediului. Manual pentru clasa a II-a. București: Editura Booklet.
6. Platforma educațională LearningApps (https://learningapps.org) - Resurse didactice interactive destinate învățământului primar

ORA DE LECTURĂ ȘI BUCURIA DE A CITI
- STUDIU DE CAZ –

Prof. Înv. Primar Schuhmann Monica Elisabeta
Colegiul Național Bănățean Timișoara

Lectura reprezintă una dintre cele mai importante activități pentru dezvoltarea intelectuală, emoțională și socială a elevilor. În contextul actual, caracterizat de utilizarea intensivă a tehnologiei și de reducerea timpului dedicat cărților, școala are rolul de a cultiva interesul pentru lectură. Ora de lectură oferă elevilor oportunitatea de a descoperi plăcerea cititului, de a-și îmbogăți vocabularul și de a-și dezvolta imaginația.

Prezentarea cazului

Studiul de caz a fost realizat într-o clasă de elevi din ciclul primar, formată din 25 de copii cu vârste cuprinse între 9 și 10 ani. La începutul anului școlar, s-a observat că majoritatea elevilor citeau doar textele obligatorii din manuale, iar interesul pentru lectura suplimentară era redus.

Pentru a stimula bucuria de a citi, cadrul didactic a introdus o activitate săptămânală intitulată „Ora de lectură”. În cadrul acesteia, elevii aveau posibilitatea să citească fragmente din cărțile preferate, să discute despre personaje și să recomande colegilor lecturile care le-au plăcut.

Obiective

- Dezvoltarea interesului pentru lectură;
- Formarea deprinderilor de citire conștientă și expresivă;
- Îmbogățirea vocabularului;
- Dezvoltarea imaginației și a creativității;
- Formarea capacității de exprimare a opiniilor despre textele citite.

Desfășurarea activității

Ora de lectură s-a desfășurat pe parcursul unui semestru și a inclus următoarele activități:

1. Alegerea liberă a cărților din biblioteca clasei sau a școlii;
2. Citirea individuală a unor fragmente;
3. Discuții și dezbateri privind conținutul textelor;
4. Realizarea unor fișe de lectură;
5. Desenarea personajelor preferate;
6. Prezentarea recomandărilor de lectură în fața colegilor.

Profesorul a urmărit implicarea elevilor și progresul acestora prin observație sistematică și prin analiza fișelor de lectură.

Rezultate obținute

La finalul semestrului s-au constatat următoarele rezultate:

- Creșterea numărului de elevi care citesc în mod voluntar;
- Îmbunătățirea fluenței și expresivității în citire;
- Dezvoltarea vocabularului și a capacității de comunicare;
- Creșterea încrederii în sine în timpul prezentărilor orale;
- Manifestarea unei atitudini pozitive față de lectură.

Din cei 25 de elevi, 20 au declarat că citesc mai des decât la începutul anului școlar, iar 18 și-au exprimat dorința de a împrumuta cărți suplimentare de la bibliotecă.

Analiza cazului

Succesul activității s-a datorat faptului că elevii au avut libertatea de a-și alege lecturile în funcție de interesele personale. Discuțiile interactive și posibilitatea de a împărtăși experiențele de lectură au contribuit la crearea unui climat favorabil dezvoltării gustului pentru citit.

Ora de lectură a demonstrat că elevii sunt mai motivați atunci când lectura este asociată cu plăcerea descoperirii și nu doar cu obligațiile școlare.

Concluzii

Ora de lectură reprezintă un instrument educativ eficient pentru stimularea interesului față de carte și pentru dezvoltarea competențelor de comunicare. Prin activități atractive și adaptate vârstei elevilor, lectura poate deveni o sursă de bucurie și de dezvoltare personală. Promovarea lecturii în școală contribuie la formarea unor cititori activi, capabili să învețe pe tot parcursul vieții.

Bibliografie:

1. Bocoș, M. (2017). *Instruirea interactivă. Repere pentru reflecție și acțiune*. Cluj-Napoca: Editura Presa Universitară Clujeană.
2. Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.
3. Cerghit, I. (2008). *Sisteme de instruire alternative și complementare*. București: Editura Aramis.
4. Vianu, T. (2009). *Arta de a citi*. București: Editura Humanitas.
5. Ministerul Educației. (2023). *Programa școlară pentru disciplina Limba și literatura română – învățământ primar*. București.